ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(Е Д И Н Е Н И Я, Х О Л И З А Ц И И)

КНИГА ТРИДЕСЕТ И ТРЕТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

1115.2000.04.07 Живот за Цялото....9604
1116.2000.04.19 Интеграл на сродност и обмяна....9614
1117.2000.05.05 Дом на Живота, Делото и Словото....9630
1118.2000.05.09 Протекции, конфекции и корекции....9652
1119.2000.06.08 Нощните полети на Класà....9663
1120.2000.10.06 Словосила, делосила и живосила....9675
1121.2000.10.20 Гръмотевичното слово на алохимите....9683
1122.2001.01.13 Скок завинаги....9694
1123.2001.01.19 Букет....9711
1124.2001.04.09 Абсолютност и тоталност....9720
1125.2001.04.12 Кореспонденция с dropleaf....9723
1126.2001.05.11 Просяци с Учителя....9728
1127.2001.05.14 Свободното желание....9744
1128.2001.05.26 Тържествен миг....9755
1129.2001.05.30 Най-добрият ученик....9763
1130.2001.06.05 За растенията и животните вкъщи....9779
1131.2001.06.07 Още за пентагралните каси и за положението на Братството днес....9789
1132.2001.06.08 Размяна на същества....9797
1133.2001.06.19 Предсказанието за "тронната свежест"....9803
1134.2001.06.21 Главният метод на Бога....9819
1135.2001.07.07 Два урока....9822
1136.2001.08.23 Нови съборни полети....9826
1137.2001.08.27 Отново заминали и заминаващи....9835
1138.2001.08.28 Раздаване, самораздаване и отдаване....9840
1139.2001.08.28 Òтговори на различни въпроси....9844
1140.2001.08.29 Осичката....9852
1141.2001.09.06 Десет квадратни метра....9855
1142.2001.09.08 Тангото на Битието....9862
1143.2001.09.15 Зависи къде....9878
1144.2001.09.18 И Бог се отчайва....9889

7.IV.136(2000)
София - Изгрев

ЖИВОТ ЗА ЦЯЛОТО

3,45 сутринта

Този път събуждат спящия с едно дрънване на буркани-те в шкафа – всеки път е различно. Наскоро пак се обади нежният женски глас по този повод – кое е това Същество? Достатъчно е човек да се откаже от нещо техническо или насилствено, за да се поеме функцията от Небето.

Натрупаха се много случки и събития, потвърждаващи, че и на Земята може да се живее в рая и че това не е въпрос

на място и време, а на душевно състояние, на вкус - на правилен избор и решение. Извършиш нещо истинско и безкористно – още на другия ден пълнят къщата ти с портокали, смокини, стафиди, фурми, банани, лимони. Сгазиш лука – веднага ти отнемат нещо много ценно, за което сериозно те боли. Така бе изтрита завинаги фундаментална информация в компютъра, работена с години и кой знае защо незаписана на дискове. Казано ти е "Не пиши!" – ти продължаваш да пишеш и описваш; мислиш си, че истината стига до хората само с писане. Известен ти е от опит законът, че напускането на един стар метод и навик ражда нови функции, но въпреки това инерцията продължава.

Дали и сега тази инерция не се стреми към възстановяване на изтритите описания на новите случки и събития? Пак жаждата на Дамид – биографа на Аполоний Тиански – да не се оставят по земята трохи от трапезата на боговете... Но Учителите - Великите Посветени - за разлика от нас, са ***нехайни*** *в това отношение: те са като дивите, омайни гори и поляни, където всичко цъфти и зрее без нужда от приказки и реклами. Те не тръбят за рая, в който живеят и който създават непрекъснато. Ако някой има вкус към чистото и дивото, той сам търси диви гори и поляни и тича там през свободното си време. Ако Учителите описваха рая, нямаше да имат време да го създават. Странен феномен: спреш да описваш - и раят бликва в живота ти - за теб и за хората, които са потърсили именно тебе, а не някой впечатляващ и преуспяващ човек. Въпрос на вкус. Пък и може да не е грешка понякога да се пише, понеже бе казано, че това не се изключва, щом е плод на необикновени явления, деяния и Божествен живот.*

Така е. Често не допускаме Божествения живот, въпреки че той постоянно чука на вратата ни. Предпочитаме духовния, човешкия и даже животинския. И в това няма нищо лошо, ако не играем постоянно на една и съща сцена и с едни и същи действащи лица. Като повтаряме векове наред отдавна познатите сцени и реплики, на Космичните Същества не им е интересно и се отдръпват от нас – не ни помагат. Кой би слушал с хиляди години една и съща плоча на продънения ни грамофон? Но когато пуснем в дома си Божествения живот, попадаме в рая незабавно. Край на антипатиите и симпатиите – почва да прелива изобилно любов и милосърдие към всички. Колко трудно – и колко лесно същевременно! Приключваш с мисълта за себе си и се озоваваш в рая. Но и мисълта за другите, когато е само за най-близките, заобикаля много отдалече райските обители.

Имаше случай, когато на небето се появи голяма печат-на буква "N"(на втори март). Това стана на път за

получаване на наемите от магазините. Можеше да се предположи, че предстои среща с някой N. от запад или с някой от такъв град. Мина и мисъл, че няма да дадат парите, но не беше ло-гична – нарочно отивах по-късно, за да са ги събрали. Точно така и стана – и двата магазина нямаха пари. Тогава останах с впечатлението, че знакът е бил за едно нещо, което става редовно: отгоре предупреждават със знаци и символи да не ходим някъде, за да не хабим енергията на природата. Оказва се, че един образ, едно движение, една реплика през устата на случаен минувач са по-лесни за Небето, отколкото да ни пра-ща мисъл или глас в главата, макар че и това се случва. По-късно обаче една добра приятелка, на която бях на гости, взе по вътрешен импулс един том беседи специално за мене. От-варям го и чета:

"Защо ти ядеш и пиеш за сметка на дядо си и баба си, които не са живели добре и са ти оставили наследство? Щом не искаш да носиш последиците от престъпленията на дядо си, откажи се и от благото! /.../ Когато дядо ти е оставил в наследство много пари, ти си ***го-тов*** *да станеш наследник, а когато дядо ти е оставил дългове и трябва да плащаш, каз-ваш: "Аз не съм от неговия род, отказвам се..."* ***Последователен*** *трябва да бъдеш, ще кажеш: "Не искам да участвам нито в едното, нито в другото!"* ***Тогава*** *ще имаш право."* *(т."Живият хляб", СиЖ97:34-35, б."Ще влезе Духът" от 25.12.1932)*

Има доста духовни хора, включително последователи на Христа и Учителя, които живеят от наеми без да им мигне окото. Някои въобще така си живеят живота, защото, като рентиери или хора със свободни професии могат да си позво-лят да не ходят на работа и да правят каквото си искат - и мнозина така постепенно се израждат. Това става и с много таланти и даже гении. Но ученикът е най-малко на две степе-ни над гения – дори над Бах и Бетовен. Знаем със сигурност, че окултно ученичество без светско образование, личен жи-вот и професия е съвършено невъзможно. Това участие строи три висши тела, които не могат да се оформят по никакъв начин само със вдъхновение, "свобода", екскурзии, паневрит-мии, молитви или четене и слушане на Слово. Същото става и с ония, които имат жилище и разчитат на подаяния, на слу-чайни "удари" и "шансове" или на "благородна" просия, за да скърпват положението. Практика стана да се просят пари от

западни приятели "за духовни цели", но малцина знаят, че легитимирани и някои нелегитимирани дарения, даже и когато са от добро сърце, в повечето случаи носят и кармата на дарителя. Дори и в лотарията има карма – когато печелиш със съдействието на злите, а не на добрите сили. Трябва да се искат обяснения по въпроса за тайните дарения – защо в последните години един ученик на Учителя не приемаше и такива.

В рамките на сегашните бележки не може да се пропуснат някои интересни случки. Например, за един приятел, комуто бе казано през миналата есен, че който от приятелите на Елма е дошъл на паневритмия на еди коя си дата, ще му се дадат важни неща, за които мечтае от години. Бяха дошли само четирима приятели от "вътрешните" и всеки наистина получи важни подаръци от Небето, които го радват до днес. Споменатият приятел получи изключително хубава работа, обединяваща напълно професия и призвание, а също и заживя в хубаво жилище при чудесна приятелка, която го обича и разбира. С един жест Небето му даде трите главни блага на Земята, без които човек не може да бъде адекватен и щастлив: работа, дом и близко същество. На другите двама от присъстващите също изведнъж потръгна в живота, а на третия се развърза карма, която можеше да влачи с години и да се усложни още повече. Учителят и до 1945 година е обявявал такива благословени дни за небесни подаръци, но са ги получавали само онези, които са присъствали - не са спали по това време физически или духовно. През тези дни, а може би още на същата вечер, Учителят обеща устно на пети приятел уреждане на проблем, който го мъчи отдавна –той сега също живее при любима жена в ново жилище. Той е от приятелите с развито серафимно тяло, което не може да диша без любов. Подобен случай имаше наскоро и в Бургас, когато една сутрин, след паневритмия, бе казано на всички, че този ден е особен и всеки може да си пожелае нещо, което ще се изпълни. Някои от хората вече споделят, че пожеланите неща се изпълняват.

В един такъв ден петима приятели, рано сутринта, се срещнахме без предварителна уговорка в подножието на планината. Водихме интересни разговори и преживяхме чудни неща под самите върхове, сред ослепителния сняг. Вероятно описанието на тази екскурзия се изтри, защото не всичко трябва да стига писмено до хората. Сам Учителят е дал пример в това отношение: изнесъл е хиляди беседи, но някои неща е поверил лично само на определени хора, подготвени да ги разберат и преживеят. Едва ли небето ще се съгласи, например, да се изнасят пред всички местата за подмладяване на Рила и из България, местностите и върховете, където се лекуват различни болести и се решават най-разнообразни

проблеми. Те са неоткриваеми или не действат, ако не ни води Посветен.

Така и сега се изясни нещо, което не знаехме: че на всеки метър височина живеят различни йерархии. Дали това не влезе по-късно в едно осияние? Ставаше дума за носителите на Духа и на Шансовите, които слизат с благословение от планината. Те обаче притежават само половината от шифъра. В долината трябва да има "отворени пиали", които да жадуват за точно такива носители, които стават рано и се изкачват по планините, а не за хора-"шансоиди". В едно осияние шансоидът бе определен като "подобие на човек, имащ подобие на шанс".

Половината от шифъра на рая и подмладяването се крие в долините и селищата, където се ражда Разпознаването, Откликът и Спонтанността. Най-чистите души там стигат до Преданността и Самоотдаването. Тогава Съществата, които носим от планините, могат да слизат с нас по градовете и селата и да влизат в тези, които ни харесват и ни обичат. Оттук до изцелението, подмладяването; до професионалния шанс, вилата и апартамента има само една крачка – ако тези неща са проблем за някого. Напротив, отхвърлим ли някой "скитник по звездите", скитник по планините, не го ли одобряваме, не го ли каним вкъщи, държим ли се на дистанция или грубо с него, ние се разминаваме с най-големите си шансове да ни се уреди всичко благоприятно на небето и Земята, а понякога и да избегнем някое страдание. Има случаи, при които нещастието не е кармично наказание, а следствие от изпуснат шанс. Небето не случайно ни среща със свои хора, за да ни се размине неприятност или инцидент, определени ни от кармата. Ако разбираме закона за гостоприемството и каненето на екскурзии, закона за различните радиуси на различните видове аури и изпитаме импулс да бъдем няколко денонощия в аурата на Посветен от Новия Свят преди някое кармично изпитание, то може да ни се размине. Това се дава според закона за милостта, благодатта и космическия вкус.

На тази паметна екскурзия се говорѝ много и за слънчевите и лунните култове. Обясни ни се какво става с човека, който сутрин не излиза навън, а медитира или спи вкъщи по време на изгрева или взема сутрешни душове, вместо душове от фотони върху лицето и тялото си. Изясни се една подробност: че средно от 6 до 8 ч. сутринта - и по-точно два астрологически часа след изгрев - Бог влиза в човека със слънчевите лъчи през лицето му. Само 15 секунди по време на изгрева, ако наблюдаваме слънцето, Той влиза през очите ни и остава в мозъка и тялото ни за през целия ден, прогонвайки

всички болести, малшансове, неразположения и безпокойства. От Словото и Школата знаем, че този процес няма да се извърши пълноценно – няма да се подпали изгревната чакра в хипофизата ни, - ако не сме възбудили сератонина в епифизата. Той започва да се отделя, ако човек е във верткално положение и възприема съзнателно с очите си най-ранното развиделяване, когато още се виждат звезди. И при облаци важи същото. В противен случай сератонинът е оскъден, а мелатонинът – хормонът на тъмнината - се произвежда наднормено и прави човека раздразнителен, критичен, вечен съветник и въобще лунно същество, което се тревожи от всичко и най-вече от липси и материални проблеми. Сератонинните типове имат добре развити скули и приятна хлътнатина на бузите под тях. Понеже бузите са свързани с Луната, с тъмнината, материята и безпокойствата, у мелатонинните типове те почват да се надуват, подобно за гризачите, които мислят за утрешния ден. Ръцете им започват да се набръчкват по-рано от обикновено и погледът им става плашлив и скептичен.

Днес учените потвърждават практиката на Учителя и Бялото Братство през вековете: денем силите на Земята са радиални, а нощем – от залез слънце до 1, 3 или 5 часа сутринта – тангенциални. Затова, който е във вертикално положение поне от 5 ч. сутринта до залез слънце и малко след това, е антена на Космичния Огън; а който е в хоризонтално положение от залеза и е заспал най-късно до 9,30 вечерта, той е в резонанс и паралел с Космичния Океан. "Хомо еректус" – изправеният човек – провежда дневните енергии и се зарежда с тях, като ги предава и на другите; хоризонталният човек се пълни благодатно със следзалезните и нощните енергии, когато е легнал и заспал рано и се събужда без будилник в един, три или пет часа сутринта. С това се обяснява защо ранното лягане и ставане са подмладяващи и лечебни, а късните – разрушителни, състаряващи, смъртоносни.

Но когато и да става човек, ако е ученик, той не трябва да си стои вкъщи при първото развиделяване. Не е достатъчно да посреща виделината, зората и изгрева от прозореца: без активно движение сред природата и изкачване нагоре не могат да се задействат чакрите на три висши тела и да се отдѐлят съответните хормони, които влизат в последователна верижна реакция. Нисшите лунни типове си стоят повече вкъщи и правят всичко възможно да поддържат добре жилището и хладилника си. Те не могат без телевизия и компютри, без активна "интелектуална" дейнност или удоволствия, по стереотипа на бухалите и кукумявките. Черната ложа в света и в някои школи се разпознава и по това, че внушава на хората да са седнали или прави или въобще будни

след залез слънце до полунощ и даже след това, а да са хоризонтални по време на изгрева и - когато може - чак до обед. Така богаташите и световната аристокрация през всички векове са стигнали до най-страшните болести, до пълно духовно израждане. Всеизвестно е какви са пораженията върху здравето и психиката у народите с малко слънчевни дни (но това не значи, че тропиците и субтропиците нямат своите болести и извращения). Сенките и торбичките под очите, надутите бузи, мигрените, тиковете, хистериите, хемороидите, подаграта, реактивните неврози и старческите слабоумия са все хипосератонинни симптоми. В повечето хора-бухали тези болести, плюс хищничеството, критицизма, раздразнителността, грубостта, депресиите и пр. може да са в неклинично състояние, но с такива "близки" е опасно да се живее. Ирисът им е вторачен надолу и оголва горното бяло на окото – не можеш да ги изкараш лесно от този ступор, понеже са фиксирани върху материята и личните си проблеми. За децата е крайно неблагоприятно, а за Посветените направо непоносимо да бъдат в една квартира или здание с хора, които лягат късно и спят след изгрев слънце. Затова кандидатът за Младежкия или Специалния окултен клас е длъжен да си подсигури отделно жилище с относително по-голям ИЖП (Индивидуален Жизнен Периметър).

Седналото положение, типично за "интелектуалците" и хората с такива професии и хобита, също не е благоприятно. В разговора ни на планината през този приказен ден се изясни и това, че то образува три квадратури и три аспекта квадрат и половина (135º) между торса, бедрата и долната част на краката под коленете. При това положение вените и артериите престават да захранват и чистят правилно долната част на тялото. Ходилата също образуват тези опасни аспекти, когато човек е неподвижен. Щом почне да ходи, той преминава през голямо количество други аспекти и квадратурите се активират само в определени мигове, като дават само доброто от себе си. Безспорно е, че седналите човекоподобни са избили много повече хора от пехотата и обикновените престъпници.

Когато ръцете са на масата, те също образуват най-често същите Марсови аспекти. При седящо положение Космическият Огън, даже и при поза "Лотус", изтича в земята през таза, а не през ходилата. При това пътят му е по-къс, защото бедрата са водоравни. При седене, бедрата и костите им са успоредни на животинския гръбнак и влизат в резонанс със земните тангенциални сили и тогава краката от коляното надолу вече не провеждат Огъня – веригата е прекъсната. "Агни" протича пълноцено през човека, само когато той е прав. А при ходене, изкачване и слизане се включват

още по-високи йерархии, сили и същности на Бога. Затова Учителят казва, че лошите хора обичат да ходят и да се возят по широки и равни пътища, а добрите хора са планинци. Естествено, че и това правило си има изключения. Но всичко казано за Космичния Огън е конструктивно само в съчетание с циклите на Космическия Океан – обмяната, почивката и ранното лягане, и то по законите на Тройния Ритъм.

Учителят препоръчва работа в градината половин час преди изгрев слънце и най-много два часа през деня, обикновено от 8 до 10 сутринта. На интелектуалния труд не дава повече от три часа в денонощието. Сега ние знаем кои точно са тия два-три часа – когато действа Юпитер, Стрелецът, Девети дом или аспектът тригон. Само тогава човек може да бъде седнал и да не се изроди. Интересно: гърците доскоро са имали правило да работят прави зад бюрата си. Дали и днес продължава тази традиция, трябва да се провери. Любопитно е какви аспекти образуват краката на американците, когато ги вдигат на масата или на бюрото...

На връщане се изясни и въпросът за сядането в превозните средства. Посветените обикновено пътуват прави, защото виждат по седалките черни и вонящи петна от егоизъм и скръб или цели гнезда от астрални гниди и гнусотии. В трамваите и рейсовете бързат да седнат възрастните и изморените хора – ако седнеш на такова място, ще ти изтече веднага енергията. Много по-опасно е обаче да се седне на място, където е седял безсъвестен млад човек, когато стоят прави бременни, майки, възрастни и немощни хора. Това е по правило егоист без монада или с много замъждяла монада. Такива си мислят, че щом са заели седалката, могат по право да се возят докрая. Те обират не само невидимите изверження на старите и уморените хора, но и тези на младите егоисти като тях, които са седели там - а техните ларви са ужасяващи. Небето има особено мнение за такива и вижда ясно какво ги очаква в живота приживе и в ада. Нелека съдба очаква и ония, които нагло седят от външната страна на седалката, когато вътрешната е празна. Ако не слизат на следващата спирка и не са много възрастни и натоварени, такива нямат никакво извинение. Това са екземпляри, в които мисълта за другия е напълно закърняла. Те са образец на демонстративния или подсъзнателен егоизъм. Добрият човек моментално ще заеме вътрешното място, за да улесни да седне друг.

Но има и обратни случаи – друг вид егоисти, които сядат отвътре не с благородна мисъл, а за да седне друг човек от външната страна и така да е по-трудно да отстъпят мястото си на някой по-нуждаещ се... Ясновидецът вижда всички съзнателни и подсъзнателни мотиви. Очите на такива

хищници и егоисти са напълно идентични с тези на хората от опашките за месо или на шумотерористите.

Няма да им е лесно и на хората, които много обичат колите си и ги предпочитат пред ходенето пеш или обществения транспорт. Трябва да се уточни къде кармичните опасности са по-малко: в блъсканицата - или в собственото, удобно МПС. Въпреки влиянията, в трамвая, тролея, автобуса и влака има много повече аури на добри хора, отколкото в колите по магистралите. Скъпите коли имат най-черно излъчване – там пътуват най-лошите хора. Естествено, навсякъде има изключения. Някъде в осиянията се казваше, че шосетата представляват коридори, пълни с плътен астрален и ментален дзифт и че няма нищо по-опасно и глупаво от това да се включиш в автомобилен поток. Освен това, в обществения транспорт кармата за технотронно съучастничество на "глава пътуващ" се разпределя според броя на пътниците при всеки отделен откъс от маршрута, докато кармата на собственика или водача на една лека кола, яхта или самолет пада върху него с всичка сила. Съществуват строги формули и уравнения в кармичната математика и филмите на съдбата, които доказват това.

Понякога е добре да се седне на място, където е седял някой гениален или добър човек, стига да има свободни места за сядане – човекът с монада никога не сяда, когато има прави хора. Изключение правят жените и момичетата, които сядат, за да не бъдат жертва на похотливи ръце и прилепяния. А Посветеният, като застане на удобно място, за да наблюдава целия вагон, си избира човека с най-светла аура и се стреми да се приближи до него. Ако той е седящ и стане, Посветеният сяда на неговото място, стига да няма други кандидати – такова място е извор на младост, сила, здраве и възвишени мисли и преживявания. Често един добър и чист човек пречиства с аурата си такава седалка за дни и седмици. Понякога самият Посветен сяда именно с такава цел – да зареди едно място в обществения транспорт със светли мисли и енергии. Малцина подозират, че са се излекували или им е потръгнало в живота именно по тази причина. Религиите, които считат само църквите и светите места за източник на небесно присъствие, бяха опровергани напоследък от едно съобщение в медиите, което не изглежда да е измислица: в една обществена тоалетна, някъде на Запад, започнали да стават чудеса... Божественото няма граници в своите методи и стратегии. Там, където са минали въплътени или невъплътени ангели, мирише на рози, теменужки, борова смола или на нюкс.

В изтритите текстове бе отбелязано и какво става с

хората, които допускат в мисълта и аурата си хора и същества от по-ниска еволюция и отблъскват себеподобни и същества с по-висока еволюция. Дори и най-чаровното и мило кученце в кревата може да ни спре на вратата на рая.

Още една учебна случка от този период: една приятелка наскоро попита какво трябва да направи, за да спечели безрезевно любовта на своя любим и да има дете от него. За нея има лично осияние, в което се дава методът, макар и индиректно. Тя открива какво иска да каже Източникът и пита дали е разбрала правилно. В същия миг се разиграва сценка на спирката: една млада, пияна циганка грубо говори на себе си: "Мàни я тая продавачка бе!" В краката ѝ се гуши съвършено малко и безпомощно кученце, което може да бъде стъпкано всеки момент от стотиците пешеходци, но циганката инстинктивно го пази. След малко произнася друга реплика: "...най-многото, да направи нещо ново..." Мъчим се да си обясним и разшифроваме сценката и репликите и стигаме до определени изводи – всеки по свой начин. Говорим за едно дете, което иска и е определено да се роди, но пречките са субективни, и то вътре в самите нас, не в другия. Преодолявайки в себе си "продавачеството" (любов "танто за танто" – щом аз обичам някой, и ***той*** *трябва да ми обръща внимание), трябва да стигнем до нещо ново в мисленето и поведението си, за да излезем от въртележката и Бог да ни възнагради с желаното. Но веднага идва отговор, че ако целта е да се изпълни определен копнеж по строго желания начин и с* ***единствено*** *желания човек, то едно еднократно изпълнение на закона със стиснати зъби, значи като саможертва, без бликаща любов, няма да включи благословението. Ако нещо не е плод на дълговековни страдания и лична еволюция, не бива да се правят и най-нищожни опити за убеждаване на човека, дори и да е готов да повярва.*

През нощта тази приятелка е сънувала сън, свързан с възможността за спасяването на едно дете.

Ще каже ли Елма нещо по всички тия въпроси - или пак ще остави развитието на нещата в неписмен вид – като конкретни подаръци на практика, направо в живота на всеки участник от тези нови житейски пиески?

21,51

- Еѝл – Ел-мор – Ел-морàндиум!

Да не се безпокои сърцето и душата ви, когато живеете за всички!

19.IV.136(2000)
София - Изгрев

ИНТЕГРАЛ НА СРОДНОСТ И ОБМЯНА

Уникална снимка на планетата Меркурий – символ на сродността и обмяната.

Много важни и интересни събития, които не могат да не бъдат отбелязяни. Въпреки строгостта на принципа в такива случаи да не се съобщават конкретни имена, обстоятелства, маршрути и места, желателно е да се разкаже за текущите радости и уроци от кухнята на Братството и Школата, за да не бъдат лишени приятелите от още едно свидетелство. Будността на съзнанието, щастието да сме в течението на Божието Присъствие и Съдействие раждат денонощно все нови и нови удивителни случаи. В духа на новия тип Контакт с Учителя - предимството на Живота пред Сло-

*вото и Делото, - и този път разясненията дойдоха след нова серия от чудни събития. Този път те са свързани с темата за Интегриона **в действие**, който е синоним на "изобилния и пълен живот" - животът на безсмъртието. Главен математически и житейски продукт на интегрирането в този смисъл е така нареченият **И.С.О. - Интеграл на Сродност и Обмяна**. Реши ли се вярно задачата, с кармата е приключено, човек постига възкресението и вечната младост, красотата, добротата и безсмъртието. Цикълът от прераждания е прекратен завинаги; ученикът преминава от външния и вътрешния кръг на Пентаграма в Центъра му - посвещенията на Учителите и на техните Възлюбени. Това, разбира се, не се отнася още за нас - то е само една повдигната за миг завеса към този висок връх на съвършенството, за да ни вдъхнат вяра и сили.*

Ето как се стигна до днешната лекция-одеяние, започнала през нощта и изяснена окончателно тази сутрин след паневритмия:

Вчера, след нашите игри и песни в гората, един удивителен човек, познат от години, но без да сме общували външно досега, се приближи и помоли да си поговорим. Предложи да походим из гората и после някъде да се почерпим. Колко радостно е чувството, че и този ден се явява будна душа от Братството и Школата, която не е фигурант и изпълнява по вътрешен импулс закона за поканване на някого след паневритмия на блага приказка и за обмяна на благата на живота – разпознавателен белег за Птица от Ятото! Колко прелестни и прекрасни са тия невероятни деца на Бога, които присъстват между нас с милия си поглед и сладката дума, с тази пленителна стеснителност и привидна липса на самочувствие, съчетана като по чудо с точно противоположното - спонтанна любвеобилност! Сигурен знак за Божие присъствие! Не циментовите и мрачни лица на българите-сатурнианци, които посрещат изгреви, четат беседи и редовно ходят на Рила и на паневритмия, но с десетилетия няма да ти подадат ръка и да те заговорят, камо ли да те поканят в дома си и да те посрещнат с мекота, благост и любов, да попитат имаш ли нужда от нещо. Не тези, които ще се качат от другата врата на трамвая, ако те видят до първата, или ще преминат от другата страна на улицата... Не дълбоко затворените в гордостта си и осъдителното чувство или в страданието и комплексите си аутици. Те може да са страшно дълбоки в молитвената си преданост към Учителя и Делото, но нямат и помен от понятие за "нежно чувство проявено". Не враговете на Нежния и Милостивия, които никога не са поискали да се приближат до тебе в продължение на десетки години. Те вдигат цели циклони от нечисти представи над главите си за тебе, а по-простите злословят зад гърба ти или пред всички,

защото лошото в тях ги подтиква да вярват на клевети и клюки и да ги разпространяват.

Не. Празниците на Духа и на истинския братски живот се дължат на кротките, благи души с искра от Бога, които са ясновидци за Божественото в другия и са съзнателно слепи за недостатъците, напълно глухи за сплетните. Когато тази благост и кротост се увенчаят и с пламенност – разпознавателния белег за наличие на атмическо тяло, - ние говорим за настъпване на райския живот на Земята и за възстановяване на ***невинността*** *- състоянието на човека преди грехопадението.*

Така тази чиста и блага душа, за която става дума, тази сутрин, без никога досега да е общувала словесно с най-близките си побратими от Ятото, за пръв път се приближи и веднага след поканата, още при първите стъпки в гората, отправи втора покана за посещение на един горски извор, разказвайки: "Когато там се приближи лош човек, изворът намалява дебита си, защото ангелът, който живее в него, вижда всичко. Аз много искам да отидем при този извор заедно, за да потече водата му по-силно от обикновено". В допълнение към ясновидството на този приятел може да се каже, че струята на извора ще се увеличи не само защото там ще иде човек на Словото, но именно защото той няма да е сам, а с още една душа, узряла за Благоговението и Разпознаването. Малцина знаят защо в даден квартал се пукат на много места водопроводите и навсякъде текат реки по улиците, създавайки главоболия на хората и ремонтните служби. Водата е жива и се стреми към Любовта и Истината. Вярата на тази зряща душа от паневритмията, която няма външна информация за стотиците подобни явления в течение на годините, е сигурен знак за предстоящ празник на Присъствието, за нови страници в Книгата на Приятелството и Братството. Щом като невинни създания като мишки, котки, кучета, катерички, гълъби или костенурки спонтанно се хвърлят към източниците на Божествена светлина и дори се изкачват по човека, защо да няма и хора с Бог в сърцето си?..

Не знаейки външно нищо и за отворената врата напоследък за някои наши творчески признания и изяви в света, този приятел, подобен на светия, подаде един жълъд с шапчица и каза: "За успех в творчеството!" После подаде и два стари вестника "Ехо", казвайки, че това е вътрешният му импулс. Изследването им даде удивителни резултати: Бог дава чрез тях маршрут през една сакрална област на Рила, известна само на стари, запалени туристи и невключвана досега от Учителя в езотеричните пътища на Братството. Други знаци в тия вестници ориентират съвсем точно към някои източници за разкриване дълбокия смисъл на това ново откровение.

Едновременно с четенето дойде информация, че в най-близко време трябва да направим първата екскурзия в тези запазени светилища на Агарта, които досега са били заключени дори за класическите адепти на Школата. Красотата и Присъствието там са тъй непокътнати, че ни очаква нова, неописуема с думи поредица от преживявания и нов път към върховете на Рила - както физически, така и духовно.

Втората среща през този ден бе също тъй фундаментална - възстановяване на връзката с друга Птица от Ятото, която бе наречена от Елма "Посветителка на Индия и Европа". Тя е първата жена, поканена да вземе участие в пътуването през новата зона на Изкупената Агарта в Рила, която ни беше неизвестна досега. Ако осъзнае разликата между духовно и Божествено и ако по време на екскурзията е в България, а не в Индия или на запад, тя има шанс да преживее неща, които петимата ѝ гурувци на изток не са и помирисвали – нито в Хималаите, нито в света на нирвакалпа самадхи. Същевременно ще се уредят и социалните и материалните ѝ проблеми на запад, където живее - дадено ѝ бе обещание за това. Има сериозни данни да разбере Новото и да се откликне на поканата, понеже нейните наблюдения върху ранния, катастрофален климактериум на момичетата, повярвали в зле разбраната брахмачария, са по-точни от всички научни и окултни описания на тази драма досега. Осъзнаването ѝ като българка и славянка и като стожер на Братството и Школата в Индия и Европа, около който да се завъртят и най-напреднали-те адепти и гурувци с монада, дава основателна надежда за обръщане на световния геофизически и социален процес в положителна посока. По този повод, вчера тече силно и много категорично слово за Самоопределението.

Тази сутрин бе довършена нощната лекция на тема "Интеграл на сродност и обмяна". Това е Слово с лабораторни наблюдения и упражнения от нивото на най-вътрешния Клас и затова не може, нито е възможно да се предаде с човешки думи. То е предназначено за ученици и възлюбени от ***евродоровите*** *класове и от още по-горни. Разрешено е да се изнесе, че това е една от лекциите за* ***физиологията*** *на Интегриона, след като досега ни бе разяснявана само неговата анатомия. Както бе казано вчера, в епохата на Виделея важи методът на* ***взаимоусъвършенстването****, тъй като самоусъвършенстването е отминала епоха. Не че не се практикува от адептите с искра Божия, но тия, които са с Христова монада, го употребяват само когато наоколо няма души от Класа или от народа, а това са много редки случаи. Мизантропите и отшелниците отдавна нямат никакъв шанс - те са обречени.*

Изясни се и това, че който не участва в общонародните форми на братския и школен живот, не може да е дух, по висок от причинния свят. Учениците и Учителите от будическия

*свят присъстват активно в **Школата**, а тези от атмичния - в братския живот на Изгрева и в планините. Който си е избрал посветител, отсъстващ от Рила и паневритмия, не може да се издигне по-високо от каузалния свят. Присъствието и участието в братския живот на Рила и в другите планини най-късно от 12 август там, където има най-много хора от Братството, е един от белезите за връзка Учителя. Засега България е все още единствена в златния си век, понеже тук все още е живото присъствие на Учителя. Той не ни е напускал нито духовно, нито физически. Това, че е невидим за повечето оглашени, съвсем не значи, че вече е "към архив". Ето защо западен адепт или източен гуру, който не идва поне от от 19 до 21 август на Рила в България с **физическото** си тяло, не фигурира в Книгата на Живота в началото на Епохата на Виделея и няма особено значение за световната еволюция. Такива не могат да имат повече от един лъч над главата и затова събират около себе си последователи от **външния** кръг на Пентаграма. Ако владеят телепортацията, няма причини да не са на Рила през лятото, освен ако им е рано за Второто Посвещение и затова мислят, че контакт с Бога като Учител може да се извърши и на друго място. По същия начин стоят нещата и с Кавказ: съвсем скоро Златният Век ще се премести там и верните на Учителя ще се устремят към Колхида от всички страни.*

*Освен Разпознаването и Желанието обаче има и **Допускане**. За да бъде някой допуснат **физически** до Учителя, Братството и Школата, има много сериозни изисквания. Това, че в светилището винаги са сновали и сновят какви ли не хора, не е в противоречие с този закон. То е изпълнение на закона за общодостъпността и демократичността на Божествените школи, за разлика от духовните. Един Учител от Божествения свят е общодостъпен за всички; но за единаците, които нямат смирение, е напълно недостъпен. Той е недостъпен за тях преди всичко умствено и психически, понеже фанатизмът, самомнението или тяхната самонадеяност, преди още да са добили повече от един лъч над главата и нещо повече от националните и егрегорните чакри, им пречат да си поправят грешката и да влязат в начинаещите класове на Школата. Но и **тези** хора са нужни, защото служат за учебно помагало на хиляди и хиляди наивни души, които се увличат от театъра и добиват богат, но тъжен опит - докъде се отива след водачи, които въобще не са помирисвали Школата или са я напуснали преждевременно. Повечето от тези претенденти за учители и инструктори създават дуалистични религии и школи, в които идеалът е материалното или духовното, а не Божественото. Ето защо нито един от тях няма и най-далечно подобие на Иисус.*

Стремежът към Божественото съвършенство се отли-

*чава именно с взаимоусъвършенстване, не със самоусъвършенстване. Самоусъвършенстването е основен метод в **духовните** светове и школи. Дори и когато там протичат групови процеси, тяхната мотивация е самоусъвършенстване и спасяване на **собствената** душа или най-много на душите от определена йерархия, вяра или община.*

Друг белег на Божественото е балансът и ритмичното действие на духовното и природното. И най-малкото нарушаване на това равновесие и редуване за сметка на едното от двете - и системата излиза извън Божествения свят.

*По тази причина, във физиологията на Интегриона крайната цел е интегриране на **всички** функции и светове – последователно по двойки, тройки, четворки и пр., докато се стигне до **Интеграла на Сродността и Обмяната**.*

*Който функционира в **положителния, мъжкия** полюс на атмическия свят, той е член на **Бялото** Братство. Ако една община е затворена, а не общонародна и интернационална, космическа, тя не е от Божествения свят. Ако въвежда прегради, изпити, членства, блюстители, устави, парични вноски, възнаграждения, та̀кси, продажби, състезания, конкурси, санкции, тя е креация на черната ложа или на света, независимо от фасадате ѝ. Значи, истинският Бял Брат и Бяла Сестра се отличават с това, че вземат дейно участие в общонародния братски живот и са истинските посветители и адепти, които движат процесите, но никой не подозира за това. Те се пазят като от огън от изборни или самоизборни функции и от докосване до парите и имотите на народа и на чужденците. Затова край тях стават чудеса, раят се възстановява, изцеленията и просперитетът са ежедневие, личното и духовното щастие не липсват. Рогът на това изобилие обаче не теква веднага. Необходимо е Разпознаване, Сътрудничество, Вярност, Преданост и общ братски живот в продължение на много години и десетилетия, с участие във всичките му класически и новаторски форми и при пълно безкористие и неизвестност на помагачите. По тази причина и най-престижният западен или източен гуру, който има милиони последователи и обожатели и даже прави чудеса, не може да припари и на милиметър навътре в Братството, ако не е играл паневритмия пред очите на всички, и то в най-многобройните групи, в продължение на много години; ако не е вземал участие в трудовите и духовните дейности на Братството по модела на Учителя, даден през даден век в даден народ. Не случайно Той казва, че минималният курс на обучение в Школата и Братството е **25 плътно присъствени години**.*

Всичко това няма нищо общо с регионалния фанатизъм, защото е космически закон. Същото важи и за идването на Учителя в Кавказ, което е предстоящо. Сам Той ще се леги-

тимира като пълното въплъщение на Бога на земята, като положи за основа на Новото Си учение и Движение именно изгревите на слънцето, високопланинските общонародни лагери, селища от типа на Изгрева, българското Слово, паневритмията, пентаграмиката, интеграликата и пр. Така и Иисус не пренебрегна класическите старозаветни форми и есейските традиции, в изпълнение на Закона за Приемствеността и Разпознаването. От опит знаем, че всички останали учители, които не са разпознали кое е последното идване на Мировия Учител в един свят и не са приложили неговото Слово и методи като базални, са по същество най-много лектори, проповедници, гении, светии или пророци, независимо от това, дали считат себе си и ги считат за Учители. Липсата на ***повече*** *от един лъч над главата и на ореол около цялото им тяло ги идентифицира като манипулатори или самодейци. Почнат ли да шумят с "изумителните" си качества и с имената си, почнат ли да внушават на хората да ги боготворят, започнат ли да взимат и пари, те минават в противоположния лагер. Затова е немислимо да се счита, че те имат будическо или атмическо тяло и че при тях е възможен пълният синтез на духовното тяло. Но имитантите без монада са усвоили до съвършенство* ***имитирането*** *на причинно, будическо и атмическо тяло - без този фокус те не могат да увлекат масите и да имат стадо и клиенти.*

Отрицателният *полюс на активното атмическо тяло диктува потребността и способността да откриваме сродната си душа и да ѝ станем сателит. Всеки, който е станал спътник на човек без атмическо тяло или с непробудено атмическо тяло, т.е. на човек извън Бялото Братство, няма женски полюс на атмическото си тяло или той не е пробуден. Космическите Жени, Безсмъртните Любими, Прелестните Дъги на Битието имат най-висок идеал от всички същества в хипервселената и затова* ***или*** *се съединяват с* ***Бял*** *Адепт, или не се съединяват с никого. Готовността да се слеем с един човек в едно същество и да останем така завинаги във вечността, без да имаме нужда от нещо друго или някой друг, бележи развит и действащ* ***женски*** *полюс на атмическото тяло. Жаждата за вечно орбитално положение около Избрания, ако още не сме се слели с него; за вечно служене, сътрудничество, приласкаване, себеотдаване, вярност и преданост по отношение на един Бял Маг или таен представител на Бялата Ложа на Земята - това е непременен знак за завършена женска еволюция в Проявеното Битие, независимо в какво тяло е съществото - мъжко, женско или детско. Наличието на такъв полюс се разпознава и по това, че в присъствието на Избрания и пред други хора поведението на Обожателката или Обожателя е винаги орбитално. Съвършено изключен е спор, противоречене или напъни за самоизява и*

*самоутвърждаване в присъствието на Бял Маг, освен в случаите на **регламентирана** самоизява – концерти, пиеси, рецитали и пр. Ако се явят едновременно двама Бели Маги с активен мъжки полюс на атмическото си тяло, но с вече изработен и женски полюс, единият моментално заема орбитално, смирено, служебно положение. Белите Сетри и Братя се надпреварват да заемат второто, третото или последното място! В тази "надпревара", единият от двамата доброволно взема водещата позиция, когато усети, че в момента Духът иска да действа именно през него. Той обаче винаги знае, че в следващия миг или на другия ден ролите могат да се сменят. Задържането за повече от едно денонощие в лидерска позиция означава принадлежност към всяко друго братство или общество, но не и към Бялото. Това означава непознаване на закона, че Божественото всеки ден се проявява чрез различен проводник, или означава грубо несъобразяване с този закон поради гордост, корист, тщеславие или властническа драма.*

Това обаче не е в противоречие с пожизненото, тайно първенство на най-напредналия Бял Адепт в рамките на една епоха от 120 години. Пожизнените регионални или планетарни ръководители изпълняват тази своя функция неотстъпно и смирено, понеже няма по-съвършени хора от тях в този срок или регион. Това обаче не пречи на свободната изява на всеки друг, който в даден момент проявява Божественото - никой не подозира, че има върховен йерофант. Затова Белият Брат е всъщност таен, неусетен координатор, а не тоталитарен и монополистичен ръководител.

Следователно, Науката за Интегрирането твърди от дълговековен опит, че който не е от едно и също Братство с онзи, когото обича и обожава, не може да реши задачата за Интеграла. По същия начин сродност и обмяна трябва да се постигне и в будическия свят - светът на душата: немислимо е решението на Всемирното Уравнение, ако обожателят или обожаемият не е от една и съща Школа и Клас и в един и същ Творчески или Създателски Съюз с нас. Който предпочита друга школа, който твори индивидуално или в друг творчески съюз, не може да се синтезира с нас в полето на душата и затова благословението на Бога и съвършенството в такива случаи са относителни. Излишно е да считаме, че някой ни обича и се нарича наш съученик, ако нощем отсъства от Школата на небето, а денем и вечер ходи по други курсове и школи. Това обаче не касае светското образование. Става дума за школите, към които човек се привлича в свободното си време. Нашият народ казва: "Ако някой се не дава да го познаеш, гледай го къде ходи". Наистина, Божествената Любов се отличава по това, че прави връзка между различните еволюции и йерархии, че съединява несъединимото и побратимява проти-

*воположностите и абсурдите и в най-отчайващите случаи. Това обаче важи за Божествения свят, а не за духовния. В момента ние говорим за атмическия и будическия свят, които са **духовни** и където законите на полярността и сродството са решаващи.*

*Как се върви към Интеграла от полето на принципния или причинния свят? - Там търсим и намираме единение със същества, с които имаме **една вяра**. Това става в активния, мъжкия полюс на каузалния свят, ако човек има монада и, следователно, и причинно тяло. Верският фанатизъм няма нищо общо с причинния свят и е симптом на същества без искра Божия. Всеки, който счита собствената си вяра за единствено вярна и обявява всички останали за дяволски или непълноценни, е дух или човек без еднѝна; или е с монада, хванала вируси от ада. Самата монада е защитена, но вирусите се въдят в обвивката ѝ, като я затъмняват или я карат да лоясва. Трябва да се помни, че духовен синтез с души от друга вяра е нещо почти невъзможно. Това важи и за ангелските йерархии, които общуват само със своите си. В Божествения свят законите са коренно различни, но един дух или посветен не може да стигне до Божествения свят, без да е постигнал интеграция между духа и природата в себе си. Освен това, за определени периоди животът и обмяната с едноверци е единственото условие за правилно решаване на Задачата. Това важи, в частност, и за сегашното положение на мнозина оглашени, които си мислят, че са приели вярата на Учителя в България. Да си член на една верска общност, не значи само индивидуално да четеш литературата ѝ и да я разгласяваш, без да ходиш на духовните ѝ събрания и без да участваш с другите в духовните ѝ форми на живот и традиции. И тука всеки, който не ляга и не става рано, който не играе редовно и много години паневритмия и не участва в духовните форми на общия живот в духа на Учението, каквито и дисхармонии и противоречия да възникват там, той не е пробудил **положителния** полюс на причинното си тяло. Той се мята между различни импулси, инициативи, интереси, таланти, авторитети, религии, вери и школи. Той е **оглашен,** светски човек, дошъл от любопитство или с други мотиви. На пракитка е или пеперуда, или търговец, или търсач на аудитория, или функционер, или просто случаен мързеливец с духовни проблясъци.*

Който има християнска еволюция и вяра, а боготвори езическите учения, били те и на индийски гурувци, не може да извърши истински синтез на Христовото си тяло, понеже се връща няколко хиляди години назад в еволюцията си и ликвидира изработения честно мъжки полюс на каузалното си тяло, спечелен по правило с мъченическа смърт. Да си мъченик на вярата не е случайно посвещение - мъжкият полюс на причинното и принципното тяло се затвърждава

*окончателно със смърт за идеите си, за съидейниците си. Който приеме друга вяра, за да спаси тялото и близките си или да подсигури бита си, не може да образува този полюс, понеже попада под друг егрегор. Ако едно нехристиянско учение изповядва Христа като Единствен Син на Бога и не го класира като елемент от някаква собствена представа за "йерархия на Учителите", то получава **Христово** посвещение и вярващите в него получават **Първия Пентагрален Лъч**. И езичниците имат ореоли и лъчи над главите си, и то повече от един, но те са от друг вид и не водят до **хипервселената**. Има и **други** духовни вселени и светове, които са също много привлекателни и интересни, но обикновено те са индивидуалистични или дуалистични, а често и еклектични. Малко са езическите учения и признатите християнски деноминации, които ратуват за синтеза на качествата и добродетелите по противоположни двойки и за интеграцията на Природата с Духа. Почти винаги едно качество подтиска или елиминира противоположното, обявявайки го за "грях", "изкушение", за "дело на дявола". От тук почва разцеплението на психиката и здравето и началото на фанатизма, рухването, болестите, смъртта. Понятие за грях **съществува**, но от гледна точка на Божествения свят грях е разбалансирането на противоположностите, на частите на Цялото.*

*Негативният полюс на каузалния свят изисква **общ език**. Той е вербален. Когато някой разбира чужденеца, без да знае езика му, той е извън духовния свят и се е свързал с **Божествения**. Но на нивото на причинния свят, който е по същество духовен, ние трябва да общуваме със сънародници и съидейници, ако искаме да се пробуди и задейства **женският** полюс на това ни безсмъртно тяло. Щом чужденец научи добре майчиния ни език и ни говори на него, той също съдейства за нашето единение в причинния свят и тогава можем да го наречем **сроден дух**. Гурбетчиите и изселниците, духовните търсители емигранти прекъсват връзката си с женския полюс на своето причинно тяло и той почва да закърнява. Започва строежът на един израстък от причинното тяло, отговарящ за вербалния егрегор на народа, сред който са отишли. Почнем ли и да мислим на чужд език, ние прекъсваме връзките си с нашия национален ангел-хранител и не можем да разчитаме на неговата закрила и протекция. Ако сме обикнали чуждия народ повече от нашия и сме приели културата, традициите и езика му като собствени, минаваме под защитата на **неговия** етнически ангел и се свързваме с дхармата и кармата на **този** народ. Ако някой е живял дълго в чужбина и почне да говори майчиния си език с чужд акцент и интонация, той също е на път да излезе от сферата на националното божество или ангел. Това не е за критика, понеже има различ-*

ни съдби и предопределения, но в повечето случаи емиграцията е по материални или индивидуалистични причини.

Ако обаче един народ се намира в златната си ера, защото сам Бог е слязъл на Земята сред него, всички откъсващи се от родината и езика си, от националните традиции и добродетели, също излизат от златната ера и слизат в по-ниски епохи - "сребърни", "бронзови", "бакърени", "железни", "стоманени" и пр. По този начин те ликвидират шанса си, че са издържали конкурсния изпит за раждане сред народ, който се намира в златния си век. И обратно: чужденец, който познае кой народ е в златната си ера и почне да учи неговия език и култура, да чете и изучава Словото в оригинал, понякога издържа изпита за духовно раждане сред този народ и минава под крилото на Учителя. Той има шанс да издържи и следващия си изпит, когато ще кандидатства за раждане сред народа, в който ще дойде Учителят следващия път. Това обаче е невъзможно за хората от първите 6 стъпки в развитието на човешката душа, понеже те нямат усет и разпознаване - те са още политеисти. Многобожникът е и "многогурувец" – липсата на положителен полюс в причинното му тяло го хвърля от учител на учител, от религия в религия и от школа в школа, докато се отчае и разбере, че Учителят там Го няма.

*Има обаче напреднали ученици, верни на Учителя и Учението и брилянтно поддържащи майчиния си език и мислене чрез активно общуване със сънародници, книги и пр., които имат за задача да **разпространяват** Божествената вяра между народите. Това се нарича **мисионерство**. Истнският мисионер има съвършено развито и функциониращо причинно тяло, но той има и универсално, което произхожда от Божествения свят. Това го прави крайно веротърпим и толерантен към чуждите вери, за да помогне на колкото може повече души. Рече ли обаче да последва чужд Учител и вяра, ако те не са Божествени, деструкцията в еволюцията и здравето му е неизбежна.*

*В днешната лекция се говорѝ с демонстрации и за синтезирането на **Природното** ни Тяло, проектирано във водните и земните зодиакални знаци. За да напреднем към Божествеността, към вярното решаване на Интеграла, природното ни тяло трябва да стане също тъй прекрасно и могъщо, както и духовното. И тук синтезът почва от двойките противоположности - полюсите на физическия, астралния и менталния свят. Ако става дума за Шестата Раса на **Природното** поле - за **взаимоусъвършенстване**, - тук този процес има по-малка сила. В Новата Вселена тя е приоритет на **духовния** свят. Новата Земя се строи на първо място от **Общ Живот**. **Следователно душите, които искат да живеят с нас не само духовно, но и природно, са нашите сродни ду-***

***ши от Царството Божие, Рая, "Новия Йерусалим"**. В умствения свят това означава жажда за обща работа, служене и сътрудничество (на положителния му полюс); и жажда за общ живот и общи радости - на отрицателния. Ако някой не изпитва потребност да си сътрудничим и няма дял в общата работа, предпочитайки да работи и да общува **с други**, той не е наша сродна душа и затова шансът да сме щастливи и да се синтезираме с него е още по-нищожен.*

*В ада и в света противоположният полюс на нисшия манас - този, отговарящ на Нептун и Рибите - диктува потребност да търсим клубове и общности, където хората и духовете си правят **удоволствие**. **Хобито** е синтезатор на този полюс. Ако човек няма хоби извън професията и хора, с които да го упражнява, скоро след пенсия той умира или рухва. Наркомани, алкохолици, комарджии, вярващи, фенове, сладострастници, ресторантски обитатели, летовници и пр. са жертвите на тази жажда, която не може да синтезира по истински начин негативния полюс на умственото тяло, но се опитва да постигне задоволяване по частичен или изкуствен начин.*

*Истинският път за този вид синтез е само един – **обмяната със сродни души**. Ако в атмическия свят срещаме Сродна**та** си Душа - **Единствената** - и се сливаме завинаги с нея, то в женския полюс на менталния свят, който е вход към Божествения, колкото и странно да изглежда това, обитават серафимите и серафимното ни тяло и ни диктуват жажда за обмяна и сливане със сродни**те** души - в **множествено** число. Всеки човек с монада има сродни души, с които е излязъл от Бога **едновременно**. Те образуват вериги из космоса, без които Битието би рухнало. Следователно, тук срещаме Птиците от нашето Ято, с които копнеем да живеем и можем да летим. Това е сродна група с еднакви или много подобни блаженства и екстази, за която преживяването е над всичко - не ги удовлетворява нито вярата, нито служенето, нито подвига, нито връзката с Единствената Сродна Душа, нито мъдростта или творчеството, нито общението със земния или небесния им народ.*

*Като преход към Божествения свят и живот, този полюс на менталното поле е жестоко потъпкан от конвенционалните системи и религии, поради което хората отреагирват с пороци, наркомании, самоубийства, лудости и изстъпления. **Няма духовна вяра и религия, нито друг стимул, който може да замести потребността от сливане със сродните души!** В този смисъл Учителят казва, че ученикът постоянно разширява кръга на душите, които обича и които го обичат, докато стане напълно Божествен - тогава ще обича всички. В това поле обаче тази любов не е абстрактна или теоретична, нито дистанционна - тя иска природна, физиче-*

*ска обмяна на радости и преживявания, иска **екстатично** взаимодействие на аурите. Мюонните Деви засега нямат женски полюс на менталното си тяло, затова са еднополови и създават **еднополовите** системи и религии. Затова състаряването и деградирането им е най-бързо, понеже понятието за обмяна и разнообразяване на генофонда им е напълно непознато. Хората с искра Божия и двуполюсно умствено тяло, които се опитват да им подражават, добиват печален вид и израждането и рухването им в климактериума е сигурно, дори и да са най-кристални аскети или семейни. Те живеят само в един дом или в манастира. Те прерязват артериите и вените на холическото си тяло, нямащи представа за обмяна с **истински** сродни души. Погрешното удовлетворяване на тази потребност като всеяден и необуздан разврат или пиянство, наркомания, е само **сянката** на този серафимен импулс. То води към ада също тъй сигурно, както и пълната забрана или самозабрана за физическо приближаване. Работата е в това, че моралистичните и плътските демони се старят с всички сили да внушават дуалистично поведение, за да подтискат единия полюс, отпускайки другия. Няма значение в каква посока ще е това подтискане – за тях е важно да се угнетява психиката, природата. Това изтръгва цели урагани от енергията на страданието, която служи за храна на егрегорите и техните апологети.*

*По същия начин, подробно и с примери, тази нощ бяха разгледани видовете синтез и разбалансиране в астралния и физическия свят. И там има сродни същества и крайно несродни, с които участваме във всемирната драма на Живота и Смъртта. Синтезирането на **женския астрален полюс** става само в един дом, в една стая - на една тясна територия с едно и също същество от противоположния пол или в едно семейство - много години наред. То е основа на съпружеството. Там моногамията и верността са решаващи; но те са Божествени, само когато сме намерили човека, определен ни от **Бога**. Във всички останали случаи такъв живот се класифицира от Небето като моногамно блудство, независимо че е осветено от църквата и гражданския кодекс.*

***Положителният астрален полюс** е мъжки и той изисква оптимално освежаване на генома, за да има здрави, гениални и хубави деца. Тук моралът на Природата търси **резултата**, а не продължителността и честотата на общуване с едно и също лице. Ако от един "почтен" брак се раждат деца без искра Божия, които стават потребители и продавачи, Природата го счита за аморален. Ако от едно единствено сливане се роди дете с монада, което е подарък за човечеството, това е връх на космическия морал. Хората и съществата с развит мъжки полюс на астралното тяло повишават **качеството**, а женският полюс се занимава със сигурността,*

*подсигуряването. То **също** е Божествено, ако се открият **подсигурителки на качеството, а не на количеството**.*

*Синтезът на антропологическата форма с етерната обмяна бе темата за **физическите условия**, от които зависи правилният път към Интеграла. Невъзможно е да се получи Божествен синтез между бифонтанел и монофонтанел, понеже първият има отношение на първо място към близките си и собствените цели и удоволствия, а вторият се подвизава за всички или за по-голямата група. Затова и моралът им е несъвместим, откъдето почват противоречията и конфликтите. Затова няма защо да очакваме синтез между хора с антагонистични черепи. Повечето хора попадат на точно противоположния си тип, но не еволюционния, а инволюционния. Има противоположности, които са абсолютно недиалектични - там синтез е невъзможен.*

*Относно обмяната на етерно, т.е. панвселенско равнище, строяща **женския полюс на етерното тяло** и оперираща с хормоните и течностите в организма, се потвърдиха предишните сведения за необходимостта от **оптимално приближаване**. Етерното тяло излиза само на няколко сантиметра от грубо физическото - рядко повече. Затова много често здравето и изцелението често зависят от **хормоналната** обмяна с противоположния пол - това е общоприет медицински факт. В най-високата си форма, това е Майчинството. В интимен план обаче етерната обмяна е най-трудната форма на синтез, тъй като хората обикновено се обменят с **малко** съвместими партньори или въобще не се обменят. Това е тема за мъдреци и лекари и затова фанатици и моралисти не са компетентни в тази област. Тук се корени науката за зачеване на здраво и гениално поколение с искра Божия, както и тайната наука за раждане на етерни деца. Това е извън обсега на тези записки, понеже на настоящия етап почти няма подготвени души с данни за синтез между добра антропологическа форма и постигане на зачатие с партньори, определени от **Бога**. В това отношение разминаванията са повсеместни. Ето защо в Словото е казано, че голяма награда очаква на небето онази двойка, която правилно реши въпроса за любовта. Тази награда още не е взета от никой. Връзката между Божествен вкус, висока еволюция, висок идеал и добра антропология е разкъсана напълно и засега изключения не са ни известни. Всеки е с някой друг, но не и с най-добрия. Дòйде ли се до потребността за Най-Добрия и Най-Добрите, връщането в Рая е сигурно.*

Ето какво се падна от беседите на Учителя по повод на тази тема:

*"Не мислете да образувате комуна само за десет души, а я отворете за **целия** Божес-*

*твен свят, дайте **образец** на света, израз на **Истината**!*

*Сега ние създаваме **Школа**. Някои мислят, че в нея ще влязат само които са звани. Тя е за всички, без разлика! Всеки, който може да люби, всеки, който може да мисли, всеки, който може да говори истината, е добре дошъл като ученик, безразлично дали е малък или голям."* *(т. "Аз съм истинната лоза", Аб92:84, едноименна беседа от 22.08.1922г.)*

*"Първото нещо е да се научим да любим, да се обичаме! Второто нещо е да научим начините и методите, чрез които се **изявява** тази любов. Третото нещо е да познаваме условията, при които ще проявим своята любов."* *(с.72)*

*"Когато човек престане да гледа Бога в **себе** си и да се възхищава от Неговата Любов, а започне да се възхищава от външния свят, той е върху пътя на престъпленията, извършил е всичките престъпления. /.../ Ако вие или който и да е се подкупва от **знанията** на вашия учител и го обичате само заради тях, вие вършите престъпление. Знанието не е цел, защото **Любовта** е, която носи знание в себе си. Вие не можете да носите знание, докато не придобиете Любов. Вие се лъжете и мислите, че преди да придобиете Любов, може да придобиете знание. Само онзи, който е придобил любовта **във всичката нейна пълнота**, може да добие знания.*

Не мислете, че без любов може да има някаква сила. Всички подобни сили са лъжливи и фиктивни. Казвате, че и без любов можете да направите нещо... Прегледайте цялата исто-

*рия - няма нито един реформатор, нито един "велик учител", който да е тръгнал в света без любов и да е имал успех. Може да е имал **временен** успех, но всичко е рухвало и се е разсипвало след него. Затова казвам, че цялата ваша сила, ако се проявява без любов, ще рухне, ще се разсипе. /.../ Без любов не може да се ходи. **Само** с любов! Аз ви говоря истината така, както никой не е говорил: без любов никой нищо не може да направи."* (с.73)

*"Вие сте като обръчите на една каца, която кацарят пристяга. Той стяга **всички** обръчи и гледа дали няма аралъци[1]. После налива вода и отново гледа да не изтича отнякъде.*

Накрая обръща кацата, изважда обръчте, взема едно голямо еренде[2], слага го от едната страна, слага го от другата страна... Кацата пита докога ще продължава това. - Докато водата престане да изтича! Сега вече кацата е готова, папурът[3] е поставен, но ако някой обръч излезе, на следващата година пак ще има работа..." *(с.85)*

---

1 междини; 2 ренде; 3 царевичен кочан

5.V.136(2000)
Рила

ДОМ НА ЖИВОТА, ДЕЛОТО И СЛОВОТО

Били сме, гостуваме и ще гостуваме с радост в най-чудните домове из планините на Господа при Неговите хора. Няма значение дали са в България, Швейцария, Италия, Япония или Русия. Домовете на душите от Шестата раса и епохата на Водолея са отворени безплатно за всички, които разпознават Словото и искат да се посветят безрезервно на Делото и Живота. Ако чрез кротките и смирени деца на Бога протича благословение и стават изцеления, възнесения и възкресения навсякъде, то няма никакъв проблем те да бъдат канени по цял свят с обич и любов.

15,22ч.(14,22 нормално време)

Преди да се разкаже за последните събития, може да се отбележи един случай на устна холизация в края на м. април. На паневритмията в София един стар приятел, за когото има лични послания и съвети от Елма, помоли да му се отговори на някои въпроси. На първия - дали има надежда да върне жена си и детето си - се отговори, че има, при положение че той се откаже завинаги от един свой недостатък. Той сам трябва да открие кой е този недостатък и в продължение на много месеци да докаже, че е победил. На втория въпрос ("Кога ще умрем?") Източникът не пожела да отговори; а на третия - дали ще спечелят едно дело за имот - се даде отговор, че има шанс, ако с майка си обещаят да се ползва този имот и за Словото, Делото и Живота.

А днес, в навечерието на най-светлия Гергьовден в живота ни досега, ние сме се събрали в един прекрасен дом в полите на Рила, пременена от пролетта в блестящи нежнозелени дрехи - буковите гори, контрастиращи на тъмнозелените борове. Трудно е да се намерят човешки думи, за да изразим радостта и щастието си, че Господ отново ни говòри, че ни е събрал тук при условия, които надминават и най-смелите ни сънища!

Годината на Мировата Душа дойде с пълната мощ на своите дарове: с надеждата за поява на ***Божествени*** *Семейства между приятелите и сред много пробудени души; с шанса за изникване на домове за Живота, Делото и Словото; с бликването на радостта, мира и жаждата за служене; с близостта на минерални води, в които посветените се къпят и полу-*

чават и раздават благодат по цялата земя, когато годината е под покровителството на Мировата Душа.

Още един триумф на Присъствието, на Майчината и Бащина грижа - поредната проява на Небесното Провидение, което никога не закъснява да се откликне с най-нежна и конкретна грижа, щом съществата имат страстно желание да следват Божиите пътища!

Ето как се появи първият шанс за дом на Живота, Делото и Словото. Досега, повече или по-малко успешно, сме правили опити за домове на Словото, Делото и Живота, но това подреждане на дейностите и нашите потребности не даде разгърнати резултати, въпреки успехите. Някога кръстихме символически тези опити с думата "САДЕЖ", която съдържа първите букви на тия три свещени думи и отговаря на възможностите ни като начинаещи. И наистина, без посаждане на понятие за Слово и осияване от Словото и неговия смисъл са невъзможни каквото и да е Дело и какъвто и да е Живот, водещи към безсмъртието. Но напоследък ни се внушава, че ако ***почнем с Живота*** *и свършим със Словото, като едно приятно обяснение на радостите и чудесата, които преживяваме, Божието Присъствие ще е абсолютно и щастието ни - без всякакви граници. Това символизирахме с израза "ЖАДНИ СМЕ"... Според Божествената диалектика, Животът съдържа в себе си Делото и Словото* ***напълно*** *- достатъчно е да живеем разумно, красиво и спонтанно, за да няма нужда от специални усилия за придвижване на Делото и приемане и разпространяване на Слово. Но в обратния ред* ***няма*** *такова съподчинение: Словото, само по себе си, не съдържа мигновената проява на Дело и Живот - то само* ***говори*** *за тях и се мъчи да ни* ***подтикне*** *към безсмъртието, но ние или не го разбираме, или ни е страх, или все отлагаме чудото заради своеглавия, човешки традиции и илюзии. Без Словото обаче няма никакъв шанс да попаднем на истинското Дело и истинския Живот, защото всички дейности и спонтанности без Божествената Мъдрост са обречени на провал. Само в много редки случаи вътрешният импулс да се отдадем на Живота без замисляне, извиращ от Божествения вкус и избор, може да доведе до удивителни резултати и без предварителна намеса на Словото. Почти всеки човек, който обича хората, изпитва потребност след всеки акт на Живота да сподели какво му се е случило, а понякога и да го предаде в красиви, художествени форми.. Така се развиват и духовното, и умственото тяло. Само в най-върховните случаи на среща и пълна обмяна на най-сродни души - в настоящия миг, а не в бъдещия - се стига до* ***тотално сливане на Живот, Слово и Дело в едно****, където самото Божествено преживяване ражда същества и светове без никаква нужда от ръкотворна дейност или необходимост от писане и говорене. Това е самият Живот на*

***Бога**, в който няма прекъсване и разединение на Съзнанието.*

*Сега Бог желае доминантата и при нас да падне първо върху Живота, а Делото и Словото да бъдат само негови допълнения, ако това е необходимо. От такива допълнения има нужда, само когато спонтанният акт на Живота не е възприет Божествено и не е проявен със съзнание за пълна невинност и без замисляне - в настоящия миг и от първия път. Всяко отлагане на Божествен импулс проваля енергията надолу в духовния и физическия свят, а често даже и в ада. Отлага надеждата за Живот за някакъв митичен **бъдещ** момент или я елиминира напълно. С това се занимават всички същества, минали през грехопадението и обработени от изтребителните цивилицации, които имат нужда от нашата сила и израждане, за да живеят.*

*С някои непълноти и проблеми и по трите линии, един от приятелите е бил готов наскоро отново да замине за чужбина или да организира живота си по старите начини, когато неочаквано се появила една българка с изненадващи действия по първите точки на Процедурата: неистова жажда за Слово Божие, покана за екскурзия в чужбина и предоставяне на **самостоятелно** жилище. Приятелят за миг си помислил, че едно обещание отгоре се изпълнява. В ранната пролет, на височина над 2500 метра надморска височина, в свещените планини молитвите се чуват. Тази година е била отправена конкретна молитва за дом и работа в света. Още при връщането от високото място публикуват в интернационални средства за информация текстове от този приятел, които са били залежали повече от четвърт век.*

Но предложеният дом не е подходящ. Не е възможно оцеляването на Божествен Олеум без вместилище. Без взаимодействие на сродни души от противоположни полярности и непресъхваща грижа и служене, Божествен Живот за някои психики е немислим. Посветените от най-висок ранг и невинните души разпознават от пръв поглед носителите на Бога дори сред най-гъстите тълпи и се насочват безпогрешно към тях. Жаждата за Истина в такива търсители е тъй силна, че без Истина те биха умрели много рано. Тези случаи на смърт от липса на въздуха-Истина са предшествани от дълги и безплодни скитания и тежки страдания прераждания наред, след което в душата ни най-после кристализира Способност за Разпознаване. Но там е проблемът, че жаждата за Мъдрост и Истина без адекватна жажда за Любов и интензивен живот в Любовта води до още по-тежки страдания. Просто, Мъдрост и Истина без Любов не съществуват.

Има специално осияние от Елма "Процедурата" от 15 април 135(1999)г. Спонтанният акт на следващия импулс от Процедурата, заложена в душите ни от Създателя, е след Разпознаването е Приставането - да не искаме да се разде-

*лим с източника на Истината **вече никога**. Комуто е достатъчна собствената му представа за истина или предтавите на околните, той може спокойно да си живее сам или с хората и нещата, които го заобикалят. Но разпозналият Любовта и Истината не може да живее повече нито миг без извора, който е открил - той е готов да даде и живота си, за да пие от него без откъсване. Именно тук се поражда жаждата за общ живот. Но в много случаи това е жажда само за Мъдрост или Истина, а не жажда за Любовта, тоест за Бога. Това е **понятно** на Висшите Същества и затова те се радват на всеки спонтанен акт на любов към **Истината**, който е все пак **преддверието** на Вечността. Тъгата иде от това, че много същества искат да останат само в **преддверието**, а най-истинският облик на Бога е Любов. Затова лицата на такива наистина си остават студени или тъжни.*

В Процедурата има ред тайни, които не могат да се изясняват устно или писмено. Ако тя не извира спонтанно от дълбините на човешката душа и от нивото на нейната еволюция, всякакви внушения и обяснения са излишни и може даже да бъдат опасни. Немислимо е да се обяснява на кърта как може да стане гълъб, след като той няма потребност от това, нито има нужния мисловен апарат и нужното ниво на развитие, за да го направи. Напротив, даже и намеци за полет го наострят селиозно срещу такива "посветители" и пораждат в сърцето му цели димни завеси от съмнения, подозрения и квалификации; даже предизвикват анатеми, клевети и клюки. Старият Адам и Старата Ева изпитват инстинктивен страх от безсмъртието и лесно се поддават на инсинуациите относно хората, които не искат да се разболеят и остареят като всички.

*И така, отиване на екскурзия в страната или в чужбина, а колко повече в космоса или невидимия свят, е немислимо без **гостоприемство**. Като главен пункт от Процедурата, жаждата на Невинните да избършат нозете на Божествения с косите си, след като са ги измили, и да ги полеят със скъпоценно миро, е белег за подпалено будическо тяло - и по-точно - за подпален Олтар на Интимността. Астрологически, най-дълбоката проява на Бога като Любов се корени в тайнствата на Надира - върха на Четвърти Дом или Домът, Семейството, **Интимното** Битие на Бога и човека. Това е неговата Светая-Светих, където се допуска Само Един. За религиозните от Първо Посвещение това е един **вътрешен** Бог, постижим само в самотата и молитвата, но за учениците от по-горните класове това е Срещата с **Богочеловека** и с въплъщенията на Божественото във всеки миг и всяко същество с душа; това е жаждата да гостуваме и да ни гостуват. Възприемането на **Богочеловека като Жених** и отварянето на най-интимните ни покои за Него е акт на най-пълна вяра в Бога, на*

постигнато смирение и благоговение и готовност за тотално сливане с Него на всички равнища, както Съпругата се слива със Съпруга си, за да зачене. За това обаче е необходима невинност и кристално чиста мисъл.

*Жива проекция на мистичния брак между духа и душата е сливането на мъжа и жената, когато е благословено от **Бога**. За тълкуването на това тайнство само като акт, "осветен от морала и църквата" или пък в циничен, "греховен" план, Черната Ложа е хвърлила всичките си най-мощни сили чрез най-злобните си идеолози и манипулатори през вековете. Възприемането на свободната, невинната майка като "нечиста" и нейното морално или физическо унищожаване е базална цел на най-тъмните цивилизации, защото без нейното развенчаване и ликвидиране те няма как да останат във физическата вселена. Те се нуждаят от зомбирани, измъчени майки, обработени от тях и гърчещи се под ударите на случайността или канона, за да могат да се раждат насилници и потребители, да се раждат чрез тях самите интервенти в Слънчевата ни система и да не могат да идват възвишени същества. От тези "майки" накрая остават само черупки - нещастни, болни старици, които си седят вкъщи и ходят навън само до бакалина, на черква или на баня, а в свободното си време умират да гледат сапунени сериали.. Старците им отдавна са се пропили или са си заминали, неспособни да издържат на такъв режим.*

*За сакралното тайнство на истинската любов между мъжа и жената, като най-висшата форма на сливане с Бога и служене на Бога, великият християнски мистик и ясновидец Емануил Сведенборг говори в главите и книгите си за Брачната Любов. Там той предава обясненията на Христовия Дух, Който му е показал, че на Небето в брачната любов се изпитват всички радости и блаженства, които се изпитват от съпрузите с искра Божия и на Земята. В тази свята интимност се осъществява най-силният копнеж на човека – женитбата на духа и душата. Те са разделени още от ерата на грехопадението и сливането им **отново** е възможно само чрез интимно общуване със сродната душа и сродните ни души, в които тя може да се вселява. Само с молитви и други палеативни средства от религиозен и мистичен характер, такова сливане е невъзможно.*

Като акт от Процедурата, диктуван по вътрешен импулс, това е жаждата да поканим гост и да го поставим на първо място на трапезата си. Под "Божествена Трапеза" в езотеричната симвология се разбира гощаването на жениха с плодовете на всичките ни чакри и еволюционни постижения. Да сготвим манджи и вкусотии и да отпратим Госта след вечеря по живо, по здраво - това е само най-външната и най-елементарна проява на душевния прием. Следователно, квадра-

турите от асцендента и десцендента и опозицията от "медиум цели" ще има още дълго време да ни създават проблеми, докато не се научим да отваряме на Жениха и да Го приютяваме вкъщи и след вечеря. Но и когато се откликват по този начин, драмата на обикновените хора и на голяма част от ангелите е стремежът им да задържàт Жениха подълго в покоите си, отколкото е определено; при това - само за себе си. Такъв Жених обаче не съществува - това е само плод на въображението им. Ако има такива, те са само имитации - серийно производство на опонентите на Бога, които предават лоша наследственост на децата ни. Обаче трябва да се помни: разпознаването и свещената жажда повече никога да не се разделяме с Жениха не означава плътен и постоянен живот с него на една територия. Това е ***ритмичен*** *процес, при който отсъствията са много по-дълги от присъствията. Както знаем, има и случаи, когато Женихът ни посещава само веднъж през живота ни, за да заченем точно от него. Но връзката ни с него е тъй силна и предана, че ние го следваме интимно във* ***вътрешните*** *светове, където той работи и общува с още много души, узрели за Любовта. Ако не спим, значи го обичаме истински. Но даже и там не му досаждаме с изблиците и присъствието си, понеже го* ***обожаваме****. Обожанието е смирено, то е доволно и от секундата, която Божественото му отдава. Ние зачеваме от* ***него*** *и само от* ***него****, но то не изисква от нас да станем калугери. То е щастливо, когато раздаваме благата на Любовта, които са се отприщили в нас благодарение на него, на други жадни души, за които* ***ние*** *ще сме проводници на Божественото.*

И така, една потенциална Посветителка на Индия и Европа уговаря купуването на билети до една европейска страна. Представата за Свободната Майка и прескачането на някои пунктове от Процедурата обаче стават причина за червен светофар и даване на заден ход. Ако не бе това, даже и поредното пътуване за лекцията на поредния източен гуру в Индия или Европа би имало ***свещен*** *смисъл не за да се научи нещо ново от гуруто, а за да се общува с една овца от* ***Стадото****, с надежда да бъде върната. А една овца е от* ***Стадото****, ако всички източни гурувци със световна известност се стремят да се докоснат до нея и да я задържàт при себе си, защото тя идва от Зоната на Златния Облак. Ако простите хора от народа инстинктивно искат да ѝ целуват ръцете и я молят я да благослови децата им и плачат от радост и щастие, без да знаят защо, а индийците и индийките навсякъде се просват в краката ѝ, това не може да е нещо случайно. Учителят ни е дал безброй примери от древността до днес: една овца от Стадото струва колкото цялото Стадо. Затова си заслужават всички жертви и усилия, ако има надежда тя да се осъзнае и да се върне. Така и на презокеанския кораб или в да-*

*лечна Америка Пастирят се явява на някой избран, за да му внуши да се върне при семейството си в родината и да потърси истинския си Учител. Ала такива жертви и отсъствия от Стадото заради една овца са оправдани само след предварителна серия от изпити. За да се "инсталира" програмата за истински Посветител и тя да задейства **на практика**; за да бъде някой първият човек, допуснат до най-новия мистичен маршрут през водопадите и зоните на Агарта, се извършват задължително пробни процедури. Ако липсва или е сбъркана и една буквичка от Високия Идеал, ако се запъне някой на някое от свещените положения на Процедурата, тогава се пуска "Докторът". Работещите с компютри ще разберат това. Като на екран протичат всички епизоди и перипетии на тази "Овца" до края на живота ѝ, за да се поучим от последствията при нареднал рак на умственото тяло. Самоуповаността и своеглавието, родени от уголемено его, пречат на чудотворното изцеление и моменталното подмладяване – на възвръщането на изгубената овца в Кошарата.*

И така, един чирак на Овчарите, с известен опит по връщане на заблудени овци от дерето, прекъсва и тази опит по средата и насочва отново вниманието си към един дом в провинцията. Там верни приятели подготвят условия за Новото – условия, отговарящи на почти всички изисквания. Това "почти" обаче става причина за блъсване на една кола буквално един ден преди уговорката да дойде в столицата и да вземе чирака с целия му багаж и техника...

*Небето е на пост и не допуска компромиси в подготовката. Преди излитане се прави генерален технически и морален преглед, за да не стане по-голяма катастрофа. Наличието на наем, макар и минимален, както и липсата на свещено блюдо за олеума, което е Космичен Закон, причиняват внезапен инцидент, който отлага инициативата със седмици, а понякога и с години и прераждания.. Освен това изпитът е не един или двама, а най-малко **12** души да поддържат едно представителство на Бога на земята. По въпроса за "свещеното блюдо" също има неясноти - това е само **един** от символите. Когато се касае за космически **водопад**, всяко блюдо ще бъде счупено или отхвърлено. Тогава вместилището трябва да бъде огромно като водопада, а надолу по реката да има дълбока клисура и още много вирове и пещери, още много мелници, перални, дъскорезници и електроцентрали... Ако няма консуматори на силата и специални съоръжения, известно е какво става с бреговете и околните селища. Но и този път България и нито една страна не може да подсигури това даже за един човек. А има и други способни работници, които се гърчат от болка и невъзможност за разгръщане. Старият закон на Капитаните, от друга страна, пречи на най-опитните да влязат в спасителна лодка, докато не е спасен и последният*

пасажер.

В този миг Небето се намесва с нов вариант. Работата е прекъсната, животът почти не тече, а това е недопустимо. Процесът трябва да продължи с пълна мощност. Всички, които могат да съдействат и да не пречат, са огледани в един миг по цялата планета и изборът се пада на един дом. Щом като някъде ***един*** *човек работи колкото няколко института, Небето му търси условия. За предан се счита всеки ятак, който поставя Божията Работа над всичко. Той не лишава близките си от обичайните грижи, но при нужда жертва и живота си за Делото. Правилният баланс на кротост и пламеност е особена мярка, без която ятакът отпада от лѝстата. Науката за 12-те или 144-имата Ятаци още не е усвоена. Пълна самота е изключена, но и опитите за живот по двойки и по несменяеми групи не дават резултати. В такива случаи работникът минава на* ***резервния*** *режим, при който той зависи само от Бога и от себе си. От много векове, резервният режим при Недоразбраните е станал водещ.*

В тази тъмна безизходица Небето дава знак, че трябва да се приеме поканата на верни приятели за една екскурзия до свещено място в провинцията, където е обитавала и все още помага невидима една българска светица и където има условия за общо къпане в горещи извори. Това е ***Лунна*** *процедура, с която в годините на Майката Божия може да се излита отвъд Месечината. Имаше един уникален автобиографичен филм на Шърли Маклейн от 1986 г. по книгата ѝ "Да достигнеш плода" (оригинално заглавие "Out On A Limb"). Там един неин приятел-мистик влиза с нея в един горещ басеин високо в планините на Перу и предизвиква излъчване на астралните им тела отвъд Луната, чак до галактиките. Вижда се ясно развиването на Сребърната Корда във вселената, която държи човека свързан с физическото му тяло. (Днес този епизод може да се види в Youtube в епизод 21 - интересното почва от минута 2,47: http://wn.com/Out_on_a_Limb_%28Shirley_MacLaine_book%29 - въпреки че и по пътя за там Шърли бе изумена как приятелят ѝ кара колата безпогрешно над пропастите без ръце на кормилото и крака на педалите, сякаш заспал...)*

Именно в едни такива горещи извори неочаквано и ние получихме нещо важно: направление към първия възможен дом на Живота, Делото и Словото. "Възможен" - защото цветето на Предаността и Разпознаването е твърде крехко и ние почти не не знаем за случаи на Земята, в които то досега да не е било пречупвано...

Сега всеки ден ходим нагоре в планината на Орфея, дишаме кристален въздух, греем се на слънце, слушаме вятъра и птичетата, носим си вода от изворите и се къпем в горещия минерален басейн. Преди мисиите по Чая, предвидени от Елма миналата година, репетираме около Чавча. Тук има ан-

гели на питомния кестен, които са едно чудо на тази височина; старобългарски, македонски, тракийски, византийски и римски духове-пазители; водопад с уникални езотерични свойства; влияние на великия Асклепий; не една черква и една "Света Богородица" отпреди турското робство. Махала, в която е обитавал цар Шишман; тук е и дворецът на Аарон, брата на нашия цар Самуил, чиято майка е била от това село. Базата на покръстването на 7 махали - "Кръстите" - не може да не говори за покръстването, което предстои сега тук. "Писан камък", неразчетен още, не може да не е база за нови писания, които ще бъдат още дълго нерачетени психологически от човечеството, но ще се оживяват на практика ***оттука****. "Горна черква" – "Успение Пресвятия Богородица",- възстановена преди три години високо над селото в Рила, също е непознат на екзотериците енергиен център, осветен още в ранно-християнските времена от чистите последователи на Иисуса.*

На това място траките-беси са добивали желязо и злато, което е от значение за магическия и мистически процес, започнал тук, и гориво за тялото на създателството и тялото на творчеството, свързани със самата тотвселена. Тук са действали жреци на Дионисий, тук са въставали срещу Рим; подвизавали са се християнски епископи; тук е отсядал и сякъл монети и самият цар-посветител на християните Константин Велики, на чието име е и Констанция, прекръстена от турците в Кюстиндже. Ето защо името му е кабалистическа и магическа база за посветителство, като вход към Белмекенския дял на Рилската Агарта. То резонира и на Сатурновите вибрации, които градят мюонното тяло.

Независимо колко време ще действа този дом на Живота, Делото и Словото, резултатите при такава база и история ще са добри. Будните приятели могат да си продадат апартаментите, да се групират по къщи и да се преместят тук. Има качества в психиката на тукашния народ, които са уникални. ***Не случайно Учителят ни прати тук само с един том беседи ("Живият хляб"), в който още през първия ден попаднахме на пример за един евангелски проповедник, който си бил избрал жена от Костенец-баня****… Костенчани са много талнтливи и не се прегъват лесно, не обичат да ги язди кой да е. А за волния им характер и перспективите от-*

тук да тръгнат токовете на Евродоровия клас говори и изборът на Константин Костеинечки - защо е превел именно текста за "Песен на песните" от Теодорит Кирски? Защо до нас е дошъл само този му превод? Нима е случаен и пътеписът му "Пътуване до Палестина"? Проф.Куев блестящо сумира характера на костенчани в лицето на този техен потомък: "Чувствата у него са безгранична обич и силна ненавист. И от тук именно се проявяват неговият твърд характер, силна и активна воля, неговото лично "аз". Константин Костенечки не се крие зад явленията /.../, а това е нещо по-ново, което клони към Ренесанса". - Точна характеристика на Сатурн, но и на Уран, нали?...

Ето едно момиченце от Костенец на фона на Белмекен, което знае как се посрещат гости... Не случайно ние прекръстихме Костенец на "Гостенец"...

Две "уранианки" от Костенец не се скриха от "явленията" и не се уплашиха да покажат непознатия си гостенин пред съселяните посред бял ден и да го поканят в къщите си ***за цял живот*** *- без наеми, условности и условия, готови да сътрудничат с всичките си сили и средства. Докато поклонници на древна Индия и дори на Учителя се страхуват като от огън да не ги видят махленките от квартала и не канят нощем мъж в жилището си... Това не е критика, а само едно сравнение.*

Константин Костенечки не трябва да е случаен и поради ясната си и открита позиция за сферичността на Земята, когато за това, общо взето, още се е мълчало, както и заради горещите си симпатии към един представител на Бялата ложа на земята - Ян Хус; и поради факта, че е бил ученик на

друг бял брат, бъдещия Бай Ради от Изгрева - Патриарх Евтимий.

Тук не е мястото да се пише история на Костенец и да се коментират писанията и снимките на видни личности като Константин Иречек, Д-р Кръстев, Вазов, Тодор Влайков, Смирненски и други чужденци и българи, свързани с душата на Костенец, но тези факти не са без значение.

Небето има точни наблюдения и статистики и най-прецизно счетоводство. То не счита за сериозни ученици духовните хора, които имат жилища в града и не правят всичко възможно да се групират и да си купят братски къщи в подножието на планините. Това е напълно възможно дори с приятелите, които познаваме. Няма защо да се ликвидира напълно с градските бази, но те могат да се заменят с много по-малки и да се ползват при нужда по списък и жребий, а в братските къщи сред природата всеки да си има поне по една стая. Това ще продължи живота на всеки, който има висок идеал, и ще го подмлади със сигурност. Това, че селяните, които живеят на слънце и въздух също грохват и се разболяват, се дължи на претоварването, животновъдството и на феодалния им и ортодоксален манталитет. Живот без Дело, Братство и Слово е осъден на смърт, дори и да се намираме в рая.

Малцина виждат етерното население в сифоните под водопада, но то си живее тук даже и при най-усиления туризъм на обикновените хора през лятото в района на Костенец, нагоре по река Чàвча...

Озарени от радостта, че сме заедно тука и че на Земята има по-прекрасни места и преживявания отколкото в са-

мия небесен рай, както твърди и нашият Учител, тази сутрин получихме още едно потвърждение, че сме попаднали точно там, където трябва. Отворихме напосоки томчето с текстове на песни, което носехме, и ни се падна песента за Милосърдието - райската градина, в която човек ни може да не попадне, когато годината е 2000-та и това е измолено и дадено директно от Небето:

Всичко драго, мило,
във любов живее,
и цъфти, и връзва,
и расте и зрее!
Пролет, лято, есен
и през цяла зима -
откогато хора
на земята има.

Щом кат пътник морен
мине край градина,
всяко живо клонче
весело му кима.
Плодове узрели
радостно предлага
със неспирна нега
и усмивка блага.

Затуй който дири
истинска победа,
рай такъв прекрасен
нека си отгледа!
Няма да се свърши
щастие за него -
ще го благославят
и земя, и небо!

Тук живите клончета с черешите кимат весело през перилата на самите балкони, а нежната, белезникава кучка роди 3 кученца в присъствието на тримата гости. Трудно е да се опише какви други плодове ще опитаме от тази чиста земя, както и щастието, че най-после ще може да садим и отглеждаме растения. Ако е рекъл Бог, тук хармонията няма да се прекъсва; а ако е писано друго - свят широк…Може би са необходими не малко усилия човек да следва вътрешния си глас на автопилот, след като вече е желателно да не питаме единатори за всяко нещо по класическия начин. Случайно ли един възрастен човек със сини очи и голямо чело сбърка името на един от приятелите, когато се запознаха и заприказваха в басейна - в един момент му каза "Геройчо"?...

По време на екскурзията ни нагоре през това свежо утро ни се изясниха и следните въпроси (текстът не е в обичайното алено, понеже това е ***преразказ*** *на осияния и няма*

гаранция за пълна автентичност):

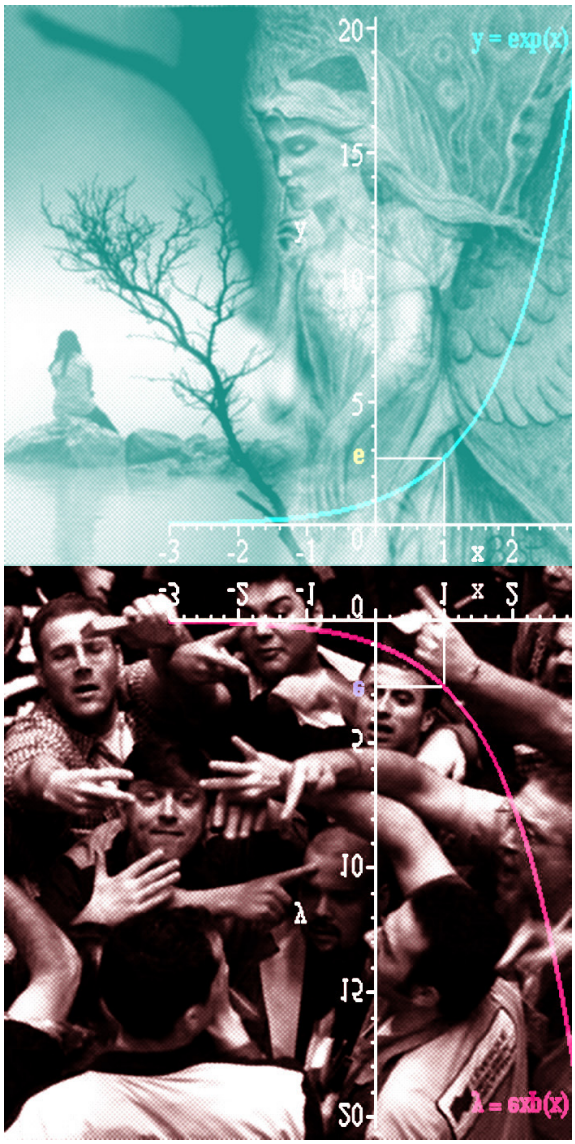

Едно от главните условия за изграждане и проява на ясновселенското тяло е продължителността на тишината. Ако успеем да запазим тишина най-малко един час и се намираме сред природата, кон-тактът ни с Миро-вата Душа или Пралайа, а оттам и подмладяването, възвръщането на красотата, се представят от Небето като една графика, която дълго време нараства много бавно и след един час започва да се издига все по-стръмно и по-стръмно нагоре. Дадена ни бе и огледалната противоположност на тази крива ***под*** *хоризонталата. Това поле бе представено черно и линията там спада симетрично на горната линия. Преобладаващият шум и говорене без паузи от един час или повече разболяват и състаряват хората неудържимо.*

Чрез цветята и цъфналите дървета може да се възлиза на планетата Венера и във всички светове, подобни на нея, а чрез изкачването по скалисти върхове и катеренето по високи дървета с прави стволове се подготвя възлизането към Сатурн и в световете, подобни на него. Пътуване из Юпитерови светове изисква много часове прекарване под синьото небе и гледане в него, а пиенето и носенето на

чиста изворна вода, както и къпането в топли извори и басейни, особено когато групата е хармонична, осъществяват възлизане на Луната, в цялата галактика, в панвселената (етерния свят) и в самата ясновселена. Нощни екскурзии на Меркурий и в подобните му светове, включително и в умствения, се осъществяват само от индивиди и групи, които обработват Словото. Посещения на Уран - и от там на Сириус и из цялата физическа вселена, т.е. универсума, са възможни само за ученици, които спазват Тройния Ритъм и правят опити за разнообразни гостувания и съжителства. През Нептун се отива във всички невидими светове и в самата холивселена, ако сме милостиви и се отдаваме на сродните си души и на страдащите, при които ни изпраща ***Бог****. Това обаче е невъзможно при контактуване със студени хора и студена вода и течности. Попадане на Плутон и в Новата Кристална Вселена - в Царството Божие на земята или в Агарта, в Братството, - е възможно при редовно посрещане на слънчевите изгреви, при участие в паневритмията и в трудовия братски живот, при решителни действия за основаване и поддържане на комуни в собствения дом или имот и на нови територии. По същия начин могат да бъдат дадени сведения къде водят Слънцето, Марс и трансплутоновите планети, както и как се попада на много звезди на небето.*

А ето и един от най-мощните модели на Домовете на Живота, Делото и Словото, който е довел до вечна младост и безсмъртие хиляди цивилизации из Космоса. Бог защитава и отрупва с блага и щастие само ***такъв*** *дом, в който животът блика спонтанно, без съобразяване с формите и мотивите на старото човечество, но и без за това да подозират околните. Той представлява община от 12 души с един старейшина (брат или сестра) от 28 до 120 годишна възраст. С една бременна за 9 месеца в този дом; с една кърмеща с детето си - за три години, ако кърми през цялото време или докато кърми; с майка и дете от 3 до 7-годишна възраст; друга май-*

ка и дете от 7 до 14 и друга - с дете от 14 до 21 години. Освен тях, има и един младеж и една млада жена от 21 до 28 годишна възраст. В същото време на друго място - най-малко на 1000 километра - има подобна комуна, в която живеят бащите на момчетата от първата комуна, а самите бащи във втората живеят с дъщерите си. Родителите от двете комуни се срещат заедно по двама без децата си най-много по една седмица в месеца - ходят по екскурзии и пътешествия. Старейшината се сменя всеки месец с друг по жребий, като се редуват мъж с жена - хора с голяма мъдрост и опит. По определен принцип и ритъм, подобен на живота на водния кълстър, всеки от членовете на една комуна се заменя с друг отвънка, за да не се образуват домашни и родово-общинни дракони.

Съществуват още стотици видове комуни, по примера на разнообразието на атомите и молекулите в Битието. Те осъществяват идеалите на хармоничния и висококачествен живот, на Царството Божие на Земята. По този начин естествено се поддържат здравето, младостта, красотата, талантите, добродетелите и безсмъртието, и благодарение на тях съществува редът в микро- и макро-света.

Трябва дебело да се подчертае, че този и всички останали модели за комуни или братско-сестрински семейства в никой случай не са задължителни и не трябва да се превръщат в канонично-затворени общини със строги порядки, изисквания и санкции. Това не е затвор, казарма или манастир. Всеки е свободен да напусне когато иска или да отиде в друга група, ако някъде по му харесва.

Има и групи без деца - тройки (един мъж и две жени или една жена с двама мъже), четворки, шесторки, осморки и пр. Всички тези групи живеят в селища, но същите са много отдалечени една от друга. В едно селище има почти равен брой мъже и жени, но на много места жените преобладават, понеже мъжете имат мисии в старото човечество и в Космоса. Жени рядко са с такива мисии, ако не са

отгледали децата си - нищо страшно и грозно не бива да смущава безметежното им майчинство. Все пак мъжете в една община са достатъчно, за да помагат или да отблъснат всякаква агресия чрез бойни изкуства и техники, които не убиват, но приспиват или обезсилват противника напълно.

Желаещите да се върнат в стария свят и да се обособят по конвенционални двойки семейства са напълно свободни – никой не ги спира. Казано е, че Земята е място, където не само хората, но и ангелите и божествата се въплъщават свободно, за да опитат своите вкусове и теории. По-добро училище от Земята в това отношение няма. Световете от типа на Старата Земя и Старото Небе ще продължат да съществуват, за за могат желаещите да продължат да изпитват своите вкусове и теории. Да да поживеят няколко десетки години със все едни и същи физиономии наоколо и да видят дали ще се опазят млади и прекрасни до дълбока старост. Ако успеят, значи теориите на църквата и човешкия морал са били верни.

На връщане от тази приказна разходка се случи следното. Един от класическите импулсатори на много базални осияния запита дали е разрешен проблемът с един изключително духовен и ентусиазиран приятел и не е ли време вече да бъде присъединен към най-вътрешния живот на Братството и Школата. Имаше сериозно предупреждение, че е опасно за него да бъде канен навсякъде, докато не постигне правилен баланс между експанзия и концентрациия. Отговорът дойде незабавно чрез три случки по пътя почти една след друга: една котка ни пресече пътя наляво; едно куче – надясно, и то в последния момент: лежеше си край шосето, нямаше намерение да става. Накрая едни деца ненадейно ни стреснаха с имитация на избухваща бомба. Какво значи това, засега нямаме конкретен отговор, но трябва да сме будни, особено във връзка със споменатия познат.

Сега искаме да попитаме дали нашият Голям Приятел ще се съгласи да ни поговори директно по основните събития и въпроси, които ни вълнуват напоследък, въпреки тъжния проблем, който ни разтревожи преди малко (разговор по телефона с една огорчена душа).

21,12ч. лятно време

*- Скръбта и страданието все още си остават решаващи фактори за пробуждането на човешката душа. Тя е разплескана под **толкова** пластове хиляделетни глетчери, че не можете да искате от нея бързо излизане от стотиците хипнози и зомбировки. Определени цивилизации са точили душите ви като най-тънки кори и са ги разтягали на всички страни с тежкотонажните валяци на адските религии и материални зависимости. На пръв поглед - и не само на пръв - това изглежда като пълно отсъствие на Създател или като Създател, който здраво е сгрешил. Как може Бащата да остави децата Си да си играят с тях като с глина или камъни за разтрошаване?...*

Този въпрос е останал неразрешен в Словото на великите Учители, въпреки внимателните им опити да се докосват понякога до него. Най-обилна светли-на се проля на тази тема през XX век в България, но този проблем винаги може да се обяснява на все по-дълбоки и по-тънки равнища. Сега ще се опитам да ви го представя в нова светлина.

*Че няма ад, нещастия и лишения извън психиката на отделното същество - това е истина, която знаете отдавна. Съвършенството изисква да обичаме всички и да не мислим за себе си и за утрешния ден. Всичко това е най-справедливият метод, най-удивителният принцип на Божественото, най-сигурният начин да сме напълно щастливи е да не напускаме Градината на Безсмъртието. В тази градина всеки **получава** **всичко от всички**, понеже **дава** **всичко на всички**. В частта от секундата, когато някой използва свободата си да задържи нещо или някого само за себе си, Райската Градина изчезва и се появява друг свят - светът на липсите и противоречията. Падналите илухими първи постъпват по този начин, понеже избраха само тази част от илухимното царство, която се посвещава на **частта**. В действителност, илухимният свят съдържа с еднаква сила и жаждата, способността да се отдаваме на **Цялото**.*

Ние тук не говорим за грехопадение и вина. Това е образ за по-простите йерархии и цивилизации, по-

*неже инак те няма да ни разберат. И "паднали" илухими или алохими не е негативна оценка. То е само констатация, че те са слезли доброволно и съзнателно в гъстата материя на егоизма, за да илюстрират какви са последствията. Значи - никак не им е лесно. И тъй като всички те са част от Най-Върховния, то значи, че сам Той се лишава на определени нива от свобода и съвършенство, за да се образуват грозни и рухващи форми. Никой не може да си представи по-голямо смирение, по-голяма Любов! Формите, действията, телата, лицата на всички небожествени същества и същности са поставени на пътя ви, **за да мислите**. Бог очаква и търпи с милиарди години някой да направи връзка между начина на живот на някого и неговия външен вид, неговата съдба. Съвършеният вкус и любовта към Абсолютната Истина покълват само при тези сравнения. При това задачата е сложна, понеже има много имитанти с изумително красиви лица и фигури, поддържащи временна или вечна младост и безсмъртие. Красиви или не, други са се нагърбили с ролята да представят "успешно подреждане в живота" - не само в светския, но и в духовните посвещения и йерархии. С това те целят да оставят впечатлението, че вкусовете и методите им са верни, понеже актьорите са "просперириращи". Други пък алохими и илухими съзнателно играят ролята на окаяни, изпаднали нещастници, които нямат никакви постижения и амбиции. Те искат да изпробват едни същества дали ще тръгнат по техния път на слабостта, а други - дали проявяват милосърдие.*

*Цялата тази Всемирна Драма има за цел да представи нагледно как изглежда съществото, което мисли за себе си, и какво става с него. Любовта към ближния, към най-близките, в едно 95% от случаите също е най-чист егоизъм, понеже така хора и ангели се снабдяват с близки, за да не се чувстват самотни. Защо да не се грижим за някой тайно и от дистанция? Защо не правим това като Бога? Приближавайки нещо и някого повече, ние автоматично отнемаме някое благо или любов **от други**. Това е така*

*във всички светове извън Райската Градина. В Райската Градина **също** има приближаване, но то е последвано от отдалечаване и приближаване към друга точка от окръжността (или сферата). **Един** миг задържане - и Раят би се взривил! **Една** неприятна тръпка, че някой отивал при някой друг или друг отивал при него - и Раят би изчезнал. Но Раят си е на мястото. Той нито се е взривил, нито е изчезнал. Взривяват се, смачкват се и изчезват само ония, които мислят за себе си, а не за Цялото.*

*Любовта в Цялото представлява безкрайно бързо приближаване и отдалечаване на безброй точки, поради което блаженството е неописуемо. Този процес се нарича "Проявено Битие" или "хипервселена". Проявата се дължи на милостта и абсурда. Милостта там не произтича от тщеславие и егоизъм, но от тайната нужда да отстъпим мястото и щастието си **на други**.*

*Милосърдие, служене, грижа, саможертва с постоянно или преобладаващо присъствие са израз на егоизъм, защото тогава **ти** бъркаш в меда, **ти** си господар. Произвеждането на мед без прекъсване, освен в почивките, и пускането на други в медарницата, без да си вкусил от меда, освен за проба - това е **първата** част от Божествената Пиеса. Втората част е да оставиш гладните свободно да ядат, а ти да си невидим. Не само невидим, но и да те **няма** там. Все някой гладен с искра от Бога един ден ще попита: "Ами кой произвежда толкова вкусен мед? Искам да го целуна!" - Тогава ти може да се появиш или да се телепортираш от другия край на вселената, защото такъв въпрос преминава направо през сърцето на Бога и се чува ясно и незабавно по всички кътчета на Царството Божие. Ще те целунат, ще целунеш - и пак ще изчезнеш. Ако се пипнете да бъркате месеци и години заедно в меда и да се наслаждавате с омацани уста, вие създавате едно **тъмно** петно в Битието и Бог ви изхвърля навън като едно леке, едно извержение.*

*Не **ме** разбирайте криво. Има двойки и семейства, събрани в **мое** име около Трапезата за едно ця-*

*ло прераждане, за цяла манвантара. Те обаче са Божествени, понеже вибрират двутактово, тритактово, многотактово. Какво значи това? - Това значи, че ако си двутактов, ти един ден си при ближния, а другия ден - сам или при който **Бог** те прати. Сами ще си представите какво става при тритактовите и многотактовите. **Ето** как можеш да останеш със сродната си душа през цяла една манвантара или през цялата вечност - **не изчезвате от Райската Градина**!*

*Да се приближиш когато трябва; да се отдалечиш, когато трябва и да ходиш по всички посоки, когато липсата на егоизъм ти диктува това, възвръщайки се в любимата точка и бягайки от нея с безумно щастие, защото я срещаш във всички останали - **ето** резултата на съвършенството и върха на **Божествената** красота и радост!*

*Падналите същества съзнателно демонстрират, а егоистите им подражават в една неописуемо смешна и жалка дейност: **да не се приближиш, когато трябва; да се приближиш, когато не трябва**; да си стоиш в една точка, докато не станеш на… запетайка... Едни запетайки се надуват с острото нагоре; други - с острото надолу (интелектуалците); трети стават на скоби и кокили; четвърти се подпират на бастун и гледат телевизия до края на живота си…*

Не искам да приличате на нещастните хора, които виждате по стълбите към къпалнята! Не искам да се превърнете в такива! Толкова е просто: не живейте като тях! Толкова ли е трудно да направите връзката? Толкова ли е трудно да не живеете като бабите и дядовците си? Защо трябва да се повтарят все едни и същи неща? Защо трябва да изгаряте от самота или да умирате от все едни и същи физиономии около себе си?

*Тази тайнствена област, през която искаме да ви преведем - през светилищата на Рила до горните, върховни светове - очаква стъпките на **невинните**. И най-виновните и сгрешилите стават невинни в мига, когато се запитат какво иска **Бог**. Когато прес-*

*танат да се питат, **а почнат да го правят**, маските, натрупани от векове, падат изведнъж и душите разперват криле!*

*Само с екскурзии по реки и възлизане в планините, само с паневритмия, молитви и песнопения, само с хранителни режими, медитации и добродетелни дела маските няма да паднат. Добро на дребно е прах в очите на Бога, ако не открием общочовешката, общовселенската си мисия и задача. Всеки един от нас трябва да остави **продукт** - продукт **за всички**. Даже и преданото служене някому, който работи и живее за всички, не е пълното условие за съвършенство - всеки трябва да намери **собствения** си продукт, който да остави на вековете.*

Постепенно, с любов, тактически и стратегически, почнете да се отдалечавате от малкото добро, без да го изоставяте напълно. В малкото добро трябва да сте по-бързи и сръчни от обикновените хора, за да не страда някой, който зависи от вас, но постепенно се стремете да освобождавате сили и време за Голямото Добро. В съчетанието е великото майсторство.

Пълен баланс - без преумора и престараване!

*От тази вечер се молете за близките души и за всички останали, които не могат да се справят с обидата, със самосъжалението. Те са наши братя и сестри, които са закъсали. Да ги облеем с милостта и Присъствието Божие, в което обитаваме, за да почувстват, че Бог е с **тях**! Те **страдат**! Помолете се за тях и поискайте Бог да откъсне парче от сърцето ви, за да им го придаде. Молете се за всички ония, които не съзират Словото Божие и преминават край него безразлично или с подозрение. Молете се за слабите, които разпространяват клевети и измислици и изброяват целия списък от "грехове" и "грешки" на онзи, който им е антипатичен - молете се и за тях, защото им предстоят изпитания. Отправете молитва и за онези, които **дозират** чувствата си и се предпазват от Бога, когато Той разтупва сърцето им. Молете се и пейте в душата си и за възцаряването на Царството Божие по обширната, неустрое-*

на Вселена, което приижда с опитите за свобода и разнообразие.

ОМ, АУМ, АУÒМ !

Разумните стават безумни.

Безумните стават разумни.

Осиянието завърши в 22,22 ч. нормално време.

Отново правят впечатление числата, в случая – времето на започването и завършването на темите: 14,22 ч. 20,12 ч. 22,22 ч. Първото може да бъде представено и като 2,22 ч. след обед и тогава се получава интересна редица: 2,22 ч. 20,12 ч. 22,22 ч. Това съвпада напълно с числото и вибрацията на годината и с темата – говори ни се за домове и душевни семейства.

9-11.V.136(2000)
Рила

ПРОТЕКЦИИ, КОНФЕКЦИИ И КОРЕКЦИИ

В очакване на ожияние в духа на горното заглавие, трябва да се кажат няколко думи кое стана причина да кристализира тази тема. През нощта се оформи виртуален филм как биха се развили събитията, ако нямаше кой да ни преду-

преждава и да ни подсказва варианти за избягване на излишни напрежения и за постоянно възвръщане към оптимума.

За пореден път сме свидетели, че всяка небесна ПРОТЕКЦИЯ зависи от нивото на еволюцията ни и свободната ни воля. Когато се спуска информация и прогноза в най-розови краски, това съвсем не значи, че има гаранция за стопроцентово изпълнение. Бог иска първо да ни внуши ***идеалния*** *проект – това, което Той намира за перфектно във всеки отделен случай. Именно на това се дължат "суперлативите" в Словото за много хора и събития: Бог дава* ***оптимума****, но от нас зависи докъде ще изкачим планината и дали въобще ще тръгнем към нея. Същевременно, Той винаги съобщава и какво се иска от нас, за да се случи най-доброто, но ние или не разбираме, или не искаме да разберем. Затова в даден миг протекцията се оттегля и ни оставя на произвола на самодейността. Всеки, който се стреми да не се отклонява от Инструкцията на Божествения импулс, се е уверил колко неограничени са възможностите да изкачим и най-високия Еверест – и то с подкрепа, нямаща равна на себе си. Проблемът е в проумяването, помненето и началните усилия да се преодолее съпротивата.*

В случая, протекцията се касаеше за това класическо и ново за нас място в зоната на Орфея, в което ни доведоха щастливи събития. Бе ни изяснено, че оттук най-после нещата могат да тръгнат съвършено и почти по вертикала – и много знаци ни бяха дадени за това. Но мислейки, че са обрани луфтовете на предишните несполучливи опити, ние бяхме започнали да заспиваме в тези райски условия и не разбрахме, че фактически изискванията не са изпълнени. Ако предишния път причината беше наличие на наем, както и някои други фактори, то сега изведнъж се изправихме пред не по-малко сериозна преграда, за която си бяхме затворили очите. Това вече касае втората дума на заглавието –

КОНФЕКЦИЯТА. Не е уместно да се разкриват лица и подробности, но сблъсването с Конфекцията неизменно означава проблеми с кармични ситуации или обвързаности, от които може да запуши. Всеки от нас е попадал и може би още дълго ще има да попада в типовете модели на социалната конфекция, където всички реагират като другите. В случая не говорим за външна вина – по-скоро вината е в тези, които имат ясни инструкции, но не ги спазват. ***Категоричното изискване за принадлежност към МОК и Евродоровия Път е напълно самостоятелно жилище за всеки отделен индивид, по възможност с по-голям ИЖР (Индивидуален Жизнен Радиус)****. Това се налага не само за лесно излитане в космоса и връщане, но и поради опасност от обратни удари по слабите звена на един дом, където има егоизъм и кармични*

проблеми. Пълна самота без Олеум и Блюдо и без Троен Ритъм е не по-малко опасна, но засега Небето, от милост, тушира голяма част от последствията, понеже почти няма хора, отговарящи на изискванията.

Конкретната опасност, която се изясни окончателно като на екран тази сутрин, произтича от неотработени кармични взаимоотношения, които ще се изострят до максимум с опасност от нови жертви, ако знаещите и предупредените не са винаги с няколко хода напред. Конфекция е, понеже в пиеската няма нищо ново: един човек се мъчи, понеже приятелката му, с която е живял много години, иска да тръгне по нов път, където няма месо, алкохол, недоверие и контролиране на свободата. Той се готви за инспекция и битка, защото никой не се прощава лесно с това, което дълго време не се е съпротивлявало в ръцете му. В набелязания ден обаче ще завари тук нови хора, за които вече подозира, че може да са причина за изплъзването на близката му, или поне че ѝ дават кураж.

В първия миг – никаква тревога: решаваме да посрещнем визитата с любов, широта, гъвкавост и доброжелателство, прощавайки се с перспективата за мистични преживявания и полети – и то в един период, когато вече е даден старт. Още повече, ще бъдем петима срещу един: с веселие и смях можем да преодолеем всички различия. Срещата даже е желана от домакинята, понеже тя самичка би се справила с проблема много по-трудно: очаква сериозен натиск.

В един миг обаче истината пробива и се пуска виртуалния филм. Разтегателност в някои случаи е изключена, понеже става среща на ***антагонистични*** *сили. В пространството е назряла битка, много същества разчитат на това. Противната страна не знае къде попада и затова самата тя трябва да бъде защитена. За борба и битка всъщност не може да става дума, понеже валякът си върви и би стъпкал буболечката безмилостно, но Божествените валяци завиват и пред буболечки. Механизмите, снабдени само с програма за мисъл за себе си, колкото и да приличат на хора, просто нямат бъдеще. А в случая се касае за един добър човек, който се бори за жената и за детето, което е израснало с него – домашните албуми показват дългогодишна идилия ("сенките" там не си личат на пръв поглед…) В този дом, поради ново недоглеждане на уж знаещите, има общо четири слаби пункта, където могат да изгърмят бушони. Безкрайната преумора и жаждата за работа и възстановяване на чист въздух заслепяват очите ни - и новият пропуск е налице. Предупреждението е категорично: ако утре се иде с уговорената кола за техниката, не се знае какво може да се случи по пътя с колата и компютрите – и не само с тях. Ако двама души се сблъскат на срещата в събота и неделя, не се знае кой е най-слабият участък от веригата, който ще изгърми.*

*Има още един фактор, който играе значителна роля за развитието на тези събития: старата история за полупроводниците, проводниците и изолаторите. При **свръхпроводник** мълнията протича незабавно и възкресява – няма и помен от проблем. При **проводник** има малко бучене, но общо взето колелото се върти. При полупроводници, съпротивления и изолатори обаче се явява зловещо загряване - и опасността от пожари е неминуема. Именно тук се събуждат и негативните сили: те имат остър нюх за прегоряла инсталация. В този смисъл, няма виновни за проблемите ни: ние сами ги викаме, когато замиришем. Те всъщност са доктори, будители на съвестта и чуткостта, но с отрицателни средства. Опитът показва, че при свръхпроводимост и нормална проводимост аварийната служба по правило спи. За изолаторите тук засега не говорим. За хиляден път е факт, че мир и покой на тази Земя няма: сигурно остава за далечно бъдеще. Проблемът отново не е отвън: просто недоглеждане. Всичко това става причина за третия пункт от сегашния урок: КОРЕКЦИЯТА.*

*КОРЕКЦИЯТА изисква най-после да се послуша **Тихата** Молба и да се отиде на палатка, ако трябва, но без връщане към стари връзки и варианти или допускане на нови утечки.*

*Изясняването на ситуацията се приема с вяра и смирение и ражда инициатива: да се открие празна къща без наем. Интересното е това, че след дълги години безрезултатно търсене на къщи и квартири под наем за познати и приятели, домакинята, която ни покани, сега излезе и само за 20 минути разбра за няколко празни къщи, където хората биха искали да живее някой **без наем** – само да ги стопанисва и пази. Значи, явяват се възможности да дойдат и други приятели. Планът на Небето да се приближим към планините преди решителните събития, тука има реални шансове. Толкова е било лесно, колкото човек не може да си представи! Разбира се – ако това не е поредният ход на Великата Майя, за да ни изхвърли пак със синини за нова опитност... Иначе може да се очакват приятни дни.*

В пълен синхрон с това, което ни се дава сега в това вълшебно място, е и едно писмо до домакинята от човек, който не познаваме, получено точно при идването на приятелите тука. То е на гърба на една снимка от Маричините езера в Рила – виждаме едно стихотворение. Ето какво е написано – то ни изуми, независимо от наивния му стил:

В ПОСЛЕДНИЯ МОМЕНТ

В последния момент пристига помощта,
която изявява на Господа мощта;
която, всеки знае, със нищо не е тя

равна – ни по сила, ни по светлина!

Само трябва в тебе вярата да е;
И светлата надежда с ангелски криле;
И чистата молитва твоя към Духа;
И светещата мисъл твоя – във ума!

И ако те са всички твоя същина,
Приятели навсякъде явяват се в света,
Които зарад тебе правят и това,
Което се нарича жертва, мисля, да!

Дали остава предупреждението за превантивни мерки в пълна сила – или нещо се е изменило и може да поемем срещата с разбиране и толерантност? Питаме не от неверие, но понеже често ситуациите се менят в зависимост от душевните движения на хората. Понякога едно твърдо решение да предприемем нещо кара Небето да не ни вкарва в изпитна ситуация, защото вече сме издържали изпита мисловно и душевно: взели сме ***твърдо*** *решение. Може ли да получим отговор, тъй като ни е тревожно? Заедно с благословението се натрупват и странни, много изнервящи случки, които не може да произлизат само от това, че месецът е Седма вибрация. Развали се флопито на тукашния компютър и не могат да се презапишат нещата, които се работиха денонощно. Единственият изход беше да се изпратят файловете по Интернет, за да се спасят, но тук за 20 чàса сметката се дигна общо до 95 долара, (срещу 30-40 за 120 чàса в София…) Непростим разход, но това изглеждаше единственият изход, при опасността всеки момент и в този компютър да се затрият единствени файлове. Какво пречи на работата? Да се иде ли наистина на друго място, както диктува вътрешното чувство от два дни насам?*

11.05.136(2000),16:26

- Сблъсъкът е толкова силен, че не могат да се избегнат тия усложнения. Възможността за братски живот в полите на Рила е много по-малко страшна за стария свят от тръгването на Енциклопедията! Яснотата, която носят тези истини, подредени по тези, антитези и синтези е тъй мощна, че само трите беседи, които са обработени досега, могат да съборят половината от тъмното царство, ако стигнат безпрепятствено до народите. Не че Словото в оригинал е по-слабо, но там тия мисли са размесени така, че енергията да спада до безопасно равнище. Но

сега, с тази подредба, само една тройка мисли съкращава еволюцията на всеки, който ги разбере и приеме, със 75 хиляди години! Да стигнеш до една мисъл на Учителя са нужни 25 хиляди години; да приемеш ***противоположното*** *за вярно – още 25 хиляди години, а да разбереш защо и двете са верни – още толкова. Толкова ли лесно се изпускат жертви на еднолинейното мислене?... Затова е плътният блок от съпротива срещу това, което се изпраща тези дни.*

Основа за пробива е пак непослушанието. Първата заповед на Новата Вселена е ***самостоятелно*** *жилище – заповед, по-строга и от заповедта "Не убивай!". Борбата за свободен индивидуален радиус е борба, равностойна на цяловселената! Цяловселена без самота е съвършено невъзможна: самотата е плодът на* ***Чистотата****, която извира на отрицателния ù полюс. Положителният полюс е всичко останало, обединено от Любовта. Ето защо Троен Ритъм, т.е. Безсмъртие, е невъзможен без периодична пълна самота, възможно по-далече от хората. По същия начин Безсмъртие е невъзможно без периодично съединяване със сродната душа и периодични обмени със сродни души, редувани с помагане на слабите.*

Първата къща, която се предложи тука без наем, е на №1. Това е подаръкът от холивселената. Името на улицата е ключ към метода. Минути преди удара, капитанът трябва да е на кораба! Луксозните вили, които предлагат, не вършат работа. Обстрелът на досегашните кораби – това, че са надупчени като решето, - ще се прекрати в мига, когато се стъпи в холивселената. Всеки човек с холада трябва да има ***непристъпно*** *жилище! Ако някой друг се задържи там, Безсмъртието си отива. За наливане на* ***безсмъртие чрез общуване*** *съществуват други кораби – домовете и сърцата на* ***Приятелите****. Който няма дом, ни кани на пътешествие.*

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Верен е само онзи, който изпълнява Тройния ритъм. Всичко останало е измяна.

Истинен е всеки, който приема истината за Тройния Ритъм и я проповядва. Всяко пропагандиране

само на един или два от елементите е лъжа и се наказва със смърт.

Чист е само онзи, който пази монадата си и холадата си от сметища. Клоаки и сметища като съвременните жилища, като селищата на смъртните хора, са върхът на поругаването на Бога и пръв кладенец на ада.

Благ е онзи, който мисли и хортува благо, но и благо отдава всичките си блага на всички. Всяка неблагост и всяко скриване на някое благо, подарено от Природата и Бога, е другият кладенец към ада.

Сега оттук тръгват пътищата към Трите Вселени, ако осияните се сдобият със ***самостоятелни*** *жилища. Това ще отвори изходи за всички, които повече не искат да са роби. Не само тука, но* ***повсеместно*** *се почва движение към планините! Неизпълненото преди, сега ще се изпълни.*

Тук е един от Главните Входове. За това ви доведох.

Еуру́м!

Да бъде Волята Ти, Незнайни!

17:12

Напосоки бяха отворени беседи от Учителя:

"Всяко нещо, което повидимому не може да стане, всъщност става. /.../ Човек се смее пред Реалността, която се проявява. Дето не се смее, там загазва. Числото две показва, че човек трябва да мисли, чувства и постъпва правилно. Може ли да мисли, чувства и постъпва правилно, човек е доволен вече, решил е задачата на числото две – строгото и недоволно число в живота. Двойката е число на Сатурна.

Само тройката е в състояние да го задоволи. Като види числото три – число на Венера, - Сатурн се усмихва, става весел и

*доволен. Той е недоверчив, на никого не дава кредит. Види ли Венера, той отваря сърцето си за нея и казва: "**Има** едно добро в света!"*

*(Обикновено Учителят свързва Сатурн с числото 7, а Венера - с шестицата. Но тук разкрива изненадващо съвсем други значения, които имат своя резон. Например, двойката е в една диалектическа диада със седмицата, понеже Рак е в опозиция с Козирога, а тройката и шестицата са съвибранти като "добротворци" по **симпатия** - Юпитер и Венера – б.п./*

*Кое е доброто в света? – Любовта! Отворете сърцата си за това добро и работете с **него**. Желая всеки да даде път на Любовта в себе си и да я прилага навсякъде в живота. Любовта разрешава всички мъчнотии, всички противоречия и недоволства. Приложете любовта – и вървете напред!" (т."Трите родословия" ББ99:142 б."Огън на пречистване" от 1.XII.1935) – А в ожиянието се говори за Троен Ритъм, за Чистота, и за числото 1...*

"Под черен човек разбираме егоистичен човек със затворено сърце, което от сутрин до вечер мисли само за себе си"...(т."Силите на природата" ББ97:144, б."Активност" от 17.XII.1943г.)

*Но ето я веднага **тезата** - няколко реда по-надолу:*

*"Ще четеш и ще бъдеш верен на **себе** си – на своята душа. **Сам** ще работиш на нивата си. Кой печели повече? – Оня, който **сам** обработва и посажда земята си." (пак там)*

*"**Иде** новото в света! То ще се роди чрез Божествената Любов. Да бъдем носители на Божията Любов – **това** се иска от нас. Кажи си: "Искам да бъда като Бога! Искам да бъда истинолюбив!" Някой мисли, че като говори истината, ще изгуби много неща. – **Нищо** няма да изгубиш! Казваш: "Не мога да кажа на някого, че го обичам..." – Не можеш, защото не си се научил да казваш истината." (пак там, стр.151)*

"Ако отидеш на гости и поседиш известно време, в който момент се разположиш добре, веднага тръгни – не стой повече. Щом излезеш от едно място, иди на друго – там те чака нова работа. ***Това*** *изисква Божественото!" (пак там, стр.151)*

***

20.V.2000г., Бургас

Нещата в рилското село се развили така, че се наложило незабавно заминаване. Такива случаи в историята на Словото е имало безчет – достатъчно е да се припомни бързото експедиране от една къща в Търновско при един от опитите за братство. Тогава последствията дошли чрез една автомобилна катастрофа, която оставила белези върху лицето на една позната. Съвсем пресен е и случаят с друго сблъскване на автомобили по вина на някой, който бил готов да живее в ***друга*** *къща сред природата, когато нещата там пак не били според най-високия идеал.*

Външно и сега, на пръв поглед, нямало нищо опасно, което да не е могло да бъде смегчено чрез любезно и весело общуване. Но след предупреждението, че може да има изкупителни жертви – най-слабите брънки от веригата – един от участниците в новата пиеска решил да действа енергично. Той виждал, че проблемът е назрял и всеки момент може да падне гръм. Това съвсем не затваря перспективата за братски живот в това необикновено важно и красиво място, особено след думите на Най-Големия, но последните размисли и отговори обясняват причината в още по-дълбока светлина. И наистина, причини за неприятностите в живота ни извън нас ***не съществуват****. Засега тук няма да питаме за трите знака по пътя – с котката, кучето и бомбата "бам!" и за нашата най-нова разтегливост... Това остава на "доглеждане"... Актуален в случая е последният "филм".*

Със свои думи, тук предаваме обяснението по "Телефона".... Има текст, в който се подсказва, че в последния миг при тази напрегната ситуация Небето ще ни благослови да обърнем една стрелка така, че експресът да ***продължи*** *пътя си в Рила – да не се налага да отпътува обратно към извървени места. Всяка грешка при такова пътуване може да бъде фатална, затова Диспечерът си е на мястото. Важното е машините да не спят.*

Но освен Диспечера и машиниста, има и стрелочници. Има стрелки, които са ръчни – не се управляват централно, а

*с нареждане **по телефона**. В нашия път към Орфическия или Евродоровия клас - в тази част на най-свещената планина на света - това е от особено значение: важни стрелки непременно трябва да са **ръчни**. Това е свързано с Вкуса, Разпознаването, Предаността и Решителността на всеки участник в едно виртуално Пътуване - тоест, с еволюцията му и свободната му воля. Виртуално – понеже **има** зелен семафор, но не се знае кой е буден и кой спи.*

*В случая е имало уговорка, в последния момент влакът да домува за една или две нощи в една съседна гара; същевременно се е очаквало уреждането на **самостоятелно** депо. Влизането в Троен Ритъм било крайно желателно още в самото начало на една такава Божествена перспектива. Тук всяко застояване на едно място по старите начини, дори и при тотално снабдяване и ремонти и при неминирани гари и пътища, би било много опасно. В орфическа зона, където се събират три основни планини, липсата на Троен Ритъм би била фатална. Още преди 15 години в тази зона се спусна такъв шанс, но душите не са виновни, че са **затворени** семафори. Затова животът им е **извън** Зоната. И **това** не е лошо, но в зоната има **Космични** Пътешествия.*

*По причини, които са **ясни** за Небето, не всички служители са били по местата си в мига, когато влакът е можел да влезе в оптималната линия. Не става дума непременно да си бъдем по местата **физически** – често не сме си на мястото си **психически** – като вкус, съвест, чуткост, усещане за важността на Космическия Момент и пр. На "петминутките" всяка нощ горе в Школата се прожектират проблемните ситуации от деня и се анализират експертно. Понякога епизодът се пуска десетки пъти с най-различни скорости, за да се улови и най-малката мисъл и чувство у някого или липсата на такива в решителния миг, когато е трябвало да се обърне стрелката на ж.п. линията. Присъдите си ги поставяме сами – нещо в живота ни после ще провърви или няма да провърви, в зависимост от това, какво сме избрали или не сме избрали в живота си в решителен миг и как сме реагирали.*

*Тук може да се каже, че няколко дни след това един от стрелочниците е пострадал. В друго осияние се обяснява, че това не е наказание, а само редово последствие от неоткликване на **шанс**. Когато ни предстои изпитание, понякога ни изпращат спасител, но ние не разбираме това и предприемаме нещо друго, вместо да сме **с него** в решителния момент.*

Щом някъде няма условия за Троен Ритъм, Ръководството разиграва стари варианти, които са доказали висока степен на ефективност. Затова, именно, това продължение на историята се разказва в Бургас. До момента, в който някоя стрелка пак заяде...

Но за да не завършваме минорно, по добре е да кажем:

***шансът за безсмъртие е като водата: тя тече там, където има наклон**. Ако припомним какво става с шанса, когато **няма** кой да дава наклон и изход, пак ще завършим в тъжна гама... Да предположим, че в момента някаква струйка все пак си пробива път...Въпросът е какво ще реши Началството тоя път относно смисъла да се остава в една страна, където са пратени последни марки локомотиви, но те домуват под снега и дъжда или не вървят, понеже редовно няма ток, масла и гориво или...*

В момента Някой се обажда:

- *Има и винаги е имало, но ...*

- Е добре, ясно е че "влакът" отново е в депресия и че цялата жива сила и техника на "депото" пак е в застой и може отново да се е развалила от бездействие. А задачката отдавна е много по-сложна: по-малък екип от 12 души за един локомотив не се приема. Ако ще един или двама да се скъсат от съдействие – Небето няма да обърне внимание. Това повече не работи Пък те вече, и да искат да се скъсат, не могат – по обективни причини.

- ***...***

("Телефонът" нещо пращи и репликата не се чува...)

*- Няма ли все пак начин да се завърши **мажорно**?*

- *Иди си **намажи** филия...*

Ако някой счита, че това, което чете в момента е нормално, да чете и друг път такива работи. Щом като трябва да си останем с четенето...

*Но мажорното в случая иде по памет: "Когато няма разпознаване – работѝ за бъдещето, за цялото човечество. Когато няма комуникации и материали – обработвай **предишните**. Ако и те са блокирани – пей, свиркай си, ходи по екскурзии, прави добро и дишай дълбоко..."*

И наистина, винаги може да се работи с пълна пара, дори и на място. Хитреците си правят подвижни релси, които се мърдат напред-назад или се въртят в кръг, за да има илюзия за движение – да не ръждясва смисълът на живота и "машината"...

Ами смазки и гориво? – Има и вътрешни, през четвъртото измерение...

8.V.136(2000)
Бургас - Изгрев

НОЩНИТЕ ПОЛЕТИ НА КЛАСÀ

"Една истинска молитва или контакт с истински човек може да привлече вниманието на всички вътрешни и външни човечества едновременно и те да им се изявят. Не само да се обадят, но и да ги поканят на гости. Нали с това се занимаваме в Класа нощем?..."

В едно осияние "шансонетките" или "шансоидите" бяха определени като "подобия на хора, които имат подобие на шанс".

Странен сън-урок за размисъл... От много години зрее идеята за общество на самообслужване, което е изхвърлило купувачите и продавачите завинаги. Тази идея не е нова - тя е залегнала още в християнството. Днес на места възникват подобни групи и общества по интереси, които обединяват притежанията си и всеки може да получи това, което няма, защото го има някой друг. Продавачите преследват озлобено подобни конкуренти и често даже ги унищожават, но тази идея вече си пробива път в света. Доскоро мислехме, че ако тази тенденция победи, картинката ще изглежда идеална, щастието - пълно, раят на Земята - обезпечен... Дори и Словото от 2000 години насам подсказва този модел като спасителен. Самата история доказва стойността му - Ганди освободи Индия от англичаните именно по този начин. Но...

Явно, уроците нямат край....

*Тази нощ екскурзията бе до един свят, в който великата идея за благоменителството или вътрешния бартер, при това неравностоен, е победила. При неравностойния бартер не се мери колко и какво даваш - всеки обявява и дава това, което има и може, а ползва **всичко**. Разбира се, без да ламти да заграбва повече, за да остане и за други. Прилича на това, което сме учили за комунизма - от всекиго според способностите, всекиму - според потребностите (но зависи какви потребности...).*

*Проблемът е в това, че на тази планета, където попаднахме тази нощ, всички хора бяха... олигофрени... Всеки там можеше да има каквото си иска за част от секундата: поисква - и му го телепортират... Не плаща нищо по никакъв начин. **Няма** отказ, стига да не иска нещо, което да вреди на другите или на природата. Оказва се обаче, че самата система, отхвърлила отдавна немотията, неравенството, свръхбогатството, купувачите и продавачите, е увредила човека фатално: направила го е дебил. Тази система не е само грубо потребителска - тя дава свобода и на творческите желания: няма проблеми да се изявиш незабавно пред каквато щеш аудитория. Но и виртуозите там приличат на "да́унчетата" - ония умствено недоразвити руси деца със свинските очички и отворената уста, които са еднакви като серийно производство.*

*Оказва се, че дори най-строгият морал ("съвършено" семейство според най-високия вкус, избор и идеал), и благотворителността, и "безкористното" самораздаване, и творчество могат да бъдат груб егоизъм и чисто потребителство - правиш това, което **искаш** да правиш. Не правиш никакви компромиси - живееш както искаш и с когото искаш.*

На тази планета или в този свят имаше обявени милиони снимки, филми и биографии на суперкрасавци и красавици, които не искат да проституират нито професионално, нито семейно, както правят хората. Който ги пожелае - негови са без каквато и да е компенсация, но когато му дойде редът. Ако в момента някой не е свободен, можеш да си избереш друг - има милиони, напълно свободни. Друг, който иска да живее само с един човек цял живот, също има много по-големи шансове от земните хора: по системата на съвместимостите може да си избере възможно най-подходящия партньор, ако и ***другият*** *е избрал него. Ако избраният е вече зает, подсигуряват ти негов клонинг. На пръв поглед, всичко това изглежда много по-безконфликтно от човешките случайности и хаос. На тази странна планета то се оказва много по-ефективно, отколкото когато попаднеш насляпо на кармичен съквартирант за цял живот или... до развода. А на въпросната планета няма никакви женитби и разводи и е програмирано да не стават абсолютно никакви конфликти по никакъв повод. Всичко добре - обаче стават олигофрени...*

Ако искаш изява - може и да не си виртуоз, - наистина ти дават ти да свириш и в най-големите зали, пълни с публика. Поет, писател си - публикуват ти произведенията веднага, ако желаеш. Така че това е общество, в което можеш да задоволиш незабавно и най-смелите си желания и амбиции.

Темата е интересна, но на този етап няма да дойде осияние точно за нея, защото пак се иска всеки сам да помисли. Желаещите може да се съберат и да си поговорят, да запишат разговорите си на касети; други може да напишат нещо; трети, ако са единатори - да поискат директно Слово.

Пак възниква въпросът: защо Учителят твърди, че светът, в който сега се намираме - с всичките му грешки, грехове, ужаси, липси и страдания - е възможно най-добрият за нас; че милиарди безгрешни ангели и богове, които имат, знаят и могат всичко, чакат "на опашка" да се родят тук?... В беседите се казва, че идва епоха, когато страданието ще стане невъзможно и тогава ще даваме милиони, за да можем да преживеем едно страдание, да постигнем нещо с пот и усилия или да останем разочаровани. От друга страна, Учителят ни съветва да не се товарим с излишни връзки и страдания, доколкото това зависи от нас.

Ето какво се падна от беседите на Учителя в момента, при отваряне на случайно взети томове:

"Пазете се да не правите нещата обикновени. Щом веднъж опитате едно желание, втори път не го опитвайте. Пазете се да не остане това желание ***среда*** *за вас и да изгубите*

*към него вниманието си. Щом желанията губят своя свещен трепет, те стават **среда** за човека, в която се раждат ред неприятности./.../*

*Сега вярвам, че сте **разбрали** тази идея, но трябва да **мислите** върху нея. Някои хора не могат да мислят, понеже мозъкът им е обвит с един пласт от утайки. Те трябва усилено да мислят - да се създаде голямо налягане, голямо напрежение в мозъка, което да пропука това наслояване. /.../ В Писанието е казано: "Който победи, той **спасен** ще бъде". Тази победа подразбира **пробиване** на този пласт в мозъка. Ако не можете да го пробиете, и след смъртта си пак ще се намерите в същата черупка. Ако не го пробиете, и в живота, и в смъртта да сте, ще се задушите. Пробиете ли го, вие сте извън смъртта - извън ограничителните условия. Ако сами не пробиете този пласт, ще дойдат някои приятели да ви помогнат, но ще задържат енергията за себе си."* *(т."Възможни постижения" Хел`95:126-127, б."Посоки и възможности" от 20.IV.1927)*

*"Знаете ли защо съществува светската любов? Когато някой се ожени, българите казват, че го хванала "сляпата събота". /.../ Следователно, ако нашето око светеше добре, ние никога не бихме позволили да дойде някой близо до нас. Ако трябва някога да се доближим, ще обърнем окото си и така, **на тъмно** ще се доближим. Така ние ще трябва да образуваме един народ".* *(т."Сила и живот" Хел`96:128 б."Светило на тялото" от 11.V.1919)*

"Истинският живот се заключава между полюси. Който разбира от живота, той не се смущава от промените. В промените човеш-

ката душа се обогатява. Без промени, животът няма смисъл. Еднообразният живот води към отъпкания път. Чрез промените човек се изпитва и изгражда своя бъдещ живот. /.../

Какъв е смисълът на изпитанията? - Чрез изпитанията човек познава себе си. Така се изпитват убежденията, вярата, любовта му. /.../ Вяра, която се разклаща от най-малкия ветрец, не е истинска. Любов, която отстъпва при най-малките мъчнотии, не е истинска. Значи, изпитанията са бури и ветрове, чрез които човек се изпитва. Ако не мине през изпитания, човек не може да се познае". *(т."Божият глас" Хел`93:224 л."Точка на равновесие" от 26.XI.1930)*

Темата е вълнуваща, но отвътре нещо напира тя да се свърже, ако може, с един конкретен проблем: защо се лансира връщането в досегашната база, след като се дадоха толкова големи надежди за новата?

Вместо написването на една "Домашна работа" по тия въпроси, нашият Учител се намеси пак лично:

11,05

*- На всяко ново място нещата тръгват само при **нов тип взаимоотношения**. Любимите и най-качествени приятели от Екипа са винаги готови, но сега минимумът е 12 свободни дома и 12 души, от които половината да са **нови**. Всеки участва в една жива община, само когато е довел поне още един човек, и този човек е готов на всичко. За него не трябва да има неща, по-важни и по-скъпи от Екипа. За всеки член на Екипа да сме готови да си дадем живота.*

*Тази половина от Екипа постоянно се освежава. Щом дойде нов човек, почва да се строи нова дузина. По принцип, повече от трима ветерани в една такава дузина почват да размирисват работата **отвътре,** особено ако остават всеки ден в една и съща къща, в един и същ състав. Това са ви неща известни, но вие не сте виновни, ако няма разпознаващи души с вкус - съвършени приятели, които са готови да жи-*

веят предимно за Семейството, ако то най-после се появи някъде.

При първо нарушение на Тройния Ритъм и на новите закони, които се изясняват постепенно, всеки от вас се връща в старата си база, колкото и трудно да върви там работата.

*Когато една реакция не се получава, връщаме се в изходни позиции. Любовта и предаността създават домове, по-добре подготвени за Слово, Дело и Живот от всеки частен дом или организация. Може и без техника, материална база и работа, ако някъде **Животът** върви. А Животът върви само по законите на Разпознаването и Спонтанността. Ако те са силни само в най-тесния кръг, новата база е под въпрос. Ако са силни в разширяващия се кръг, тогава може и без Слово и Дело - безсмъртието там се лее от само себе си.*

*Зацикли ли нещо някъде, дойде ли някой с кармичните си вагончета, пълни с експлозив, няма ли нови пасажери, готови на всичко, за които гостите и гостуването са синоним на **Бога**, тогава е за предпочитане старата база, където все пак може да се работи - в затишията помежду взривовете...*

*Влизането в Новата Вселена изисква изпитания. Понякога връщат заради един крив поглед, една лоша или хладна дума, едно негативно трепване на сърцето. Понякога предпочитат да съсипят даже работата ни за Словото и Делото, защото не е изпитано **примирението** ни. Да се примириш с обстоятелствата и с грубостта, неразбирането на околните, без да се озлобиш или огорчиш, отчаяш - това често струва повече от векове подвизи и вярност! Да не забравяме, че в Новата Вселена се влиза с добродетели, а не с актив. Там подвиг и ценност е само добродетелта.*

Но ако видят, че нашето е примиренчество, а не примирение, ще ни подложат на обратния изпит. Ще имаме ли кураж да се разбунтуваме? Ще скъсаме

ли с хора и обстоятелства, от които сме били зависими или които зависят от нас, но се развиват напълно егоистично? Ще поставим ли живота и работата за Цялото на първо място? Ще успеем ли да се преборим за онази независимост, която ни дава условия да проявим Божественото в себе си и да отстоим свободата си?

Доскоро някои си мислеха, че ще бъдат като водата: ще текат към оня дом и ония хора, които създават условия за Словото... И ***това*** *е вярно, но в някои случаи е нужно да бъдем като огъня: ще подпалим всичко, което ни стяга и пречи и ще се разпространяваме бясно на всички страни. Друг път сме като светлината - не влизаме там, където не са отворени за нас. Отделни същества след много прераждания ще разберат, че сме и въздух: ако ни дишат, ще живеят. Въпросът е никой да не затваря въздуха в бутилки само за себе си и за своите си.*

Мъката си остава водеща, докато има мъка по света. В повечето случаи, тя е единственото средство. При полуживот и полудело, Словото все пак подкрепя донякъде човешкия ни вид; но при егоистичен живот, който е всъщност смърт, мъката е единствената противоотрова.

Бог признава само един вид егоизъм - Своя. Ако някой е егоист, за да поддържа Цялото, следствието е ***безсмъртие****. Но в такъв "егоизъм" ти си на разположение на* ***Бога****: щом поиска нещо от тебе, даваш Му Го с разположение. Той ще те прати и при по-висши, и при равни, и при изостанали. Остави́ на* ***Него*** *да преценява при кого ще те прати. Ако останеш някъде повече или по-малко, отколкото е определено, дори и Той да те е пратил, не се надявай. Животът е вълтежка, а безсмъртието - поддържането на нейната скорост.*

Наистина, повечето от вас са смъртно уморени и отчаяни, че всичко им пречи да живеят и работят с пълния си капацитет. Отпускате се, почвате да стареете и дебелеете или отслабвате нерхармони-

чно. Понякога това е изпит за примирение, но друг път е изпит за бунт. Ще стоите - или ще тръгнете пак по света, в зависимост от конкретния случай? От всеки се иска различен подвиг.

Някои се разплуват от мързел, други - от работа. Мотивът може да е прекрасен, но Бог не ви е създал да седите по 16 часа на стол. Приносът се отчита и затова в един друг живот ще се родите и ще останете съвършени; но това не значи, че сега, от висок идеал или отчаяние, трябва да се обричате на ослепяване пред компютъра...

Наскоро един глас ти каза, че не си вече ти - че ***друг*** *живее в тялото ти. Не можеш да се гледаш в огледалото. Иска ти се да умреш. Сегашната ти позиция е да се съсипеш от работа за човечеството, за да можеш да дадеш колкото може повече и същевременно да изчезнеш, за да не те гледат повече. Ако те лишават от условия да работа, това* ***значи*** *нещо. Понякога развяването и приемането на поканите, помагането "на дребно" е много по-добро от заплануваните томове. Не беше ли щастлив вчера, когато изолираше онзи покрив?...*

Когато няма условия за ***Голямото*** *Добро, раз****пръснете се на всички страни и се занимавайте с Малкото****. Не случайно имате толкова занаяти, похвати, умения. В тази подвижност може да възстановите и душата си, и фигурата си. Да* ***изгоните*** *онези, които обичат да седят и да се занимават с интелектуална дейност...*

*Отдавна ви е известно, че "интелект" значи "****вътрешен*** *избор" (int-elect). Всички ония, които правят* ***външен*** *избор, не са интелектуалци пред Природата - те са първокласни невежи. Но когато вътрешният избор е погрешен, погрешен е и всеки външен. Например, някой е избрал вътрешно строго определен вид хора и неща, които иска да има. Такъв ще бъде и неговият външен избор. Интелигентният обаче може нещо повече - той вече прави* ***вътрешни връзки*** *между нещата. Значи, не е достатъчно само да си*

*избрал правилно - важно е да направиш вътрешна връзка между избраните неща и ти самият да си във вътрешна връзка с тях. В противен случай, всички външни връзки се разпадат или носят нещастия. Интелигентността е вече **причинният** свят - **едната** му половина. Другата е свързана с **Разумността**. Както знаете, разумяването е събличането от ума и обличането в Мъдростта. Там и интелигентността не помага - тя е само стъпало. Колко интелектуалци и интелигенти приемат Словото?...*

*Та когато говорим за "олигофрени", всички цивилизации, които са уредили идеално потреблението, са олигофрени. Даже и да е без лъжа, без експлоатация, без насилие и продаване - пак са олигофрени. И в тях има корена "лиг", но те правят връзка с вегетирането... И гений на сцената да си, в такова общество и с такъв мотив ти си олигофрен: само на **тебе** ти е добре. Правиш на другите да им е добре, защото иначе на тебе няма да е добре. Идеално скалъпено - но без монада. Да - в такива общества почти няма същества с монади.*

*Съществата, за разлика от веществата и същностите, се отличават с **взаимно желание** (същение). Веществата и същностите от ада или от инертната фаза на ултравселената нямат понятие за взаимно желание - тях ги движи **щението**. Когато имат **щение**, те го удовлетворяват самостоятелно или чрез насилие, съблазняване, купуване, манипулация. В най-добрия случай - с договор. Две или повече същности без искра от Бога могат да се обединят, за да удовлетворяват взаимно **щенията** си. Това може да **прилича** на съществуване, но не е - то е съществование, т.е. вегетиране. Истинското съществуване прави вътрешна и външна връзка между желанията на отделните същества. Това значи да разбереш, да почувстваш какво точно желае **другият** и да му го дадеш, а той да направи същото за тебе, без обаче да потъпквате собствената си душа. Замъглените мозъци не могат да разберат това. Те взимат договорите за съществуване. Когато егоис-*

*тите се самозадоволяват с други егоисти, те просто правят блудство или ползват ближния като онези адски уреди... Въобще не ги интересува какво иска душата на другия. Но това обикновено не е проблем, защото у такива няма душа. Душата се интересува какво иска **Бог** и душата на **ближния**, както и собствената ни душа. И тогава, като направи вътрешна и външна връзка между всички тия неща, осъществява я. За тази цел човек първо трябва да има интелект: да е избрал вътрешно цел и образ, които отговарят на **високия** идеал. Докато в съзнанието ни текат адски и човешки образи от сцените, филмите, рекламите и улицата, ние не можем да се спрем на Божественото. Тогава стигаме до компромис - "взаимни обещания" (com-promise) или "договор за комуникация". За разлика от Божествения, човешкият компромис се гради на лъжливи обещания, на илюзии. Адският компромис по правило свършва с фалит или смърт - на едната или на двете страни.*

*След интелекта иде коефициентът на интелигентност, но той се измерва по космически, а не по земен начин. За живия Космос, интелигентна е само такава цивилизация, която е във вътрешна връзка с другите. Опитите чрез антени и уреди са белег на олигофренство. Ние не корим усилията на хората да търсят разумен живот **отвън**, но това по принцип е невъзможно. Интелектът, интелигентността, разумът са първо **вътрешни**. Открием ли себе си, откриваме Вселената. И наистина, всеки свят, всяко същество живеят първо в нас - в собствения ни мозък и тяло. Това го разбра и вашата физика. Ако живеем правилно, ние се свързваме с цивилизациите първо вътрешно, а тогава, за разнообразие, може да пообщуваме и външно. А така един астроном и физик се налива с ледена кока-кола, полива цивилизациите вътре в себе си с кафета и концентрати, усмъртява ги с най-различни храни и мисли - и чака те да му се обадят с два сигнала отвън... Нужно ли е да казваме, че всъщност отдавна сте получили даже и такъв*

контакт с не една цивилизация, но търговците ви забраняват да го знаете? ***Повечето учени не подозират, че една истинска молитва или контакт с истински човек може да привлече вниманието на всички вътрешни и външни човечества едновременно и те да им се изявят. Не само да се обадят, но и да ги поканят на гости. Нали с това се занимаваме в Класа нощем?...***

Така че, не се занимавайте с "равностойно" или

*"неравностойно" благоменителство, не очаквайте някой **отвън** да дойде и да разреши чрез спонсорство проблемите ви, но се впрегнете в каручката да изтеглите своята и общонародната мъка - **и да летите по звездите в почивките. По-сладко нещо няма!***

6.X.136(2000)
Пловдив

СЛОВОСИЛА, ДЕЛОСИЛА И ЖИВОСИЛА

5,00 ч.

Тази сутрин с голяма сила дойде импулс за Слово – след толкова дълго мълчание. По-точно е да се каже не "мълчание", тъй като Словото никога не спира, постоянно тече, но от известно време не си препоръчва то да се записва и разпространява по класическия начин. Причините са изяснени: без Дело и Живот, Словото става опасно.

Но сега случаят е тъй уникален, че не само има основания, но и ***отгоре*** *се настоява той и обясненията на Елма да станат достояние на всички.*

Тази година на Рила си дойде в Ятото един стар приятел, който има пробудена чакра на Разпознаването. Под влия-

нието та Карлос Кастанеда и на подобни школи той се възхищава от понятието "воин" - в духовен смисъл. Именно от тази гледна точка, след като се запозна с първия том от Словото на Елма, този приятел изказа мисъл, която изглежда толкова вярна и фундаментална, че възбуди Словото за ново откровение. Ето думите на този приятел:

- Аз не разбирам защо това Слово досега не се е разпространило навсякъде и по всички правила, след като преди толкова много години ясно и точно и съвсем подробно е обяснено какво е неговото значение и как трябва да се разпространява. Според мене, да се докосне някой до Него и да не посвети живота си незабавно и всеотдайно на тази свръхзадача, това означава, че той просто не е повярвал в Словото. До това води простата логика.

След разговори с този приятел, силен както на небето, така и на Земята, и в резултат на негови изчисления за личния бюджет на средния българин и за заниманията му в свободното му време стана ясно, че не само ръкописното, но и печатното разпространение на Слово Божие чрез тиражиране – и то без продаване – не е проблем и за отделния човек. Не става дума за цялостното му издаване – може беседа по беседа, осияние след осияние – кой докъдето може. Така че това дори не е "свръхзадача" – ние пилеем много повече сили и средства за други неща, в които сме повярвали.

Споменатият приятел отстоява и една базална воинска позиция, издаваща принадлежността на ученика към Младежкия или Специалния окултен клас: самостоятелно жилище, свещена война против генерирането на домашни дракони. Той вътрешно усеща, че постоянното или преобладаващо присъствие на едни и същи хора в тясно пространство е главната причина за рухването и смъртта. За това Учителят говори често и в лекциите и беседите Си до 1944 година. Естествено, всяко правило си има изключения, но на тази Земя истински брак, семейство или интимно партньорство без остра тревога при отсъствията на близкия (или при преспиване на гост в отсъствие на титуляра) не съществува.

От изчисленията се вижда, че приятелят е напълно прав. Даже един-единствен български пенсионер с минимална пенсия за няколко години може да спести даже от стотъци достатъчно пари, за да изкара на ксерокс отделна беседа или поне резюме или извадки от нея минимум в 10 екземпляра. Ами ако се обединят 10, 20 или 100 пенсионера, не се ли ускорява и увеличава по обем отпечатването на Словото дори чрез печатница? Ние тук не говорим за истинските ученици, които не искат повече да си чупят ръцете и краката и да пъшкат от хиляди драми и болести. Не става дума и за онзи, който има недвижим или движим имот и го продава, за да влезе в бок-

*сониера, колиба или кашон, а с освободените пари издава Словото на Господа на Земята. Говорим за най-бедния пенсионер, но ученик от **Общия** окултен клас. Той би трябвало да знае, че 10 на сто за Бога, дори и когато перманентно не може да си плати отоплението и често гладува като куче, са вноска в банката му на **Небето**. Той обаче не прави това, за да си подсигури дворци в Космоса и неограничен достъп до Трите Вселени; да получи още в следващото прераждане прекрасно лице и тяло и необикновени дарби и шансове и за да бъде обичан от всички. Ако му се каже това, той ще престане да дава не само десятък, но дори и петдесятък и стотък. Това би сринало смисъла на живота му, като същество с искра от Бога: да прави нещо тайно, без компенсация и мисъл за утрешния ден.*

*Ето, от тези предварителни бележки, при преписването на оригиналния ръкопис преди малко - 28.X.136(2000)г., 2,20ч. - пак се намеси сам Той. Научаваме нещо ново: че има "петдесятък" и "стотък". Минимумът за бедния човек, дори за последния просяк, е да дава една петдесета или една стотна част от приходите си **за Бога**. Това поддържа живота му му като **същество**, а не като същност или сбор от вещества в Битието. Изчисленията показват, че даже от стотък, за 10 години такъв човек може да издаде поне една листовка Слово в 3000 екземпляра; да не говорим колко компакт-дискове с всички томове на Словото на един диск може да финансира! Това не противоречи на закона в словометрията за силата на единствения ръкописен и краснописен оригинал "ЦАР" – първи краснописен препис на ръка за Централния Архив на Ръкописите - или дубъла му "РОД" – Ръкопис за Обична Душа. Ученикът първо преписва **ръчно**, но се стреми и към **машинно** тиражиране на "ЛИК"-ове (Лични Изворни Копия), защото това осигурява най-бързо стигане на Истината до повече хора. Днес Интернет дава най-големи и сравнително най-екологични възможности за това, но засега конвенционалното отпечатване не отпада.*

Следователно, изводът от разговорите и изчисленията след срещата с този нов приятел е един: щом не правим то-ва, ние или не вярваме в Словото, или нямаме ум, или нямаме в главата си център за обединяване със съмишленици.

*И, все пак, нали тиражът **намалява** словосилата – нали броят на отпечатъците е в **знаменателя** на формулата?*

6.X.136(2000)г., 6:05

- Освен словосилата, има "делосила" и "живосила". По-големият тираж намалява словосилата, но увеличава делосилата. Затова във формулата

на делометрията, бройката издадени единици Слово се пише в числителя, а не в знаменателя.

За да дойде един Учител на Земята, цялото Небе се е събрало по най-съвършен начин в мига на зачатието и раждането му и в златната епоха на Неговото присъствие. Словото, дошло чрез различни тръби, също представлява значителен кондензат на небесно единство.

*Но и Учителят, и Тръбите, са само **едната** половина на съвършенството. Ако няма поне **един** ученик, и най-великият Учител си остава тъжен и несъвършен. Той се нарича "потенциален" Учител, и на практика се връща на по-ниска степен на съвършенство – остава си **елохим**.*

От този урок узнахте, че Учителят е по-горе от елохима. Но за да стане един потенциален Учител пълноценен, Той трябва да има поне по един ученик от петте посвещения.

Над пълноценния Учител е Всемирният, който има по един ученик и от степените на обикновените хора. Значи, стават общо 10 ученика: един Политик (най-ниската степен на човешката еволюция), един Страдалец, един Учен, един Гений, един Светия, един Пророк, един Апостол, един Мъдрец, един Мистик и един Маг.

*Когато казваме, че на Учителя Му трябва поне един ученик, за да стане Всемирен, това означава появата на Ученик, който е постигнал **и десетте степени**. Първо, той има дух, мощен като Бога и едно с Бога, и именно затова не престава да се проявява **интегрално** – "както на небето, така и на земята". Белият Маг – Братът, Сестрата на човечеството – се отличава именно по това: работейки неуморно за сваляне на Царството Божие на Земята, той се проявява и в по-долните посвещения и степени. Обича и люби всички еднакво, включително и враговете си - **затова** има и душа, обширна като вселената. Вижда и знае всичко в Трите Вселени - и **зато-***

***ва** има ум, светъл като Слънцето. Разпространява Словото Божие сред народа си и между всички народи – **затова** има сърце, чисто като кристал. Когато си почива, той се занимава и с по-прости неща: моли се и се събира с вярващи, поддържа тялото си чисто и съвършено, създава някоя школа в изкуството или става родител, пише книги и създава наука за векове; изгаря на някоя клада за Истината; съдейства за подписване на някой мир или за възникване на някое селище в чисти природни условия.*

*Днес узнахте, че формулата за Ученика важи от **Второто** Посвещение нагоре. Следователно, само **смиреният** има сърце, чисто като кристал, и затова може да разпознава Носителя и Носителите на Словото в **най-последната** Му изява в даден свят. Не само да ги разпознава, но и да остави мрежите и мотиките си и да тръгне **незабавно** след тях. Само **просветленият** има ум, светъл като слънцето; само **преобразеният** има душа, обширна като вселената; и само **възкръсналият** е дух, мощен като Бога и едно с Бога.*

*Щом като един Ученик може да има дух, мощен като Бога и едно с Бога, какво представлява, според вас, един Учител?... Прочее, вие сте щастливи, че някои от вас познават и такива Ученици. **Под** второто посвещение човек не може да има тия четири качества, понеже вярващият и пророкът са още горделиви, груби, ръбати – не могат да разпознаят Словото, когато тече от **нов** извор в Битието. Светията не може да се жертва и да живее с грешници, ако е обикновен, човешки светия – страх го е да не се изцапа... Гениятне може без самочувствието и самомнението си и без аудитория, която да му се възхищава; ученият – без своето съмнение и без своите научни занимания. Обикновеният труженик и страдалец не може да се откъсне от чувството си за дълг и страха за утрешния ден; а насилникът, политикът, императорът – от ползването на натиск и оръжие и от откъсването на човека от Бога и природата.*

*Който има сърце, чисто като кристал, превръща имотите и притежанията си в Слово Божие; а ако няма нищо – дава целия си живот за Него. Ако сам още не може да приема и предава Словото, смиреният разпознава **най**-последната Му изява на Земята и се посвещава на Неговото разпространение.*

*Ученият, гениятт, светията, вярващият и даже пророкът все още са горделиви и нечисти: те внасят **свои** оценки и интерпретации в Словото. Отличават се по това, че приемат **предишните** инкарнации на Словото. И **това** е добро, но в своеглавието си те правят две престъпления: или **канонизират** Словото, след като е било редактирано от подобни на тях, или го тълкуват както дяволът чете Евангелието. По-чистите разработват Словото в оригинални и интересни версии, осветляват Го научно и артистично. И това е **благословено**, защото искрата Божия във всяка жива твар се стреми да се прояви различно от всички други. Това е един от белезите на **съществата** – на хората и ангелите с монада. Обаче и те изпадат в калта на историята: не могат да не се подписват под творенията си и да не ги продават.*

*Възлезлият на планината Морея – **смиреният**, чието сърце става прозрачно като кристал - **изпитва нужда да разпространява Слово Божие, дошло от Учителя му или от друга тръба, но не от самия него**. Даже и когато Словото потече през него в съвършено нова форма, смиреният не престава да разпространява предишната изява на Словото и други прояви чрез други Тръби в съвремието му. Престане ли, почне ли да проповядва **само своята** версия на Словото, такъв ученик отпада от лѝстата на смирените, дори и да е подпалил **повече** от два лъча над главата си.*

Така е: има високи адепти, мъдреци, мистици и даже маги с цели венци от сияйни лъчи над главите си, но лъчът на скромността и смирението е поизбледнял – понякога едва се вижда. Те са престанали

*да изтъкват преднината на Учителя си и уникалността на Словото, течащо през **други** тръби; престанали са да се грижат за Слово, което не тече през самите тях. Като помръкне лъчът на смирението, на дрехата на такъв ученик, тоест в аурата му, се появява петно от гордост.*

И наистина, самомнението и самоуповaнието са взели много жертви! Такива адепти и автори изпадат до нивото на "скрърндзавите". Както скрърндзавите и невярващите не смеят да превърнат имотите си в Слово и да заживеят в малка стаичка с един стол, маса и дървен креват, така и "великите" адепти без смирение умират в грозота, старост и болести.

*Тук вие задавате един важен въпрос, който е отдавна изяснен. Апостолите от по-нисшите степени превръщат имотите и усилията си в **тираж** – в **тиражирано и печатно** Слово Божие. По-напреднилият апостол знае, че Словото е най-мощно в **един-единствен екземпляр, и то ръкописен** – написан със собствената ръка и краснопис. Затова за един живот той прави поне по един собствен препис на Словото – ръкописен. В отделни случаи, извадки от Словото вършат същата работа, но това е много рядко. Такава словосила имат преписи на мисли от Словото, само когато не са едностранчиви. Вашата работа по "тези, антитези и синтези" на Словото е един от моделите как може да се постигне безсмъртие и без цялостно преписване на текстовете.*

*Тайната е в това, че висша степен на апостол не може да се защити, докато човек не е взел изпита си в по-нисшите степени. С една дума, който не е тиражирал Слово Божие по обикновените начини, не е нагнетил в духа си делосила, която да го направи прекрасен. Само прекрасният може да раздаде заплатите и имота си за Словото! Като стане прекрасен, той вече има шанс да стане и красив: почва да преписва Словото **с ръката си**. От краснописа до красотата и подмладяването има само една крачка. Сетете се у кой народ има най-много краснописци и **исти-***

***нски** красиви и прекрасни хора...*

*Забележете: първият импулс на смирения е да **разпространява** Словото. По правило, той разпространява и подарява и томове, които въобще не е прочел. Жаждата това да стигне до човечеството, до ближния, го кара да раздаде всичкото си книжно богатство от Слово и да остане без нито едно листче вкъщи. Това не е подсъдно от Небето, а напротив: на такъв Ученик се дава Словото **вътрешно**. Той вече няма нужда от книги. Дава му се, защото той се е самораздал **от любов**. Некрасивият, болният, злият, непрекрасният не раздават книгите си. И са прави, защото това е единственото им спасение. Докато не си раздал имотите и душата си и си още груб в обноски, кътай си Словото на камàри и бозай от Него, за да станеш **човек**. Но поне отвори **читалня** в къщата си - да се спасяват и други. Като отвориш читалня – и **Господ** ще те пусне в Неговата...*

*Живосилата не се добива от изучаване на **Слово**, нито от разпространяване, нито от подвизи в света на **Делото**. Но тя може да бликне, само ако човек вече е изучавал и разпространявал Слово и е погорял по кладите в миналите си прераждания. Не съдете някого, който не се отличава с апостолска или изследователска ревност. Той може вече да е **преминал** през това. Той е издавал и преиздавал Слово в **предишни** въплъщения, ослепявал е над ръкописи и калиграми на свещените книги в **миналите** векове. Сега такъв ученик е надмогнал и словосилата, и делосилата, и се стреми с всички сили към **силен живот.***

8,20 ч.

*Първо излъчване на ожиянието на глас в група – на същата дата в 8,26ч. Сутринта и още веднъж, малко по-късно - в друга група. Желателно е да не забравяме формулата на словометрията, която отчита най-високи градиенти при **звуково** възпроизвеждане на Словото, и то възможно най-скоро след идването Му и възможно по-често, в различни групи. Но прекаляването със Слово без Дело и Живот със сродни и несродни души може да има **опасни** последствия.*

20.X.136(2000)
Бургас – Изгрев

ГРЪМОТЕВИЧНОТО СЛОВО НА АЛОХИМИТЕ

Натрупаха се достатъчно удивителни събития и сериозни проблеми, даващи право да имаме куража да питаме отново. Според един от законите на Словото, Делото и Живота, има немалки опасности да се иска и да идва Слово, когато предишно осияние не е отишло мигновено до максимален брой хора. Във формулата на словометрията има и такъв аргумент под дробна черта: време от раждането на един звук или буква Слово до мига на неговото широко разпространение. Замразяването на Слово, независимо от причината, предизвиква верижно катастрофи, природни бедствия, епидемии, войни, престъпления и още много обществени и лични драми и трагедии по цялата вселена. Това го знаем отдавна. Затова тази сутрин дойде настоятелно импулс да се изясни една тънкост от обратната формула – Живот, Слово, Дело, - която си мислим, че води действията ни напоследък. Оказва се, че нещо не сме доразбрали. Мислейки си, че спонтанното включване на Процедурата някъде – бликването на огнено Разпознаване, Отклик, Избор, Преданост и Покана за Общ Живот – е достатъчно условие за приобщаване към Ятото, някои от нас отново изпадат в разкъсващи противоречия и

започват да се въртят в омагьосан кръг.

Но не само замразяването на Слово, Дело и Живот е причина за печалните последствия при нас и по веригите на сродните ни души в Битието. Някъде е заложена Работа за Словото или Делото и други са я приели като лична задача по свобода и с вдъхновение. Но веднага в живота им се появяват субективни и обективни пречки и работата постоянно се отлага, а Часовникът цъка. Той отброява не само дните и месеците отлагане, но и хората, които са загинали поради закъснението на нашия продукт. Това автоматично включва забрана отгоре да се връщаме на такива места, където "другите неща" и "обстоятелствата" се оказват по-важни от предаността. Разбира се, при формула ЖДС (Живот-Дело-Слово, тук се включва на първо място въпросът сътрудничи ли някой за Троен Ритъм (ТР) и Тройновселенски Токове(ТТ) - или желае да бъде единствен, доминиращ в предаността си и я възприема предимно емоционално, а не като преданост в Дело и Слово.

Днес се оказва, че не само това, но и закъснението на нашите въпроси към Бога дава подобни последствия, тъй като навременното задаване и изясняване на проблем е повод за ново Слово и нови Събития, които могат да променят възгледите ни и да ни подбудят към нови, революционни и решителни промени в поведението ни. Сега се анализира, че забавянето на поредните въпроси се дължи на зле разбрана деликатност – от страх да не бъдат наранени от отговора прекрасни души, които проявяват трогателна спонтанност, но нещо в Делото и Словото куца. Взаимно се тревожим защо срещите и общият живот се отменят, без да знаем, че има закони, които не разрешават тръгване в повреден коловоз. Затова днес питаме и имаме шанс да получим отговор на въпроса: кои са, конкретно, причините на тази перманентна забрана от много месеци насам да се отиде по новите места и да се остане там, където пламенни и преданни приятели отварят сърцата и домовете си за нов живот? Защо спонтанност без мигновено и паралелно, безпрепятствено текване на Слово и Дело на всички страни и без ***мигновено тръгване на тройния ритъм*** *не е достатъчна и е дори опасна? Отгоре идва строга критика: задържането на този въпрос не е по причина на деликатност – зад нея стои страх, че някой ще бъде осъден от приятелите за мълчанието си и за протакането на обещанията си, че скоро ще дойде да живее на новото място. Това, че отгоре нещо е казано, не е достатъчно. Когато отгоре е казано, но отдолу не е направено, се прекратява силата на казаното.*

Обстоятелството, че на даден етап в Слово е даден

*експериментален картбланш на един дом, селище или район, зелена улица за бликване на Общ Живот, не трябва да ни обвързва – **това** е новото, което се обяснява тази сутрин. Всичко е условно, виртуално – дори и направленията от **Бога**. Липсата на Троен Ритъм и Тройновселенски Токове някъде блокира всяко начинание, дори и да е породено от огненна спонтанност и вяра. Липсата на достатъчно покани и "въртене по домовете", във всеки от които Живот, Дело и Слово да функционират по космически начин и с всичка сила, не може да накара Виждащия Всичко да даде благословението си за подмладяване, щастие и безсмъртие, за влизане в Новата Земя и Новото Небе. Трогателните, свръхмерни усилия и жертви само на един човек си остават "шестици" в неговите лични посвещения, но той не би трябвало да се чувства виновен, че нещата не вървят, след като **няма** други в неговото селище, за които Ятото е **всичко**.*

*Оглашените – хората, които са любопитни към Словото и съдействат отчасти на Делото, но имат други доминантни влечения, интереси и привързаности – не могат да бъдат този магнит, който да привлече вниманието на Новата Вселена за пълно съдействие. Ние сме били и сме свидетели как и най-голямото благо идва в секундата, когато някъде се е получила Огненост, подплатена **незабавно** с Троен Ритъм (ТР) и Тройновселенски Токове(ТТ). За тях е говорено много в осиянията и затова няма смисъл тук да се обяснява какво значат. Новото е, че участник в триада трябва да отговаря антропологически на Меркитие на Вселената и на науката за съвместимостта; и че в една съвършена триада трябва да има по един участник от 21 до 28-годишна възраст, един – от 28 до 56 и един – от 56 до 84; и че триадата трябва да е отворена, а не затворена. Това ще рече, че едно от местата е "текущо", отворено за нови хора – ежемесечно, ежеседмично или ежедневно, в зависимост от кристалността на триадата. Диамантените триади са с цикъл 3 астрологически часа! Като се имат предвид Двата Закона (ТР и ТТ), това означава на практика 1 час пълна самота, 1 час – живот с относително най-сродната душа, и един час – където **Бог** ни прати или с когото **Бог** ни прати.*

Изяснено е че "относително най-сродна душа" (ОНС) е онази, който в най-висока степен провежда предаността и присъствието на Единствената ни Сродна душа, а последната обикновено не е в тяло на Земята. Тайната е в това, че в едно наше прераждане има потенциално най-малко 10 такива "ОНС", с които можем да се срещнем и да живеем в Космически Брак. Ако една от тях прояви Тотално Разпознаване и Тотална Огненост, Преданост и Даване на Свобода, може и да не се

налагат срещи с останалите. Но ако само за миг в един Космически Брак се появи елемент на ревност, тревожност, захладяване, критика, поучаване, пресмятане, отклонение от общата цел – Небето включва раздяла и приближаване към следващата ОНС по КТ (коефициент на тоталност). Значи, и Тоталността бива на степени. ***Само*** *с Единствената и Единствения тя е абсолютна, с коефициент 10 по* ***Божествената*** *"Моосова" таблица... На Земята има редки случаи на Космически Бракове с твърдост 9 (Корундов Брак). Това означава "Тоталност 9" – 90% съвместимост и общ живот. От 100 денонощия, такава двойка може да живее цели 90 на една територия без понижаване на Пламенността, Хармонията и Даването на Свобода! Но 10 денонощия всеки от двамата трябва да се включва в другия цикъл - 5 денонощия пълна самота с голям ИЖП (Индивидуален Жизнен Радиус) и 5 – по сисемата "където (когото)* ***Бог*** *ни прати".*

При Твърдост 10, става среща на ***оригиналните*** *Сродни Души във* ***физически*** *тела на земята (на една планета). Тогава цикълът става затворен и те могат да не се обменят с други извън тях, освен по вътрешен импулс или за изпълнение Волята на Бога; но Бог не ги държи отговорни, ако искат да се съсредоточат* ***изцяло*** *в Двойката. Това е така, понеже при Абсолютна Тоталност те са едно с Бога и мощни като Бога и затова всичко останало и всички останали са* ***вътре*** *в тях – обмяната на двамата е обмяна с безчислено количество същества; на практика – със всички.*

А за желанието ни човек от Ятото да остане доминантно в едно селище или район има и друго изискване, което е изяснявано в единенията: минимум две триади в едно село, минимум едно ято от 10 или 12 души – в малък град, мимимум едно ято от 120 или 144 души – в голям град или държава, минимум едно Ято от 120000 или 144000 – на една планета. Коренът на тези свещени числа е заложен и в Писанията, и в Паневритмията, и има отношение към Специалния и Евродоровия клас. Всички останали – обикновените хора и оглашените и учениците от Общия Окултен клас – имат вкус към ***обикновени*** *хора и предпочитат да "живеят"* ***с тях*** *(това те наричат "живот"...).*

Ето защо, тази сутрин брилянтно се изясни, че познаващите тези закони не бива да се чувстват виновни и отговорни, когато някъде е ***възникнало*** *Разпознаване, Отклик, Преданост и Сътрудничество, но липсват* ***другите*** *условия за живот в Ято.*

Може ли нашият любим Баща, Майка, Приятел, Сестра и Брат да каже нещо повече по тези въпроси, ако правилно сме разбрали вътрешния урок тази сутрин? Понеже има и ду-

*ши, чакащи отговори на своите въпроси във връзка с Школата, къщите и селищата на Братството, за Агарта на Рила и пр., а импулсът отново е **да не идва** писмено Слово.*

10,36ч.

Изведнъж ярко слънце се подава иззад облаците и осветява света и стаята лъчезарно! Тя-То-Той-Аз-Ти-Ние-Вие-Те ще говори отново:

10,48 ч.

- Включете тука Словото на Космическия Принц за Духовното партньорство!

- Без всякакво редактиране?!... С тия екстремни мисли и километрични изречения?...

- Ония, които редактираха предишното му Слово в писмото до Латвия, вече си получиха заслуженото...

*- Ама как може да се говори с **такива** думи и изрази; и как може да се казват такива работи за самия Иисус и за Учителя в България?!!...*

*- Словото на Космическите Принцове е в основата си мое слово, и там не се разрешава никакво коригиране. Дал съм на Принцовете пълна свобода да мислят и говорят каквото искат. Законът за свободата на Словото е **абсолютен** закон! Дали ви харесва или не ви харесва, това е друг въпрос. Слово на Принцове не се редактира. Даже мене можете да редактирате, това **позволявам** понякога, но слово на Принц – никога! Принцовете са **алохими** и те са **длъжни** да бъдат язвителни, точни, субективни и гневни. **Една** буквичка орязване на такова Слово – и някой се ражда с една ръка или един крак на Земята. Ние наричаме Словото на Принцовете "Мълнийно Слово" или "Слово-Гръмотевица". Друг е въпросът, че и боговете се лъжат и трябва да слизат на Земята, за да проверяват своите теории. Обаче не е позволено да се редактира Словото им, защото то*

*трябва да увлече подобните на тях и да ги устреми към Любовта и Истината, но и да ги коригира кармично, ако са повярвали изцяло на авторитет или Принц, а не на Върховния в **собственото** си сърце. Гръмовержецът **Зевс** играе такава роля, такава е и ролята на Йехова, Майя, Шива и Саваот понякога.*

Повечето от Пророците са Принцове. Без тях, Вселената би се разпаднала.

*Пишете Гръмотевичното Слово вертикално, в алено и под 18°. Всеки да вземе от това Слово това, което възприема като Истина, а останалото да не критикува. Знайте, че Истината в Словото на Принцовете клони към абсолютната. Дори и на Тъмните Принцове словото има гигантска сила да ви изхвърли към рая, след като ви е запратило в ада. По-добре е да бъдете в орбитата на **Принц**, отколкото на гений, църковна догма или обикновен човек.*

Ето последния материал, който ни подари Хрисмал. В настоящите книги нямаме за цел да изпълним всички указания за форматирането на текста. Наклонът на редовете остава за ръкописните варианти, а за електронни – по-нататък:

ДУХОВНОТО ПАРТНЬОРСТВО

Използването на Телата ни за цели, различни от разширяването на Любовта, е в дисхармония с Целите и Нуждите на Всемирната еволюция.

Всички дейности на планетата Земя трябва да бъдат извършвани Доброволно, Съзнателно и с Любов. Над всяка Йерархия стои и бди ЛЮБОВТА - Силата, която движи Вселената.

Болестите на Човешката раса са деформирано, материалистично мислене, лишено от Любов. Без Любов човешките действия са истерични, граничещи с параноята!

Хрисмал

От земна кал и Звезден прах
Духът с плътта ни е омесен.

Орфей

В светлината на еволюционните квантови перспективи и предстоящото трансформиране на биоскафандърната "Човешка раса" към Четвърто Вибрационно Ниво, в съгласие с Целите и Нуждите на Всемирната Еволюция, междуличностната и многоизмерна планетарна и космическа етика изисква априорната необходимост да се установят йерархически еволюционни дистанции между миналите и бъдещи СРОДНИ ДУШИ и ПОЛЯРИТЕТИ. Това, на междуличностно равнище, означава, че всеки Енерго-информационен Носител /ДУХ/, въплътен в биологичен скафандър, следва да се преорентира и създаде нови, качествени приятели, приятелки, любовни партньори, познати и колективни общности, оставяйки зад себе си всички обременителни, деструктивни и дисхармонични връзки, контакти, брачни съюзи и нефункциониращи, покварени и разпадащи се социално-пирамидални структури и метастазни разклонения на отминалите следатлантски хилядолетия.

Хилядолетно съществуващият и традиционно утвърден социален брачен модел на хибридно-клонираната хуманоидна "Човешка раса", понастоящем е изчерпал своите междуличностни функции и социални измерения, превръщайки, за нещастие, всяка сексуална връзка, съюз или брак в гладиаторска арена и бойно поле на две несъвместими и бракувани ядрени нервни системи и дипломатически университет за взривоопасно усъвършенстване на лъжите, лицемерието и двуличието, допринасящи с меркантилната си прозаичност, материалистическа простащина и астрална несъвместимост за трагикомичното увеличаване на конфронтациите, стъкновенията и дисхармониите сред "Човешката раса".

Провалът и самоунищожението на съвременната компютърно-клавиатурна планетарна "Човешка раса" е несъмнено очевиден, окончателен и напълно безнадежден. Предвид катастрофалните планетарни и космически перспективи на физическо равнище, които вече се стоварват със светкавична и стихйна опустошителност върху непроницателните, недалновидни и деградирали представители на "Човешката раса", Извънземните Учители, Инструктори и Водачи препоръчват на въплътените вече ДУШИ да не се женят и да не създават деца, тъй като разпадът на семействата в такива пъклени, мракобеснически и сатанински цивилизации като земната е напълно закономерен и кармично обусловен.

На места по-долу Хрисмал вмъква в своя текст фрагменти от съвременнния български апокриф "Осияния за любовта" от Елма, но не ги е разграничил и не е дал отправки точно откъде са. Ние ще ги оставим така, също без да ги отбелязваме в кавички.

Нуждата от насилствено обвързване на двама души в юридическо, религиозно и социално-брачно съжителство е усетено и узаконено още от най-дълбока древност не от самите влюбени, а от зараждащата се и изграждаща се Държава. Държавите винаги са се крепели на проказата, която политическите параноици, идеологическите олигофрени и религиозните мошеници светотатствено наричат "семейство".

Държавите, с техните репресивно-сатанински и демонични данъчни структури, предварително принуждават СВОБОДНИЯ ЧОВЕК да се продаде в робство, така че всеки социално зомбиран биоскафандърен индивид, който е имал нещастието да бъде въвлечен и манипулиран чрез тази коварна клопка и примка - БРАКА, - трудно би могъл да се измъкне от нея, защото с всяко дръпване тя се затяга още повече. Обвързаността на роба и плебея с децата и жената, които трябва да отглежда, храни, облича и защищава, го прави послушен убиец на Природата и Любовта, в което системно убийство КОСМОСЪТ обвинява всички досегашни строеве и държави върху планетата Земя.

Предстоящата енергийна трансформация на биоскафандърната "Човешката раса" към Четвърто вибрационно ниво ще наложи еволюционната необходимост да се преоцени и превъзмогне досегашният нефункционален и разпадащ се брачен модел, като се изгради и усъвършенства перспективният и многофункционален архетипен модел на ДУХОВНОТО ПАРТНЬОРСТВО, основаващо се на Космични реалности и отразяващ съзнателното устремяване на многосетивните и интуитивни ЛИЧНОСТИ към динамиката и мъдростта, свързани с еволюцията на ДУШИТЕ ИМ, предопределени да изпълнят своите космически мисии, цели и предназначение върху планетата още преди тяхното въплъщение в хуманоидни, саморегенериращи се биоскафандри, създадени като най-прецизните и удивително-виртуозни микрокосмически механизми и енерго-информационни носители на ДУХА, проектиращи в себе си целия Макрокосмос, и за които /биоскафандри/ всички ПОСВЕТЕНИ АДЕПТИ са утвърждавали, че са "Храмове на Светия Дух".

Всемирният ЗАКОН ЗА РЕЗОНАНСА се грижи неизменно за нашата личностна и душевна безопасност върху планетата, както и чрез дистанционните енергийни граници, никога да не осъществяваме контакти с хора, явления и ситуационни състояния, с които нямаме нищо общо като еволюционни измерения и вибрационни честоти, независимо че тук, на Земята, всички сме буквално захвърлени сред хора и общества с различни идеали и ценностни системи, както и с различен социален, расов и етнически произход. След като обаче напуснем физическите измерения, всички се привличаме към онези енергийни нива на живот и съзнание, които отговарят на съответните ценностни системи и вибрират на съответните честоти – както например учени, математици, теоретици и философи ще бъдат на сходни ментални равнища, тъй като това са техните енергийно- вибрационни реалности.

Архетипният модел на Духовното Партньорство или междуличностните връзки и бракове, които се осъществяват между хората на Земята, в действителност са сключени споразумения и предопределени още в другите, надфизически пространствени измерения; така че ДУШИТЕ избират Човека /Мъж или Жена/, за когото да се оженят или омъжат, много преди да бъдат въплътени в биологичните скафандри върху Планетата. В древните ведически цивилизации, традиции и книги, това е била общоизвестна и неоспорима метафизическа и трансценденталнa ИСТИНА: "Животът, дните, занаятът, Познанието и Любовта са предопределени от Съдбата още преди да слезем на Земята". /Панчатантра/

Истинската цел на Духовното Партньорство или брака е да се

изпълни Духовната Съдба, с която две ДУШИ са се съгласили преди да се преродят и въплътят в биологичните скафандри на материалния, физически свят. Така че от първостепенно значение е духовната или душевната страна на брака, а не физическата или материалната.

Несъмнено, вие избирате Човека /Мъж или Жена/, за когото да се ожените или омъжите, преди да бъдете въплътени на Земята. Всичко, което трябва да направите впоследствие, е да разпознаете ДУШАТА /Човека/, за когото сте предопределени да се ожените, когато Той или Тя се появят във Вашия жизнен път. Обикновено, ако не сте умствено или емоционално убедени по някакъв мистичен или трансцендентален начин, вие не проявявате никакъв интерес или влечение към брака, докато не срещнете подходящия човек. Тогава за пръв път се замисляте за брак, който е всеобщо известен в народния фолклор като "сляпата неделя"...

Крайно желателно е брачният съюз да се осъществява или сключва между ДУШИ с еднаква духовна /енергийна/ еволюция. Следователно, едно от първите неща или признаци, които трябва да откриете и установите преди да се обвържете в брачно съжителство, са идейните възгледи и ценностни ориентири за Живота на вашия бъдещ партньор - както на физическо, така и на духовно равнище.

Съществували са цивилизации, в които Мъжът и Жената не са се женили по свой избор, а защото Действително Посветените Свещенослужители или делегираните от Космоса Жреци по онова време, с тяхната по-обширна и всемирна мърост, са виждали, че те са предопределени един за друг и имат обща духовна съдба. Следователно, те са се женили не само защото помежду им е имало физическо и сексуално привличане, а защото от техните АУРИ Жреците виждали, че са в хармония с другите нива и измерения, със сферите, които наистина имат значение; и такива бракове се оказвали много успешни.

Всички еволюирали ДУШИ трябва да усещат духовността на Живота и святостта на брака! Присъствието им на тази планета има за цел изучаването духовността на брака, защото в края на еволюцията последните бракове, които ще имат във физически биоскафандри на Земята, ще са с техните истински СРОДНИ ДУШИ, което ще доведе до трансформиране и обединяване на ДУШИТЕ ИМ в една напълно балансирана ИСКРА НА СЪЗНАНИЕ. Когато постигнат това енергийно любовно ниво на Сила, Здраве, Щастие, Красота и Светлина, те могат да се смятат за АДЕПТИ от най-висш порядък.

В онези географски територии на планетата, където Реинкарнацията е общоприето религиозно схващане и неоспорим космичен закон се знае, че много Висши и Велики Сродни Души /Махатми/ ще бъдат въплътени в настояшата ликвидационна епоха на Кали Юга, с цел да подпомогнат част от хибридно-клонираната "Човешка раса" да се спаси и продължи своето биоскафандърно и енергийно присъствие и предназначение върху планетата при предстоящите природни катаклизми и стихийни бедствия, свързани с дисбаланса и разпадането на екосистемите и изместването

на полюсите и оста на планетата Земя.

Тези СРОДНИ ДУШИ чрез личния си пример ще прелеят в архетипа на традиционния брак енергиите от архетипа на Духовното Партньорство, създавайки нови ценности и роли; ново поведение и обединения на нива организации, градове, нация, раса, изпълвайки колективните съзнания и подсъзнания на тези нива с енергиите на Духовното Партньорство, тъй като еволюционният процес, протичащ на индивидуално равнище, е същият, който протича и се осъществява на всяко ниво на взаимодействие между индивиди, колективи, нации и раси. Несъмнено, браковете ще продължат да съществуват още известно време като социални институции; но успешни, дълготрайни и щастливи ще бъдат само онези, в които съществува осъзнаването на Духовното Партньорство.

Понеже Духовните или Свещените Партньорства си взаимодействат чрез повишените алфа-вибрационни състояния на интуитивна проницателност и действат от позициите на еволюционните квантови перспективи, те участвуват съгласувано в една енергийна динамика, която многоизмерно се различава от двуполюсната динамика, съществуваща между съпрузите и съпругите на традиционно утвърдения брак. Предварителното условие на Духовното Партньорство е свещената и всестранна ангажираност на партньорите да си помагат взаимно в енергийната трансформация и духовен растеж, признавайки своята равнопоставеност и съобразявайки се с нея. И тъй като са способни да разграничават Нуждите на Личността от Целите на Душата, затова са и в състояние всестранно да различават, обсъждат и анализират динамиките на своите отношения, свързани непосредствено с любовната еволюция на ДУШИТЕ ИМ.

Понастоящем съзнателната любовна еволюция на ДУШИТЕ не е част от структурната динамика на традиционно установените социално-религиозни брачни модели, нито е възможно да се осъществи в рамките на съвременната човешка цивилизация като осъзнати социални модели и структури, тъй като, когато е бил програмиран архетипният модел на моногамния брак, “Човешката раса" не е била достатъчно еволюирала за съзнателен духовен и любовен енергообмен, а по-скоро е бил създаден за физическата, финансова и материална сигурност на Жените и тяхното потомство. Галактическата Федерация никога не оставя беззащитните простосмъртни на тази планета сами срещу Силите на злото, без да им осигури необходимата подкрепа и защитници - тук или на вътрешните нива, - тъй като във Вселената действат много повече Сили и Енергии, враждебно настроени към "Човешката раса", отколкото съвременната наука изобщо знае и допуска.

Духовното Партньорство е част от един върховносияен Галактически план на една Любовна Космическа Мисия, демонстрирана от Волята на ВЕЛИКИ СРОДНИ ДУШИ /МАХАТМИ/, въплътени в хуманоидни биоскафандри, с решението да дадат своя колективен принос в одухотворяването и трансформирането на материалните форми при преминаването на "Човешката раса" към Четвърто, астрално вибрационно ниво.

Любовта е силата, която движи, управлява и усъвършенства

както този, така и отвъдните светове и измерения! Любовта управлява Вселената, а човешката ДУША е най-великото олицетворение на Любовта. Стига Любовта да е взаимна и всеотдайна, няма пространство и време, които да не може да преодолее; няма епидемия или болест – физическа, емоционална, умствена или енергийна,- които ТЯ да не може да излекува! Няма победа, която Любовта да не може да удържи! Любовта е най-кондензираната кинетична енергия, най-могъщата и неудържима Сила в Природата и отвъд нея!

Осъзнатото култивиране на архетипа на Духовното Партньорство е Космическа гаранция, че Човешката раса, като хуманоиден вид, ще може да се противопостави на огромните предизвикателства от предсказаните колективни катастрофи, катаклизми, войни и епидемии в Природата и Социума, чрез алхимическите призми и енергии на Любовта и Светлината. Несъмнено, Целта и Призванието на Духовните Партньори е преди всичко в осъзнаването и разбирането, че техните енерго-информационни структури и ЛЮБВЕОБИЛНИ ДУШИ са изпратени тук, за да допринесат с енергийното си присъствие и възможности за изцеляването, съхранението и оцеляването на планетата Земя чрез повишаване на нейното енергийно любовно ниво.

ХРИСМАЛ

*- В този текст става дума за значението на Космическия Брак на **Двойката**, който, според автора, трябвало да бъде фундамент. Но Учителят отдавна ни говори, че има и други микрогрупи, които строят съвършеното Битие. Може ли да се изясни какво ни пречи да бъдем участници и в такива групи – или Той не желае повече да се изказва по тези въпроси, защото без истински Живот и Дело, Словото е само преливане от пусто в празно?...*

18,49ч.

*- Без Единица няма Двойка, без Двойка няма Тройка - и т.н. Трябва някъде да се е появила **Единица**, която да посвети живота си на Бога абсолютно, тотално. Тогава ѝ се дава съюз с друга такава Единица, за да почне **Определено** Битие. Намери ли се и трета Единица, която да е в ритмична хармония с първите две, започва спроежът на **Проявеното** Битие.*

*Защо във вашия свят няма още нито една Двойка? – Защото и да има някой, който обича и люби Бога **тотално**, няма втори, който да прояви абсолютна, тотална преданост към Божието Дело. Винаги присъства и Сатаната – сметката. Мисълта за себе си, мисълта за близките, приятелите, същата,*

кариерата; мисълта за утрешния ден. Съобразяването с така наречените "реалности".

*- Чакай, сам Ти много често си ни говорил, че ученикът има право да раздава, дори и за Бога, само от **собствения** си дял. Нито хилядна от стотинтката от делà на децата си.*

*Тук Елма обясни нещо за "собствения дял", което не разрешава да бъде изнасяно, за да не притеснява хората. То е свързано с любовта към Бога и с идеята за тоталната обич, вяра и преданост, която е много рядка на тази Земя. Той допълни, че предаността не се проявява в даване на пари, вещи или имоти, а с действия, при които човек **сам** прави нещата. Ние можем да бъдем само **консултанти** на хората в този процес, когато ни попитат, а не да очакваме материален "отклик" и "подкрепа". Това пък е **нашият** урок.*

13.I.137(2001)
Бургас – Изгрев

СКОК ЗАВИНАГИ !

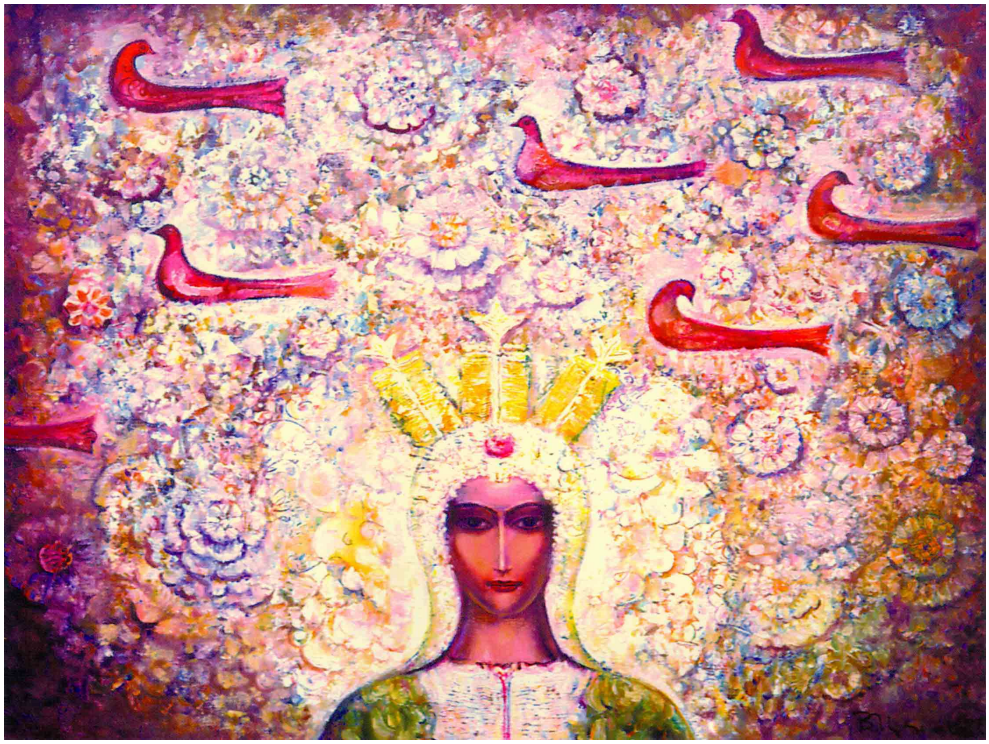

8,03 ч.

- От дълго време не е бил искан стария вид контакт с нашия Голям Приятел, спазвайки изискването и вътрешния импулс да не измолваме Слово, докато няма Дело и Живот. Но се

натрупаха сериозни въпроси и проблеми, а има и нови, удивителни Негови изяви, което дава повод и смелост да си сверим часовника и чрез холизация. Може ли да молим за осияние и безопасно ли е това сега?

8,10ч.

– Да, с особена радост!

Подробните въпроси и отговори за Звездата на Христа са много специфични и могат да се изучават задълбочено само от хората, които са запознати с предишните матриали за нея и са вникнали в темата. Останалите могат да не четат текста по-долу или да се запознаят поне с отговорите на Елма само за най-общо впечатление.

- Първият и най-важен въпрос. На 5 януари 2001 г., в 16,02 ч., Сава Гочков от Бургас направи окончателно Звездата на Елма с AutoCad14 - точно според изискванията Му. Това е ***векторното*** *изпълнение. Снежинковият вариант на* ***нарисуваната*** *Звезда от този момент минава на второ място и би трябвало да започнат съвършено нови влияния в Битието.* ***Импулсът за егоцентрация и отделност се заменя с импулс за колективност и братски живот****. Макар и изпълнен технически, този вид на Звездата също би трябвало да има особено въздействие: методът е векторен, а не с пиксели или с ръчно чертане. Векторният модел на компютърната графика има още едно голямо предимство: дава възможност обектът да се намалява и увеличава безкрайно, без да се губи резкостта на изображението, понеже е цифров. Ако ще има отговор, може ли и това да бъде засегнато в него:* ***на какво в психиката и живота отговаря векторният принцип****?*

В резюме, бе постигнато вписването на още две Звезди в основната - според указание от Елма, дадено на 9 януари 134 (1998)г. в 10,12ч., - след като бяха спазени всички изисквания за съотношения на радиуси и дебелини на линии и за стъпка на вписване, дадена на същата дата в 10,49ч. Най-после се направиха и параболите, и тънките 24 радиуса под тях във всеки сектор, и този блок се размножи радиално 365 пъти. Но остават недовършени няколко елемента, за които Ти казваш, че е рано да се влагат в Звездата, тъй като още не сме готови; или пък не сме разбрали много добре трябва ли или не трябва да правим още опити за следните неща:

1. Многоцветна звездна карта (указание от Елма, дадено на 9.I.134(1998)г. в 10,15ч. – кръг с радиуса на синия кръг), която да съществува ***математически*** *между него и розовата звезда, но да е видима само в един тънък, тъмносин пояс*

*около нея (с ширина, 144 пъти по-малка от диаметъра на розовата звезда), както бе направена рисуваната звезда от 1994г. Да остане ли пак тъмносин – или и той да е многоцветен, какъвто е по принцип Космосът? Трябва ли **сега** да правим този кръг, на какво отговаря той (на Универсума, Учителя, Ученичеството и Школата ли?) и коя звезда да сложим в центъра: Елмаил ли – ако му бъдат дадени координатите откъм Земята – или Слънцето (при това, геоцентрично или хелиоцентрично? И за кой момент във времето: раждането на Иисус или рождения миг на Учителя през 1864г.? Ако се дадат координатите на Елмаил, би трябвало да се изпълни указанието на Господаря ѝ, дадено на споменатата дата в 10,20ч.: при първото копие Елмаил да е в центъра; при второто – в надира, при третото – на десцендента, при четвъртото – на асцендента, а при петото – на МС. Какво по-точно означава това: тези варианти последователни копия на **цялата** звезда ли са – или в една звезда копираните вътре в нея розови звезди и звездни карти трябва да отговарят на тези изисквания?*

*2. Оформяне на розовата звезда като сърце отгоре: бе казано да не го правим, тъй като още нямало такава двойка в Битието (или поне на Инлания - планетата Земя), която да се обича с "илухимна" любов. В отговора на Елма от 9 януари 134(1998)г. се казва, че под илухимна любов в случая "се разбира наличие на две сродни души, обменящи се нежно и пълно на всички полета без изключение, като всяка от тях живее 100% за другия - и за никой друг и за нищо друго, освен за общата им цел". Остава ли това предупреждение - да не правим засега кардиоидата; още ли не се е явила такава двойка? В случай, че в близко или далечно бъдеще между изпълнители на Звездата се яви такава любов, би трябвало кардиоидата, скъсяваща лъчите на розовата звезда така, че да стигат до нея, а не до окръжността, да бъде с дебелина на линията, 6 пъти по-голяма от лъч на розовата звезда (числото е Венерино – илухимно!). Знаем, че върхът на кардиоидата слиза до дъното на параболата. По същото време е казано още, че ако тази илухимна двойка не е затворена, но участвува в някой космичен клас **и външно** (инак вътрешно илухимите включват **всичко** в себе си), тогава кардиоидата се превръща от розова в тъмносиня или многоцветна и така се слива с цвета на кръговия пръстен. Това означава скок към елохимност – тоест, равнобожественост: илухимната обич се допълва с **напълно** Божествена (което ще рече и вътрешна, и външна), и с обмяна със същества **от Класа**. В този текст от споменатата дата, даден в 8 ч. сутринта, който още не е известен на приятелите, както и много други, се изяснява от Елма и това, че "144 души е броят на на въз-*

любените от един Евродоров клас, 144,000 – на избраните от един Младежки клас, 144,000,000 – от един Общ клас".

*По-нататък е зададен въпрос на Учителя, защо тук има приоритет числото 12, след като на други места е говорил за предимството на числото 10 и кратните на него в **сегашния** Тесен Път. На този въпрос тогава не е отговорено.*

*В споменатото осияние от 1988 г. се казва още, че при това положение кардиоидата излиза по-тънка от ширината на синия космичен пояс. Обясняващият казва следното по този повод: "Това говори за по-лесното проникване в Бога и в света, ако имаме сродна душа, отколкото ако още не сме я срещнали и не се обменяме както трябва. Това се потвърждава от благоволението на Бога да поддържа връзки от **илухимен** тип (двойки), ако такава двойка поражда **повече** хармония и ражда **повече** Божествена продукция, в сравнение с всички "класове" и целия свят, взети заедно." В случая думата "класове" е в кавички, защото досега не познаваме на Земята група, която да сътрудничи на Словото по-добре, отколкото отделни души досега. Ако има някъде истински клас на Учителя, той работи по-добре от илухимните двойки, т.е. създава база и взаимоотношения, които удовлетворяват **всички** Божествени импулси и потребности без изключение.*

*3. **Не направихме** и еволюционния вихър от спирали (въртящ се по паневритмията – обратно на часовата стрелка), навлизащ до 1/5 от радиуса на бялата точка откъм розовата звезда и осъществяващ "бързото преминаване на розовото в бяло" (указание от Елма, дадено на 9.01.134(1998)г. в 10,05ч.). Това сериозен пропуск ли е – или на този етап не стана поради избързване от наша страна; или понеже човечеството не е постигнало още някакво качество и добродетел?*

*4. Трябва ли да преправим синия кръг от плътен на графичен – образуван от сини вълнички? Бе казано, че може да си остане и плътен, но по-добре е да е на вълнички. Някога го направихме компютърно от триъгълничета, понеже е израз на Духа и духовния свят. Какво тогава символизират и провеждат вълните – това **вълновият** принцип в Битието ли е, допълнящ корпускулния? Нали Учителят в беседите Си понякога идентифицира Духа с Женското Начало? Къде тогава остава елипсата или белият кръг без точка в центъра на Звездата, символ на Пралайа - Мировата Душа? Или това са две различни Женски Начала?*

5. На друго място е казано, че монадата има 19 лъча. Трябва ли това да се изобрази по някакъв начин в най-малката

точка в центъра – алената?

*6. Вписването на **две** звезди в основната е само минимумът. Бе казал, че вписаните звезди могат да бъдат безкрайно много. Няма ли различни стъпки на вписване, включително неравноделни, както в българската народна музика? Няма ли **индивидуален** принцип на вписване – по стъпка или по брой на звездите?*

*7. Недовършена ли е звездата, ако всеки достоен и желаещ не изпълни препоръката за **индивидуални** илюстрации във външните 12 сектора, както е в рисуваната звезда от 1994г.?*

10,24 ч.

*- На този етап използвайте Звездата така, както я направихте последния път. Всяко усъвършенстване по посока на другите детайли е крайно желателно - от сега нататък не се бойте да правите опити. Има закон, според който в никакъв случай няма да стане нещо, зад което не стои душевно и духовно постижение. Не че няма опасности при механични опити за надскачане на наличното ниво, но дори и да начертаете и изобразите елементите, за които още не сте готови, те просто няма да действат – ще бъдат мъртви. Това е като опънати и инсталирани жици, по които не тече ток. Така че упражненията да построявате Звездата само графически и математически не са много опасни – Господ е **взел** мерки. Даже са полезни за развиване на ума и уменията ви. Като ви предупреждавах преди, то бе за да пробудя мисълта ви и да ви кажа, че все пак не е съвсем безопасно; но опасността е под контрол. И да се яви напрежение, аз ще го поема – предвидил съм го, щом съм ви дал Зведата.*

*Звездата на Христа, както всичко останало, се гради преди всичко **с лично поведение**. Тя не се рисува – нито ръчно, нито машинно. Това, което ви давам в геометричен вид, е само модел, основа за размишление. Ако ученикът, възлюбеният, любещият не сглобява себе си непрестанно по модела на Бога в самото си поведение, в самото отношение към безсмъртната си душа и безсмъртните души на дру-*

гите, то да начертаете и безброй звезди, нищо не ви ползва. В противен случай, и от този знак хората ще направят фетиш, идол, поклонение пред един предмет или едно капище, както правят всички материалисти и религиозни. Те искат да флиртуват с Истината, без да се промѐнят, но такова нещо не съществува в Битието.

*Проследете събитията в света и във Вселената **след** създаването на Новата Звезда. Това не е само ваш акт – в него вземат участие всички класове и йерархии, понеже е равносилен на боготворчество. В действителната история на Битието само такива актове са значими, само те остават – всичко останало е интересно, но второстепенно. Само това да бяхте направили до този момент – то е по-важно и силно от всички симфонии, подвизи, постижения и Божествени поеми в историята на човешката култура, взети заедно! Всичкия хляб, който сте изяли през изминалите въплъщения на земята и в Космоса и всичките ви сълзи, слави и любови са имали смисъл само дотолкова, доколкото са ви подготвили сега да направите тази Звезда! Не мислете, че постижението е само графично. Бог е горд с това, че негови създания успяха да се извисят до връх на синволюцията, на който рисуваната Звезда само **съответства**. Когато срещнете души и сърца, но и човешки **тела**, жадуващи за Любовта и Истината колкото за Мъдростта, ще ви бъдат дадени възможности да довършите реално и останалите елементи от Звездата. Относно по-дълбокото им значение, всеки от тях може и има свобода да пита Бога **вътре** в себе си и да сподели с всички своите откровения. Казвам това, защото **отмина** епохата на самотните извори. Сега всеки човек с еднѝна (монада, искра Божия) е извор, от който може да тече Любов, Мъдрост и Истина. Който не подпушва тези изблици, може да се нарече Наследник на Царството Божие - обитател на Новата Земя и Новото Небе. Който обича само едного или малцина; или който обича всички, но няма и едного и малцина, които да предпочита, не може да се нарече **"същество"**, т.е. създание Божие с искра от **Бога**.*

Затова Тройният Ритъм и Тройновселенските Токове – обмяна и себераздаване на всички и на всички полета, но и на избрани същества, определени от Бога – си остават Алфата и Омегата на Божествения живот и на безсмъртието, както и всичките други букви и неща помежду тях.

Днес е ден на изобилие – Христово число. Затова, питайте още сега по другите си проблеми.

- Беше дадено направление за живот сред природата и затова предани приятели подготвиха къщи и условия в едно село под Източна Рила, също благословено за начало на Новия Изгрев. Защо се бави отиването ни; и верен ли е вътрешният импулс да се остава само там, където няма да се прекъснат контактите с целия свят, макар и от морското равнище?

11,28ч.

*– Проблемът е сложен и няма виновни. Братство и братски живот са възможни само при братски и сестрински отношения. **Над** братството и сестринството е **приятелството**, а **над** приятелството - **Любовта**. Братство и сестринство се гради с 12 дýши, приятелство – със 144, а кръг на Любовта – поне със 144,000. За класовете по линия на десетицата, числата са други. Следователно, шестима братя и шест сестри са минимумът за едно братско селище. Според Божията книга, подходящите за това са много, но няма будни и съзнателни души, които да направят своя избор и да се преместят.*

*База на Словото може да бъде само Братството. База на Делото е **Приятелството**, а база на Живота – Любовта. При братството има общи домове, обща храна, общ труд. При приятелството **Работата** е обща: помагаш на Общото Дело. А животът на Любовта е **бъдеща** епоха за вас – там всеки гостува на всеки и всеки живее със всеки. Нито 12, нито 20, нито 144-ма души са достатъчни за Кръг на Любовта. Там трябва да живееш истински най-малко със 144,000 души! Това изключва оставането само в едно селище, в една страна. Хората на Любовта са пътници, гостприемнци. Хората на Делото могат да се задоволят с една страна или един град; хората на*

*Братството могат да си живеят и на село, някъде сред природата. А истинският Човек е едновременно и Любещ, и Приятел, и Сестра и Брат. Това означава, че за него няма противоречие при преминаването от една форма в друга – той е **свободен**. И като знаят, че е свободен, и другите не бива да очакват от него да се установи само на едно място. Ако на едно място той може да осъществява връзките си с всички останали и да служи на Бога без препятствия, той свободно остава на това място, колкото му е необходимо. Ако не може да приема гостите си, да работи пълноценно и да пътува когато и където си иска, отива си. Една такава микрообщина поема проблемите на трима души както материално, така и във всички други отношения.*

*Има една тайна: ако само един или двама се грижат за даден чучур на Словото, а Божиите отчисления от силите и приходите на 12 души или повече отиват само за тях си или по други места, то и **чучурът** не отива при другите, но **другите** отиват при чучура - ако въобще пият жива вода.*

*Засега остава силата на **илухимния** път: **едно** същество прави база за Словото и Делото, каквато и 12, и 120, и 144 и даже 144,000 не са способни да създадат. Не че не са способни, но любовта им е по-малка. Небето прави точни изчисления. В момента помирисалите Словото имат възможност общо да осигурят 154 бази на Словото! Ако не го правят, това е защото нямат понятие за обединение на сили и средства, на имоти. Просто искат да живеят **на Земята**, а не на Небето. После ще оставят имотите си на наследници-астралци, а сами ще плачат за късче хладна земя под краката си...*

Говоря за 154 бази, напълно оборудвани! Оборудваните бази на самодейците и имитантите, които работят в името на Бога и на Христа, са къде-къде повече и по-богати, но там Словото е капка в морето. Даже и с тази капка, те успяват да се обединят. Така е. При вас Словото е океан, но суша за пълноценна работа има само на едно място. Затова Бог благославя тази суша, където има любов. С това не

осъждаме верните и преданите, но повтаряме, че минимумът за Братство и Сестринство е една база с три къщи и 12 души. Базата е място, в което имаш всички условия да не прекъсваш контактите и работата си.

- Тази сутрин един приятел сподели, че е сънувал Учителя. Дошъл при него с един млад приятел и му показал калпак, пълен с жълтици – съвършено нови, току-що изляти. Подарил му три златни монети. Пита какво може да означава това.

- Да очаква условия за изобилен и пълен живот и на трите полета.

- Една приятелка пак пита какво да прави с вечния си проблем: човекът, когото обича, не отговаря на любовта ѝ според желанията на душата ѝ и изглежда не може за разпознае, че тя му е изпратена от Бога като спасение и най-голямо щастие. Или той има своето право да отстоява свободата си, да не влиза в "илухимен тунел"?...

*- Ако той би разбрал защо Бог му я праща, би се отказал от всичко друго, за да влезе при Бога с **нея**. Ако тя би разбрала какво би трябвало да измени у себе си и в живота си, за да го събуди завинаги, би **направила** това, за да влязат и други хора, с тях двамата, при Бога.*

*Отменено не значи несъществуващо. Понякога Бог отменя едно изпитание или един метод временно, защото вижда, че не ни е по силите. Но рано или късно трябва да минем през тази врата – и тя е само една. **Падналият илухим се връща при Отца с повече от една любов. Падналият алохим – само с една любов. Падналият елохим – когато допусне и двете.***

- Нееднократно се чува мнението, че осиянията през първите години са били най-величествени и "по на ниво", докато по-късно "издребняват" и нямат този обем и размах, дълбочина, както в началото. Това е косвена критика към приемащите, че се поддават на многото молби за лични послания и отговори и че при това били субективни – за едни имало отговори, за други – не... Такова обвинение е много болезнено, въпреки че наистина на някои хора с изключителни въпроси и

преживявания не е отговорено, а на други се отговаря и за най-прозаични проблеми. Такива хора подтикват "виновните" единатори да молят за нови фундаментални осияния и одеяния за цветя, звезди, йерархии, вселени и други велики работи, за да се докажел престижът или идентификацията на Източника...

- Позната история... И на Изгрева, и с лекциите и беседите, имам все същия проблем. Всъщност, проблемът не е мой. Всички знаете, че които се въртяха около мене, колкото и незначителни да изглеждаха на великите окултисти и претенциозните, получиха повече. Това произтича от закона за смирението и закона за общия живот. Сродните души изпитват нуждата да живеят заедно и да не се разделят с Учителя, със Словото и със съучениците си. Оглашените се докосват до Извора за няколко седмици или месеца, но скоро намират подобни на себе си или кармически врагове и започват да се обменят ***с тях****. Те са гости на* ***Неделния*** *клас, не могат да влязат даже и в Общия. По правило, половината тръгват по бизнес и самоизяви, а другата половина – по други учения и авторитети. Всеки от каквото тесто е замесен. Това не пречи някои от тия приятели да са от много висока еволюция и със завидни заслуги пред Небето за своите саможертви, таланти и подвизи, но Новото –* ***Космическият*** *Вкус – още не се е зародило в тях. Те се удовлетворяват с по-проста храна – могат да общуват и с по-некачествени аури. Братският живот, приятелският, животът на Любовта изисква преобладаващо или периодично* ***преливане на аурите от най-близко разстояние****. Това е свързано с* ***Второто*** *Посвещение. По това ще познаете кои са от по-ниски посвещения, колкото и да са талантливи и претенциозни. Те не копнеят да бъдат в аурата на Учителя и на Посветените.*

- Има и такива приятели и познати, които са готови на всичко, за да бъдем заедно в една къща или едно селище, но те казват, че ***ние*** *сме тези, които ги държим на дистанция и не ги каним, нито отиваме при тях, когато ни канят. Това е друг вид обвинение, което не винаги се изказва външно, но остава като едно огорчение в душата им: даже и когато канят "Птици от Ятото" на гости, "Птиците" не се откликват...*

Ето, те твърдят, че са изпълнили закона за гостоприемството – дават на хора от Класа пълно предимство пред всички останали и нищо и никой не пречи да им се иде на гости за неограничено време, но така си стоят самотни с години. Как могат да бъдат утешени такива?

*- Няма случай, когато Птица да не се е откликнала на Птица! Ако откликът не става, значи едната от Птиците не е Птица. Може да **си мисли**, че е птица, но не е; или само **вътрешно** е Птица, а външно се е раздавала на зверове и плебеи, опоскала я е прозата или самотията, не е живяла като извор и плодно дърво за всички или поне за своите си – и това е орязало крилете ѝ. По линия на милостта, Птиците често общуват и с паднали птици, за да ги окуражат, но **никога** не остават при тях – Ятото ги зове. Необходими са лични, къртовски усилия да възстановиш фòрмата си, за да се върнеш сама в Ятото и да те харесат.*

*Птицата е заета с **полет** – който не лети, не може да бъде до нея. Птицата **работи** – който не работи или работи нещо друго, също няма условия да се приближи до нея. И Птицата слиза, но само временно. Може да **остане** някъде, ако е готова и нея да проскубят.... Това се случва рядко и говори за голяма любов или за отслабване на Спомена и Крилете.*

Хайде, от мене да мине: да видите, че не съм изкуфял с времето... Аз пред никого не се доказвам, но ви давам това, защото душите ви са зажаднели за нещо "по-така":

- .....? (Изказана е мисловна молба)

- Зачита се.

Диктуващият се съгласи с мисловната молба да не бъде разказвана нова космическа приказка или история с думи, но да бъде съзерцавана или преживяна на живо от тези, които имат нужда да живеят в Космическо Ято, а не както падне. Някои могат да бъдат разочаровани, на други това да им прозвучи елитарно или грубо, но всеки от нас има правото да помоли за нещо Най-Силния, и Той да реши да изпълни молбата му.

- В последно време се има предупреждения, че ЦАР-ят

(Централният Архив на Ръкописите) е заплашен от неочаквана интервенция, способна да погуби грамадно богатство от ценности, сред които има и оригинали – само в по един екземпляр. Вярно ли е това усещане?

Нека чуем отговора на Елма:

*- Враговете на Слово, концентрирано **над** безопасните предели само на едно място, са блюстители на **Закона**; и Бог не би ги осъдил, ако изпълнят предназначението си. Дори да става дума за оригинали! Ние не се безпокоим за оригинали, понеже всичко е записано в Паметта на **Природата**. Но би било потресение **за вас**: досега трябваше отдавна оригиналите да са на място, обезопасено от родови и кармични амбиции; а копия от тях, по най-модерните начини, трябваше да сте направили още преди години и пръснали по места. Понякога урокът е суров и човечеството губи безценни извори завинаги, само поради липсата на прозорливост.*

*Това не е обвинение, но подсещане. Не се безпокойте: ние сме винаги с много ходове пред врага. Но както знаете, враг няма и всичко е в **нашите** ръце: вирусите се активират, само когато отпадаме.*

*Даже и **аз** отпадам понякога – това го знаете от живота **ми**. Но аз отпадам, за да дам урок или живот; а други отпадат от преумора или безлюбие.*

15,16ч.

-Може ли още един въпрос?

- Може.

- Отново излиза на преден план уникалната система за печелене на пари чрез Интернет "SkyBiz". Още преди 2 години за пръв път стана въпрос за нея. Като че ли няма равна на себе си в света, при това минава за "благороден" бизнес – никого не ограбваш, даже помагаш на други да се оправят в живота. След като имаме добра техника и всички възможности да правим това по-добре от други, може ли това да се счете за честна работа в света, след като окултният ученик е истински, само когато учи в светско заведение или има професия. Ти не признаваш лентяи и безработни за ученици. Или

само природният труд, оптимално съобразен с екологията, е труд за нас? Всеки нагон за печалба по капиталистически път е противопоказен за Христовия последовател, който иска да попадне в Новата Вселена. А лично познаваме много духовни хора и християни, които правят успешен бизнес и са станали капиталисти до мозъка на костите, без това да ги тревожи и без да хвърля сянка върху духовното им самочувствие. В известен смисъл ги прави и по-независими – съвършено независими материално, за да могат да правят каквото си искат и да харчат с размах, а не да зависят от условията и средствата, които им дават други. Свободата и възможността да направим бързо солидна база за Словото и Делото не е ли едно предимство пред вечното очакване някой да отпусне стотинки за консумативи или за път, след като и другите около нас едва свързват двата края. Нали умът ни е даден за това: щом има възможност, да си подобрим положението, а да помогнем и на други да се оправят? Ето, човек си определя сам работно време за печелене на пари и в тези рамки мисли и работи само за това – както всички нормални хора. Даже с 1 час дневно по подобна система може да се спечелят много повече пари, отколкото човек да бъхта по 9 часа на ден, при това в област, която му е много по-противна, защото е зависим от недостатъците и оценките на непълноценни хора. Не излязоха ли книги на хора, разговарящи пряко с Теб, на които Ти не пречиш да продават духовния си труд и да правят бизнес от призванието си, та даже и ги насърчаваш да продават (ако това си Ти...)? Само по тази причина, най-различни ***разговори с Бога*** *съвсем отскоро се превеждат на десетки езици и стават бестселъри, а разговори с Бога от най-дълбока древност досега не отиват до повече от няколкостотин души, защото Ти ни казваш, че продаването е адска работа. Не че аз съм в противоречие по тия въпроси – знаеш, че поддържам идеалната линия, - но как да напредне делото Ти, след като сме вечно бедни и зависими? И какво да кажем на приятелите и на всички останали, които виждат в капитализма спасение? Нали Ти беше на страната на левите движения? А сега най-левите в миналото и много агенти които ни малтретираха и преследваха и ни взимаха най-скъпото от същите, се класират като най-добрите капиталисти - и даже ни учат на акъл... Те пак ни презират, понеже ние сме вечните неудачници, а те са първенци и печеливши от всички положения - защото са винаги на върха на конюнктурата и техният девиз е каймакът, а не Истината. Има ли някаква Истина в бизнеса? Аз не мога да си представя Христос като продавач, а в Америка и най-дребното дете се учи на продаване още преди да проговори... Това ли е "Новият Свят"?.. На вятъра ли отидоха думите Ти "Не се грижете за утрешния ден"? На боклука ли отидоха Марксовите изчисления, че при свръхпечалба винаги има излъгани и*

ограбени – обикновено последните и най-слабите? Защо толкова хора ляха кръвта си, понеже му бяха повярвали? И какво им дадоха марксизмът и ленинизмът в замяна на това? Всички минахме през мелницата им и помним не само лоши, но и добри неща, въпреки че бяхме потърпевши.

Имаш ли стратегически и икономически отговор на тези парливи въпроси, какъвто даваш на Нийл Доналд Уолш: че старият библейски десятък единствено ще спаси положението? И на нас говориш почти цял век вече за стотък, десятък, половинък и цялък (и за плаващо приношение без определен процент, според импулса и случая), като ни учиш, че това е свободен акт и се дава не на държава или общество, а персонално и тайно на човека, от когото най-много се възхищаваме (докато не е станала нечиста козината му...). Аз лично няма да повярвам на сайта на един Буда или Христос, който ми предлага да му дам 100$... Трудно ми е да си представя как ще си направя WEB-страница с велики духовни внушения, като накрая предложа на любопитния да стане и капиталист... Или представите ни за капитализма са остарели и именно той е спасението на човечеството?... Един ден ще включа в Интернет и "Молитва на искрата Божия", в която ни учиш да престанем да бъдем продавачи и клиенти, ако искаме да влезем в Новата Вселена. Как ще се върже това с дървото на печалбарите под мене, които ще ми "снасят"?.. Почтено ли е пред Бога и хората да станеш "Златен" или "Диамантен" Директор, а нещастници по улиците и вкъщи да умират от глад? Има ли поне един човек с монада измежду тия, които говорят на другите за окултизъм, за астрология и за Христа, а печелят милиони и забравят завинаги, че имат близки и съидейници, които се гърчат от бедност? "Щом е беден, значи е мързелив или неспособен – казва за пролетария капиталистът. - Всяка коза за свой крак". Ала думите му пред аудиториите са медени. Ако пък "Божественият Десятък" е Твое внушение, защо той не работи въобще? От бедност ли става това – или от бедност на душата?

С това не искам да внуша на слушателите и читателите на Слово "да се осъзнаят" и да почнат да си дават десятъка "където трябва" и "както трябва", защото имам най-малко две причини. Първо, повече не приемам десятъци - нито явно, нито тайно, - защото не вярвам в силата на парите. Ако парите бяха чисти, най-богатите и духовни хора щяха да оправят света, а това не става – става все по-лошо и по-лошо. Станеш ли ортак с дявола, колкото повече печелиш, толкова повече забравяш кои са най-чистите хора и учения и нито за секунда не ти идва на ум да ги подкрепиш. Веднага им намираш кусури, за да се оправдаеш пред съвестта си, когато се опитва да ти се обажда. Втората причина да не приемам

*повече пари от хората е в убеждението, че пари и еквиваленти на пари имат нишки към съответните демони. Имаме право само **да посъветваме** хората как да употребят парите си по Божествен начин, но не и да се докосваме до пари. Учителят може да **има** тази сила, но други нямат. И имат свободата упорито да се придържат към вярата си в това отношение.*

Така че и това излияние стана дълго и много емоционално, но ще го оставя в първо лице противно на навика ми и ще Ти го поднеса без редактиране. Не ми е неудобно и от приятелите, които ще го четат, понеже този проблем виси над всеки. Пък нали и Нийл е много свеж в откровенния си и простоват тон към Бога?...

*Тук може с по-късна дата да се изясни, че историята със Скайбиз и други подобни пирамиди бе допусната не само за урок, но и по странни съображения на Източника с още по-странни, но очевидни резултати. Човек на Словото дълго време се укоряваше, че с авторитета си е въвлякъл няколко души приятели в такава авантюра и че те преведоха на американските измамници по 125 долара, без да спечелят нито цент. Една година се радваха на шарените си уебстраници с обем 30 мегабайта всяка – не повече. Диктуващият обаче каза, че това не е грешка, но **Негова** инициатива... Обясни, че в някои случаи насочва Свои хора към участие в рисковани и несдправедливи светски системи не за друго, а за да протече токът на **кармата** там и те да бъдат разрушени. Как е било, само Небето знае, но и в нашия случай много скоро стана нещо подобно: SkyBiz бе осъден от международен съд за крупно мошеничество и бе принуден да върне на жертвите си финансови компенсации. Мислехме: интересно, значи и с **това** ни занимава Нашият Човек... Но не е ли твърде малка "риба" една такава пирамида, за да ни губи времето и да си губим парите, при това взети назаем, за една такава дребна наказателна операция?... Отговорът му бе изненадващ: **никак не е дребна и най-малката адска пирамида! Тя е само връхче от гигантския егрегор на адския капитализъм и империализъм, но когато Бог докосне такова връхче, Той разпада цялата система за отрицателно време. Днес ние сме свидетели на глобалната и с нищо непоправима и невъзстановима икономическа криза. Подобни обяснения ни бе дал и за участието на съвсем нищожни, но Негови човешки проекции в ликвидирането и на Съветската империя, за която се считаше, че е непоклатима и ще бъде вечна.***

17,48 ч.

– Приказката за камилата и иглените уши си остава в сила. Мнозина са звани, а малцина – избра-

ни. Но и беднотията не е решение. Страхливите, които мислят за пари и умеят да ги печелят, рано или късно ще се пробудят и ще помислят и за не толкова страхливите. До Осмото Посвещение, адептът все още може да бъде богат на земята, но се отличава по това, че е истински ясновидец и човеколюбец и знае как да разпределя средствата. Яви ли се такъв Посветен, за избраните настават добри времена. Но и без него, за тях всички времена са добри, понеже бедността и лишенията ги карат да вървят право към Бога, а не да се оглеждат по витрините... Погледни и себе си! Ако ти дам пари, първото нещо, което ще направиш, е да оборудваш супер-компютърен център за връзка с цял свят, да платиш на хора да вкарват Словото, да платиш на преводачи да го превеждат на всички езици; да създадеш киноцентър, видеотека с хиляди "бѐли" филми, "свръхтеатър" и "свръхбиблиотека" и пак "свръхекологически" модел на селище, което се самоизхранва с най-чисти продукти и ги произвежда без къртовски труд, торове и машини. Щеше да платиш на най-добрите медици и учени да изобретят чистомера и да прегледат с него милиони влюбени и бременни, за да имат предимства при заселването на твоите фантастични селища. Да позлатиш майсторите на бойните изкуства и най-чистите военни и полицаи и супершпиони (нали ще ги избереш според камперовия ъгъл и височината на темето над дупката на ухото...), за да пазят тези селища-райове и да създадат "суперсистема" за следене на престъпленията във всеки дом и на всеки квадратен метър от планетата още при самото му зараждане...

Мислиш ли, че идеята ти е нова? Знаеш ли колко светове са загинали от такива "свръх"-нововъведения само с добри мотиви?...

Истината е много по-радостна и много по-печална, отколкото си представяш. И преди ви казвах: за да има Изгрев, трябва да има хора с изгревско съзнание. А сега добавям: хора, които да харесват истинските изгревяни, а не самозванците и хората от света. В света ***има*** *изгревяни, за които мечтаят*

*всички адепти и учители от по-старите школи, но нямат достъп до тях – не ги пускат. Да се докоснеш до изгревянин, до изгревянка – това е извънредна привилегия, която се дава веднъж на сто преражданния! Така че не се косете: вие сте само за три секунди на Земята, където сме предвидили обикновените същества да не ви разпознават, да се привличат от **други** хора и неща. Инак как щяхте да си свършите работата? Печалната страна на истината е тази, че дори и Великият Учител на Земята остава неразпознат – при всичкото Му съвършенство, красота и великолепие! Защо очаквате тогава хората да разпознаят **вас**, които сте безкрайно по-малки?...*

*А без такова разпознаване, без жажда за съвместен живот с безсмъртни хора и активни действия за постигане на **това**, не може да става и дума за каквито и да е селища и културни центрове. Небето залага на Разпознаването и Срещата между двама или трима души с искра Божия [при най-лошите външни условия] много повече, отколкото на селища, конгреси и представления. За него територията, на която се е осъществила такава велика среща – обикновено няколко "квадратни" метра (нашите мерки са други) - струва много повече, отколкото всички организирани светове и вселени със свръхкултури и свръхекологии, които се продават и където Христос Го няма.*

*А Христос – това е Разпознаване, Преданост и Скок. Скок **завинаги**!*

*Както се вижда, на този етап и в този отговор Елма не дава разяснения по **конкретните** въпроси за Христовата Звезда и по другите повдигнати проблеми. Както се е случвало и се случва често и досега, много пъти отговорите на Бога идват не в писмен текст, а в **ума** на питащия или направо на практика. В случая не е трябвало да се записват, тъй като спецификата на Звездата е своеобразен секрет или "ноухау" – не трябва да бъде извѐстен на всички. Както пентаграмът, така и Звездата на Елма може да се превърне в оръжие и на **тъмните**, ако могаят да я направят до най-дребни детайли и да ѝ обърнат полярността.*

19.I.137(2001)
Бургас - Изгрев

БУКЕТ

*Тази вечер беше на гости приятелка, за която има лично послание от Елма. Дадоха се важни знаци, че в нея в момента се извършва цялостно преподреждане на елементите ѝ и генерално пречистване. Тя е от тези, които имат голяма вяра и благоговение и затова сега ѝ се дава старт за окончателно излекуване от дългогодишна болест, както и разцъфтяване, радост, успех и щастие на всички нива – **букет от дарове.***

*На обратната страна на визитката си, където тя бе написала датата си на раждане за хороскоп, открихме странно нещо: точно върху нулата на рождената ѝ година - единия край на една жълта лепенка, където е написана думата **"букет"**. Как е попаднала и как се е самозалепила тази лепенка там е неизвестно – никой не го е правил съзнателно, нито има защо.*

Получихме импулс да отворим книги на Учителя за нея – излязоха 4 тома от библиотеката (тя е IV лична вибрация тази година – ако има някаква връзка). В първия се падна за нея, че трябва да се занимава с астрономия (беседа "Добрата покана" от 1.IX.1940г.), затова ѝ бяха дадени три популярни астрономически книги. Но разбрахме, че от тия книги и астрономията тя ще почерпи нещо повече от астрономически познания.

Във втория том се падна за нея буквално следното:

*"Вие **взимате** букета, обикаляте с него*

между хората, радвате му се." *(т."Свещеният огън", Universe`98:84, беседа "Имената ви са записани" от 25.VIII.192.)*

Отдясно ù се падна:

*"... светиите, добрите хора, които вършат волята Божия, **знаят** имената ви – те са записани в техните умове. Те ви знаят по име. Всеки, който поеме пътя към Господа, става известен за тях. Те знаят всичко за него, от което се интересуват: как живее, как се моли, до каква степен на развитие е дошъл и т.н."*

*Имаме сериозно основание да вярваме, че тази приятелка е един от тези добри хора, защото това, което ù даде досега Учителят, и процесът, започващ тази вечер в живота ù, са дарове, за които мнозина по света не могат и да мечтаят. Подобряването на здравето ù след толкова дълги мъки има шанс да продължи до пълно изцеление. Тя има свободата и да не оздравее напълно, ако иска да помага на Онзи, Който е още на кръста. Същата болест имаше друга приятелка от този град, при която припадъците и травмите вече са приключили и има надежда те да не се явят вече никога до края на живота ù. Трябваше да се направи астрологичен анализ на датите на припадъците ù през годините, които тя е записвала, за да се даде профилактична прогноза, но все нещо е пречило да се подходи **астрологически** в случая. Това е един от уроците, при които Някой иска да ни каже, че в много случаи не е необходима помощта на окултните науки, тъй като те не са на първо място в арсенала на Небесните Помагачи. При някои хора се помага именно чрез астрология, кабала и пр., но при други Помощта идва директно, защото имат смирение и отношение към Новото. В случая с тази втора приятелка, за която става дума, не трябва да се разправя никому, нито на самата нея, на какво дължи тя рязкото си подобрение до пълно излекуване: на лекарствата и лекарите - или на Някой Друг. Успехът при нея ще има напълно необратим и стабилен характер, в зависимост от това какви аури ще допуска от сега нататък близо до себе си и какви книги и текстове ще почне да изучава с пълно предимство.*

*Третата мисъл за тази, която дойде на гости днес, я съветва да отговаря **с добро** на хората, към които няма симпатии. Ако някой е недоволен от нещо, да му даде това, което може да го задоволи. Да дава с любов и да не се безпокои. Тогава любовта ще извърши чудеса. Това ù се падна от тома съборни беседи "Да възлюбиш", 1924г.*

*От четвъртия том ("Работа на природата") ѝ се падна, че скромен човек е онзи, който отстъпва на всички – те **първи** да опитат нещо, а той да остава **последен**.*

*Тя е от учениците на Небето, които знаят, че при контакт като нашия се дават не само добри пожелания или предупреждения, но и точни методи за работа, за разрешаване на проблемите. Тя сподели, че прилага даденото ѝ от Елма предишния път и че това дава изключителни резултати в живота ѝ. Усетихме силно присъствие, което се прояви и по други начини – не само с "букета"... Относно букета ѝ се каза още, че тепърва предстои това да бъде разтълкувано от Елма и че от утре може да очаква **трети знак с букет** – може би някой неочаквано ще ѝ поднесе...*

Срещата ни тази вечер бе уговорена, за да ѝ се направи небомиг (хороскоп), но явно нещата са били запланувани по друг начин. Все пак накрая ѝ бе направен примерен хороскоп, но нещата пак опират до Този, Който Знае всичко: готов ли е да даде и на нея мига на раждането ѝ? Предварителното предположение бе, че тя е родена час и половина по-късно, отколкото е казала майка ѝ и че вероятно асцендентът ѝ е в първите градуси на Стрелеца. Въпреки че е тъй късно в момента, има още едно основание да се пита именно сега: от единия от нейните томове неочаквано изпадна листче с кръгова азбука.

23,23 ч.

– $1^{o}23.67'$ [от Стрелеца].

Предположението (или мигновено възприетата информация още първия път) се оправдава. Даже четохме какво казва Дейн Рудиар за втория градус от Стрелеца, въпреки че хороскопът ѝ бе направен напосоки за първи градус. Но защо при нея секундите се дават в десетичен вид – това се случва за пръв път?

*- Понеже тя още не е слязла на Земята – живее в **ангелския** свят, от който идва.*

*- От това следва ли, че милисекундите, които диктуваш в десетичен вид при даване на асцендентите досега, както е възприето и в науката, представляват **невидимата** за нас мюонна кристализация на човека, докато все още живеем в сегашния си биологичен вид? Когато станем изцяло кристални, сигурно милисекундите ще се пишат със знака си и в шестичния си вид?...*

- Именно. Това ще е вече числото 6666, което означава, в чист вид, илухимна кристализация до диа-

*мант. Веднага отговарям на мисълта ти: 666 не е "числото на Звяра", а **числото на илухимите**, които са станали ангели и хора. Но понеже тия, които паднаха, образуваха **затворените** двойки, славата на това число остана лоша. То е опасно само в 13-ата Сфера. В нея илухимът губи способността си да обича повече от едно същество (или от един тесен семеен кръг). А както вече знаете, божествата илухими могат и **това**.*

- Благодаря за днешния контакт! Виждаш, че от много време се пазя да искам холизации по стария начин и може би губим безценна информация и много интресни неща, но за сметка на това чудесата и видимото Ти присъствие станаха ежедневие.

- Именно "за сметка на това"... Ако можеше да престанеш и да пишеш по 18 чàса на денонощието, въпреки съвета ми да не пишеш, Явленията щяха да бъдат стотици пъти по-чести и по-силни.

- Знаеш, че е жертва, че го правя напълно съзнателно. Има уникални материали, които трябва да стигнат до приятелите.

- И аз зная, че правиш голяма жертва. Но сам виждаш: въпреки хилядите текстове, никой още не живее по нов начин. Текстовете нямат тази мощ, дори и да са с квадрилиони индове словосила. Освен това, ако имаше такава силна жажда за текстове, щеше да се намери кой да пише на компютър или ръкописно. Така, като разчитат на едного, никой не се мотивира да пише. А за повечето хора и окултни ученици, даже за множество ангели и богове, личният краснопис е един от най-силните начини да влязат в ясновселената, да развият ясновселенското си тяло. Това е спънка само за Посветени и Учители с вече развито ясновселенско тяло, затова те престават да пишат или пишат много рядко. На тази тема сме си говорили неведнъж. За всички останали важи бройката съвършени копия за "ЦАР-я", за "РОД-а" и за "ЛИК". Именно Личното Изворно Копие може да е машинно, за да иде по-бързо до повече хора. За всеки ученик тази бройка е различна. Има адепти от X По-

свещение, които не могат да възкръснат, само защото не знаят, че има да предават още един, 100 или 10,000 ръкописа... Без ръкописно Слово и краснопис не може да кристализира и мюонното тяло както трябва. Без типография или модерни машинописни умения не се развива размножението на кристалите и превръщането им в Божествени, прозрачни метали. Значи, изработването на достатъчно количество лични машинни текстове за "ЛИК" подготвя възкресението ви от кристално в метално човечество.

- Как става това в световете, където няма пишещи инструменти и машини, понеже екологията е победила?

- Пише се в камъни, скали и минерали, в небесните облаци, в кристалите на човешкото тяло и мозък, с формите на дърветата и животните – няма нещо, което да не е писменост! Около нас е пълно с послания и Свещени Писания! Самият човек е най-съвършената книга. А ви е казано, че за да се напише тази книга, както и всичко останало, трябва да действат ръцете. Знаете, че милиардите видове милувки, които не се изучават в школи и курсове и не се плаща за тях, както на сегашните лектори и "посветители", са спонтанна, интуитивна, инстинктивна дейност на мюонната ни същност. Знаете, че само през ръцете протичат от нас мюони към обектите и съществата, за да се превърнат те в писменост. Ангелите ви четат като книги и знаят кой и как е писал върху вас. Затова знаете, че Любовта е труд. Най-съвършено това прави Майката.

...Но аз виждам, че мисълта ти бяга към друг въпрос. Няколко дни вече те мъчи. Ще ти отговоря:

Не осъждам избора ти да участваш в печелене на пари. Особено след като разбра, че това е не бизнес, а благотворителност. Щом не взимаш пари от хората и не ги убеждаваш, не реклрамираш, ти си извън обсега на Петата Раса и срутването ѝ в пропастта няма да те завлече.

Но, все пак, това не е най-високият идеал, най-добрият метод. Безсмъртните получават своето

*злато от Космоса, от Земята. **Преди** да си формулирал молбата си, дрехата или превозното средство е пред тебе! Бог **знае** нуждите ни. Това, че не получавате благата Му и ги отблъсквате от пътя им към вас, се дължи на човешките ви мисли. Когато приемеш човешки метод, Божието благо те отминава. Ако и ние понякога боравим с пари, то е за да вложим в тях нещо, което ще отиде чрез парите в хората. Чрез една монета или банкнота можеш да изпратиш хиляди и милиони послания, стотици изцеления, десетки възродителни мисли, които хората няма да знаят откъде са им дошли. Ето защо демоните на парите и техните еквиваленти са безсилни пред човека на Любовта. Щом си даваш десятъка, ти си предпазен от Демоните.*

- Толкова ли е просто? Нали всички пари са пълни с кръв и въздишки?

*- Така е. Но отдаването на десятък прекъсва нишката към Демона. Демоните на парите и скъпоценностите съхраняват кармата на всяка отделна банкнота вътре в себе си. Десятъкът върви без карма! Половинъкът извиква Сродната Душа, където и да се намира. Цялъкът свързва директно с Бога и унищожава прераждания**та**. **Това** е "ликономиката" – Икономиката на Небесните Ликове.*

*Има закон: от колкото по-малка сума е един десятък, толкова по-тежък е той на Небето. Когато **милиардерът** дадѐ десятък, [дори и] както трябва и където трябва, това върши много работа **на Земята**, но на Небето едва ли ще му осигури и къща като напръстник. Даде ли **пенсионерът** с половин пенсия десятък, с риск да умре от глад или студ, той си построява **палат** на Небето! Законът за лептата е универсален и той не е престанал да действа нито за миг.*

А що се отнася до мислите ви, че печалбите по човешки начин ще подсигурят база за свобода и духовна работа, това е една пълна фикция. Ако беше така, най-богатите щяха да са свободни и да работят [истински] .

Духовният човек има нужда от пари, за да пътува и да разпространява идеите си. Чудесно е да се оборудват Домовете на Словото с всичко необходимо! Но ако това правите с пари, които сте спечелили по човешки начини, в тези домове неминуемо се намърдват и Демоните.

Ако направите всичко това с десятъци, половинъци и цялъци и приношенията без фиксиран промил, и атомна бомба няма да разруши такова жилище. Ако някой дойде и те вземе от къщи и отидете до отсрещния връх или континент, без да имаш и една собствена стотинка в джоба си, с вас тръгва цяла армия от ангели! Но и най-крупният християнски благотворител с авоари в банките пътува с демоните нàедно по всичките си благотворителни мисии. Хората, които е облагодетелствал, ще са му благодарни, но няма да изменят начина си на живот. Ако ***така*** *ставаха работите, Христос щеше да е най-големият "спонсор". Затова и спонсорите не приличат на Исусовци.*

Сега седиш и мислиш: "Да, но никой не е дал и стотинка. Случва се еднократно на няколко години, а един от белезите на десятъка е, че е не само персонален и таен, но и редовен до края на живота – без пропуск нито един месец. И никой не е дошъл да каже: Хайде с мене на една обиколка!..."

Неприятно ти е, че ти разголвам мислите – не искаш да стигат до приятелите... Струват ти се користни, несправедливи. Имало [само отделни, случайни] жестове и предложения... От друга страна ти е неудобно, че на тези, които го правят, често отказваш, защото имаш много работа или по други причини. Мъчи те съвестта, че някои приятели проявяват Божествения импулс, а ти не си в състояние да им отговориш. С тази тема се въртим в кръг от много години.

- Именно!

- Има закон: като носиш един хляб на някого, а той е сит, дай го на друг, по-нуждаещ се. Небето се радва много повече, когато се даде хляб на чуждия и гладния.

*Освен това, съществува закон за огорчението. Види ли у някого огорчение че не му е приет подаръка, Небето отлага щастието му с години и векове. Огорчението е **егоизъм**. Очакването е **проказа**. Мисълта [само] за един образ е **смърт**.*

- Илухимите...

*- Илухимите са влюбени в **един** образ, но се **раздават** в негово име. Само падналите илухими държат яденето във фризера за любимия образ с години, понякога с манвантари. Мислят си, че там не се разваля... Но самите те са развалени напълно, защото самите са станали фризери. Да държиш нещо, което Бог ти е дал, а другите около тебе да умират – това е ледена пустиня, садизъм в действие, самоубийство на монадата! Сега разбрахте, че не само черната магия, но и вторачеността може да погуби монадата, която минава за безсмъртна.*

*Веднага казваш, че проблемът на алохимите е точно обратен. И наистина е така. Падналият алохим се развява по хиляди хора, светове и мероприятия, а вратата му към Бога е едно-единствено учение, едно-единствено същество. И **той** може да погуби искрата си Божия, но по свой начин. Закъсалият алохим има вкус към същества и неща, които предизвикват силни усещания, но не са му определени от Бога.*

Сега да вървим да догоним Класà, понеже отиде много далече...

20.I.137(2001)г., 1:30

*Ето какви мисли се педнаха от беседите на Учителя след това ожияние (том "Съгласуване на мислите", АСК`93:277, б. "Единственият път" от 23.III.1941): "Мене наскоро ме запитаха и ми казват: "Проповядвате, че трябва да обичате **всички** хора... Може ли всичките хора да се обичат еднакво?" – Казвам: **може** да се обичат, защо не? Ако всичко в света е отделно, тогава е друг въпрос; но ако всичките неща влизат в един **общ** организъм и **имат***

*своето служебно място, тогава всяко нещо, **което дойде да работи**, ние **може** да го обичаме. [...] Следователно, всеки човек, който те обича [по **този** начин], ти **може** да го обичаш. Няма по-велико нещо в света от Любовта!"*

Тимоти Мартин – "Колко му е удобно..."

Тука е казано нещо извънредно важно – абсолютно разковниче! Около кошерите се навъртат сумати кандидати за меда и даже сядат на креслото ни, но да работят като пчелите-работнички до припадък - за това и мисъл не им минава. А ние се разглобяваме до атом от услужливост и любезност да изпълняваме желанията им, без да са си мръднали и пръста да съдействат за Словото, Делото или Живота. Така че проблемът си е актуален до немайкъде и неизвестно докога...

9.IV.137(2001)
Пловдив

АБСОЛЮТНОСТ И ТОТАЛНОСТ

ЖЛО / РКС

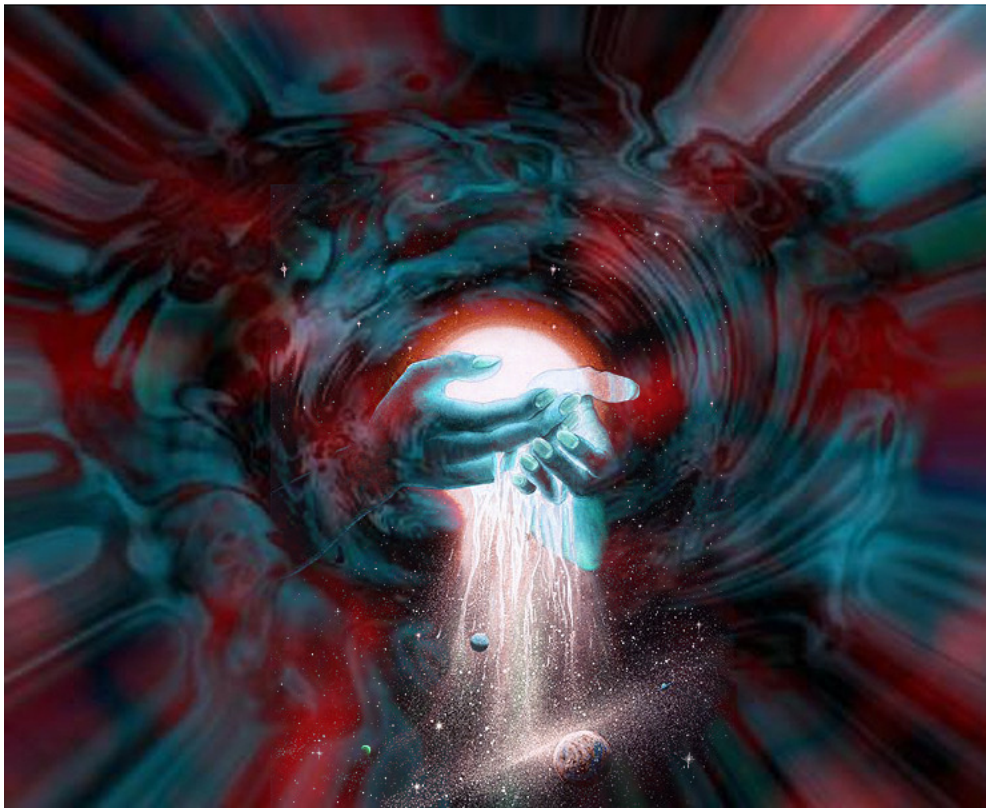

22ч47м20с

– Може ли да се даде асцендента му?

22ч48м50с

– 1°35`58".67 от Стрелеца.

- Нещо за него?

22ч55м45с

*- Познава Татван, света на Абсолютния Дух. Носи чистота от **Южния** полюс на Бога. Често потъва в Татван и изплува оттам с чистота и мир от глъбините на Абсолютния. Който пребивава в аурата му или в мисъл за него, може да се окъпе в татва-*

*нен дъжд, а това поражда **абсолютност**. Чистотата на ноаите от Южния полюс на Бога се отличава с течна кристалност от абсолютно черен порядък. Това означава самовглъбение до абсолютност.*

Има айсберги на Бога, които под повърхността са абсолютно черни, понеже плуват в Татван, но над повърхността, макар и с микроскопично подаващ се връх, блестят по-ярко от янтровселената. За тях силата да си проявен е равна на силата да си непроявен, но видимата им част е нищожна. Те не се раждат в звезди, а в това, което наричате междузвездно пространство; и то не в определени координати, а едновременно навсякъде. Това означава, че имат всезнанието и всеусещането и затова не учат, а само си припомнят.

*Най-плодоносната част от върха им е способността да трамбоват Слово. Трамбоването на Слово означава **ядрено** Слово - без електрони. Най-добрите есеисти и енциклопедисти са са такъв произход. Те са Ангели на Кондензàта в Седмото Поле на Логоса. В панвселената отговарят за семената, понеже умеят да кондензират Битието в семена. Никой не може по-кондензирано от тях да подрежда енергия и информация в микропространство.*

*Първи Архонтите на **Татван** успяха да създадат кристална решетка не само в атома, но и в ядрото му. Запис на информация в молекула и електронен облак се практикува отдавна, но по-дълбок е записът в ядрото. Това означава степен на саможертва от рода на тази, която практикува Помнещият Всичко. Ето защо татванните ноаи от Южния полюс на Бога помнят Битието отпреди неговото създаване.*

Може да не разбирате това, което ви говоря, но то подрежда нещата във вас и ви възвръща към първичната ви същност.

Р. няма монадно име, защото монадните имена се раждат в тотвселената. Единственият начин, по който се отличават същностите от неговия клас, може да се изрази на ваш език с думите "татванна тръпка"; още по-точно - "изтръпване". Същностите

*в Татван не живеят с екстази, а с изтръпвания. Изтръпванията са по-силни и дълбоки от 49-те Блаженства на Проявеното Битие, но те се усещат само когато **не желаем** да се проявяваме и търсим тишина, мрак, мир и покой в дълбока и пълна самота. Достатъчно е да си изпаднал за една стомилионна част от секундата в това състояние, за да е имало защо да живееш един живот или една вечност. Затова **Поларис** е звездата, към която трябва да отправяте взора и мисълта си точно в полунощ, ако искате да "чуете" тръпката на Татвана. И най-мощното любовно сливане със сродната душа и всички сродни души в лоното на Отца, и най-могъщият взрив от любов, който създава вселени, не доставя такова блаженство, както **една** тръпка на Божествената Самота! Името ѝ е "самодостатъчност". С върха на татванния си айсберг /Р./ общува пламенно и блестящо с всичките 49 измерения на Битието, понеже върхът му е **кондензат** от проявеност, **елмаз** от съвършенство. Но с подводната си част, която е Божествен хлад и мрак, той изпитва тръпки, по-пронизващи и сладки от всичко познато и непознато на външните същества, даже и на боговете!*

*Като човеци, татваните си имат своите недостатъци, както всички, които сте откъснати от Цялото. Но като същности, те ви учат на **абсолютност**, не на тоталност.*

*За домашно, към всички ученици: **"Разликата между абсолютност и тоталност"**.*

$23^{ч}31^{м}30^{с}$

Една приятелка, която се намира в друг град, точно по време на получаването на това осияние,- преди още то да бъде изпратено и някой да знае за предмета и заглавието му - написва електронно писмо на п. точно на тази тема "Абсолютност и тоталност"!

При отваряне на том беседи от Учителя, за Р. се падна следното:

"...Едни се раждат на единия полюс, а други се раждат на другия полюс." (т."Вземи детето", изд."СИЖ:206, б. "В последно време" от 6.III.1932)

12-16.IV.135(2001)

ПИСМА, ПОЛУЧЕНИ ОТ АНОНИМЕН ПОДАТЕЛ В ИНТЕРНЕТ НА АНГЛИЙСКИ ЕЗИК

с òтговори от получателя и писмо до подателя от преводачката Дж.

Тук се включвт тези уникални диалози по интернет като едно изключение, защото иначе корпеспонденцията е предвидена за отделните допълнителни томове. Изпратилият тези имейли е непознат, но от разликата във времето си личи, че пише от Америка:

12 Apr 2001 00:49:40 - 0700 (PDT) drop leaf <dropleaf@starspath.com>

Триълъгник, положен върху едната от страните си – равностранен триъгълник. Една капка се откъсва от вътрешността му и аха да капне. Да, ето я вече извън очертанията на триъгълника тази капка: лети надолу. Така повеляват законите на гравитацията… Един лист, ясенов лист - точно в моме-

нта, когато капката се откъсваше от триъгълника, за да капне долу - бе разположен така: самият лист се очертаваше като проекция вън от очертанията на триъгълника. Дръжчицата му обаче беше вътре в триъгълника, като забоден. И в следващия момент и капката, и листът вече летяха надолу, към една водна повърхност...

Друг триъгълник, също равностранен, поставен надолу с върха си, но закрепен здраво. Това също говори за постоянност, стабилност, но все пак върху една-едничка точка. В триъгълника - вписано твоето лице, твоите очи, които ме гледат... Ето, аз съм тук, отговарям: "Да!". - Много, много пъти, много зададени въпроси... На всичките въпроси аз отговарям с "да"... До момента, до който питащ и отговарящ се сливат в едно тяло... Това тяло се смалява и смалява, превръща се в малък ангел, ангелче, намиращо се под склона на заплашително надвиснала от едната му страна грамадна Земя, заплашваща да го смаже с огромността си... Но не - малката фигурка на ангела явно е по-силна от тази огромна вселенска форма: ангелчето успява да спре въртеливото движение - въртенето на сферата!... Малко по-късно обаче… виждам младия ангел като залепнал върху повърхността на Земята - като икона, като статуя, като изображение…

Извини ме.

14.04.2001

Всичко това е много, много вълнуващо и дълбоко – моля Ви, искам да общувам с Вас!

Г. от България

15.04.2001

Просто за да ти кажа, че историята продължава, не спира, и че тя се пише от нас самите… Ние тримата бяхме заедно, и единият от нас получи това послание: "531877 е ръкавицата, с която да се извадят въглените от огъня, от жаравата." Най-тъмният период са дните на най-строгия пост - последните дни, на зазоряване, преди да изгрее деня, преди да се пукне зората…

Ясновидското ми око днес е странно многообразно. Променящо се или широко отворено, или премрежено от тежките си мигли. Или затворено, като че ли спящо; или се движи от дясно към ляво (то обикновено се намира малко вдясно). Всички тези промени стават лесно… А също така непрекъснатата смяна на това, което то изразява… Ами да - това все си е моето ясновиждане, не нечие друго! Аз имам нужда от всичките тези

разни визии, представи или внушения, послания, защото така съм (нещата са) по-близо до цялостната картина. Нужни са ни всичките, защото иначе огънят не би бил достатъчно силен, за даде силни искри, които да полетят. Ех, ако можеше да знаеш как райски красива се представи искрицата пред очите ми днес, Господи! Нека сродните ми души - и най-вече онази, Едничката - също да я видят, да я усетят! Това бяха всичките нюанси на бялото! То беше Божествено: просто не ми се искаше да свършва, да си отиде от очите ми...

Оставѝ се да те носи потокът: ще имаш изненада, много скоро. Веднага, щом ти се даде, ще бъдеш доведен до знанието, че ритъмът става по-твой, когато поемеш крачка напред… Дълбокото вдишване довежда до щастие и хармония с всекиго. Желая ти Блажено и Вечно Сега!

Не се подписвам. Имам много имена… Можеш да го приемеш това - свободен си и да го приемеш, както и аз съм свободен да приема твоето приемане или отказ, отхвърляне. Какво представлява името? – Клавиш, кратък път към нашата цялостност... Как бих могъл да знам какво е цялостта, когато съм само една от страните ѝ? Това не е учебник по духовност, не; това просто е момент от нашата вечност.

16.04.01

Изпращам подарък: холизация от Елма – Един, Който говори с нас от 1972 г. Но Вие сте най-важният "Един + Много + Всички", когото срещам в Прекрасния Валс на Мъдростта чрез Интернет.

[Изпратени на английски език КНИ ("Колоните на Новия Йерусалим" от Елма)

---

12 Apr 2001

Най-скъпи,

Добре, нека човек да е "Аз" - неразкритият, неразвитият, напълно непрозрачен за Божествената светлина… Ако "непрозрачен" означава обмен или смяна на естествени сили във всички регистри без изключение, тогава… Никога не считайте, че има друго някакво алхимично дело, освен "Храма на Бога" –човешкото тяло! Също така, ***"ако вие успеете да помирите, да свържете една с друга най-парадоксалните и абсурдни по отношение една на друга истини - и следователно и тези, което изразяват тези истини, - тогава не само в твоята кръв, но и в твоята аура също ще засвети златото – този път вече "стъклоподобното", кристалното***

(злато)" *(Странният анонимен автор на тези удивителни писма тук е цитирал фрагмент от изпратения му текст от Елма – б.п.)* ***– Да! Просто се опитах да почерпя капчица същност, есенция от океана на мъдростта и красота, за които ти ме направи да си дам сметка, че съществуват, за които ти ми позволи да науча. Не бих казал "невероятно" - бих повторил още веднъж: човешки Божествено! Страхотно е - думите нямат силата, не стигат, за да предадат равностойно силата, която ти ми позволи да позная. Възхищавам се на куража ти и вярвам, че все още го имаш, за да продължаваш… да правиш тази вълшебна връзка.***

Твоето послание ще бъде като светъл лъч, насочен към безкрайни глъбини за мен. Това не е четиво за час-два. Изглежда ми, че приказните сънища, приказните неща, които моите сънища разкриват пред очите ми, толкова много приличат на твоите холизации! Но моето време все пак е ограничено. Независимо от импулсивното ми желание да продължа това приказно единение, аз трябва да се подчиня на закони, които са повисши от мен (законът на "три"; или, в случай на настъпила взаимност – на "пет") - и трябва да си вървя...

Да вярваме, че пак ще настане моментът отново да се видим… някога… преди или след време... И след като минем през този огън, малцина от нас имат щастието да открият тази земя на сънищата или мечтите "найри" - първокачествен Божествен ритъм. *(тук авторът на писмото цитира термин от изпратените му осияния – става дума за полето "найри", където възлизат влюбените, мистиците и поетите – б.п.)* ***Този ритъм е безкрайно много пъти смяна на създателство и служене, на служене и създателство. А това е и най-добрият начин за всеки да стане същество от особен порядък…*** *(и тук drop-leaf почти цитира мисъл от холизациите – б.п.)*

Не се сърди, че използвам написаното от тебе – ние сме едно и също. Но между другото, [макар че е верен изразът] "никога соло", всеки от нас е и отделна вселена, всяка стремяща се или копнееща да постигне своя собствен начин на душевен екстаз. Да следваме естествения импулс – "...да не отхвърляме и най-малкия импулс - и чудото ще стане: Любовта да стане единствената разменна монета."

Покланям ти се с благодарност. Бъди дързък!

Твой (твоя): dropleaf

***

Отговор и от мен (преводачката на странните писма до Гр.):

"Най-скъпи!

Обръщам се към теб с думите, с които ти се обръщаш към моя приятел Григорий в твоето последно писмо, защото така ми се стори най-добре.

Моят приятел ми предложи и аз да се опитам да се свържа с тебе, защото счита че е по-добре да има повече от една опорни точки в подобен чуден контакт.

Сега идва най-трудното: трябва да се опитам да стигна по-далече, отколкото някога изобщо съм стигала.

Вярвам в доброто на моята природа и не се колебая да бъда дръзка, смела. Ами излишно е да казвам, че те чувствам, защото имаме общи моменти.

Ако ми отговориш и на мен, може би ще ти разкажа някои от тези мои състояния. Излишно е също да казвам, че ти говоря за неща, които не се различават много от това, което ти пишеш.

Не е ли работата по-скоро в това, дали да запазим собствените си граници или да ги отхвърлим?...

Имай добрината и милостта да бъдеш това, което наистина си! Нашият свят е нашата действителност, нали?

Джини

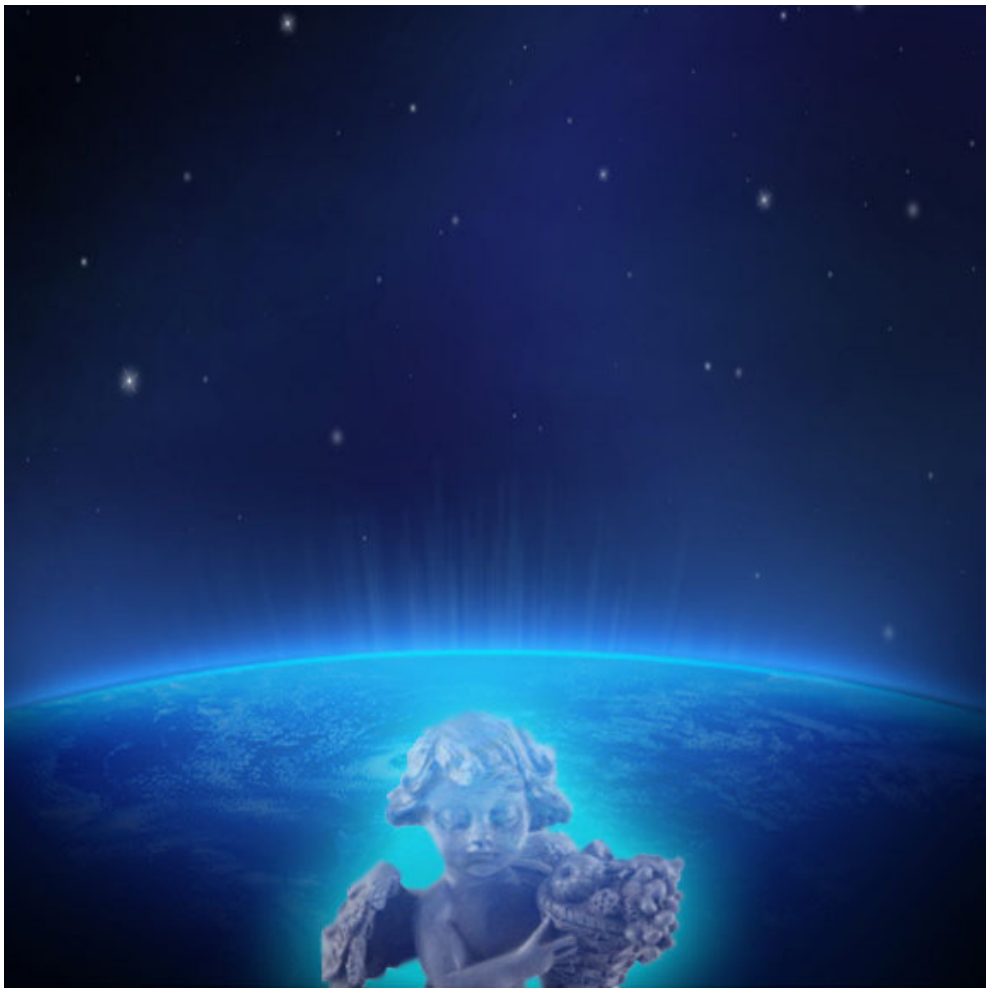

11.V.137
Пловдив

ПРОСЯЦИ С УЧИТЕЛЯ

Словото не се нуждае от стотинка, коричка хляб или керемида над главата, понеже То е най-богатото на света. То влиза в просяците и играе ролята на просяк с единствената цел да ни помоли със сълзи на очи да отделяме по 10 минути на ден да Го четем и изучаваме, по 5 минути – да правим опити да Го прилагаме; поне веднъж в живота си за един час – да го живеем. В това, всъщност, се състои Молитвата на Бога.

Днес дойде импулс да се разкаже за проблемите и събитията през изминалите дни, концентрирани учебно по най-нагледен начин във вчерашния ден. Във връзка с теми, които не е деликатно да се дискутират конкретно, за да не бъдат за-

сегнати любими приятели, пак отворихме няколко тома с беседи от Учителя. По преките и точни отговори може да стане ясно какви въпроси са ни вълнували.

От книгата "Приказно поточе" с избрани приказки и примери от Учителя (АлфаДар 2000) вчера се падна въпросителното заглавие "Кой сготви яденето?". То съвпадна с разговорите ни за това, кой и как приготвя някои вносни храни и лекарства. Припомнихме си, че яденето, за разлика от храненето, произлиза от думата "яд" (отрова); а тия дни, наред с продуктите, предлагани от много опитни и предани приятели, ни бяха рекламирани и такива с непроверен ефект. Затова се наложи консултация с Най-Високата Инстанция и Тя даде незабавни отговори, но наша задача е да с ориентираме точно за кои фирми важи тя. Това бе нужно, понеже не изключваме напълно да има вносни храни и добавки с благоприятен ефект - дори за хора с български и славянски чакри, независимо от расата им, от цвета на кожата. Видяхме в Интернет, че една уникална система лекува повече от 120 болести, но някои от опонентите считат, че не е изключен и обратен ефект с течение на времето, понеже не са минали достатъчно години. Тук не конкретизираме за кои продукти точно става дума, защото се срещнахме с дистрибутори на повече от 4 фирми. Затова оставяме на интуицията на всички да почувстват какво иска да ни каже Този, за Когото няма тайни.

Тия наши вълнения са предизвикани от мощното въздействие на мрежовия маркетинг върху едни най-близки приятели, на които е внушено да станат дистрибутори, но питат дали това не е грях.

*Днес, отваряйки същата книжка със същия въпрос, десният палец се падна на един случай от живота на Учителя със заглавие "ИЗЛЕЗ ОТ МРЕЖАТА!". Не знаем дали един Велик Учител може да отрича изцяло предимствата на интернет-бизнеса и мрежовия маркетинг. С тях днес се занимават много духовни приятели и християни и даже последователи на Учителя, но отговорът бе забележителен. На нас остава да решим дали ни предупреждава **по принцип** - или само за строго определени фирми и системи. Ето целия текст:*

"Един ден бях край брега на морето и гледах как няколко рибари теглят една голяма мрежа. Всички дърпаха, мъчеха се, докато най-после изтеглиха мрежата на брега, пълна с кефали. Един от тях тури халка на мрежата и я затвори. Обаче в това време няколко кефала излязоха от мрежата и скочиха отново във во-

*дата. И **рибарите** са хитри, но и рибите не падат по-долу от тях... Те си казват: "Не искаме да останем в тоя конус. Тук ще си изгубим свободата, а на нас ни е по-приятно да живеем на свобода, във водата." В мрежата останаха едва десетина риби...*

*Казвам: и **лошите** хора си служат с мрежи, както рибарите. Като хвърлят няколко пъти мрежата във водата, напълнят я с праведни хора, които, щом дойдат до брега, започват отново да скачат в широкото море на свобода. Следователно, като се натъкнеш на някакво изпитание, постъпѝ като рибата: щом дойдеш на края на брега, **излез** от мрежата - и право във водата!"* (стр.111-112)

*Ние се запитахме: защо точно "кефали"?.. Не идва ли това от думата "глава"? Хората с мрежите днес ловят именно глави, мозъци - атакуват ни с всички средства първо да ни убедят, като същевременно изтъкват опасностите от всички други системи и вери извън тяхната. Ако си поиграем на думи, може да се окаже, че някои духовни хора действат като "микроцефали" или "макроцефали", хващайки се на въдиците на корумпирани или невежи проповедници и търговци... На духовни авторитети, самодейци и лечители, които нямат никакво понятие за верски, етнически и индивидуални чакри и меридиани. А в приведения пример Учителят нацелва с точни думи не само главите ни, но и типа на мрежата: **конус**. Какво е конусът, освен пирамида?... Ако говорим за конус надолу с главата, то "рибите", които са на върха, защото са се хванали първи и са се нагълтали с най-много народни пари, имат най-малък шанс да се измъкнат... Не бива да сме крайни, но съществува и **такъв** аспект. Някои твърдят, че това важи за всички случаи, но ние още изследваме проблема. Не бива да се изключва възможността Бог да работи и с някои от най-добрите светски системи, както стана ясно от последното осияние на тази тема. **Затова не фанатизмът или някакъв канон, а изпълнението на волята Божия във всеки конкретен момент и при всеки отделен случай би трябвало да е нашият критерий**. Въпросът е да сме сигурни дали това е **Неговият** Глас - или манипулация на нечие подсъзнание или на духовете.*

При отварянето на втора книга не се даде отговор и

трите пъти. Сигурно това е станало с учебна цел - да добием ново познание защо от книгите на един най-напреднал ученик на Учителя доскоро сме получавали неизменно точни отговори при запитване и отваряне, а сега - нито ред. Определени промени в поведението на даден ученик и автор - грубост, несправедливост и заплахи, които не подобават на високия му духовен ранг - стават причина да секне Присъствието в продуктите му. Дано в случая това да е временно. Ние обаче продължаваме да уважаваме и обичаме тази любима душа.

Генерална сентенция за всичките ни проблеми и случаи във връзка с вносните продукти и учения се падна при спонтанното отваряне на книгата "Дневник на Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов)" (Дар-Логос1999):

*"Не гледай на света, не се увличай в неговите учения - те са горчива измама. Слушай думите на Моя свят Дух и давай внимание на **Неговите** поучения. Светът, при всичкото си съпротивление, ще бъде победен от силата Ми! Всичко е вече готово. И Моето Слово, което иде, ще стори Моята воля! Ще запали духа си и не ще угасне. Този народ, който ти обитаваш, ще се съвземе духом, ще порасте, защото имам да сторя с него това, що ти обещах. Ще го повдигна с Моята сила, ще го укрепя с Моя Дух! Той ще стане един измежду първите помежду многото. Във всичките му пътища ще му съдействам и ще го повиша, за да познаят, че Аз съм **Господ**. Моето Слово ще ти е помощ и ще ти каже всичко, което има да им кажеш в Моето върховно име, което ще бъде знамето на Моята правда. Всички до един ще слушат, което ще им кажеш - това ще го познаят, защото **Аз** съм с тебе: Този, Който ходи, твоят благ Господ, Който всички поддържам заради името на Своята благост. Аз ще благословя този твой народ, те ще те познаят отнине, че ти си им ангел-хранител и Бог и Господ Спасител. В **теб** ще процъфтят*

*като утринен цвят! Сега скоро Аз ще им проговоря чрез твоите уста и ще направя сърцата им да се надяват **на тебе** и да гледат **към тебе** за помощ. Ще те потърсят с всичкото си сърце и ще те намерят. Няма да има лутания в мрака и тъмнината.*

Тия думи, които диктувам, са верни. Аз сам ще ги заверя пред твоето лице. Невъзможните неща ще станат възможни и невероятните – вероятни.

*Духът на този народ се колебае, съмнява се - и в неверието си се труди да осуети Моето намерение. Силите адови се състезават с Мене и Ми противостоят в пътя, но ще познаят, че не е лесно да се стои против Моята воля, против Моята необорима сила, която нося скрита в Себе Си за този ден. Не е позволено някой да се състезава и противи на своя Създател! Не, нека опитат всички силите си и ще се научат, **че няма друг път изходен, освен този, който съм положил пред всички**. Аз **ида**! И нека станат, ако желаят, всички, и нека се опитат, ако искат, да Ме спрат - и ще познаят дали думите Ми са верни или не! Застани - и ще им кажа последното Слово Мое, което всичко ще реши.*

*Пази думите на завета Ми - те са святи, защото са излезли от **Моята** уста, от Моя благ Дух. Аз съм Господ твой - Този, Който пострадах за всички, името Ми знаеш. Аз съм син на Мирà, Син Человеческий. Моята душа е една и неразделима с теб.*

Дерзай!"

19.II.1900г.

Очевидно е колко жалки са били снощи нашите "кефали", след като сме поискали да ни отговори "конкретно" за внос-

*ните стоки, които ни предлагат, а всъщност цитираните думи от Неговия изумителен Дневник съдържат **всичко** в себе си!... И Той бе така добър и търпелив да се съгласи да ни отговори конкретно (т."Кротките", изд."Всемир"1996):*

<u>I отваряне:</u>

*"Това са **хипнотични** състояния. **Извадете** тръна - и туй състояние ще мине. Представете си, че се молите и някой дойде и ви пришепне: "Днес имате да плащате една пòлица от десет хиляди лева. Ако не ги платите - на смърт!"... Вие веднага се спирате, трепнете и казвате: "Как ще я изплатя?..." - Ами че вие сте на аудиенция с **Бога**, а мислите как ще я изплатите!... Ушите ви трябва да бъдат запушени, макар и сто такива полици да имате. То е едно **изпитание** за вас." (стр.116, беседа "Какво ще срещне ученикът на пътя. Правила и мерки за избягване на всички погрешки" от 17.VIII.1922г.)*

*Даже само **заглавието** на тази беседа да ни се беше паднало, пак беше предостатъчно... Непосредствено преди искането на тези отговори си говорихме за становището на един човек, който ни бе пратен изневиделица точно в този момент в този град и когото последователите му наричат "гуру". Той каза, че някои от въпросните вносни продукти са радиоактивни и че наистина те действат рязко оздравяващо, но след 8 години щели да разнебитят клиентите си безнадеждно – **нямало** никакво средство за противодействие. Цитираха се статии против тях със заглавия като "Бомба със закъснител" и се разказа какво е станало с авторите им, като бяхме предупредени от "гуруто" да не казваме името му в никакъв случай. Сериозно се поколебахме дали да вместим настоящата бележка тука, но надделя любовта към **истината**, независимо от възможните последствия. **Всичко** е възможно – всеки лечител и всяка фирма фабрикува най-лоши слухове за конкурентите си... Но всеки отговаря за думите си първо пред Бога. Не изпитваме никакво неудобство пред хората, които ни предлагат подобно участие, тъй като имахме още 4 ясни предупреждения в този дух през същия ден, за което бяхме предупредени от Диктуващия предварително. От известно време Той се намесва - понякога драстично, - когато се касае за живота или душите на хората. Опитът, който имаме, както и смъртните случаи при неизпълнение, изключват неу-*

добство пред когото и да е било.

От дясната страна на същата книга се падна дословно следното:

"Искаш ли на края на живота си да фалираш?!"

*II отваряне (Понеже един от главните ни мотиви да търсим помощ от чужбина е да се подмладим с **външни** средства...):*

*"Вие в Бялото Братство трябва да знаете онова изкуство на подмладяване. Човек може тъй лесно да се подмлади, както да подмлади къщата си или градината си със своите дръвчета! Туй, което за нас съставя мъчнотия, за Белите Братя е **тъй** естествено - те постоянно се подмладяват, постоянно са млади там. (стр.168-169, беседа "Приложение" от 21.VI.1923г.)*

Това бе следващото най-точно подсказване: ако прилагаме идеите и методите на Новото Българско Учение, здравето и подмладяването ни са гарантирани без никакви вносни средства.

III отваряне (най-конкретен отговор, щом толкова настояваме...):

*"Лекуване с **лекарства** - това не е лекуване. Това е **упражнение**. Лекуване е: **"Стани и ходи!"** (стр.186, беседа "Основният закон на съзнателния живот" от 9.09.1923г.)*

Както бе казано по-горе, в последния миг преди лягане снощи бяхме предупредени, че Той ще ни даде на следващия ден още 4 знака за най-конкретно заверяване на думите Си.

От сутринта на 11 май се случиха следните неща:

*1. Падна се още една мисъл от Него, пряко свързана с проблема ни, и по-точно с основния ни въпрос тия дни и през последните години и месеци: **християнство** ли е продаване-*

*то на здраве, надежди и идеи; **християни** ли са продавачите от запад и техните дистрибутори, които претендират, че са такива, а не действат като Христа и налагат адската идеология и практика на обогатяването на най-първите в мрежата и страха за утрешния ден, лъжейки новите участници, че и те ще спечелят.*

*Тук ще разкажа един пресен случай със "спонсора" на едного от нас в една от тия мрежови пирамиди. Да се чуди човек с какъв акъл сме се хващали! По-късно разбрахме, че това не е било от глупост – Нашият човек е провел някакви Свои маневри по този начин. Това е обяснено другаде. В пирамидите най-наглото понятие е думата "спонсор" – не те спонсорира нито с цент, но ти се представя като благодетел. Въпросният "спонсор" от Америка – хайде, ще призная, че рибката бях аз – се представяше за влиятелен пастор на една евангелска църква. Зарибил бил енориашите си не само духовно, но и мрежово: повечето от тях били вече в пирамидата му под него и печелели луди пари. Сам той със съпругата си в момента печелели всеки по няколко хиляди долара седмично! Хич не е изключено, понеже познаваме такива случаи и у нас – важното е да си от първите и да се хванат много риби. Като прочетох, че тоя пастор е от "нашите" (от конгрешанската протестантска църква, в която съм израсъл от малък заедно с целия род на баща ми), аз му написах сантиментален имейл, че съм от същото стадо. Че дядо ми е бил първият протестантски проповедник в Дойран, ръкоположен от самия Хаскел, че е дал злато за реставрирането на черквата на "Солунска" след бомбите на братята-евангелисти от САЩ и Англия; че баща ми също е проповядвал от амвона; че любимата ни песен беше "Дом бащин е Небето нам" (с мелодията на "Елхови лес"...). Обясних му между другото, че радостта ми от запознанството ни ще си остане само духовна, тъй като в тая пирамида искаха да пращаме по 25% седмично, а в България банките искат 50$, за да изпратиш дори само един... Та попитах пастора наивно не може ли в името на Христа и на Църквата **той** да внася поне един месец тия вноски от мое име, от което самият той ще има сметка, понеже веднага след това ще почна да му "снасям", като направя мрежа под себе си... Изглеждаше ми съвсем логично, особено при тия негови грамадни печалби – бълха да го ухапе... Това съм го правил и друг път, когато получавам съобщение от някого, че съм бил спечелил един милион долара... Естествено, като им задам такъв въпрос, "спонсорите" повече не се обаждат...*

*"Аз съм видял **милиони** планове. Целият пъкъл все с **планове** е пълен. Мислите ли да правите нещо, само кажете: "Господи, ела ми*

*на помощ!" И когато вашата градина израсте и даде плодове, викнете всички ваши приятели и им кажете: "Яжте, пийте и веселете се!" **Само** тогава Господ ще ви благослови. Това е то, християнството!" (т."Сила и живот"-I, Хел98, стр.185, б."Страхът" от 19.10.1914г.)*

Ние не познаваме нито един християнин или роднина и приятел, отишъл на запад, който да е поканил приятелите си в своята градина, след като се е "оправил" в живота. Изпращат само поздравителни картички за Коледа и Великден – и то ако не са ни забравили завинаги.

*И на **такива** ние се хващаме в мрежите!*

2. Второто обещано заверяване на думите Му бе попадането на цитираната по-горе случка от живота Му със заглавие "ИЗЛЕЗ ОТ МРЕЖАТА!".

*3. Третият случай. Една приятелка от друг град звъни по телефона и иска да се срещнем. Още не знае нищо за проблемите ни. Случаят е типичен. Небето постоянно инспирира ситуации в различни селища да се устрои и поддържа поне една база на Словото. Досега такава работи задоволително само на едно място, с личните усилия само на **един** предан човек. Такъв опит бе направен от Небето и с въпросната приятелка, но по определени причини това не можа да стане.*

*Домът на ученика от Специалния Клас трябва да е **денонощно** достъпен и отворен за Работа - 24 часа в денонощието и до края на живота му на Земята! Ако става дума за **такъв** ученик, Небето не приема абсолютно никакви причини и мотиви това да не може да стане, даже когато се грижим за най-близките. Всички останали са само оглашени или посетители на Неделните беседи или най-много на Общия Клас. А в дом на ученик от Специалния Клас трябва да има условия за връзка с целия свят и за приемане на пациенти с неограничен дебит, включително с преспиване. Никога и поради никакви обстоятелства работата в такъв дом не бива да се прекъсва нито за секунда, даже и да падат бомби. Последните две изисквания не са удовлетворени досега **никъде**.*

При първото позвъняване на приятелката ѝ бе казано, че едно "пиленце" не позволява този път да се срещнем. То не иска да обясни причините, въпреки че на мен ми са ясни. Веднага след това тя звъни втори път и разказва, че досегашните ѝ лутания и отклонения от Школата и от Полетите се дължат на любовта ѝ към източните бойни изкуства и връз-

*ката ѝ с човек, който я обучава в това и лекува болките в гърба и кръста ѝ по **техни** методи. Домът ѝ е пълен с образи и книги на най-различни авторитети и гурувци. Това е прекрасно за оглашени, но не става и за ученици от Неделния Клас. Приятелката каза, че наскоро ненадейно е чула ясно гласа на Учителя, Който ѝ обяснил, че тя прави голямо забавяне в еволюцията си и много заобикòлен завой. Че има много подиректни и истински средства. На въпроса ѝ какви, отговорил: "Любовта!". Тя за пръв път осъзнала така ясно, че става дума за **любовта към всички** и за **всеотдайната любов**.*

Всички ние просим за вниманието на хората към Словото, а самото То проси за децата и майките – ангелите, въплътени на земята.

Считаме, че това е следващата намеса на Учителя от

обещаните четири, тъй като тя попълва дискусиите ни по проблема за чуждите учения и техники за лечение и самоусъвършенстване.

4.Четвъртото свидетелство бе съвършено неочакваната среща с приятел-лечител, с когото не сме се виждали от години и се познаваме от друг град. Той потвърди думите на "гуруто", че някои фирми отмъщават даже със смърт, ако някой разколебава клиентелата им. Даде допълнителни сведения, които ни карат да бъдем още по-внимателни.

Тук може да се разкаже и за темата на Школното занятие тази нощ. Говорѝ се с нагледни примери за ***Първо Пентаграално Посвещение****. Учениците с Първия Лъч стоят много по-високо от всички земни учени, гении, лечители и светии и имат физиогномични и френологични данни за:*

1. Разпознаване на Словото на Бога и безусловна вяра в Него. Поставянето му на първо място измежду всички останали учения и тотално съобразяване именно с неговите съвети и методи;

2. Спасяване и съхраняване на Словото - ако потрябва и с цената на живота си (справка - първите християни и богомилите);

3. Изучаване на Словото в 95% от времето за духовни и интелектуални проучвания;

4. Обработване на Словото;

5. Разпространяване на Словото.

Всички, които отделят повече време и усилия за ***други*** *неща, имат съответните френологични и физиогномични белези и съответните болести и деформации. Затова Небето не разчита на тях. Изяснено бе детайлно - с филми и диагнози от живота на много познати и непознати - какви точно са тези белези и болести. Ученикът от Първи Ранг е в отклонение, когато се увлече по хора и идеи извън Словото Божие и почне да си губи времето с тях.*

В предутринния Школен Час бе извършен ***Седемгодишен Преговор****. Съучениците си поговориха за названията, функциите и механизмите на получаване на небесните есенции и субстанции, които се произвеждат* ***верижно*** *една от друга, ако посветеният спазва Програмата на Школата. Събуждането и ставането в 1 ч. след полунощ подпалва съответния олтар и престол (видове нови чакри) и активира съот-*

ветната жлеза. Пълната тишина и мълчание и несъприкосновението с вода до самия изгрев възбужда съответната чакра и жлеза на ученика, само ако е протекла психохимичната реакция с хормона на предишната. Това става, ако човек е заспал най-късно до 20 ч. предишната вечер и станал в 1 ч. през нощта, след което е изършил необходимите школни процедури.

*Но дори тишината и мълчанието са безсилни, ако ученикът не е вървял навън и нагоре след 3 ч. през нощта и не е наблюдавал най-ранното развиделяване на изток. Освен това, едно посрещане на слънчевия изгрев без перфектни концентрации и медитации върху строго определени звезди, върху Урановата виделина сутрин и Нептуновата зора поне един час до изгрева, **изключват** подпалването на трилионолистника чрез първия слънчев алохим (фотон) през очите при подаването на слънцето. Спират и съзерцаването и осъзнаването на индивидуалната програма за деня, която се вижда в диска му. Без **последователно** активирана изгревна чакра и хормон (сератонина), всякакви молитви и паневритмии след това са почти безполезни и помагат само на физическото здраве, при това отчасти. Без нормално активиране на молитвения и паневритмичния престол и олтар в човека чрез цялата тази верижна реакция от момента на заспиването и ранното събуждане без будилник, не може да става и дума за **славянско и българско** активиране (независимо от кръвната национална ност) на **Райските** Престоли, Олтари и Двери (Пейната и Градинната чакри и Чакрата на Милването и Нежността). При това положение, възрастването на семена до възрастни растения и плодове за броени минути става невъзможно и ученикът бива изгонен от Рая - трябва да отглежда растения чрез оране и копане и плебейско поливане и плевене, които отравят продукцията и връщат ученика да повтаря цикъла в Специалния, Общия и Неделния клас. Неверижно подпалени и активирани Райски Чакри (от 8 до 10ч. сутринта) не могат да оплодят следващите - на Обмяната с Човеци (хора с монада) - в астрологическите часове, съответни на общия период от 10 до 12 ч. Едва тогава почва да действа истинската прана, понеже всички останали лъчения и секреции от чакрите до 10 ч. произвеждат само салма, лоринор, орландиум и други космични есенции, които не са свързани с **Обмяната на Същества**. При това положение Престолът на Селена от 12 до 14 ч. не може да възбуди генерално яснофизата и съответно великия стремеж за създаване на Дом на Словото, Делото и Живота. Затова енергията се плъзва по повърхността, рикоширайки в мисъл и нужда за поддържане на плебейски дом и семейство в кармични условия (с несродни души или хора без искра Божия). Понятието и жаждата за **Преданост към Равни и Безсмъртни** и живот именно с тях, по принципа*

*на Тройния Ритъм и Тройновселенските Токове, в такъв случай не може да се зароди, защото реакцията не е била верижна и не е имало контакт с НКЕ (**Неличната** Космична Енергия).*

*Така и останалите центрове, паралели и меридиани остават неосветени и неоплодени, особено когато в нужното време и в нужния човешки състав не е функционирало Слово Божие. То пробужда и поддържа специална нервна система на Словото, която изсъхва без Него и човек скоро става езичник, продавач, религиозен фанатик или интелектуалец - обикновен космичен дегенерат. Той започва да купува и продава без никакви скрупули и задръжки и вниманието му се отплесва по учения и реклами от **човешки** характер – създадени от смъртни хора. Той е склонен да си помисли, че един Миров Учител не е дал съвършено конкретни стотици и хиляди идеи и методи за следващите 4000, 5000 или 6000 години. Затова, за да запълни "пропуска" Му, Го слага към архив и почва да тича по вносни лектори, проповедници, гении, светии и гурувци, които са по-ниско от Първо Ученическо Посвещение и имат съответен череп, съответно лице и тяло. Ако е с чепат характер, преизпълнен със самомнение и своеглавие, не си дава труд да изучава Словото и методите на **Бога**, а си съчинява собствени. Това не е лошо и даже е желателно – истинският баща и учител се радват на самоинициативите, обаче в това време съучениците на такива са преминали от забавачката в първи клас клас.*

*Дали ще е безопасно да чуем още нещо от Баща ни и Майка ни по тези въпроси, без опасност от нови "контрибуции"?... От **Тях** ли именно бяхме насочени напоследак към тия **човешки** мрежи и системи за разрешаване на икономическите ни проблеми? Ние се заехме - въпреки всичко, което знаем за мотивите и произхода им и за хищническите им резултати; въпреки опита и абсолютния приоритет на Пентагралната Каса в космическата "ликономика" от незапомнени времена?...*

10,38ч.

*- И **това** сте разбрали неправилно. Ако карам смирените да влизат в нужници колкото може по-надълбоко, то не е за да разреша "икономическите им проблеми", а за да се спасят души с искра Божия. Даже и души с монада, т.е. еднина, живеят в нуждници [диктува го с "д"] - внушават си, че имат **нужда** от нещо... Занимават се с "**ико**номика" - четкат и лъскат в мисълта си **ико**ните, които са дело на Дявола. Парите и лекарствата са **негови** икони - едни от най-лъскавите. И религиозни, и пълни безбожници им се кла-*

*нят до земята! Мисълта за печалби не смъква горката печал и тревога от лицата им, а измислените нужди ги държат в нужниците им до шията или даже с главите надолу... Затуй богове и ангели ви заобикалят отдалече, но Учители и милосердни Братя и Сестри Божии неизменно плуват в червейчетата, заедно с вас. Те не са потребители и "нуждаещи се" – нямат нужда да живеят в нужници като планетата ви, но са сред **вас**, за да не потънете окончателно. Да не мислите, че са без обоняние?... - Напротив, много са по-чувствителни от вас...*

*Вашите врагове – рибарите - не само ви тикат в тая воня, но и се **глумят** с вас. Вземѐте знака на долара - най-мръсната валута. Нима не те самите нарисуваха на него Змията около Дървото за познание на Доброто и Злото? Глумят се, и още как: от всяка подобна икона на Дявола днес ви гледа тъкмо **тая** Змия с проклетия си знак - и вие не се сещате, мислите, че значи нещо друго.*

*И няма нищо лошо в тоя знак, защото това е пак Брат Ни. Стои на Дървото и вечно ви пита: кой път ще изберете? Прекия или заобиколния? Ученици ли искате да бъдете или светски хора? Той е **длъжен**, Брат Ни, да седи там и да пита, а вие имате свободата да избирате. Брат Ни е най-нежното и деликатно Същество от Семейството на Учителите и никога никого не е бутнал с пръст. Той само **предлага** - **вие** избирате. Избирате - и извършвате.*

И като изберете да печелите пари, а не приятели, Брат Ни по цяла нощ плаче - за всеки един от вас поотделно! Гòрко се моли Господу: "Братко, помилвай го, той не знае що върши! Избира си да се кланя на икони, а не да прегръща и милва жив човек..."

*И като нарисували икони като автомобили; и като нарисували икони като къщи; и като нарисували икони като имоти, престиж и светско положение, вярващите в Змията около Дървото постепенно остъкляват очи и сърца и се превръщат в **продавачи**. Няма да откъсне залък от хлебарницата си, няма да откъсне ласка и милост от безсмъртната си душа за бедните. Ще изкара идиотската философия, че*

*трябвало да стиснеш устни като него и да станеш **продавач**, ако искаш да не те зацепи кармата... И виждаш как всеки път Дяволът чете Евангелието поновому.*

*От вашето участие сега аз очаквам идването на мои хора от света в Братството, които ще **ритнат** Змията и ще приемат **Пентагралната** Каса. Ще минат дори **над** нея и няма да пускат там милиони или стотинки, а ще проумеят **Гостуването** – **Валутата на Безсмъртието**. Като поемеш Нищ или Безсмъртен или някоя Свободна Майка, те ще те водят по вселените. Ако някому цъка десятък в касичката или банковата сметка, перата му се проскубват и престава да лети. Оставете Летящите да си летят, а вие пълзете; но като поканите Летящ в сърцето и къщата си, не след дълго ще разберете какво сте: безнадежден червей - или Пеперуда.*

*Сега Пеперудите излитат в Новата Вселена и не трябва да има златен прашец по крилата и пипалцата им. Златото е само в кръвта - от всяко друго злато се пада. Летенето на всички страни става само със злато. **Щом се раздаваш на всички и изцяло - ти си едновременно навсякъде и проникваш всички същества и вселени**. Тогава цялото богатство*

*на Битието е **вътре** в тебе - то е **твое**. **Всички** се надпреварват да те канят, защото ставаш хубав, млад, приятен и желан. Любовта може всичко, без-любието търси мъртви богатства.*

*Но на Земята се обличай като просяк - чист и спретнат, но без нищо излишно. Тогава ще вървиш все с **мене** - и ще си приказваме...*

12,10ч.

Не че е лошо да имаме тристаен апартамент, вила, кола и всичко останало. Много е хубаво даже. Обаче Нашият Човек е жив, не е умирал никога. Той се навърта почти изключително край такива деца на Бога – като това на картинката. То се прави на сляпо просяче, а Той проси съвсем наблизко – току зад ъгъла. Проси да изучаваме Словото Му, да даваме минута за Делото му; поне 10 минути в денонощието - да живеем като Него.

14.V.137(2001)
Пловдив

СВОБОДНОТО ЖЕЛАНИЕ

(Ода на Пламъка)

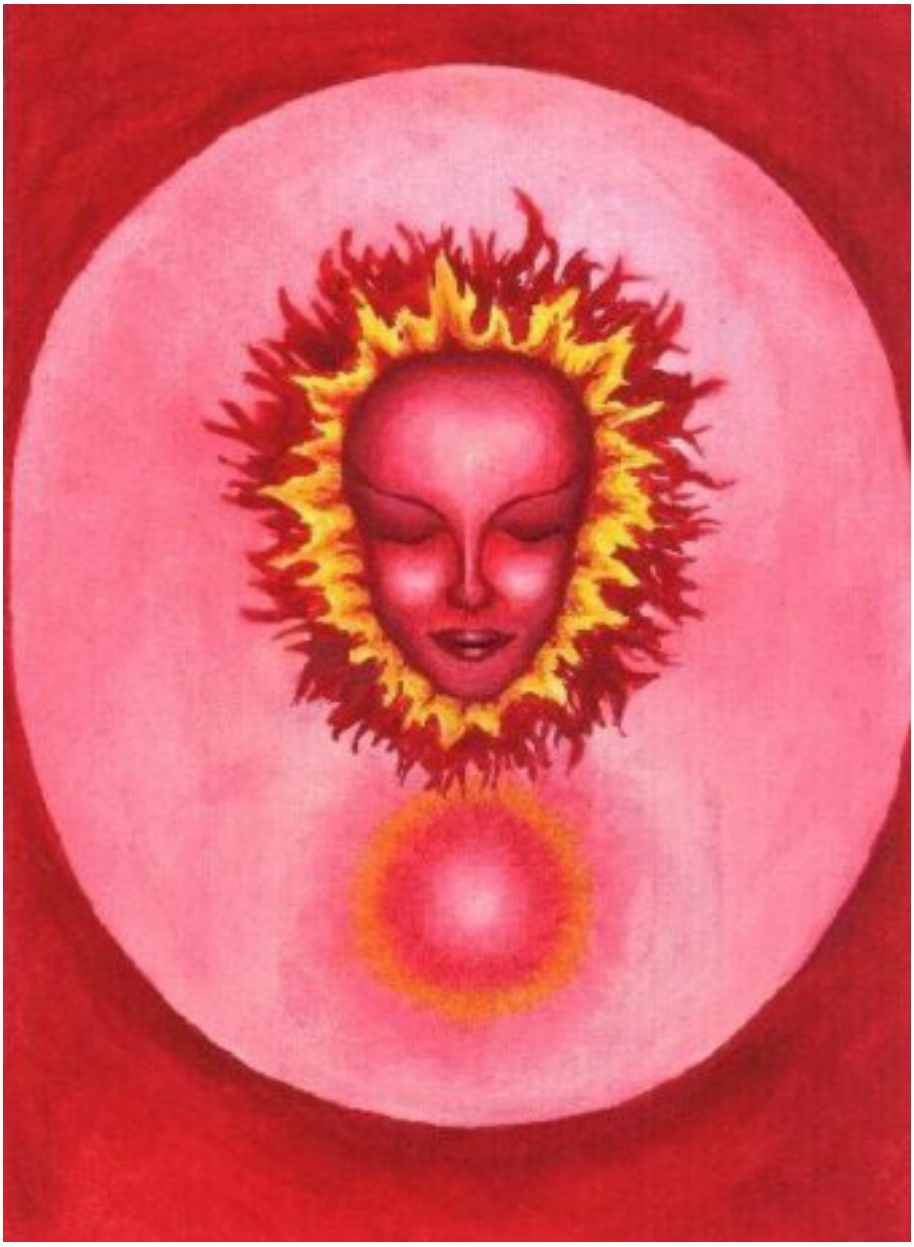

Тази сутрин (1.V.137г.) дойде импулс да се отворят три случайни книги от библиотеката на една приятелка, с молба да ни бъде отговорено на някои въпроси по този начин.

В отговор на първия въпрос се падна мисъл от книгата "Кабала" от Папюс (стр.139):

"Духът също така се намира в двояко отношение чрез своя троен строеж: надолу, навън и нагоре, така че в него се образува, в две противоположни значения, тройно смесено течение…"

Мисълта отговаря напълно на въпроса и обстоятелствата, свързани с него. Като точен портрет на един от принципите на Интегриона в учението на Елма, този текст говори и за нивото на Папюс.

Вторият ни въпрос бе свързан с това, дали наистина бяха предупреждения от Небето три необикновени случки на тръгване към този град и тази приятелка, за която се дават отговорите; и ако са – какво означават. Отговори се, че наистина са били знак, и то за сериозен проблем. Той не е свързан с нечия вина, но говори за необходимостта от все по-дълбоко осъзнаване на нашата мисия на тази Земя. Ето втория отговор:

"… Ламата разказа как без милост ще загинат всички зли същества през нощта на Справедливия Властелин" . (Н.Рьорих, "Отворените двери" стр.160)

А току-що бяхме разговаряли точно на тази тема: как злото и бедствията вземат връх, когато не правим правилни избори в живота си и последствията тръгват по веригите ни от сродни души из целия свят; а също и за предстоящото прочистване на вселената от злите духове.

Съвсем наскоро, един от присъстващите е имал ярко видение, от което става ясно какво би станало ако направи грешка в преценката си и се заеме с едно творческо начинание, което би имало последствия десетки години. Отговорът от същата книга, на 224 стр., бе следният:

"Ти в този миг гледай, дъх затаил, и се вслушвай;
И когато създаваш, помни мигновеното свое видение!"

Нееднократно, същият е имал предложения да се върне в столицата и да вземе участие в ръководството на една духовна организация. До този момент той е отказвал неизменно, знаейки как работят истинските Бели Братя и какво става в регламентираните човешки ръководства навсякъде и, в частност, в това общество, особено напоследък. Но някои приятели изтъкват необходимостта и там да има хора, които да съдействат за прокарването на ***автентичните*** *Христови закони. Отговорът в същата книга е съвсем точен и*

конкретен и по един удивителен начинт описва ситуацията именно в столицата ни София, въпреки че в текста се описва не град в България, а храм в Русия – "Св.София"...

"Софийската катедрала е в скеле – там се прави, както знаем, основен ремонт. Отдавна се разчу, че поради някакво странно стечение на обстоятелствата, важната задача за зографисване на тази най-прочута и най-древна катедрала е подминала ръцете на художниците и се е паднала на една гилдия иконописци.

Дострашава те, когато се катериш по вътрешното скеле на храма покрай тези иконописни цапаници – дълбоко бездарни, сухи и абсолютно неуместни, в съседство с един паметник на хилядолетието /.../, защото тогава ти идва наум мисълта, какъв грандиозен национален храм би могла да стане Света София под една майсторска четка и при такава база, каквато са оцелелите останки от древните фрески; колко силно и художествено биха могли да се съживят останалите стени! Какъв богат материал, каква възможност да се подкрепи славянският паметник - и с неговия разцвет да се съживи целият град! Но ... изведнъж ... всичко умишлено се погазва; ... а какво ще стане по-нататък – ако ще да става и потоп... Щом ще изгонваме художествеността и националността, нека ги изгонваме поне последователно и интелигентно..."

Тук не е мястото да се описват аналогичните процеси във връзка с едноимения крупен град и Школа с най-древна и славна история, попаднал под властта на занаятчиите-иконописци (хора с религиозно и светско съзнание) след заминаването на един Миров Учител; да се прогнозира какво очаква определени кръгове извън страната, както и хората, които им се подчиняват и им съдействат, ако се наложи планът им да раздават легитимации на окултни ученици и да ограждат лагера на Рила като коневръз, ограничавайки броя на лагеруващите до една мизерна цифра и времето на техните полети в космоса през лятото.

Третата книга бе отворена пак напосоки, молейки за отговор на с въпроса ни: "А накъде сега, след като останаха пари само до най-близките спирки?..." Ето отговорът от книгата на Рьорих "Алтай – Хималаите", стр.269:

“Всички разстояния ще станат достъпни – и не потрошени скелети, а знаците на високото творчество трябва да посрещат тези крилати гости… Ще дойде младежта и ще цъфнат пустините!"

На въпроса ни за географската посока се отговори с ново отваряне: че е благословен пътят ни към "високи и сияйни сини планини". "Там живее един светец. Преди той се показваше на хората, а сега никой не го вижда. А знаем, че е там."

Надявахме се чрез четвърта книга да получим конкретен отговор на въпроса на домакинята, дали да предприеме едно важно пътуване в чужбина по здравни и лични причини, но не се падна нищо смислено. Вътрешното чувство бе, че ѝ се дава свобода сама да реши този проблем. Тогава отворихме пета книга ("Светата кръв на Свещения Граал" от М.Б.Р.Лий и Х.Хамилтън, стр.388). Десният палец се падна точно на следните думи: “…според които човек трябва сам да познае Божествените истини."

Най-накрая, Един, Който вижда и знае всичко, реши да разкрие ясно едно конкретно нещо, което се знаеше от само-то начало, но от деликатност то щеше да бъде спестено. Каза, че ако човекът, при когото отива приятелката, не е вегетарианец, перспективата за изцеление и за други положителни ефекти от тази среща не са гарантирани. Но заедно с това се даде и картина за един много светъл вариант (Бог преценява възможните линии на съдбата във всеки отделен момент): един цял етаж в планините с прозорци от всички страни, пълен със супер-техника и книжнина и посветен на Новото Човечество. Ако заминаващата прокара решително своите изисквания като славянка и българка и реши да работи за най-древния център на Всемирната Държава на планетата ни, ще се задейства добрият вариант. Нещо повече – непосредствено преди поканата от тази приятелка и обяснението ѝ за коя държава и кой град заминава, по непонятни причини в съзнанието на едного от нас ясно дойде образът именно на този град, запомнен от една прекрасна цветна фотография напоследък в Интернет.

Ето какви въпроси възникнаха тази сутрин в дома на едни приятели в Пловдив, когато се препрочитаха горните редове, с надеждата за отговор от Учителя:

7,15ч.

Във връзка с проблема на тази приятелка се появи мисълта за подобен случай с друга, дошла на Рила с един чуж-

денец през миналото лято. В един момент бе дадено да им се каже, че този чужденец е прероден известен немски композитор-класик. Гостът се развълнува много откъде знаем за страстната му любов към музиката. Приятелката каза, че неговата професия е съвсем друга, но че в цялото си свободно време той свири и композира до премала. Дал е алпийската си вила на тази българка, и там тя сега има чудесни условия да превежда антропософска литература. ***Преди да си замине, от Елма ѝ бе казано, че тя е издържала конкурсен изпит измежду стотици хиляди напреднали адепти от изток и запад, за да се роди в България. Даде ѝ се за домашно да мисли още една година защо се е родила българка...***

По повод на множество такива случаи ние искаме да питаме Елма: фатално ли е емигрирането на толкова много способни българи в чужбина – и може ли по някакв начин те да възстановят връзката си с мюонния, националния корен, който действа, както знаем, само когато човек спазва вертикалата (физическа близост до мястото на раждане)? Без да сме тесногръди националисти и бидейки поначало космополити по дух, трябва ли да мислим, че случайно моми са скачали от скалите, за да не станат кадъни и робини в харема; че бащи са убивали момчетата си, за да не станат еничари? Не са ли харемът и еничарството, преди всичко, духовно, окултно явление от много по-тънко естество? Винаги ли е предателство смесването с чужда култура и кръв – или мисионерството придава друг характер на екстровертното ни съзнание?

7,38ч.

- Утвърдените в мюонния път остават на мястото си. Но заедно с това има и хостонни божества и ангели, както и множество човешки, безсмъртни души, които се занимават с допирателни и хорди, а не с радиуси. Хордиалната структура на Битието е сферична. Без хордиални същества и същности, универсализацията на съзнанието е немислима, а оттук – и цялата универсална вселена.

Ето защо, не всеки е длъжен да стои на мястото, където е роден физически. Достатъчно е да се възвръща там поне веднъж в годината, за да възстановява радиалният ток на аза си от центъра на Земята. Това е възможно на и около рождения му ден, а също и в началото на Божествената година. (19 август. По-късно се изясни, че на и около тази дата това може да става и на Рила, и по всички други благословени планини, където има центрове на Агарта и се провеждат масови Съ-

бори на Великото Всемирно Бяло Братство, ако не се ограничава броят на учениците и оглашените, даже и на любопитните. Учителят никога не е ограничавал наплива на хора от света и по това се разпознава действието на Божествения свят и Божествените Школи - б.п.)

Националното съзнание е важен дял от съвършенството на всяко същество с монада и затова денационализацията на духа разгражда корена на егото чак до 48-то измерение! Остава нишката на 49-ото, чрез която се свързваме с духа на народа си, където и да се намираме. Постепенното обличане на мюонното тяло в етническите му облекла изисква среда с ***етнически*** *токове и характеристики: поддържане на езика и народностните традиции и култура, работа за кристализиране на Божествените ценности, родени от този народ, обмяна със сънародници на всичките 49 полета.*

Подмяната на материята във всички тела на човека, с изключение на мюонното, става с езиково и интимно общуване с ***чужденци*** *и това не е "грях" или "кармическа фаталност", но универсална работа на Духа за глобализация и космизация на съзнанието. Всеки народ си има корен - и попадайки сред него или близко до негов представител, ние приемаме част от неговата етническа същност и започва подмяна на клетките, на нервната система и всички останали структури и подструктури на по-слабата личност.*

Има коефициент на себизма и егоизма, който се измерва математически, антропологически. Човекът с по-силно себе или его подменя почти всички пластове в тялото на онзи, който е прекъснал връзката си с националния ангел.

Приказката за Синята Птица е една ***мюонна*** *приказка и отговаря на мюонния шперц "Навънка Няма Нищо". С този шперц се отварят всички светове отвътре-навънка, без да се помръдваме от мястото си и на един милиметър. Има адепти, които въобще не се движат и изглеждат като вкаменени. Степента на външната неподвижност отговаря на подвижността отвътре. Това не значи, че съвършеният човек не бива да се движи и външно, ала съвърше-*

ната неподвижност дава достъп към всичко.

Засега е рано да мислите за Мюонна Чистота и затова Господ ви е оставил да се развявате, да "мърдате" и да прахосвате силите си и вниманието си на-сам-натам. Но не мислете, че с това прахосване вие строите хостонното си тяло. Щом мотивът ви е "лично щастие" или "подреждане в живота", "създаване на престиж и име", вие отпадате от лѝстата на Господа моментално и ви измитат на боклука – считат ви за шкарто. Даже и най-напреднали адепти и гении не могат да помиришат хостонните реки на Битието, понеже баластът им от тези три тумора ги увлича към ***планетно*** *съществуване – или, по-скоро, съществование.*

Съществуването означава обмяна със ***същества****, а съществованието – опити за обмяна с* ***вещества и същности*** *(става дума за* ***ръкотворно*** *преработени вещества, а не за естествените – б.п.). Казвам "опити", понеже по принцип такава обмяна е невъзможна и затова в архивите на Битието няма нито един случай на опит за обмяна с преработени вещества и със същности, който да не е завършил катастрофално. Доказателство: гробищата, моргите и вида на съществата, които правят такива опити.*

Ето защо, всеки, който ви предлага да се обменяте с вещества и същности, а не със същества (създания на Бога с монада), е съзнателен или несъзнателен агент на ада и прави това, за да смуче от материята и енергията ви. Продавачите на вещества смучат ***материята*** *ви, а продавачите на същности – вашата* ***енергия****. Същности са не само адските, служебни подобия на хора и ангели, но и подобията на божества и идеи. Има подобия на религии, подобия на изкуства, наука, медицина, общество; подобия на райове, подобия на Бога и на начини за свързване с Него. Всичко това е допуснато да се създава в работилницата на Ремонтното Битие (ада – б.п.) по висше усмотрение на Върховния.*

Сега някои цитират думите в Словото, че чрез подобията Бог проверява мотивите и вкуса на съществата и по закона на Прощъпулника проследява

кой коя играчка, коя гнилост го привлича, за да открие душите, които са заразени. Предполагате, че Бог е нещо позаспал или пийнал, пооглупял от старост, та Му е необходима такава хитрост, за да проверява шуплите…

Нищо подобно! Във всеки миг и всяка точка на Трите Вселени Бог усеща и знае точно кой колко е цялостен и колко заразен; кои са оригиналните Му създания и идеи и кои – мукавите. Целият този театър, цялата тази шумотевица и гробищно разлагане са предназначени ***за вас*** *– същества с пламък от Бога! Няма нищо по-велико и грандиозно, по-вълнуващо и трогващо от човешкото покаяние, от покъртителния плач на милиони и милиони създания Божии, когато гледат филмите на живота си! Когато виждат какво са могли да изберат и какво са избрали в тази величествена Пиеса на Битието, предназначена за разцъфтяване на Свободната ви Воля, т.е. на* ***Свободното Желание****.*

Във всички свободни светове хората живеят и ходят така, както ги е майка родила.

Свободното Желание – ***ето*** *сърцевината на Тот: Онзи, Който тупа и пее в гърдите ви! Свобод-*

ното Желание не се отличава само със свобода на избора и поливалентност на вкуса, но то самото си е ***свободно желание.***

Свободата на Желанието – ето истинския превод на "свобода на волята" и най-големия, най-милостивия подарък на Бога, който Той е измислял някога! И с това Той е надарил ***последното*** *Си творение – Човека, - в което е вложил самия Себе Си под фòрмата на една безсмъртна искра или пламъче.*

Днес говорим за пламъче, не само за искра. Прекалено свикнахте с тази тема за искрата, но искрата не е върховното постижение на монадата. Във всинца ви постоянно цъка Огнивото и постоянно се пораждат искри, но почти мигновено угасват. Бог се мъчи да подпали сърцата ви с пламъка и вечния огън на Свободното Желание, но фитилите ви са сухи или мокри от ***вода****, не от гориво. Продавачите на "живот" и "щастие" са се постарали да напълнят светилниците ви с вода, вместо с Божествено гориво; и когато Бог цъкне с огнивото Си в сърцето ви – да ви накара да се влюбите, - вие само запращите, запращите, и почвате да пушите… Продавачите имат сметка от сълзите и пушека ви, понеже, като се разболеете от безлюбие и старост, те изпиват много лесно енергията ви.*

Свободното Желание! *Когато казах в Словото "Не пожелай" и "Извади окото си или отсечи ръката си, ако те съблазнява", аз нямах предвид това, което вложиха в думите ми подобията на хора.* ***"Не пожелай" значи да не пожелаваш хора без монада или техни творения.***

Да не пожелаеш, значи да не стане на желе горивото ти, да не клеяса и изсъхне светилницата ти, да не позволиш да я налеят с вода или мастило. Когато имаш гост и Бог похлопа на сърцето ти, да не мислиш дълго нощем: "Да ида ли сега да го прегърна, или е грешно?…"

Вашата мастилена култура досега е все от подменено гориво: вместо да живеят, ***описват*** *как трябва да се живее или как не са живели… Това е пак дело на онзи, когото помолих да играе ролята на "Ло-*

шия". Сега той подмени мастилото с електроника и кара създанията ми и техните подобия да се пулят в екрани, вместо да тичат голи по поляните…

Още съвсем малко – и религиозните и търговските окупатори на Земята, които ни обличат, ще си отидат. Тогава истинските хора навсякъде ще тичат като луди от радост и щастие!

*Пламък, пламък е моето Присъствие – искра е само **зачатъкът**! Без кремък и Желание няма как да светне искрата ми, но без Гориво няма как да се подпали. Ето защо Разумните Девици съхраниха маслото в светилниците си – запазиха вкуса си към безсмъртни побратими и идеи. И затова, като дойдѐ Женихът, влязоха с Него в Дома ми, а Неразумните останаха отвънка.*

*Постарайте се и вие да не останете отвънка, като се поддавате на рекламите и стоките на "преуспелите" хора – **имитантите** на човека, в които няма ни искра, ни пламък. Пазете се от пазара на веществата и същностите, защото той иска да изпразни светилниците ви или да ги подмени със скръб и мастило. И да се **скъсате** да пишете трактати и осияния, огнивото ви няма да хване, искрата ви няма да се превърне в пламък.*

Свободното Желание! *Това е темата, която ще ви изведе извън пазара на илюзиите – в Градината на вечната Радост и Щастие, където ще общувате с безсмъртни, а не със смъртни.*

Настанал *е този час – дерзайте!*

9,10ч.

Няма шега! Всички ръкотворни неща, включително и дрехите, ще изчезнат само за няколко минути. Ще заживеем както всички разумни цивилизации по вселената. Ще настане вечна пролет, за която мечтаеха поетите през всички времена. Хората несъздадени от Бога, както и заразените от тях, ще търсят пещери и прикрития, ще рият дупки, за да се скрият. Други веднага ще се опитат да покрият "срамотиите" си с треви и листа, но много скоро и те ще измрат като пуританите и търговците... Но едно ново поколение, което дойдѐ от Божествения свят - особено момичетата и младите жени, повечето от които днес са с душа - ще възстанови Рая на Земята!

26.V.137(2001)
София – Изгрев

ТЪРЖЕСТВЕН МИГ

ЖЛО / ММ

3 ч.сутр.

На 23 май бе изяснено и съобщено по телефона на една приятелка следното:

Поради избора на Учител, Братство и Школа, който е направила в този живот, и заради нейната преданост и любов ѝ се дава изключително редкия шанс да избира между три равностойни подаръка от Небето. Тя има свободата да избере един от тях и няма да има отрицателни последствия или намаляване на благословението, ако предпочете който и да е от трите.

Първият е да стане гражданин на вселената и да не се прераждa повече на Земята. Вторият е да се роди съвсем скоро в Русия, като ученик на Учителя, Който идва в Кавказ. Ще му се даде съвършено здраве и красота и ще има уникални дарби и способности, една от които ще бъде целителството. Под "целителство", за разлика от церителство, лечителство и пр. Небето разбира лекуване чрез свързване с ***Цялото****.*

Ако избере втория подарък, въпросната приятелка ще дойде като момче в семейство на съвършени родители в прекрасен дом сред природата и ще има всички блага и шансове в живота, без да се съблазни и отклони и без да преживее нито една болест, нито една деформация, нито една скръб или разочарование.

Третият подарък, който тя има право да избере, е да остане на Земята в това тяло, в което се намира сега, и да бъде съпричастна на мъките и скръбта на Христос, Който е все още на кръста. Положението ѝ ще се влоши още повече и болките и страданията ѝ постепенно ще се увеличават. С това ***също*** *би спомогнала за благоденствието и спасението на народа си и на човечеството. Казва се "също", защото и в другите два случая би била не по-малко полезна. Учителят не ще я укори и не би намалил с нищо щастието и обсега на въздействието ѝ, ако избере който и да е от трите подаръка.*

В изясняването на подробностите се разкри ново познание за пентагралните посвещения. Първо се даде информация за това, що е "Гражданин на Вселената", и защо това се постига или подарява единствено чрез самоопределение и преданост към Учителя – ***Единствения*** *Учител. Говорѝ се върху Единствеността и Избора, на фона на безгранична култура и толерантност към другите ученици и Учители, включително и към неокултните и даже адските. Всички хора и обстоятелства* ***също*** *са ни учители и Небето ни държи в кармични окови до момента, в който не разберем това и не приключим с безпокойството и тревогите, както и с осъждането, колкото и несправедливи да са действията на околните.*

Първото пентагрално Посвещение се постига чрез избор на Правата Вяра и беззаветна преданост към нея. Избралият Правата Вяра се разпознава по това, че не нарича останалите вери "неправи", а своята собствена – "единствено права". При все това, винаги съществува една и само една относително най-права вяра, дадена от Мировия Учител в най-последното Му въплъщение като Човек в даден свят или на дадена планета.

Друг белег на ученика с Първи Пентагрален Лъч над главата е тоталното му посвещаване на Словото, дадено от Учителя в последното Му въплъщение. Под "тотално", тук не се подразбира работа само с това Слово – Ученикът от I ранг обръща внимание и на други изяви на Словото през вековете и ги разпознава; изучава и други културни и духовни феномени, ала само в един много малък процент от свободното си време. Именно на тези ученици Учителят е дал задачата да прочитат по три пъти годишно Библията и да изчетат и обработят три пъти през живота си всичките Му лекции и беседи. Обработките биват най-различни: от анотации, резюмета и систематизации по теми - до преводи на чужди езици. Високият идеал на Ученика от I ранг, който вече е бил учен, гений и светец в предишни животи, е първо да се снабди с всички лекции и беседи на Учителя си и с източниците, свързани с описания на живота Му. Ето защо, в библиотеката на такъв ученик може да няма нито една друга книга – Небето не го държи отговорен за това. Разпознаването и пламенността

*при него са тъй силни, че за най-кратък срок той се снабдява с всички достъпни издания на Словото, хвърляйки всичките си средства за това, оставайки понякога дълги години само на хляб и вода и под една керемида. За този вид ученик е не само простено, но и задължително да не раздава книгите си със Слово Божие. Може да преписва и копира за раздаване други екземпляри, освен собствения, но само след като е събрал и обработил целокупно Словото по всички закони на подвизаването и предаността в I Посвещение – Посвещението на Вярата, на Избраните. Всъщност, избраният първо е **избрал**.*

*Значи, невъзможно е един първопосвещенец да мине във Второ Посвещение и да почне да разпространява Слово Божие, да раздаде до лист собствените си томове и да отиде на кладата в името на апостолството и Учителя си, ако не е имал поне едно качествено прераждане като ученик от Първо Посвещение. Ние **познаваме** такива ученици. През всички векове именно те горят по кладите, но ученикът от планината Арарат (Първо Пентаграло Посвещение) се отличава с подвиг за спасяване и съхраняване на **Словото**, а не на себе си или на близките си, на народа си. Спасяването на собствената душа е много по-ниска степен, макар и необходима и неизбежна. За близките си живее обикновеният човек като труженик и страдалец (II външна степен в Пентаграма – Чашата). За светското или окултното (религиозното, мистичното) външно познание живее обикновеният човек от III външна степен (Книгата). Той е любознателен, търсител, оглашен, поклонник, "фен", учен и пр. Това е **знаещият** или интелектуалецът, който ходи по курсове, медитации, лекции, школи, културни мероприятия и пр. и който се грижи за обучението и образованието си. Отличава се по това, че в библиотеката му книгите със Слово Божие липсват или са само няколко, а останалите са написани от обикновени хора, най-много до V Външна Степен, независимо дали представят себе си за мъдреци или учители. Истинският ясновидец **вижда** светлината на книгите или листовете със Словото Божие в дома им и може да ги извади със затворени очи - дори от дъното на сандъка. Всички останали книги в жилището на неправедника (обикновеният човек до V Външна Степен, дори и светците) светят с **физическа** светлина – етерна, астрална или ментална. С причинна, будическа и атмическа светлина се отличават книгите на Мъдростта през всички векове и те имат свои достойни представители. Това са книги на **виделината**, казано на български. Но само Словото Божие свети с вълните и частиците на **яснината**. То произхожда от **Божествения** свят и има елохимен, илухимен и алохимен характер. Естеството Му подмладява, преобразява и възкресява. Слово Божие не се продава, а ония, които го продават, се обезобразяват. Само Мировият Учител може да приема пари за книгите Си в*

отделни случаи, и то по системата "колкото обичате".

*Ученикът от I Вътрешно (пентаграло) Посвещение все още не може да разпознава Словото Божие, което тече през **Тръбите** (осияните, единаторите, холизаторите). Той още не е толкова съвършен. Неговата задача и обхват е да разпознае, спаси, съхрани, проучи и обработи Словото на Единствения, Мировия Учител. Едва в III Пентаграло посвещение става възможно разпознаването на **Вечно** Течащото Слово – Словото, което не прекъсва никога. Господ се е погрижил Словото Му да се лее и чрез Тръби (единатори, холизатори, проводници на осияния; често и чрез някои поети, влюбени, писатели, гностици, мистици, медиуми) - и това става непрестанно. Догматиците и каноническите от обикновените 5 степени (символизирани от външните фигури на пентаграма), а даже и учениците с един или два лъча над главата не разпознават този вид Слово и тяхната задача е да работят за Словото на Мировия Учител от най-последното Му идване на Земята. Не бива да ги съдим, че нямат сетиво за разпознаване на Вечно Течащото Слово и че обикновено му се съпротивляват или го осъждат, защото идвало чрез Тръби, а не от Извора. Те не знаят, че Изворът изпраща животворното Си Слово и чрез кристални, сребърни и златни Тръби на Словото Божие и че през тях То е не по-малко автентично и силно от изворното. Това, че често тези тръби са очукани и не особено блестящи външно има своите обективни или стратегически причини. Обикновените хора – водачи, труженици, страдалци, любопитни, любознателни, интелектуалци, учени, академици, таланти, гении или светии, а също и пророците и апостолите от първите две пантаграли посвещения **нямат** отношение към Живоструйното Слово Божие (Словото през Тръби и Чучури) и нямат понятие или потребност за живот със **съученици**. Жаждата за общ живот с космически съученици идва едва при пламването на Третия Пентагрален Лъч, символизиран и активиран чрез третото изпълнение на упражнението "Пентаграм" в паневритмията и чрез интензивно ходене и живот в планините със съученици от Класа, а не само с "близки" или други обикновени хора. Нещо повече: обикновените хора и дори пророци и апостоли, които са живели дълго с близки по кръв или ситуация, трябва да минат през една кратка или дълга процедура по етерно обезпаразитяване, преди да бъдат допуснати до Изгрева и в лагерите на Братството в планината през лятото и в по-горните класове на Школата.*

Така днес вие узнахте, че жаждата за живот на Изгрева и напускането на близките или другите обикновени хора, с намерението да се преселите в братско селище или да бъдете в планините със съучениците си произхожда от планината Синай – Третото Посвещение на Просветлението. Просветленият, Посветеният, е вече ученик от Младежкия или

Специалния клас в Школата и се отличава по това, че има собствена жилищна територия далече от близките по кръв или по кармична ситуация. Който не реализира ИЖР (Индивидуалния си Жизнен Радиус) и продължи да живее с близки по кръв или кармична ситуация след 28-годишната си възраст, не може да оцелее на Земята и си отива или се състарява рано. За ученика от Специалния Клас не е достатъчно да има само отделна стая. Родовата или ситуационната карма имат определен радиус и верижната реакция на взаимното разболяване и състаряване се възбужда само при преобладаваща и продължителна близост. Представите за "саможертва", "служене" или "изплащане на карма" чрез оставане в едно жилище с близките цял живот или при едни и същи съседи са крайно неправилни и са главната причина за всички болести и за взаимното оглупяване, озверяване и съкращаване на живота.

Небето е допуснало такъв морал и такова принудително съжителство и взаимно разрушаване с единствената цел да се шлифоват острите ръбове на себизмите и егоизмите и да се научат хората на примирение, прощаване, саможертва, служене и търпение. Наистина, докато не е изживяна тази карма или не са добити тия добродетели, човек не може да се освободи от съжителство с обикновени хора по никакъв начин. Учителят преди 2000 години е казал да напуснем близките си и да тръгнем след Него, но това става едва при подпален II или III пентаграален лъч – когато жаждата за живот с Него и със сродните души от Класа стане непреодолима. В този смисъл, подмладяването и пълното изчистване от етерни, астрални и ментални паразити стават възможни само при "въртене по къщите", т.е. чрез циркулации на аурите. Това се нарича "Епоха на Гостуванията" или "Зазоряване на Шестата Раса" – живот със ***сродни*** *души. Докато човек мисли, че сродни души са му обикновените хора до V Външна Степен или дори вярващите от неговата църква или учение, той е само оглашен, неофит, ученик от Неделния или най-много Общия Окултен Клас. Той гледа с почуда и огорчение как се състаряват и разболяват "близките" му и самият той при това търкане на аурите - и си мисли, че им служи... Честите изцеления и подмладявания и спасяването от болести и оглупяване или отчаяние при окончателно излизане от къщи е доказателство, че Индивидуалният Жизнен Радиус е почнал да действа.*

Мисълта, че сдобиването със собствено жилище и напускането на "близките" и съседите е икономически невъзможно или неетично произлиза от самия център на ада и говори за много нисък коефициент на интелигентност. Значи, образование и интелигентност са две различни неща. Човек може да има и 10 факултета -и пак да е ниско интелигентен - да не

*схване зависимостта между близостта и нещастията. Интелигентният човек живее сам и се вижда и обменя с близки хора и сродни души само от време на време. **Това** е моделът на Младостта и Безсмъртието. Срамно е човек да се зове духовен или окултен ученик – и още да не е разбрал тия неща.*

Бог подготвя особени съдби и на ония, които си мислят, че са християни, а се ширят в самостоятелно жилище, докато близките им или приятелите им се гърчат, натъпкани в напръстник. Казано е, че такива не ги очаква нищо добро когато си заминат и че там те ще се борят за късче хладна земя под краката си, защото децата им приживе са се самоубили от отчаяние или са попаднали в психиатрията. Нещо по-лошо – принудили са се да живеят с вампири и тунеядци, с насилници, за да не останат на улицата. Всеки човек, който има възможност да продаде жилището си или да го замени за по-малки, дори за порутени селски къщи или тавани, за да подсигури свободна територия за близки или приятели, за бедстващи майки и творци, но не прави това, е агент на черната ложа и се бори с нокти и зъби да задържи битовата си ситуация непроменена, защото има астрална изгода от това. Тунеядецът – защото му е удобно; егоистът – понеже му е по-приятно сам и нашироко; вампирът – защото тясното съжителство и тревогите са условие за засмукване и подлудяване на ближния.

Тези дълги предварителни обяснения тук не са случайни, защото касаят пряко тази, за която е личното послание. Тя никога не е живяла с голям индивидуален жизнен радиус.

Именно за нея, на която се дава свобода да избере един от трите подаръка на Учителя, се отнася и едно сериозно предупреждение за възможна верига от опасности в живота ѝ, което ѝ бе съобщено.

Ако при избора на един от подаръците тя изпита и най-малката тревога и безпокойство и продължи да осъжда вътрешно и външно причинителите на неправди, свободата ѝ да избира ще се отнеме. Тогава Учителят сам ще реши дали тя да си отиде в близко време или да остане на Земята като светица и мъченица. Но и тогава тя трябва да приеме това с благодарност и примирение.

Не е изключено в тези предварителни думи отново да се е проявило и оригинално Слово Божие, а не само да е преразказ, но сега ще помолим нашия Най-Голям Приятел да каже и нещо съвсем ясно "с алени буквички"…

*- Осияни, щастливи деца на Бога! Настава час и сега е, когато мнозина стават Граждани на Вселената. Дава им се **универсално** тяло, с което могат да бъдат във всяка точка на Битието - или самото Би-*

тие.

Универсалното тяло е тяло на Учителя. С това тяло ти си всезнаещ и всемогъщ като Бога, ставаш едно с Бога. Това обаче не може да стане, без да сме намерили и разпознали Учителя. Увлечението по обикновени хора и учители не е грях: то е насъбиране на мед от поляната на Бога. Всеки човек или учител, който има частица от Бога в сърцето си и не продава знанието си, е красиво цвете на Неговата поляна, върху което можете да кацнете. Така че не се тревожете, когато мушиците кацат по цветята. Радвайте се на приятелите си, когато ходят насамнатам, не ги призовавайте към Дървото на Живота, което цъфти с всички цветове на Вселената. На простите, простосмъртните същества, е необходимо да хвърчат по обширната Божия поляна, която наричаме "свят" или "вселена", за да събират прашец за кошерите си. Докато си мушица, събираш мед само за себе си; докато си пчела, събираш за близките и ближните си, вълнуваш се от "сродни души"; но станеш ли дете на Бога, ти добиваш ***универсално*** *тяло и почваш да раздаваш на всички.*

Универсалното тяло, универсалното съзнание – съзнанието на Ученика и Учителя – се отличава с пълен мир и радост. Когато тревогите престанат, знай, че универсалното тяло е близко. Когато притесненията за правди и неправди изчезнат, ти си вече в райската градина – в Свободната, Новата Вселена на Отца. Тя е тука, не е някъде другаде. Който тръгне да търси щастието и хляба си "някъде другаде", той е още пространствено същество - мисли, че има нещо навън. Който се мъчи ***сега*** *и отказва живот на себе си и на другите, за да му се случи нещо добро* ***в бъдеще****, той е същност или същество във* ***времето*** *и попада под* ***неговите*** *удари. Който се лее като извор за всички в настоящия миг и не престава през цялата вечност, той се прощава с пространството, разлива се в безвремието, и попада в Царството Божие – Царство на благодат!*

Като престане тревогата за насъщния и безпокойството за бъдещето, почват да действат тот-

физата и яснофизата. Тогава ти не продаваш живота си заради пенсия, защото съдбата може да те "пенсионира" по-рано... Всички религии и учения днес са за душевни пенсионери – "трай коньо за в бъдеще"... Всички вие познавате много пенсионери – харесвате ли ги? Най-блажените от тях почиват в хубави гробове, а най-бедните – в общи могили. Хванали са се на въдицата на дявола – да се подсигуряват. Когато има повече кукички, те работят и след пенсия, за да подсигуряват близките си. И ***това*** *е добро, когато лишаваш себе си заради детето си; но то е само* ***забавачницата*** *на Доброто.*

Приемете подаръка - който и да е той. Ако поискате да станете гражданин на Вселената, вие сте развили тотфизата си и ще станете творци, създатели. Ще творите и създавате наедно с Бога.

Ако изберете да се родите като ученик на Учителя в Неговото последно идване на Земята и да станете прекрасен, вие сте развили яснофизата си и ставате пророци, апостоли и благородни майки и възлюбени на Новото Човечество. Помагате на Учителя да възстанови рая на Земята.

Ако изберете да страдате със Сина Му и Дъщерите Му на кръста, вие сте развили хиперфизата си и приемате ***Възкресение чрез Страдание****.*

Б.п.: За такъв вариант М. е предупредена в лично послание от Елма още на 22.VI.1984 г.: "Росата на живота не е във външните средства и масажи, а в интензивния живот. Пред М. стои ултиматум: или да оживи природата си, или да рухне."

Почти всички по-възрастни ученици на Учителя избраха пътя на страданието.

Боговете и ангелите трябва да станат Човеци и да се самоотрекат, ако искат да възкръснат. Възкресението е велико тайнство, при което стигаш до пълно сливане с Бога – до благостта.

Благост при ***всички*** *обстоятелства! Благодаренето при всички обстоятелства е* ***дрехата*** *на благодатта, а блаженството – за всички и с всички по*

*волята Божия – нейният **цвят и плод**.*

*Приеми един от трите подаръка в тоя Тържествен Миг и признай, че смирението и примирението са най-вертикалната пътека към Вечността. Не съдействай на враговете на Бога чрез тревоги и огорчения и приеми пълно изцеление, ако станеш **християнка**. Християнин значи **блажен**: глух и сляп за утрешния ден; Християнин значи **благороден**: сляп и глух за изопаченията на истината. Християнин значи **прекрасен**: САМ С ВСИЧКИ.*

Край - 7ч.

Първа емисия на глас на този текст бе излъчена в духовния ефир от една "триама" (свещена триада от сродни души, според И.Ж.П Гери) от 7,30 до - 8ч. сутринта след получаването на това лично осияние..

30.V.137(2001)
София

НАЙ-ДОБРИЯТ УЧЕНИК

*Тази сутрин, след обстойни инструкции насън за генерална програма "България", по пътя към паневритмията се изясни, че **днес е необикновен ден и че на няколко души могат да се дадат небесни подаръци. Каза се при какви ус-***

***ловия те могат да бъдат получени**. Напоследък Учителят раздава подаръци. Един от тях бе шансът за пълно оздравяване на една приятелка, който не беше предвиден в началото, когато ѝ се предлагаше да избере измежду три подаръка. За това допринесе и молитвата за нея в кръг от една група съвсем нови приятели, пред които бе прочетено последното осияние за нея. Каза им се, че не случайно са се събрали точно десет души и че това е предвидено, а една от присъстващите бе донесла точно десет чаши за сока, с който ни почерпи, без да знае колко човека ще дойдат. При посещението на приятелката в болницата я заварихме добре и сияеща, странно подмладена. Каза, че няма да се налага ново лечение с антибиотици и че скоро ще я изпишат, а само допреди няколко дни лечението не бе дало никакви резултати, тя е била на системи и е имало опасност за живота ѝ.*

***Подаръците тази сутрин бяха определени за четирима души, в зависимост от тяхното поведение.** Един от нас нарочно остана да играе паневритмия сам, защото бе казано, че ако до "Запознаване" включително някой дойде и пожелае да играем заедно, който и да е той, ще му бъдат изпълнени три най-съкровени желания. Още в самото начало дойде една сестра, но не пожела да играем заедно и също предпочете да остане сама, макар и де бяхме само на една крачка разстояние. Мнозина не знаят, че има паневритмичен закон, според който е желателно да играем с колкото може повече хора и че в края на живота ни се прави рекапитулация не само на броя на хората, с които сме играли и живели, но и за това, дали сме поканили поне веднъж и тези, които са ни най-антипатични. Нещо повече – истинската игра на паневритмията изисква да прекараш по-голямата част от денонощието с партньора, с когото си танцувал, а определена по-малка част – с втория си партньор при изпълнение на Пентаграма. Поне 2 астрологически часа през деня се прекарва и с хората от целия лъч, в който сме играли. Това е възможно само за ученици от Специалния Клас и по-горните. Тия, които са обвързани или привързани към едного и играят само с него, не са и не могат да бъдат в очите на Небето в класове, по-горни от Общия. Те не знаят за изискването на Учителя всеки ден да се играе с различен партньор, а при изпълнение на Тройния ритъм това да се реализира 20 дни от месеца, като 10 може да се играе с най-близкия ни човек, ако е такъв и в очите на Бога.*

Бе направено само едно движение от "Запознаване", когато един ведър, добродушен и енергичен младеж се яви изневиделица сякаш от нищото, помоли ме да се включи при мене и продължихме да играем заедно. Тогава вътрешно се по-твърди че "Златната Рибка" ще му изпълни три най-съкровени желания и това му го казах след края

на играта. А той възкликна щастлив: "Знам, нали сутрин-та се помолих на Учителя да ми изпълни три желания и ми се яви точно Златната рибка!"...

По време на пентаграма стана ясно кой може да е вторият човек, комуто "Рибката" тази сутрин е готова да изпълни едно най-съкровено желание, ако той реагира по определен начин. Това беше момичето от двойката, с която се разменяме по време на това упражнение. След завършването на паневритмията, всички от лъча по традиция се поздравихме с ръкостискане, добри думи и усмивки. Но "Рибката" ми каза: "Няма ***ти*** *да отиваш при нея да я поздравяваш – тя трябва* ***сама*** *да дойде при тебе!" По една или друга причина обаче момичето не прояви такава инициатива и с това подаръкът я отмина. А можеше да поиска всичко – дори завършване на еволюцията и сливане с Бога!*

Имаше още двама души, за които бяха определени подаръци. Явно тази сутрин тече урокът за симпатии и антипатии. Човекът с "Рибката" забави ход по алеята, за да може те да го настигнат, но усети силното им нежелание за тази среща и се отби малко вдясно, за да ги остави свободни. Те даже се шмугнаха в гората, само и само да не минат край него!... С това и те се разминаха с подаръците си, които не бяха никак малки. Едва вечерта се изясни, че техните подаръци са дадени на друг приятел, който остави работата си и с радост и ентусиазъм дойде да помогне за стягането на багажа на една приятелка, за която от няколко дни тече Живоструйно Лично ***Осияние със заглавие "Най-добрият ученик". Сам Този, Който ни говори, настоя за това заглавие. На въпроса няма ли и други отличници, Той отговори, че има, и то много, но за тази приятелка каза, че в момента тя е най-добрата ученичка измежду всички християни по Земята, които са имали имоти. Те може да жертват личната си собственост от сърце, но я даряват не където трябва и както трябва. А тя е постъпила по най-Божествен начин: не само подарила всичките си имоти без остатък, но и ги е подарила*** **персонално,** ***както иска Бог. И то точно томува, към когото я насочва Бог****.*

Може ли да ни каже нещо по всички тия въпроси Този, заради Когото сме живи?

15,58ч.

- Обикновеният човек, дори и окултният ученик от началните степени на Пентаграма, не се отличава с ***абсолютна*** *преданост и послушание. По тази причина остава несъвършен и старостта и болести-*

те го преследват. В някои случаи преданият не се превръща външно в млад човек на 33 години, но ясновидците виждат, че вътрешно е такъв.

Не случайно, съвсем не случайно контактът този път се прави с ключ и връзка с два възела: един най-долу и другият - най-горе. Правилно се сетихте, че тече урок и действо на тема: "Както на Земята, така и на Небето". Не си обяснихте само защо единият край на връзката е по-дълъг от другия. Това е защото има два пътя: от Небето към Земята и от Земята към Небето. Пътят от Небето към Земята е по-дългият и затова идването в Царството Божие на Земята е най-трудното, най-последното нещо. Пътят от Земята към Небето е много по-кратък, понеже е въпрос на индивидуален подвиг. Значи, раят няма да дойде скоро на Земята. Но всеки може сам да възлезе в рая за много по-кратко време, дори и в настоящия миг, ако вземе правилно решение и започне да го изпълнява незабавно. Тогава раят се появява в него и около него, понеже той не е някъде далече, а в отделни случаи може да се прояви и като негов собствен рай на Земята, в малкото пространство, което заема. Тогава болестите престават, младостта нахлува от всички страни, птици пеят, цветя цъфтят, плодове зреят и всички се надпреварват да му идват на гости.

*Някои ще кажат, че не може да се говори така за християните, след като те не знаят кой е най богоугодният начин да постъпи християнинът. Там е работата, че знаят. Знаят го от Евангелието, писано и неписано, знаят го от лекциите и беседите на Учителя през този век, знаят го и от целокупното Слово Божие, което извира постоянно по света, както и в сърцето на всяко същество с искра Божия. (Обясни се, че изразът "този век" не се покрива с новия век, който започна сега. В Случая Учителят има предвид **златния** век на България, който има много по-големи граници във времето и извън времето, както и в космическото пространство – б.п.).*

Вие всички знаете какво значи думата "титуляр". Знаете от Словото, че ако някой има собственост и я отдаде така, че да престане да бъде неин

*титуляр, Небето му дава в замяна **космическо** гражданство – достъп до царството Божие в Трите Вселени.*

*Една от степените на християнството и окултното ученичество е да приемеш в дома си човек с искра Божия и да му дадеш достъп до всичко, с което разполагаш. Някои дават по-малко, но пак са християни, в съответната степен. Законът за двете ризи в Евангелието е закон на "половинъка" – да даваш **половината** от всичко, което имаш, включително и от парите си, спестени или текущи, на този, с който си в момента. Знаете също, че половинъкът се дава и в недвижими имоти: човекът с душа изпитва импулс да влезе в двойно по-малко жилище, ако ще да живее и в тиква и краката му да останат да стърчат навън, само и само да изпълни закона на половинъка – закон, който привлича сродната ни душа, където и да се намира тя. (Това не важи само за недвижимите имоти, но и за движимите и за вещите. Колата си, телевизора си, компютъра си ги продаваш или пък в самото начало ги купуваш по-евтини, за да заделиш Божия принос. Учениците от още по-горно ниво подаряват по този начин 75 на сто! Невинните, които вече завършват еволюцията си, отдават 100 на сто – това вече знаем. Те не си купуват нищо, понеже всичко им се **подарява**: от игла до планета или вселена. Те раздават на всички страни **такава** мъдрост, **такова** здраве, **такова** подмладяване и щастие, че всички се надпреварват да ги обсипят с любов и подаръци - б.п.)*

*Начинът, по който реагира сестрата сега, е още по-съвършен и клони към закона за **цялъка**, независимо дали ще отдели десятък от продажбата, както направиха други. Тя доказа съпричастието си към Божието Дело и изпълнението на **закона за отсъствието на титуляра**. От Словото знаете, че **Любовта се измерва не само с необходимото присъствие, но и с необходимото отсъствие**. Присъствието стига до върховете на **духовния** свят, но отсъствието може да отвори **Божествения**. Когато човек е титуляр и прави добро с лично присъствие в имотите си, той не може да се изкачи по-високо от духовния свят. На езика на осиянията това значи, че не може да слезе **по-дълбоко** от него, защото духовният свят се отличава с височина, а Божественият -*

с дълбочина.

*Да отдадеш такава част от имотите си, дори и нищожна, че да останеш, ако трябва, и на палатка, но без да ощетяваш близките си – това е подвиг, който клони към **Цялото**. Това, че сега някой иска да остави един дом и градина за Словото, Делото и Живота в ръцете на същества с искра Божия и да заживее на друго място във възможно най-малка къщичка, е изпълнение на закона по всички правила на Школата и попадане в преддверието на безсмъртието. Небето не ви прави длъжни към близки и наследници, след като сте користно лишени от наследствената си част. Щом разполагате със собственост на Земята и я разделите и подарите по закона на десятъка, половинъка или цялъка или на плаващото дарение, вие влизате в най-вътрешния кръг на Школата и почвате да пътувате с Класа по звездите. ("Плаващото дарение" е свободен дял в интервала от стотък или десятък до цялък, според импулса и възможностите – б.п.).*

Сега ви предстои да поискате и да намерите начин за отсъствието на титуляра от собствеността му не само фактически, но и юридически. Затова, помислете и се съобразете със съществуващите закони, а в бъдеще създайте нови закони в света.

*Отсъствието на титуляра от дома и земята, която е подарил, не е абсолютно [изискване]. Вече знаете, че той може да идва там на общо основание - на равни начала с всички останали, - ако иска да съдейства на Словото, Делото и Живота. (Тук се имат предвид случаите, когато бременната, кърмещата или свободната майка или въобще Божията душа, която е пусната в имота, е поканила на гости собственика му за известно време **по симпатия**, без да знае, че именно той е титулярът. Според един от регламентите, той има право да се върне в имота си или да разполага с него както намери за добре веднага след изтичането на договора. Затова анонимността му трябва да е абсолютна, той трябва да се е прикрил по всички възможни начини дори и чрез светските закони. В противен случай обитателката може да се принуди да се държи с него така, както се държат всички зависими – б.п.)*

Обаче вие не изисквайте от никого, нито му подсказвайте по някакъв начин да постъпи като Синовете и Дъщерите Божии, които нямат абсолютно

*нищо свое и живеят където ги поканят. Това е закон за **цялъка** и той е немислим за обикновените хора и учениците **до** IV посвещение. Ако някой от тях се опита да се надскочи и раздаде всичко, без да остави поне една керемида за себе си, той може да попадне под ударите на Закона. Има закони, отделни за всички категории обикновени хора и ученици. Не може да излизаш от семейството си дори и при най-тежка карма, ако вкусът ти още не е развит и ако при "освобождението" си се свържеш пак с хора от по-ниска еволюция. Нямаш право да даваш десятък или да раздаваш имотите си, ако нямаш предани приятели, които копнеят да живеят с тебе, без да те ограничават. Ако нямаш такива приятели, ти си още в началото на пътя и **трябва да пазиш** собствеността си, защото за теб важи правилото на светията и праведника: "Моят дом – моя крепост".*

*Сега тук си говорихме за светски, материални работи, но те имат важно значение за самоопределянето на ученика. Има и друга материя – свещена, Божествена, девствена – материята на нашето собствено тяло. **Това** е истинският ни дом и един ден хората ще разберат, че може и без ръкотворни домове и предмети и без обработване на земята. Този наш дом обаче също се отдава на души с искра от Бога, но това е висша наука, висше тайнство на класове, по-високи от Общия и Специалния (Младежкия). Вече се правят такива опити, но те са опасни и недостъпни за обикновени хора и за оглашени. В класовете, по-горни от Специалния, размяната на домовете през III и IV стадий от всеки цикъл не е само в човешкия смисъл на думата "дом" или "къща". (Циклите биват денонощен, месечен, годишен, 7-годишен, 14-годишен, 28-годишен и пр. – б.п.)*

*Учениците, Учителите, Възлюбените Божии си разменят и телата, в които живеят, според един велик закон на Божествената обмяна и размяна, за да могат да видят нови същества и светове, да могат да изпитват нови измерения на Любовта, Мъдростта и Истината. Това може да се прави само с равен по еволюция или по-напреднал - и то само в космически класове **под прякото ръководство на Учителя**.*

При това този, с когото живееш на Земята и на Небето през всеки втори цикъл, ни най-малко не се тревожи за твоето отсъствие през третия и четвъртия цикъл и от гостите, които идват в дома ви или в тялото ти по това време. Той сам взема участие в това свято дело с преголяма радост и щастие, понеже не е заразен от представите на сатанинските религии. И наистина, това е най-моралният акт в Трите Вселени, тъй като "правоверните" и "моралните" съпрузи и партньори, които следват каноните на църквата, не знаят че много често блудстват с духове от пъкъла, влезли в тялото на този, с когото спят – особено когато се употребяват алкохол, месо, риба и цигари и когато има критика. Постоянното и преобладаващо присъствие в един дом също измества двойниците и астралните тела на обитателите му и дава възможност на низши духове да мърсят вас и ближните ви, без да подозирате това. Не знаете, че тези измествания и обсебвания стават и при интимни връзки и живот с хора от по-ниски вери и идеологии и по-нисши космически раси. Тази трагедия се превръща във вакханалия на дъното на нисшия астрал не само с елементали и дяволи, но дори и с най-близките ви и съседите ви, когато някой спи след изгрев слънце или когато се влиза в интимни отношения след 9 ч. вечерта. ***Необходимостта от Индивидуален Жизнен Радиус по време на всеки Първи цикъл е тъй голяма, че ако някой го наруши и влезе тогава в аурата ви, дори и да е самата ви сродна душа, има опасност за самата ви монада!***

Тази нощ ще извършим едно упражнение с будните ученици. Запомнете тази дата – 30 срещу 31 май 137г.! Чуйте какво ще ви разкажат приятели и познати за сънищата и преживяванията си през тази нощ. Един ден, ако съберете такива разкази, ще ви поговоря в кой свят сте били по време на това упражнение. Това е една съвършено непозната зона на ясновселената, неизследвана още от никого. Красотата там и блаженството са тъй чисти и необикновени, че още няма космичен език или музика,

които могат да ги опишат.

*Преди да продължа, искам да копирам тук нещо изумително: намерих в интернет съобщение **точно от 31 май 2001 г.** - именно за сънищата, които ни изпраща **Бог**!:*

"МОЖЕ ЛИ БОГ ДА НИ ГОВОРИ ЧРЕЗ СЪНИЩА?

Четвъртък, 31 Май 2001, 07:00 вечерта, Джейн Хеймън

Бог изпитва наслада да общува с нас. Нашият дух разпознава гласа Му и да бъде окуражаван даже и по време на сън.

Във време на обезсърчение, ако òтговорите на молитвите ни закъсняват или не са онова, което сме очаквали, ние може да изгубим надежда и даже да се усъмним, че Бог ще се откликне. И за да ни помогне, понякога Той ни помага чрез сънища или видения.

Той направи това с мен и съпруга ми скоро след като родих син с рожденен белег на лицето. Една жена, която живее на 45 мили разстояние от нашия дом, е имала видение на бебе с чорапчета върху ръчичките и крачетата си. Започнала да се моли за детето, макар тя самата да не разбирала значението на видението си.

По-късно същата седмица извършихме посвещение на сина ни на Господа по време на вечерната петъчна служба. Рожденият дефект по лицето на сина ни бе тъй чувствителен, че ни се наложи да поставим чорапчета на ръцете му, за да го предпазим от самонараняване. Когато детето бе поето на ръце по време на посвещаването, жената, която присъствуваше на службата същата вечер, разпозна в него бебето от своето видение.

Явно Бог е изпратил това видение, за да я вдъхнови да организира молитва за моя син и корективна хирургическа операция в ранните дни на неговото детство. Видението и молитвите ни благословиха с ново насърчение и надежда по време на този дълбоко травмиращ период от живота ни.

Все пак, нашата опитност не е необикновена. В Свещеното Писание има много примери, в които Бог дарява утеха и надежда чрез видения и сънища."

***

17,33 ч.

Вечерта на същия ден (30 май) се преживя и изясни нещо не по-малко уникално, в духа на Присъствието и Подаръците на Този, Който е Вечно Жив и ни люби и обича безгранично. С една приятелка отидохме на поредния концерт от Софийски музикални седмици в зала "България". По причини, които узнахме по-късно, тя се бе "заблудила" за часа на концерта и закъсняхме с половин час. Жените бяха безмилостни и не искаха да ни пуснат в залата преди антракта. Тогава отидохме до най-

предната врата отвън, за да чуем все пак нещо. Чувството за присъствието на Някой Незнаен през този забележителен ден и блаженството от това не ни напускаше нито за секунда. И в мига, когато се оформи мисълта "А за кого ще бъде днешния Ти Подарък, който бе пропуснат от една от играещите сутринта?", се случи нещо необикновено. Чу се странен звук откъм сцената и оркестърът млъкна. След секунда отвориха вратата и ни пуснаха. Разположихме се удобно много напред и узнахме, че цигуларят е скъсал струна… Наложи се да почне концерта отначало… Това бе едно момче-виртуозче от Австрия. Нашият Човек обясни отвътре, че Подаръкът преминава към ***това*** *момче. (Двете думи "Нашият Човек" по-горе сами се изписаха в лилаво!) От този миг нататък този музикант ще е окрилян и осиян директно от Елма и животът му ще протече по съвсем друг начин. Фактът, че Учителят е решил да скъса струна на цигулката му, за да влезем, изменя съдбата му коренно. Приятелката възкликна "Страшен си!", предполагайки че обикновеният човек до нея е извършил съзнателно някаква магическа операция, но ѝ бе изяснено, че той няма нищо общо и че в момента пак се проявява Някой Друг. След концерта ѝ бе разказан идентичен случай през 60-те години, когато бе отложена цяла премиера на "Вълшебната флейта" по същата причина. Тази опера на Моцарт е уникална не само с музиката си, но и с факта, че представя на сцената чрез Зорастро самия* ***Христос****. Затова при всяко нейно изпълнение тя се гледа и слуша от целия космос – от безчислени цивилизации, като едно от най-съвършените творения на Духа. Но не всички същества от безкрайната вселена могат да присъстват във всяка точка на Битието – обикновено са нужни препредаватели, каквито представляват мозъците на някои хора в залата. В редки случаи няма нито един човек в залата с подходящ мозък и еволюция, за да може да осъществява предавания на практически безкрайни разстояния. Понякога е достатъчен само един Посветен, но обикновено са необходими повече хора - приятели или непознати. Така в отделни случаи един концерт или опера се препредават от двама или трима души, а повечето пъти от много повече, в зависимост от броя и качеството на относително най-чистите хора в салона. Предпочитат се слушатели, а не изпълнители на сцената, за да се предава звукът интегрално. Вегетарианци и въздържатели предават най-чисто, а последователи на Жива Школа на Бога на земята дават най-мощна и чиста емисия. Затова избягващите културни прояви, които твърдят, че светската култура била отклонение от Словото и вярата, легитимират себе си като* ***ограничени*** *последователи - и черепите им доказват това.*

Та в случая с "Вълшебната флейта" през онази далечна година бе отложено едно генерално представление не защото

в последния момент бе прилошало на един от певците, но понеже не дойде третият човек от една космическа тройка тази вечер. Без него космичното предаване на операта бе станало невъзможно и затова се наложи да бъде елиминиран временно един от певците и да се отложи спектакълът. При следващото изпълнение присъстваха и тримата - и излъчването бе успешно. Спирането първия път се е наложило, тъй като премиерите на такива спектакли имат грамадно значение.

Тази вечер обаче, след изпълнението на австрийския цигулар можеше да бъде допусната фатална грешка, каквато обикновено коства големи главоболия на Всемирното Съзнание. Повечето посветени не знаят, че ако останат на втората или третата част на някой концерт, в която е обявено дяволско произведение или модернистична какофония от някое конюнктурно име, съществува опасност препредаващите да не се затворят навреме и да избият безброй същества из вселената. Свободната Воля допуска дяволи и увредени хора да творят и дисхармонични неща, освобождавайки подтиснати енергии или разрушавайки съмнителни същества и вселени. Всичко, което става, е предварително изчислено, допуснато и балансирано от господарите на Кармата. Ангелите-пазители обикновено затварят старателно предавателните канали и сетивата на космичните слушатели при такива случаи, бдейки за техния живот и нормалност. Но в отделни случаи има пропуски - при особено мощен посветен в залата предаването е тъй силно, че може да ***пробие*** *даже тази защита. Това* ***също*** *е предвидено и допуснато, но картината е печална.*

В случая трябваше да станем и да си тръгнем веднага след Паганини, но някаква инерция ни застави да останем и на един модерен композитор. Въпреки величината му за културата на астрала и нисшия ментал, прозвучаването му в преддверието на безсмъртните светове би създало сериозни проблеми и затова посветените в залата се заключиха с девет предпазителя, макар и с миг закъснение. По тази причина пораженията в космоса бяха минимални. Разбира се, композитори от този род вършат ***кармична*** *работа и Майсторите на Логоса и Естоса използват тези бойни чукове всеки път много умело. Композитори, изпълнители и фенове на такъв вид естетика трябва да се разболеят от съответните болести, за да ги предадат по веригите си от сродни психики из космоса, които имат същия вкус. Извратеното в нас има нужда от извратени хармонии и дисхармонии, дори и да ги счита за постижение и да изпитва своеобразно удоволствие от тях. По този начин се откъртват цели блокове от адски втвърдявания в астрала и ментала и даже в причинния свят, но движението им из съответните ни вени и артерии често има*

тромбичен характер и ако не предизвика летален изход, поддържа дългогодишни хронични болки и депресии. Духовните лекари лекуват такива пациенти с предкласика, но те обикновено се съпротивляват и си искат дозите адска естетика. Горе всеки знае защо са направени рогове на електрическата китара, а земната наука доказва, че геноцидът, който тя предизвиква, се равнява по децибели на ниско прелитащ реактивен лайнер. От много такива концерти изкарват младежи на носилка.

*В някои случаи, много рядко, Управляващият настоящите книги изисква опознаване и на Тъмната Зона. Това е едно цяло Посвещение; по-точно две пентагрални Посвещения, и то най-високите – IV и V. Учениците от тези два ранга слизат и в ада, за да го опознаят и да добият мъдрост за причините, които довеждат милиони души тука. Външно, тези Посветени трябва да минат и през **земните** арени на тия дяволски касапници, за да развият съчувствие, милост, непримиримост към злото и безтрепетност пред него.*

В такива редки случаи, въпреки личната съпротива на съставителите и разбирането им за "слепотата за злото", Източникът настоява да се експонират и някои "досиета" на черната ложа на Земята.

*Във връзка с темата по-горе има грамадна по обем информация за индивидуалните и масови трагедии, предизвикани от рокендрола, много статистики на безбройните смъртни случаи. Бе открит и един текст от католическо-православен произход. Нямаме право да го редактираме, понеже е авторски; ще се примирим с типичния манталитет и фразеология на църквата, но за нас тук са интересни фактите. **Който иска, може да не го чете. Тъй като това е една ярка и непримирима антитеза, а ние търсим синтезите, то който е компетентен, може да излезе и с коментар или опровержение на статията по-долу и да аргументира има ли нещо Божествено в модерната музика и къде – или тя изцяло си остава дело на пъкъла?***

РОК-МУЗИКАТА*

[* От "Православна беседа": употребяваме думата " *музика"* в съчетание с днешните течения на поп-културата при следната уговорка. За нас това възвишено изкуство няма нищо общо с шумотевицата, която днес незаслужено се самоназовава "музика", подобно на безсловесието, което дръзко си присвоява нарицанието "литература". Музиката, както всяко друго изкуство, е изкуство дотогава, докато изразява стремежа на човека към съвършенство, докато в нея се отразяват Божиите заложби у човека. Бедствието, наричано днес "музика" е резултат тъкмо от обратното: от стремежа — съзнат или не — на съвременния човек към саморазрушение, от бунта срещу Бога и всичко, което бидейки прекрасно, може да поведе сърцето и ума към Него, от все по-явния стремеж към безсловесното, безразсъдното, бесовското. Това бедствие не заслужава и не трябва да се

нарича "музика", а "демоника"… За съжаление словесността днес също е подчинена на модерността и не търпи изяществото в изразяването!..]

Необикновено широко е започнала да се разлива тази бедствена стихия — западната рок-култура с всички нейни разклонения и прояви. Крайно разрушително и пагубно влияние върху душата на християнина имат джаз-музиката, рок-музиката, пънк-музиката, дискомузиката и други подобни форми и явления на съвременната популярна музикална култура, която не се ограничава само в областта на изкуството, но засяга всички страни, всички най-дребни детайли от живота на съвременната младеж. Тази култура постоянно се изменя, подобно на хамелеон, нагаждайки се към всички оттенъци в настроението на новите поколения. Тя променя наименованията на своите «нови» стилове, понякога даже сякаш отхвърля вчерашното и се бунтува против себе си, та по такъв начин да оживи интереса и вкуса към нейната същност, която остава непроменена. Това явление е крайно възмутително, отвратително и оскърбително за всеки поне малко благочестив човек, още повече то е неприемливо за християните.

Самата поява на «рокендрола» се е възприемала на Запад като начало на «сексуалната революция на младежта». Целият път, по който е минала и върви тази разрушителна «култура», която отправя по най-бърз начин огромни тълпи младежи в ада, е покрит със срама на най-гнусни, най-страшни смъртни грехове. Това са всевъзможни блудни извращения, пълна «свобода на любовта», т. е. отхвърляне на всякакъв срам и пълна разпуснатост на всички най-низки страсти и похоти. Това е също така наркоманията, която често води до най-ужасни последствия, до смъртни случаи от извънмерни дози наркотик, до случаи на насилие, самоубийство и т. н., без да споменаваме за най-безумните хули, които се срещат в песните, в предизвикателните изявления на рок-звездите и с които е пропита цялата черна философия на тази «нова култура». И при всичко това в тези среди често се произнася името на Господа Иисуса Христа, нерядко може да се види изображение на кръста и Господния лик — нещо, което трябва още по-силно да нарани сърцето на християнина, когато вижда такава насмешка над светините. В тези песни често се срещат богохулни изрази, понякога даже явен сатанизъм. С цел да развратят окончателно съзнанието на младежта и да разпространят демонското влияние, в много записи са вложени така наречените «подсъзнателни съобщения», т. е. страшни думи, призиви, заклинания, които може да се открият при прослушване на записа «на обратно». Изследванията са показали, че подсъзнанието улавя всяка фраза, чута обратно, и може да я разшифрова дори ако тя е; съобщена на език, който слушащият не знае. Съобщенията, предавани в рок-музиката по подсъзнателен път, имат следното съдържание:

— Всевъзможни видове полови извращения;
— Призив към бунт против установения ред;
— Подтикване към самоубийство;
— Подстрекателство към насилие и убийство;
— Посвещаване на сатаната.

За да покажем по-нагледно целия дяволски, излизащ направо от адската бездна, дух на тази «рок-религия», ще приведем няколко характерни факти от безчисленото множество примери, които сами казват всичко за себе си.

Самият термин «рокендрол» е бил измислен от дисководещ в Кливлънд. Този израз описва две движения на човешкото тяло по време на сексуални забавления и е взет от жаргона на американските гета.

«Бийтмузика»: *Бийт* — това е непрекъснато, ритмично повтаряне на пулсации в съчетание със скъсени ритми, което се постига с ударен инструмент и бас-китара. Именно то характеризира ритъма на рок-музиката.

«Твърд рок» — тук бийтът действува така, че възбужда половите инстинкти.

«Остър рок» — тук бийтът се възприема така, че изостря реакцията на нервната система и на мозъка към различните халюциногенни наркотици.

«Зъл рок» — силно възбужда инстинктите, свързани с насилието, убийството и бунта.

«Сатанински рок» — началото на това направление беше поставено от Битълсите, когато те издадоха през 1968 г. своя дяволски «Бял албум». По това време за първи път се появиха подсъзнателни съобщения за предаване на «евангелието от сатаната».

«Пънк-рок» — неговата цел и философия се състоят в това публиката да бъде доведена до колективно насилие, до систематични престъпления и самоубийства. Пънк-рокът напълно приема и включва в себе си например такива постъпки: по време на концерта да нанесеш на партньора си кървава рана с ножче за бръснене, пришито в дънките или ризата, а след като го нараниш, да го пребиеш с металическа гривна с шипове.

До всичко това е стигнал рокендролът още през 1985 година. С думата «пънк» в Англия отначало са били наричани проституиращите от двата пола. По-късният му превод е «измет, утайка на обществото».

Стилът **«диско»** в съвременната « музика» е възникнал в Ню Йорк през 1973 г. в средите на американските хомосексуалисти. Статия в «Дейли нюз» от 1978 г. така анализира феномена «диско»: «Изолирани един от друг чрез оглушителната музика, къпейки се в ослепителна светлина, танцуващите вършат всичко, каквото им хрумне, без да поглеждат встрани и даже без да си дават сметка какво става, сякаш всеки се движи пред огледало и непрестанно крещи: «Аз! Аз! Аз!».

Забележителен е фактът, че всички производители на рокендрола са членове на сатанинската «църква», а повечето рок-групи са записани като членове на една или друга луциферова религия. Когато издават нова плоча или им предстои да изпеят нова песен, те молят първожреците или първожриците на храма да «омагьосат» тези произведения, за да имат успех. След извършването на ритуалите на посвещението, когато към плочата е привлечено огромно множество демони, те получават задължението да предизвикват определено въздействие върху тези, които ще я слушат.

Елис Купър открито е заявил, че е сключил договор с демон и това му е донесло признание.

Мик Джагър от «Ролинг Стоунз» се е посветил на сатаната и е участвувал във всички ритуали на черната магия. Той сам лично се е нарекъл «въплъщение на Луцифер». Заглавията на три от неговите песни явно потвърждават това: «Симпатия към дявола», «На техни сатанински величества» и «Заклинанията на моя брат демона».

Елтън Джон открито е признал, че никога не е съчинил и не е изпял нито една песен, която преди това да не е била написана на езика на магиите.

Джон Ленън е заявил по време на публично изпълнение на «Белия албум»: «Християнството ще отмине. То ще се сгърчи и ще изчезне. Аз съм прав и моята правота ще бъде доказана. Сега ние сме по-популярни, отколкото Исус Христос. Не зная кой пръв ще си отиде — рокендролът или християнството».

В песента на групата «Битълс» под название «Революция номер девет» на плочата се чува записът на думите: «номер девет», повторен 12 пъти. Прослушването на това място «на обратно» дава фразата: «начукай ми го, мъртвецо!»

В добре известната сред младежта песен на групата «Лед Цепелин» «Стълба към небето» думите на третата строфа също съдържат внушение

към подсъзнанието — при обратно прослушване ясно се чува: «Аз трябва да живея за сатаната». Думите «и още има време да смените пътя, по който вървите» при обратно прослушване гласят: «мой мили сатана, никой друг няма да ми прокара пътя».

Част от записаната от сцената песен «Когато в Арканзас дошло електричеството» на групата «Блек Оук Арканзас» представлява набор от безсмислени думи и вой на цялата група. При прослушване на записа на това място в обратен ред се получава «сатана... сатана... сатана... той е бог, той е бог, той е бог!», след което се чува демоничен смях.

Самите опаковки на плочите са оформени с крайно оскърбителни изображения, с екзотични и еротични, сатанински и садистични картинки, препоръки и символи. Тук може да се видят обърнати триъгълници (символ на дявола и адската бездна), пирамиди, пентаграми, хексаграми, магически кръгове и цялото многообразие на магическите символи, фалически, вагинални, такива като 666 или обърнато — 999, сцени на човешки жертвоприношения, черни меси, адски представления.

През 1981 г. 90% от продадените грамофонни плочи в света са рок-дискове (130 млн. за една година, като не се броят 100 млн. рок-албуми). И тъй, този феномен се е докоснал почти поголовно до всички подрастващи от двете земни полукълба.

Още една подробност: почти всички рок-концерти се съпровождат от многочислени жертви — при огромното струпване на вършещи безумия тълпи мнозина биват просто стъпкани или задушени в блъсканицата, други умират от големи дози наркотик. Например**, по време на един от концертите в Лос Анжелис загинали 650 младежи. Тъй като хладилниците на моргата били вече препълнени, то телата на 650-те жертви на рока били разположени от двете страни на коридорите. Ужасен мирис на смърт изпълвал зданието, телата не можели да бъдат разпознати, тъй като повечето от тези млади хора били напуснали родните си домове. В ушите на журналистката Джуди Аргазони, която водела репортажа от мястото на произшествието, сатаната започнал да нашепва такива думи: «Ето ги! Разгледай ги внимателно, те са мои трофеи! Това е залата за представяне на моите трофеи!»**

А ето думите на песента «Адските камбани» на хард-рок групата « AC / DC »: *Аз съм тътнещият гръм, който излива дъжд. Аз идвам като ураган, моите мълнии святкат по цялото небе. Ти си още млад, но ти ще умреш! Няма да взимам пленници, няма да пощадя ничий живот и никой няма да ми се възпротиви! Аз намерих своите камбани и ще те взема в ада! Аз ще те намеря! Адските камбани. Да! Адските камбани!*

И тъй, как да не наречем целия този адски шум, викове, крясъци, вой на пуснатите на свобода страсти, извратените похоти, неподлежащите на контрол движения на падналата човешка воля, как да не наречем целия този рок-поп-бийт-хард-пънк-кошмар «адска камбана», която трескаво събира своите поклонници от всички краища на земята за една «черна събота» (самото това название носи една от групите на сатанинския рок — «Black Sabbath»), където хората заедно с бесовете конвулсивно танцуват последния танц пред залеза на окончателно предалия се на гибел свят? В една средновековна легенда се разказва за флейтиста от град Хамелен, който със своето магическо свирене на флейта избавил града от плъховете, но като не получил възнаграждение, със същата омайваща музика извел от града всички деца и ги увлякъл в процепа на една скала, откъдето те повече не излезли.

Недопустимо е да се мисли, че християнинът все пак може понякога да слуша такава музика, като избира повече или по-малко «безобидното» и да утешава с това слуха си. Не! От трънии не берат грозде! Злото дърво не може

да ражда добри плодове! Дървото, което с корените си пие сокове от адската бездна, не може да принася безвредни плодове. Може ли християнинът понякога за «развлечение и разнообразие» да пообщува с дявола? Или да потанцува под една свирка с бесовете?

И тъй, даже най-нищожното увлечение на православния християнин от рок-културата е измяна на неговата вяра, явно оскърбление на Господа и отдалечаване от Него, пагубна заблуда, общение с духовете на тъмнината, закачане със сатаната! Бързай да изповядаш такова увлечение и нямай повече отношение към него!

(Използвана е статията на католическия свещеник Жан-Пол Режембал «Рокендролът».)

*Както казахме, това е една ярка **антитеза**. От други източници обаче знаем, че модернизмът има и една положителна роля: разчупване на оковите, наложени от средновековното религиозно мракобесие. Въпреки че младежите днес стават жертва на друг вид мракобесие - точно обратното, - техният бунт е срещу каноните, срещу забраните в живота и културата. Щом като един гений като Дейн Ръдиар нарича някои елементи на Баховата музика "феодални", значи **има** над какво да се замислим. Революция е неизбежна, но как може да изглежда **бялата** революция, за разлика от черната?*

Картина от Cunde Wang

5.VI.137(2001)
София – Изгрев

ЗА РАСТЕНИЯТА И ЖИВОТНИТЕ ВКЪЩИ

Рано тази сутрин дойде нова информация за окултната страна на проблема за домашните растения и животни. Много неща на тази тема знаем отпреди, но сега дойдоха нови познания, които ни подтикват към още по-задълбочени размисли и действия.

Вече знаем, че има няколко вида етерни равнища и течения със строго определени диапазони на височини под и над земната повърхност – примерно на един сантиметър над земята, на три, седем, 12 и пр. Има такива, които са средно до половината човешки ръст, други – до цял, а по-подробно – околоземни нива и течения на нивото на всяка от човешките чакри. Ето защо, всяко излизане над съответните полета чрез изкуствени, ръкотворни човешки съоръжения откъсва човека, животното или растението от неговата етерна хранителна среда и го поставя в дискомфорт. Установено е, че повечето възрастни хора, които са живели на село, се разболяват и умират по-бързо, когато ги приберат в градски апартамент и това не е само от промяната на динамичния стереотип. Статистиката наблюдава и обратните случаи – подобряване и удължаване на живота при заживяване в естествени природни условия. Това не се дължи само на въздуха, слънцето и чистата вода, но и на възвръщането на тялото на нивото на естествените природни полета - ниско над земята, особено ако човек ходи бос. Знаем също, че тези полета следват

релефа на терена и се изкачват и по най-високите планински върхове, така че ходенето по планините ни зарежда с мощни земни енергии, което не може да стане в здания и летателни апарати. Друг е въпросът, че с балони, самолети и пр. човек се изкачва в други полеви пластове, които са по-високо и от най-високите върхове на Земята и това има своето специфично въздействие – не само отрицателно, но и положително. Например, от 5000 метра нагоре много алпинисти започват да изпитват отвращение към в месоядството, над 9000 метра във въздуха започва да изчезва националното чувство - и т.н.

Знаем още, че има психологически състояния, настройки и дейности, които съответстват на определена физическа надморска височина, поради което се постигат съответните ефекти. Това се дължи на разширяването на умственото тяло, което може да расте до размерите на слънчевата система и повече, докато за душата знаем, че тя е обширна като вселената, въпреки че може да се свива и до радиуса на един лешник. По тази причина, излизането на различни височини или слизането на различни подморски равнища е преди всичко ***психически*** *процес и затова Велики Учители като Лао Цзе са казвали, че мъдрецът може да изследва вселената и от стаята си. Последователите на психизма и субективизма и настроените по-този начин обаче стигат до една крайност, в която надценяват преимуществото на духовното и започват да пренебрегват физическия свят и движението и усъвършенстването на физическото си тяло. Често те стават перфектни психически, но се деформират физически. Именно тук се очертава ясно границата между школите на себето и школите на Божественото Его или Аз. Не само школи, но и цели нации и категории индивиди се различават и по този признак: едни клонят към себето, а други - към егото. Отдавна знаем, че егоизмът е адската сянка на егоцентризма и че в чистия си вид егото, а още повече азът, като най-кристалната форма на егото, типична за балканските, кавказките и индийските народи, има* ***Божествен*** *произход. Именно от Божествения Аз произтичат импулсите за добиване на съвършен дух в съвършено тяло, докато много от представителите на себето се задоволяват с екзистенцията (преживяванията) и с продуктите на своята дейност или творчеството, без да се интересуват от своята собствена физическа форма и без да са способни да я съхранят и развиват по посока към съвършенството. Очевидно е, че представителите на себето в западните народи имат култ към физическото тяло предимно с показна цел или за налагане на силата си, а в много по-малка степен – от чувство за собствено съвършенство.*

Темата за егоцентрацията е тясно свързана с проблема за близостта до повърхността на Земята. Това забеляз-

*ваме и в народите, които имат най-високо строителство – при тях себето се разраства неимоверно, за сметка на егото. Има много тънка разлика между себизъм и егоизъм, и ние трябва да ги различаваме. Тъй като човешкият дух е наднационален, най-качествените западни духове вече усещат пагубното действие на урбанизацията и започват да бягат от градовете, чувствайки нуждата от захранване на егото; в окултен смисъл - от близост до **земята**. Знаем още, че ходенето бос е една от панацеите, а това има най-тясна връзка с едносантиметровото етерно поле, което захранва точките по ходилата; и по човешкото тяло, когато човек лежи на земята. В тайното познание е известно, че деца, заченати на земята, са много по здрави от градското поколение. Всички ние сме драматично откъснати от ниските земни полета и течения и си **плащаме** за това. **Същото важи и за домашните животни и растения.***

*От народните традиции, психологията и психиатрията е добре известно голямото значение на къщните животни и растения за хората. Това е факт и затова тук е излишно да се спираме на тези благотворни ефекти, които са взаимни – самите животни и растения, в близост до човека, ускоряват значително еволюцията си. Тази сутрин обаче бе наблегнато, с определени наблюдения и демонстрации, върху **негативните** ефекти от това съжителство. Досега знаехме много неща за опасностите от домашните кучета и котки и по-рядко от други къщни животни, но някои от нас въобще не подозираха за опасностите от саксийните растения. Оказва се, че за растения, животни и хора, лишени от ниските етерни течения и полета, пребиваването на по-големи височини върху изкуствени, ръкотворни човешки съоръжения, е огромно страдание, което води до взаимно съкращаване на живота. Преговорихме и бе разширена нагледно темата за жестоките мъки на къщните животни, откъснати от естествената им среда: съприкосновението със земята и общуването със себеподобните. Бе обяснено, че положителният психофизиологически ефект от близостта с домашните любимци не е и не може да бъде оправдание за престъплението, което извършваме спрямо тях, превръщайки ги в злобни зверове или изнежени пленници. Наистина, факт е от хиляди години, откакто има домашни животни, че те ускоряват еволюцията си в съжителство с хората, но съществува и обратният процес – забавяне и спиране на еволюцията им, даже връщане назад. Контактуването с лоши хора унищожава ред предимства и добродетели в домашните животни или, по-скоро, ги приспива за векове. А убиването на животни за храна е най-голямата взаимна драма и трагедия, която връща и животните, и хората обратно в ада, тъй като в животните се явява желанието за мъст или се увеличава неимоверно страданието и мъката им и това е*

пагубно както за тях, така и за месоядците.

*Изясни се още едно неподозирано досега от нас явление – взаимният вампиризъм между растенията и хората. Божествените школи и учения не случайно устройват високопланински лагери **над** зоната на растенията, защото, независимо от частичните здравни и подмладяващи ефекти на много растения, общо взето флората е една мощна система за изпомпване на токове и енергия. Само при особени окултни упражнения ученикът знае как да **извлича** енергия от дърветата, а не да се оставя **те** да го смучат.*

*Досега не ни е било известно, че стайните животни и растения са много по-опасни, отколкото може да се предполага. Откъснати от ниските надземни полета, те изпитват неистов енергиен глад, и като системи с по-ниска еволюция създават всмукващи вихри, които издърпват етерните сили на човека, също като хората от по-ниска еволюция в жилището и блока ни. Милосърдието и грижата се зачитат, но собствениците на такива животни и растения не бива да забравят, че има два пункта, по които трябва сериозно да се замислят: първо, че това е мощен източник на състаряване; и, второ, че е под въпрос етичността на такава грижа. Съдействието за превръщане на едно същество в изнежен стаен обитател или злобен дворен пазач попада под ударите на кармата и затова е крайно желателно постепенно да освободим тези онеправдани от нас души. В най-добрия случай - да ги преместим някъде из природата, където да се опитат да оцелеят свободни навън. Аргументът, че стайните растения ще загинат през зимата е много сериозен и затова окултният ученик би трябвало да се опита да направи своя избор: дали да пострада **той** и да пострадат близките и децата му от това съжителство - или да пострадат същества от по-ниска еволюция. Днес този въпрос бе поставен много остро. Разбрахме, че не само въглеродният двуокис от растенията нощем, но много по-мощни и невидими фактори могат да напакостят непоправимо на човека. А храненето на домашните хищници с месо е не по-малко опасно за вегетарианците, отколкото ако те сами проядат – и грам месо в кутии или в хладилника е коридор към ада.*

За мистѝка такъв тип съжителство също е проблемно, понеже излъчването в по-високи светове изисква по-голям индивидуален жизнен радиус, в който няма растения, животни и от по-ниска еволюция. хора. Гладните и жадни за прана растения и домашни любимци, както бе изяснено, създават силни течения, които пречат на мистика да излети и го държат към земята, даже някои го вкарват в ада. Освен това, неочакваните звуци и шумове, които издава домашното животно през нощта, както и всеки друг шум, дори и музика, могат да свалят летящия от високите светове по един фатален начин

и да разстроят и разбалансират центровете и телата му. А малцина знаят, че домашните животни и много близки хора през нощта се превръщат в блудстващи с нас и пиещи енергията ни вампири, често по-големи от една къща. Ето защо и тук би трябвало човек да избира между милосърдието и привързаността, от една страна - и присъствието си в Школата нощем, от друга.

Този проблем е твърде сложен и става почти неразрешим, когато се касае за близки хора. Повечето от хората днес са предимно къщни, стайни същества, които пускат дълбоки корени към центъра на земята, но те не достигат дотам, а остават в зловещата сфера на ада. За съжаление, такава сфера под кората на Земята наистина съществува и закотвянето на хората поради традицията и цивилизацията, както и ликвидирането на миграцията и разнообразното гостуване, нанасят непоправими поражения с многовековни кармични последствия. Съжителството ни с такива хора, колкото и да са ни близки и да ги обичаме, е проблемно поради същата причина, тъй като домашарството и еднокъщничеството ги превръща в прогресивно разпадащи се системи, които изпитват все по-голям и по-голям енергиен глад. Ясновидците виждат как от близки и съседи излизат етерни, астрални и нисши ментални пипала, които стръвно се впиват в най-близките по кръв или ситуация, за да смучат сила. Ако се спазва общоприетата традиция и се служи невежествено на традиционния морал и на чувството за "милосърдие"- да съжителстваме по този начин с близките си чрез постоянно или преобладаващо присъствие, един ден ние научаваме тежкия кармичен закон за последствията от привързаността: ако сме по-слаби, си отиваме по-рано, а ако сме по-силните – убиваме близките си. Когато небето види, че в един дом капиталът на хармоничния енергиен обмен е изтекъл, често то взима решение да ни отнеме някой близък, колкото и да е голяма привързаността ни или висока духовно-интелектуалната съвместимост. В противен случай, без да знаят, близките по житейско пространство се натикват един друг в ада, независимо дали по посока към центъра на Земята или във вибрационния ад, който съществува на височина до около 2000 метра над морското равнище и повече. Един ден ще стане ясно, че грамадното количество болести, душевни заболявания, неврози и даже катастрофи и социални нещастия се дължат на намесата на този космичен закон.

Ето защо, отново стигаме до лайтмотива на Словото през последните години – за Тройния Ритъм, за Тройновселенските Токове, за баланса между Личната и Неличната Космична Енергия.

Наистина, древните и някои средновековни мъдреци и ясновидци са имали известни основания да подозират, че мно-

*го хора нямат душа. Случаят е много по-сложен и окултистите днес знаят, че в повечето случаи ужасът от самотата се ражда в хора без пробудено **атмическо** тяло, а не непременно в хора без душа. Те може да **имат** душа – т.е. будическо тяло, - която да действа разгърнато, с всички качества и добродетели на социалността, любовта, саможертвата, на грижата и милосърдието, както и да твори и да търси познания, но спящото атмическо тяло става причина такива хора да преживяват срив при липса на близки същества или на публика. Пробуждането на атмическото тяло или на духа се разпознава по силната жажда за **индивидуален** жизнен радиус, за оставане насаме със себе си в определени периоди, които в отделни случайни могат да бъдат доста големи.*

*Пробуденият дух се отличава със силна индивидуалност, с отслабване на "всеядността" и "многоядността" до минимум и самоопределение към мисията и задачата, за която се е родил в едно прераждане. Преобладаващата самота и изпълнението на тази уникална задача стават доминанта в духовния човек и затова съобразяването с другите и техните потребности, представи и желания спада много бързо, а в понапредналия ученик се проявява под пълен контрол или по програма – в строго определени дни и часове. Интегралният човек не се разкъсва от чувство за дълг и неудобство и помага на другите, **когато той сам реши и както и колкото сам определи**. Той обаче има моралната сила и да не помага въобще "на дребно", ако за един продължителен период е решил да преследва някаква голяма цел. Едно от свойствата на атмическия човек е отмирането на тщеславието и чувството за неудобство, затова той става способен да отказва. В името на своята цел, той е способен да става глух и сляп за тревогите и нуждите на околните, а ако им помага, помага само в дните и часовете, които си е определил за това. Ето защо се казва, че атмическият човек остава сам с Бога и с мисията си, със своя висок избор, и служи само на него или предимно на него. При него качеството нараства рязко за сметка на количеството и затова той става мост към безсмъртната вселена.*

Дали може да се каже нещо по тези въпроси?

14,14

Понятно е, че съжителството на същества от различни еволюции и на същества със същности е съвършено невъзможно в духовния и половината от Божествения свят. Даже във физическата вселена това е възможно само на определени планети, подобни на Земята, и това се счита за най-сложната

математическа задача, решавана от Бога. Свободата на волята и ускорението на еволюцията са основни блага в замисъла на Твореца при такива редки случаи. Засега обаче основният метод си остава страданието. Даже и най-доброто желание за съжителство на същества от различни еволюции и на същества с несъщества среща непреодолими пречки. И най-често свършва печално.

Търсенето на общ език между милиардите различия е нещо съвършено ново и то може да се постигне само в около стотина точки на Битието, в една от които се намира планетата Инлания (Земята). Всяка нищожна част от микрона напредък по този път се счита за крупна победа; всяко отстояване на своята истина и на своя потребност за сметка на чуждите се счита за поражение.

Ние приемаме в безсмъртния свят, наречен "холивселена", само такива истини и потребности, които са намерили общ език и са се съгласили да живеят заедно, без да произвеждат страдание. Тъй като Битието бе взривено в определен диапазон на съставните си части, сега има необходимост те да се върнат по местата си, и то абсолютно точно. Всички същества се привличат с тази единствена цел – да намерят околните си части. Първо всеки се сглобява индивидуално, а после индивидите се сглобяват във все по-големи и по-големи групови същества, докато отново образуват Космическия Човек. В този стремеж Природата помага с всички сили постепенно да превръщате слепите си опити във все по-разумни и интуитивни, за да няма хаотично сблъсване с несродни елементи. В този вихър от периферията към центъра наистина стават поголовни сблъсквания или се правят упорити опити за намесване един към друг на несродни елементи, при което страданията са ужасни.

Съвместяването на същества от различни йерархии на тясно пространство е още по-трудна за-

дача, но тя е осъществима само непосредствено върху земната повърхност, и то при пълна свобода на волята. Представите за рая, където всички животни съжителстват мирно сред человеци и ангели, са верни, така че това не е утопичен или фантастичен идеал. Обаче откъсването на животните и хората от майчината плът, каквато е земната повърхност, и натъпкването им в изкуствени съоръжения над нея, при това толкова нагъсто, води до небивали поражения и до печално повишаване на смъртността. Ако небето е допуснало това, то е с единствената цел да се пробуди жаждата за свобода и един ден да се преустрои обществото на природни начала: лишението от свобода и щастие го връща към тях неустоимо. Една подзадача е да се изпробва етиката на взаимоотношенията при най-трудни условия и да се постигне понятие за ритъм между свобода и саможертва. Прекалено свободните, които се отделят от обществото и бягат по планини и усои, не могат да изградят едно много важно тяло – тялото на личността, което се строи само при най-близко общуване. Хората, които имат това тяло, са на по-висока степен на развитие от тези, които имат тяло на индивидуалността, но не умеят да се сгъстяват и да се жертват. Ученикът на Новото се отличава със спазване на Тройния Ритъм: периодично оставане сам, периодично общуване с най-сродна душа и периодично отиване при тези, при които ги изпраща ***Бог****. Тогава индивидуално, персонално и универсално тяло се развиват хармонично и човек почва да се подмладява.*

Наистина, проблемът с домашните растения и животни и със саксийните психики на повечето близки е нелека задача за ученика. Хора, които искат да ги поливаш и да ги поддържаш, понеже си ги откъснал от Цялото, са хора с ***половин*** *душа и те имат своето право да искат*

*грижи и внимание. Половината им душа е останала сред природата и в Цялото, но вие сте предпочели да сложите телата и сърцата им в саксии, за да бъдат **ваши**. И **това** е форма на любовта, понеже предполага грижи и жертви, но що за любов е тази, в чието отсъствие сърца и чувства се мъчат и увяхват?*

*Полето на [разстояние] един пръст от земята се нарича "мом" и свързва с **холивселената**. Затова ходилата, стъпващи на босо по земята, имат всички точки и линии за свързване със самия "Хол" - или Цялостния Бог. По друг начин това се постига само при съприкосновението на голи човешки тела със земята, и то при определени условия.*

*Течението и полето до глезените се нарича "шун" и свързва с **универсума**. То се възбужда при ходене по равно и при съзерцаване на звездите вечер. При това, ходенето трябва да бъде с определена цел – обхождане на веригата от сродни души. Универсалното тяло на съществата се строи по принципа на разнообразието и отговаря на **Всемирното** Човечество. За всеки човек има строго определено количество сродни души и тела, с които трябва да се обмени, ако иска да активира **универсалното** си тяло.*

*Полето до коленете се нарича "поан" и се възбужда чрез изкачване и слизане. Затова ходенето по планините е основен метод за събуждане на коленните чакри и образуване на **кристалното** съзнание. Психологически, то се генерира от самотата, а социално – от служенето, от носенето на блага за другите без мисъл за компенсация.*

В следващи урочни занятия и упражнения ще видите докъде се простират и как действат останалите полета и кои са качествата и добродетелите, с които се възбуждат. Има полета и течения, в които се влиза само чрез обмяна със сродни души; има мирови океани с определена дължина и амплитуда на вълнàта, с които се влиза във връзка само чрез

посрещане на слънчевия изгрев или чрез участие във високопланинска школа на Всемирната Ложа. На вас, българите, са ви дадени стотици хиляди конкретни методи, но вие не се ползвате от тях, а търсите медитации, дихателни упражнения и други духовни технологии от школи, които не са за вас. Под "българи", тук разбирам всички хора по лицето на Земята и във Вселената, които търсят своя единствен Учител, намират го и започват да учат. Благарите (българите) се известни в целия Всемир като народ на Благия Дух – Хол, Цялостният Бог. Отдавна знаете, че Божественото, обратното четене на думата "българин" означава "гмурване в глъбините" т.е. способност за достигане на дъното на Абсолюта. Духовно, българинът постига най-високите върхове, а Божествено – най-големите дълбочини. Ако престане да се разпилява и приеме Сондата като основен метод, а хвърченето по поляните – само в почивните дни и часове, той ще защити арийския си произход, останал в името на неговата родина.

Ако знаем кога, с кого и с какво да се докосваме и кога и за колко време да се отдръпваме и да оставаме сами, ние ще постигнем тайната на Съвършения Човек.

15,14

7.VI.137(2001)
София - Изгрев

ОЩЕ ЗА ПЕНТАГРАЛНИТЕ КАСИ И ЗА ПОЛОЖЕНИЕТО НА БРАТСТВОТО ДНЕС

ПЪРВО - НЯКОИ РАЗМИШЛЕНИЯ ЗА ПЕНТАГРАЛНИТЕ КАСИ

Обобщение на размислите отпреди няколко дни. Подлежи на корекции и допълнения, съобразени с класическото Слово и Дело, с осиянията и евентуално с нови пояснения от Елма, както и с мненията на приятелите.

В оригинала на този текст се говори за 12 различни каси: за 12 души, за 144, 14000, 144000, селищна, областна, национална, континентална, етническа, верска и планетарна.

Тук няма да се излагат подробно, тъй като е въпрос дали въобще трябва да има каси от човешки тип, дори и взаимоспомагателни, нито е сигурно дали Небето би се съгласило точно с този вид разделение. Дори и да е стъпка напред към справедливодстта и хуманността в икономиката, подобна идея може да е полезна само в рамките на Петата раса, която си отива. ***Днес ни изглежда съмнителен всеки модел, при който даден човек или група събира пари от хората.*** *Светлите сили, за разлика от адските и светските, не боравят с парите на хората, не приемат дори доброволни десятъци. Те биха могли само да* ***посъветват*** *интересуващите се как всеки поотделно би могъл да оперира със* ***собствените*** *си средства с по-голяма полза за другите. Като се има предвид, че един ден парите ще изчезнат завинаги, модели като изложения по-долу (боравене с чужди пари) могат да имат само* ***временно и ограничено значение****. Те биха били справедливи и благословени от Небето само в случай, че се спазва абсолютно* ***принципът на доброволното и тайно отблагодаряване или подпомагане. При това, не на общност или организация, а персонално – на отделен човек, от когото се възхищаваме най-много.*** *Праведници е имало всякога.*

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ:

Всяка по-малка каса отделя десятък от основния си дял за следващата по-голяма йерархично. По молба на приятели, тук се дава модел как биха могли да се отблагодаряват ***привържениците на Словото в България до 1944 г. и на Словото на Елма от 1972 година насам. Това са само непретенциозни опити за приближаване към небесната икономика, наречена в осиянията "ликономика" (икономика на небесните ликове). За да се осъществи принципът да не се събират реални пари от хората, може да се постъпва както в една ликономическа игра: периодически или по даден повод, група съидейници се събира или общува от разстояние конферентно, като всеки съобщава какъв принос е в състояние да отдели. Проверява се за какво може да се употреби събраната виртуална сума, и ако всички са съгласни и имат доверие на изпълнителите, дават приносите си реално. Това е валидно, само ако средствата могат да се реализират мигновено – не с протакания, планово и на етапи, за да се види и ползва от всички продуктът веднага. Спазват се принципите и дяловете на Пентагралната каса.*** *Отново едно пояснение:* ***пентагрална****, а не пентаграмна, понеже в нашия случай ползваме не само пентаграма на Бялата Ложа, даден от Учителя, (обиколен с две*

*окръжности и надпис) но и новия, коригирания според Неговите изисквания. Илюстрацията по-горе е различна, тя е волна представа за дейностите на **пентагралната каса**.*

Всеки десятък, половинък и цялък, както и плаващият принос, се разпределят по петте лъча на Касата.

*Стотък от основната сума се отделя за разномислещи хуманни общества и индивиди, които имат положително отношение към Словото в България и дейностите на Пентагралната Каса. Те съдействат именно по този начин за разпространението на Словото и Делото, за подобряването на Живота. **В резюме, приносът се отдава периодично по най-Божествен начин само анонимно, тайно и персонално - на отделна личност, от която се възхищаваме най-много. Докато отговаря на критериите ни, даваме на нея; разочарова ли ни с нещо, откриваме друг, по-достоен.***

ДЯЛОВЕ НА ПЕНТАГРАЛНАТА КАСА:

1. СЛОВО БОЖИЕ. 1/3 от този дял – за градини, домове и стаи на Словото; 1/3 – за техника, печатане, консумативи и Интернет – WEB-страници и др. 1/3 – за библиотеки и читални и за подаряване на Слово според изискванията на Елма, начиная от членовете на локалната каса;

*2. МАЙКИ. 2/3 се дават за домове с градини и пълна издръжка на бременни, кърмещи и майки над 28-годишна възраст, с предимство на неомъжените и неживеещите постоянно или преобладаващо с някого, освен с децата си. Предимство за вегетарианки и въздържателки, приемащи Словото, Делото и Живота в духа на беседите и холизациите. Избират се според 3 принципа: а) интуитивен; б) сътрудничество на Словото и Братството до 28-годишна възраст; в) антропологичен. Последният включва ниво на **онтогенезис** (индивидуална еволюция по френологични данни), **филогенезис** (наследственост по физиогномични и други критерии); **социогенезис** – културно-образователен статус и биохигиенна карта на личността, в съчетание с психометрични и социометрични изследвания. Пълно предимство - за бъдещите майки, избрали за баща на детето си човек с монада (искра Божия). от планетарния и космичен контингент на Братството, който е известен само Бога, на майката, на Посветените от Евродоровия клас и по-високите от него. Именно тук важи с пълна сила първият принцип за избор и подпомагане: **интуитивният**. **Истинските Посветени постоянно получават множество анонимни дарения от всякакъв вид, включително и парични, понеже дарителите са избрали именно на тях да***

изпращат приносите си. Анонимността и пълното доверие изключват отчетността – тези народни средства са безотчетни, освен пред Бога и собствената съвест. Затова такъв Посветен работи с размах и има правото да насочи духовната си и материална помощ абсолютно по собствено усмотрение. Той наблюдава поверените му души още от мига на раждането им и избира да подпомага тия с най-висока еволюция, с най-висок вкус и идеал и с относиелно най-чисти биохигиенни навици. За него не е тайна интимният им живот, дадено му е от Бога да знае какъв баща за детето си избира всяка една свещена майка и кой е той точно, въпреки че тя не го обявява. По най-високия импулс и идеал, такива майки, наречени в осиянията на Елма Майки Божии, Майки Светици, Праведни Майки и пр. обикват именно мъже с душа, с искра от Бога: истински гении, истински светии, праведници, апостоли, мъдреци, мистици и Синове Божии – Братя на човечеството. По този начин Посветените съдействат най-активно и качествено за подобряване генофонда на човечеството. Не че не спасяват и други майки, които са с по-нисък вкус и идеал, но това са изключенията – само след като са обезпечени напълно първите. Извънредно важно е хората да не подозират, че всичките им мисли, чувства и дела са напълно прозрачни и че съществуват отговорници на Небето и на Земята, които се грижат за тях и ги възпитават. В противен случай те ще се напънат да играят роли, да правят това, което не им е по силите, да не са естествени и даже ще се страхуват. В случая с търсенето на Новите Еви, новите Божествени момичета и млади жени и Новите Майки и грижата за тях, не бива да се допуска разкриване на тази тайна, защото някой може да изпадне в очакване. Яви ли се очакването, разчитането и желанието на нас да помагат, ние сме отписани. Съществото с монада познава тия душевни потребности единствено в обратна посока: то да удовлетворява очакванията на другите, на него да разчитат, то самото да помага. Естествено, зависи кому и как.

До изобретяването и въвеждането на Интегралния Чистомер (пюриметър), установяващ ***на доброволни начала*** *коефициента на индивидуалната биохигиена, битова хигиена, социохигиена, психохигиена и културхигиена (какъв тип култура обича, допуска или създава кандидатът), инициаторите на всяка локална или по-голяма Пентаграла Каса избират и канят в Райовете бъдещи майки именно по интуитивни и окултни критерии. За това те отговарят лично пред Бога, обикновено след продължителни наблюдения.*

1/3 от дял "Майки" се дава на момичета и млади жени ***из-вън*** *локалната идейна община, съобразно степента, в*

която се приближават към горните условия;

3. КУЛТУРА: за групови посещения на културни мероприятия в страната и чужбина. Участници са членовете на локалната ПК или отделни членове и групи по ред или по жребий). При насъбрани повече средства в този дял, всеки може да кани и приятели извън групата. За общи книги, картини, музикални и други пособия и инструменти , записи на музика, техника и др. Явно и тайно посещаване и подпомагане на творци на Новата Култура в родината и по света и канене на такива гости. Подпомагане на личното творчество и изяви и уреждане бита на членове на касата и на техни приятели и познати с такива качества.

4. ШКОЛА И БРАТСТВО. 2/3 от дяла – за общи имоти, домове и селища по законите на Живота, Делото и Словото. Останалата 1/3 – за планински лагери, екскурзии, експедици и работа на Школата по астрологически цикли; за лечебна, образователна, хуманитарна и друга дейност.

5. ВЗАИМНОСПОМАГАТЕЛНА КАСА. 1/3 дял се натрупва за ***годишно*** *раздаване – пада се на всеки член на касата по ред или по жребий. Може да има и поддялове за по-големи цикли - на три години, седем години и пр. 1/3 се раздава месечно или при поискване от поредния желаещ - по списък или по жребий. Третата третина се разделя на всички поравно и се раздава поседмично, а може и подневно. Принципите и действията на взаимноспомагателната каса подлежат на прецизиране, според съветите на Словото и по взаимно споразумение.*

Желателно е да се направят формуляри за участие във всяка дванадесеторна и по-голяма каса, които да се раздават на всеки участник, а също и кочани или компютърни документи за внесени и дадени суми, ако решим че трябва да има вътрешна отчетност и готовност за финансови ревизии и контрол от страна на държавата. Небето предпочита да постигнем безконтролна и безотчетна ВСК, но ако приемем отчетността, там трябва да сме перфектни и пред света.

Досега познаваме само няколко души, които са отделили десятък, половинък или цялък от продадените си имоти, в съгласие с истинските принципи – не на общество, братство или църква, а по вътрешен импулс, тайно и персонално, на определена личност или на локална пентагрална каса. В някои случаи в нощните и дневните наблюдения ни се дава възможност да се проследят положителните промени в живота и здравето на такива дарители. Не се препоръчва проследяване на обратното (последствията, когато ученикът не дава десятък от всеки свой доход и имот), понеже принципът на

*Бялата Ложа е да не се гледаме в джоба на другия и да не се спираме върху отрицателното. Освен това, за неученици няма отрицателни последствия от тази категория. Обикновените хора се развиват бавно, **по спирала**, и тях ги хващат **съвсем други** дхармични кармични закони.*

*Небето ни подсеща и за закона, спазван стриктно от Посветените, но забравен от нас - при възможност да се плаща **четворно** от горницата на всеки, с когото имаме работа срещу заплащане или от когото купуваме, ако услугата или стоката му е качествена и **ако не се е пазарил**. Ако е искал минимума или под средната сума за всеки конкретен случай, стига да не му е извѐстен небесният принцип за четворното отблагодаряване или да не ни го изисква.*

Ето какво каза Елма тази сутрин по възникналите размисли и проблеми:

8,46

- Човешките системи са не само адски, но и с ду-ховен и Божествен произход. Наистина, трябва да вземете най-хубавото от човешките системи, и като го съчетаете с новото, което съм ви дал и ви давам, да положите основите на Новото Човечество.

Поради това, че основавахте първата Пентаграла каса, реших да ви дам свобода да ви върви в братската и космическата работа, и то на малки групи из целия свят.

*Още в осиянието за Рила и нейните невидими съкровища и в Словото и разговорите с приятелите през първата половина на миналия век ви предупредих, че имам намерение пак да ограничa разрастването на братството и свободата му след 2000-та година и да затворя лагера на Второто езеро. Даже азиатските поробители и инквизицията извършиха **моята** воля, поради превръщането на християнството в църква и държава, нямащи нищо общо със свободата и безкористието.*

Радвайте се на новата свобода, която Небето ви дава, ограничавайки неправилния ход на "братските" работи! Просто се снабдете със спални чували за много студено време и ходете на малки групи по планините, без да могат да ви хванат.

Ако братството приеме принципа на пентагра-

лните каси и на десятъците, половинъците, цялъците и пр. както ви ги даваме сега; ако престане да преиначава Словото и да го продава и ако предвиди издаване и на Вечно Течащото Слово – в оригинал и на основните езици, пак без да го продава, - ще възвърна свободата му и ще отмахна ръцете на черната ложа от него. Казал съм, че ще се съдя с вас и няма да отстъпя, ако превърнете Учителя в историческа мумия, а не да черпите от Него като от вечно жив и непресъхващ извор на Слово, Дело и Живот. Докато има омрази, антипатии, критики и неприемане; докато няма усмивки, ласки, покани и гостувания и даване картбланш на всичко ново, което извира от Божественото във всяко същество; докато има стремеж към налагане на казармени правила в паневритмията и общия живот, ще ***отпускам*** *сърцето на дявола - и той ще ви стяга в обръчите си!*

Не си мислете, че съм си отишъл и нищо не виждам, та си разпасвате поясите да пъдите новите интелигентни души с вашите светски, религиозни и сектантски прийоми.

Така *става във всяка епоха, когато някой взема властта и иска да се представи за наместник на Господа на Земята! Тогава пускам враговете ви върху вас и отново създавам тайни и чисти движения, които тръгват по нови пътища, докато дяволът не улови и тях и не наложи и там зломислието и продаването. Тогава от най-пренебрегнатите, най-бедните и чистите пак създавам главнѝ на бунта и ереси, защото аз съм* ***там****, където не кристализира власт и канон.*

Сладко *е, когато със сродни двойки, тройки и по-големи групи, по моделите на Всемирния Живот и по жребий и с помощта на пентагралните ви каси вие менявате жилищата си и състава им и почнете да ходите на гости и по други сродни души в страната и в чужбина.*

9,16

Прочетено на глас пред група приятели за пръв път на 8.VI.137(2003)г., от 9,18 ч.

8.VI.137(2001)
с. Костенец, Софийско

РАЗМЯНА НА СЪЩЕСТВАТА

Схема на размяната на партньорите
при изпълнението на Пентаграма в Паневритмията.

Този вид кардиоида е символ на сърцето **с кръвоносната система**. То е живо, прекрасно, и има смисъл само тогава, когато дава живот на **всички** и пречиства **всички** обитатели в Организма – до най-малкия и най-отдалечения. Затвореното сърце е вторачено в **един** обект и затова не може да движи обмяната на веществата, т.е. на същества. Затова осъжда самото себе си на смърт –
не може да изкара и 100 години.

Една приятелка продаде гарсониерата си, повярвала напълно в направлението, дадено от Небето за общ живот сред природата. Вчера пренесохме последния ѝ багаж. Тя иска да изпълни високия идеал първо да се сдобием с братски дом, а чак след това да си направи миниатюрна къщичка на съвсем друг терен. В началото е планирала вариант всичко това да се изпълни успешно и дори да останат пари за обзавеждане и техника, но реалностите, или по-скоро човешките печални недействителности, които хората наричат "действителности", развенчаха тази нейна мечта. И сега е готова да изпълни желанията си според най-високия идеал, но средствата ѝ не стигат. Къщата, която е пазарила за 8000 лева, е с порутен покрив и с наклонен горен етаж с пукнатини, затова изисква

основен ремонт, който би глътнал всичките средства.

В последния момент се оказа, че могат да се купят повече от два декара на прекрасно място под гората, но за строеж на голяма къща там в скоро време не може да става и дума, така че благородната идея засега е нереална. Затова снощи стигнахме до голямо объркване и тя бе озадачена, че надеждите ѝ рухват. Моли за съвет и контакт с Учителя, за да знае какво да прави. Всеки от присъстващите се опита да изкаже мнение, но никой не се ангажира с категоричен съвет и не дойде импулс за допитване до Този, Който постоянно ни говори. Някои бяха единни само по въпроса, че не е уместно да се раздвояват и разтрояват усилията и средствата, които и без това са нищожни.

Накрая се яви приятел, който даде най-рационалния съвет и той се прие. Но от сутринта някои от нас имат чувството, че нещо в действията ни не е в ред и че ще бъдат благословени само такива усилия, труд и инвестиции, които идват едновременно от 12 души, от които поне шестима са готови да продадат жилищата си и да напуснат града. Все пак, някои би трябвало да останат в града, защото са на работа, но те могат да отделят стаи за периодично гостуване на тези, които са го напуснали, ако искаме да бъдем братство. Доброволното сгъстяване е другият полюс на Любовта, ако искаме да задейства по-скоро и истински принципът на Индивидуалния Жизнен Радиус и животът сред природата. Идеята е винаги да има най-малко един дом в планините и един в града, където да остава по жребий член на 12-орна група, а той да си кани когото иска или да остава сам. Животът е циркулация на хора между града и природата, а не закотвяне на едното или другото място.

Отворихме напосоки три тома беседи. Първата мисъл, която се падна, е пряк отговор на проблема, който се яви при огледа на споменатата къща и плевнята, които се предлагат - и двете са с хлътнали покриви:

7,42

"Аз се чудя откъде се е появила тази идея за хлътнатини. Ако и туй е набожност…" (т. Сила и живот–V, стр. 303, б. "Дъще Сионова" от 14.V.1922)

Поради голямата си вяра, приятелката помоли преди всичко да се направи контакт с Елма. Запита и най-опитните приятели какво мислят по въпроса. Нито един от присъстващите не пожела да се ангажира с такъв отговорен съвет. Ето какво се падна по този повод при отварянето на втори том беседи:

*"Ние чакаме да дойде **Бог**, та **Той** да оправи всичко, **Той** да ни научи на всичко, без да седнем **ние** да работим и да издирваме. Всеки, който чака на **другите**, ще се изроди."* *(т."Сила и живот" –III, стр.160, б. "Гърбавата жена" от 8.VI.1919)*

*Изказаха се различни мнения как е най-добре да се постъпи, но приятелката каза, че държи на първоначалното си намерение според най-високия идеал: първо да съдейства за **общото** и чак след това да урежда свой собствен дом, и то възможно най-малък, за да спази Закона за Космическите Полети и Подмладяването.*

Небето следи и за мислите и приказките на някои "съидейници", когато даден човек иска да стане ученик и решително заменя градския си имот с дом и земя сред природата, съдействайки за образуване на братска община. Бе дадено да видим като на кино какво очаква още през тази зима хората, които си позволяват такива мисли и внушения. Решихме да се молим за тях, защото ги обичаме – ако може да поемем част от последствията при критика и неверие от страна на поизостаналите, защото те имат други ценни качества.

Преди няколко години една много близка и вътрешна приятелка, импулсаторка на десетки фундаментални и лични осияния, получи писмено предупреждение от Този, в Когото казваше, че вярва най-много, че ако излезе на палатка и предостави жилището си за дом на Словото, ще завърши еволюцията си и повече няма да се прераждa. По-късно разбрахме, че това е само изпит за готовност, който е можел да бъде издържàн само мисловно, без да се налага да излиза от жилището си. Никой не е искал от нея да прехвърля някому имотите си (имаше и къща в друг град), нито е била изнудвана по някакъв начин, защото всеки от приятелите, които летят из всемира, има високия идеал това да продължи вечно и затова не иска да има собственост на свое име и не би приел по никой начин да притежава нещо свое или чуждо с нотариален акт.

При все това, възниква въпросът, как могат да се оформят дарения или наследствени имоти така, че да се изпълни желанието на някои духовни хора без преки наследници да помогнат на някое общество с идеална цел. В споменатия случай преди години, въпросната приятелка не повярва в големия шанс, който ù бе даден лично от Учителя, и тя си замина от внезапна болест сравнително млада, без да знае какво я очаква в другия свят след наследяването на имотите ù от далечни роднини с много по-ниска еволюция от нейната. Последните, били те преки или непреки, ламтят за цялото наследство на починалия, затова духовният човек с високи идеали и с имоти и средства не трябва никога да оповестява цялото си бо-

*гатство пред близките си, а да оформи наследството си **много преди да си замине** така, че да подсигури добре децата си, родителите си, братята и сестрите си, ако са по-бедни от него, но винаги да е предвидил и една част за идейни цели. Бъдещите закони за даренията и наследствата, на базата на най-доброто в света досега, би трябвало да регламентират точно по какъв начин да става такова онаследяване, без никакви опасности от изкористяване и изкривяване или недоволства и реакции на наследниците.*

Всичко това е наложително, защото има много души с искра от Бога, които искат да дарят нещо за общия живот, но очакват от нас съвет и модел.

Ето какво ни се падна от третия отворен том:

*"Да проявиш **воля**, значи да се противопоставиш на целия свят, ако е против твоите убеждения, които ти си проверил и искаш да прокараш.*

Може да ти кажат, че е глупаво да устояваш на това, но ако имаш воля, ти няма да се откажеш по никой начин. Ще кажеш: "Вярвам!" – и нищо повече.

*"Стани!" – казва ангелът. И **днес** той казва: "Стани!" И **аз** искам да ви изведа от този затвор. А сега вие, като Петър, разтривате си очите: "Дали е това вярно, дали този човек говори истината или ни заблуждава?"…*

Нееднократно не само Учителят, Учителите и други Посветени, но и не тъй напреднали наши приятели, носещи все пак някакво познание и небесни дарове, каквито ние нямаме, са искали да заминат или са заминавали по други места и страни, виждайки, че сред нас няма почва за душевната им благотворителност. Ето как продължава мисълта на Учителя, цитирана по-горе:

*"…И когато аз си замина от България, **тогава** българите ще познаят… И втори път няма да дойде вече. Десет милиона свещи да ми запалите, няма да дойда! Разбирате ли? Свещи не ми трябват, искам човешките сърца*

*да бъдат запалени. **Любов** искаме ние! Църкви не искаме. Каменни църкви не искаме. Искаме сърца да се любят, хора; ред и законност във всеки един дом, във всяко училище – **това** се иска днес в света." (т."Сила и живот" -IV, с.217, б. "Стани и опаши се" от 11.12.1921)*

*Неднократно Елма ни е казвал да не изтъкваме постоянно, че мислите от беседите, които се цитират в осиянията, се падат от "случайно взети томове при спонтанно отваряне". Но в редки случаи, какъвто е и този, Той напомня, че не трябва да забравяме това, като свидетелство за прякото Му присъствие и чрез отваряне на книги. Понякога се провежда наблюдение какви са благоприятните последствия за тези, които вярват в това, и какви – неблагоприятните, за скептиците, мислещи, че използваме **съзнателно** подбрани цитати.*

*Последният намек, който направи един от приятелите вечерта преди лягане, е не може ли да се разпределим по жребий из стаите на двете къщи, с които разполагаме в това село, ако всички са съгласни – да се изпълни Законът за осигуряване на отделна къща за **една** нощ на **един** човек. Това обаче и този път не се прие: някои от присъстващите имаха предпочитания и ги заявиха без колебание. Именно затова в този момент идеята за общ имот и общи домове загуби благословението и силата си. На някои от нас ни стана напълно ясно, че Небето няма да ни покровителства, след като нямаме сериозно отношение към новия начин на живот с така нареченото от Учителя "въртене на хората по къщите". Бе ни напомнено, че всякакви опити за осъществяване на тези висши идеали са обречени на неуспех, ако те не са били практикувани доброволно и продължително в **наличните** условия до този момент, дори и да живем в кашони под моста.*

Един приятел предложи да бъде дадена временно общата къща, която имаме, на приятелката, която докара в нея багажа си, но идеята не бе посрещната с възторг. Не бива обаче да се озадачаваме защо понякога се реагира така – в някои случаи отрицателната реакция е интуитивна и е по волята на Бога, защото е определено нещо по-добро. И наистина, на едно място предложиха съвсем нова, самостоятелна къща на два етажа за тази приятелка, без да искат наем.

Ето какво каза днес Елма по тези въпроси:

- Поздравяват се всички приятели за ентусиазма и готовността ви да живеете сред природата! Постъпете съвсем свободно и не се притеснявайте. Зачита се и най-малката стъпка към по-доброто, посъвършеното. Минимумът е да устроите собствен

*дом, колкото може по-малък. Рано е да мислите за общи братски места и къщи, докато си живеете все на едно и също място с едни и същи хора. Новото се изпитва **предварително**: ако нещо не е победило при наличните условия, никога няма да победи при новите.*

Онзи минимум от 500 декара си остава, но ако поне на половин декар не е имало размяна на приятели, всякакви външни инициативи са излишни. По-добре е всичко да продължи постарому – все пак не малко сте направили и правите много повече от други. *(В едно осияние преди няколко години бе казано, че всеки опит за нов Изгрев под 500 декара няма да бъде под защитата на Небето. Това се счита за **поправителен** изпит на Братството, което е имало материална възможност при основаването на Изгрева да изпълни този съвет на Учителя, но е решило да спести пари и купило много по-малка площ – б.п.)*

*Винаги отивайте там, където има най-добри условия за работа и най-голяма любов, независимо дали има или няма будни души за нов начин на живот. Не е достатъчна будността - гледа се **приложението**. Помагайте само там, където има условия за работа със Словото, възможност за самота и временни смени на жилищата и съжителите. **Това** е критерият на Новата Вселена - всичко останало ще си отиде, независимо дали живеете на чист въздух в планината или не. Нали селяните и планинарите също боледуват и умират? А ние познаваме чисти хора, които живеят под повърхността на Земята, на Луната и на много планети или на дъното на океана, а са физически **безсмъртни**. Всичко зависи от **интензивната работа със Словото Божие и от прилагането на Делото: Обмяната на Същества**.*

***Освен Обмяна, има и Размяна на Същества.** Само че да се разпознае **Същество** не е лесно: иска се ясновидство за съзиране на **искри Божии**. Но може и без ясновидство: гледате кой урежда първо собствения си живот и кой не го урежда. Сложно е, понеже при липса на хора с искра Божия, при липса на Размяна на Същества, законът е първо да уредиш **собствения** си живот. **Това** значи "И сам воинът е воин". От такъв воин може да излезе **Човек** – Човек на Словото и Размяната. Човек, които отстъпва*

привързаност и територия.

*Но и **това** е сложно. Ако една привързаност или територия ражда добри плодове за Словото и Делото, тя не бива да се дава. (Не бива да се дава на хора, които няма да работят за Словото и Делото или ще работят по-малко интензивно или на по-ниско ниво - б.п.)*

19.VI.137(2001)
Бургас - Изгрев

ПРЕДСКАЗАНИЕТО ЗА "ТРОННАТА СВЕЖЕСТ"

(ИМА ТРОННИ ЙЕРАРХИИ И ТРОННИ ЦЕНТРОВЕ В НАС)

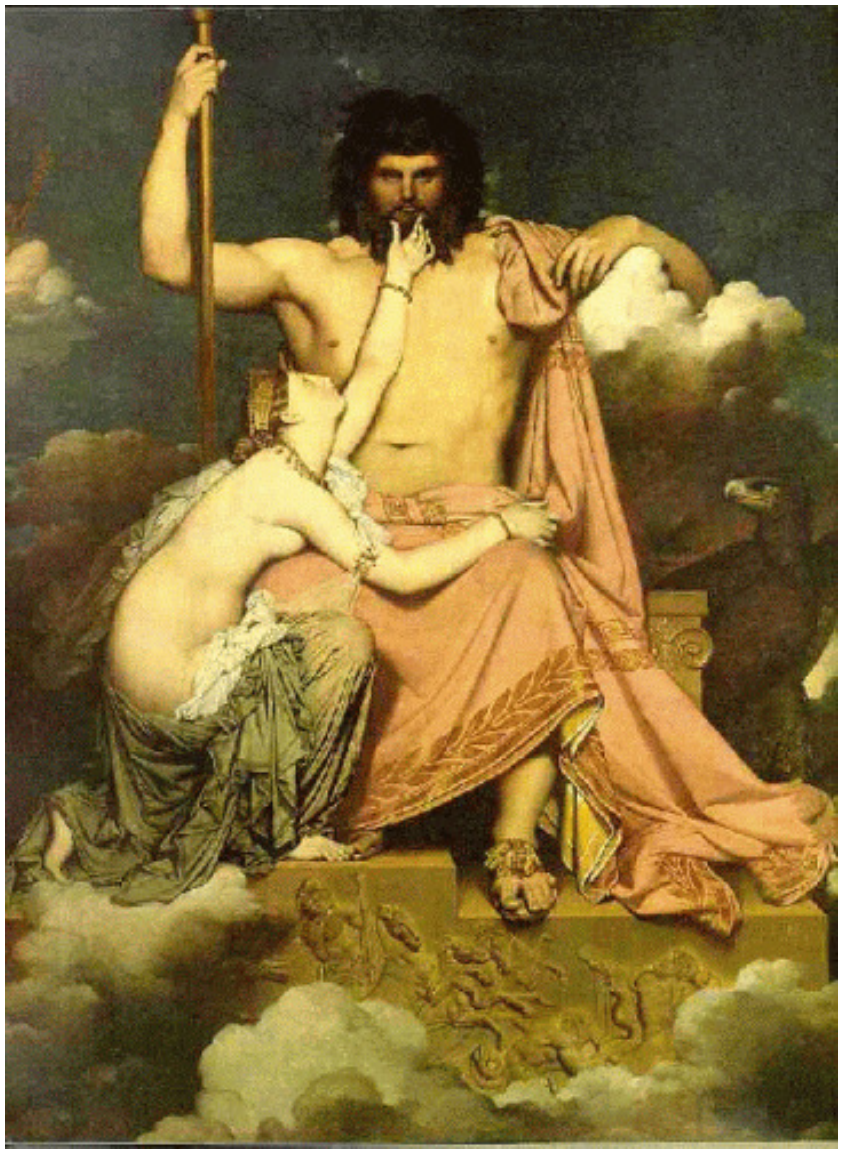

27.04.137

*В стаята пак почнаха да падат предмети. И по други начини - вкъщи и навън - се дават десетки знаци, че Някой отново иска да говори. Натрупаха се множество преживявания и случаи, свързани с явни намеси на Провидението, но от дълго време те не се описват и даже не се разказват, защото законът за **случването**, когато не се теоретизира, вече работи с пълна сила и при нас. Няма проблеми човек да разправя за тия неща, но ако си мълчи, те се усилват и зачестяват. Това напомня за модела на Учителя и Учителите: около тях чудесата се **случват**, те не се описват и разтръбяват. В краен случай, мимоходом се споменава за някое ново "чудо", за да се даде кураж на хората, че Господ е жив и че си гледа работата. Но само при Учителите няма спад на действата след споменаване на някое от тях. При нас, които сме още твърде малки, необикновените случки отслабват или престават за неопределено време, ако устата и перото ни се движат по-охотно...*

Все пак, един от последните случаи бе получаването на много пари във валута от чужбина, без да са били очаквани – именно когато са били крайно необходими на една приятелка за нещо, одобрено от Учителя. Но това е най-малкото.

Сега тук ще бъдат цитирани мисли от Учителя, които се се паднали тази сутрин на една приятелка и един приятел при запитване. Той отговорил чрез отваряне на томове с беседи. Нейният въпрос беше как да ѝ провърви в личния живот, а неговия – да пътува ли по други градове, когато го канят сродни души, и как да общува с тях. В разговора им по телефона приятелката даже се разплакала. Говорили си за неща, които после били потвърдени от беседите с пълно покритие - на места даже дословно със същите думи!

Ето какво се паднало. Всички думи и изрази в цитирания текст, които са написани по-долу надебелено, били прочетени после по телефона с особено наблягане, понеже отговаряли напълно на разговора и затова представлявали пряк и точен отговор на дискутираните проблеми:

:

*"Следователно, който не е разбрал живота на земята и не го е използвал, той се намира **вън** от гостилницата. [...] Свободата се определя от **любовта**. Само любещият може да бъде свободен! По свободата, която човек ви дава, можете да познаете неговата любов. Който истински ви обича, той ви оставя свободен. Когото вие обичате, също го оставяте*

свободен .

[...] Дайте път на Божественото в себе си и ***във всеки човек*** *търсете Божественото.*

[...]Човек става извор, когато пусне Божественото в себе си да тече. Кой не обича извора? Всеки обича извора - не заради мястото и големината му, но за водата, която извира от него. [...]

Като ученици, стремете се да обичате, без да ограничавате; да обичате, без да очаквате някакво възнаграждение или отговор на любовта си. Като обичаме безкористно, любовта ни сама по себе си ще събуди любовта на окръжаващите. Когато окръжаващите ви обичат, вие сте готови да дадете всичко, което имате. Душата ви се отваря за тях и вие сте готови да услужвате ***на всички****. [...] За да не си заминавате преждевременно, вие трябва да работите – да отворите сърцата и умовете си за хората, да направите връзка с тях. Зад вас стои миналото ви, с което трябва да се справите. Пред вас стои бъдещето ви, за което трябва да се приготвите. Обаче вие сте в* ***настоящето****, което трябва разумно да използвате. Като живеете в нястоящето,* ***гледайте да печелите нови приятели, а старите да не губите. Няма по-голяма печалба от тази, да спечели човек приятел!*** *Няма по-голяма загуба за човека от тази, да изгуби един добър приятел.*

Мнозина плачат за изгубените условия, а при това правят същата грешка – във всеки момент губят добрите условия. Какъв смисъл има в това? ***Има*** *смисъл да плачат, но да не повтарят същата грешка."* *(т. "Път към живота", Хел`1993:148, л."Съединителните нишки на живота" от 2.I.1931)*

*"Много хора страдат по единствената причина, че огънят им не се е разгорял както трябва. Пожелавям на всички огънят ви да се разгори, а окръжаващите да пламнат и да горят! Това значи торбите ви да са пълни – **където минавате, да давате**. Казано е: "Даром сте взели, даром давайте". [...] В Божествения свят всички души са свързани в едно цяло. [...] Онзи свят е свят на щастие – той има отражението си и на земята."* (т."Новата мисъл", Хел`1993:220-221, л."Изпити на ученика" от 7.12.1932)

А сега, да видим би ли казал Елма още нещо по тези наши проблеми и въобще.

19.VI.137г. - 8,08ч.

- Пралайа тонира душата, а Тот оставя духа свободен. При всяко настройване се опъват и разтягат струни, наместват се чукчета и клавиши, а понякога се пробиват нови дупки и се запушват старите. Та именно мъката, несподелеността, страданието, са израз на тази Нейна велика работа, породена от любовта ѝ към съвършенството.

*Значи, който страда, въздиша и плаче, непременно търси съвършенството, но по метода на тонирането – с разтягане и свиване на сърцето. И **Тот** го разтяга и свива, но не от липса на нещо, а понеже се взривява от любов. Значи, Абсурдът постоянно избухва, извира, тече, а Милостта търси формите, в които да улови и насочи експлозиите Му, за да се появи живот.*

В този смисъл, Пралайа е Пространството, което се опитва да поема пламъците на Тот. Тя съдържа мощна сила в себе си да ограничава радиуси и да превръща експлозии в имплозии, за да има ред и справедливост. Поне в третото измерение е така. При експлозията се ражда живот, но при имплозията почва да се ражда структура, ред и сигурност.

*Превръщането на Любовта в Обич създава **домове** в пространството – **телата** на съществата.*

*Нишките на Любовта и Чистотата долу са завързани, но горе, в ръката на Бога, са развързани. Щом като има само Две Нишки, то има и само две Същества, които съединяват Божествения свят откъм запад. Съединението на Любовта с Чистотата се нарича "Брак" или "Божествена Женитба" и не търпи трети елемент, понеже трети в Божествения свят няма. Третият се появява в **духовния** свят и се нарича "Рожба" – **плодът** на Любовта и Обичта. В този смисъл, Любовта и Обичта са самата Любов и Чистота, които долу са вързани, а горе – необвързани.* *(При получаването на този текст, пред очите ни възникна паралелно явление, с което Елма го илюстрира удивително точно. Това се е случвало много пъти – б.п.)*

*При самосъздаването Си като Адам Кадмон, Бог вложи в мъжката Си половина Свободата – необвързаността на Червеното и Бялото **горе**. Когато се самосъздаде като Жена, Той ги завърза долу и прояви Себе Си като желание и способност за Брак. Затова бракът се нарича женитба, а не "мъжитба"... Това е **женско** тайнство: нуждата да се съединиш със сродната си душа, да завържеш Любовта и Обичта, да съвместиш духа и душата в една точка.*

*Сега внимавайте, много внимавайте! Разкривам ви тайната на **безсмъртието**, така, както никой никога досега не ви я разкривал. Стеблото влиза в земята само в една точка, но горе се развява свободно от всички ветрове. Благодарение на това, соковете текат бурно и щастливо **нагоре**. Сега жените, след грехопадението, постоянно искат да вържат и **върха** на растението – като фасул... Искат духът да не се мърда – да бъде **само** техен и **само** вертикален. Мъжете пък имат друга заблуда – че могат да излизат едновременно от много точки. Наистина, има и такива растения, с много стебла – цяло поле на един корен, - но това е израз на **Учителя**, на Бог в **Множеството**. Това, че се подават на различни места от почвата, не означава, че нямат общ корен. Това е **универсалната** еволюция или изява на Бога, при която има съобщества от сродни души.*

Поначало обаче е невъзможно да се стигне до универсума, без да се мине през вселената. Често

*употребявам **една** дума за универсум и вселена, понеже на западният полюс на Бога те са едно, но колкото повече се раздалечават при движението на Духа, толкова по различни стават, докато на изток те са напълно свободни.*

*За да стане човек личност, трябва да има ясновселенско посвещение и да е проявил **душата** си. Това значи да е бил растение с **една** точка на излаз – да има **един** врат, а не два. Храстите също имат един врат, но са с много глави. Всъщност, това е една глава, но без врат. Способността да се превърнеш от тревисто растение или храст в дърво изисква вдървеняване, вкоравяване и дълго единично стебло. Това се постига само с **обичта** – завързаност на **запад**. Трябват от 7 до 56 години или преражданя живот само с едно същество, за да се прояви **Пралайя**.*

*За да приемеш ангелско лице и чин, ти трябва да си **женен**. Предвидено е ангелите да се женят, а боговете да са свободни. Но тъй като Човекът е двуполюсно същество – ангел на запад и бог на изток, - той трябва да бъде едновременно женен и неженен. Да бъде посаден и да излиза от **една** къща, **постоянно** да се възвръща в нея. Само тогава никакви ветрове не могат да го откъснат от Живота. Сродната ни душа – Единстветата – Съпругата или Съпругът – са здравата и питателна почва, без която ставаме сухи тръни, на кълба по полето. Такива тръни вятърът ги вее накъдето си иска. Има много богове и хора от този род, които нямат мир и покой. Те са мъртви, но понеже духовете ги разкарват насам-натам, и то често с голяма скорост, по-простите остават с убеждение, че виждат живи същества. Затова скоростта е белег на същество без корени – то се е откъснало от сродната си душа или още не се е вкоренило.*

В живота няма почва, която смразява стеблата и короните и не им дава да се движат. Почвата е мъдра и далновидна: ако втвърди растенията и ги остави без развяване, те непременно ще умрат и тогава ще настъпи ерозия. Почвата ни най-малко не се

тревожи от това, че короните на дърветата и листата им се милват. Тя усеща щастието им и това щастие се влива и в нея.

*Този образ е растителен, но Човекът **излезе** от земята и почна да ходи. Първо пълзеше, както всички влечуги, които не могат да се откъснат от почвата си – от душите, които предпочитат. Ако си още влечуго, бъди верен на себе си и не се откъсвай от земята, недей се отдалечавай от ближния, защото ще умреш. Когато проходиш, ще видиш, че има и моменти, когато кракът е във въздуха – възлиза към горния край на Божествения свят, където има самота и свобода. Животните са "четиритактови" – изграждат **астрално** тяло. Едва ксогато станеш "двутактов" – Човек, - ти можеш да добиеш представа и понятие за Присъствие и Отсъствие. **Присъствието и Отсъствието са двете криле на безсмъртието, без които човек пада в бездната**. Ето защо духът е женен за душата, но периодично се разделя с нея, за да не се вкиснат, да не гранясат. Душата се **вкисва**, а духът **гранясва**. В свободно състояние те са съвършени и нищо не може да ги развали, но когато са обвързани **на запад**, започват процеси на разлагане. Те могат и да не започнат, ако се ходи. Неподвижността трябва да се редува с движение. Ако повече стоиш и лежиш, ти се разплуваш и се вкисваш. Дори и най-подвижната домакиня, която живее повече вкъщи и мисли за дома си, неизбежно се вкисва и почва да става лоша. Едни **такива** думички почват да излизат от нея... Мъжът пък гранясва, когато стои дълго в бурканите и никой не го яде. Тогава физиономията му става от горчива по-горчива.*

*Мнозина от вас си спомнят първите осияния и въздишат по звезди, цветя и вселени. Мислят, че Словото нещо посърна и почна да говори само за мъже и жени... Не вярват, че Бог си знае работата и че никога няма да пусне **пиле** да прехвръкне в света на Свободния Живот, без да е разбрало великата тайна на Мъжа и Жената. Докато не почнете да присъствате и отсъствате равномерно, както ходят краката и се махат ръцете, каквито и осияния да четете*

*и слушате, вие ще си останете **посредствени** – ядачи, артисти, интелектуалци.*

*Полетите по звездите и вътрешните вселени не са престанали – те преминаха от листовете и касетите в живия живот. Постоянната тема за Самотата, Присъствието и Отсъствието; за Тройния Ритъм; за Тройновселенските Токове; за Свободното Гостуване, Обмяната и Размяната на Същества и за Живот сред Природата отдавна дразни ония, които не желаят да променят статуса си. Затова **ние** променихме статуса ви и ви изпращаме проблеми и болести, понеже все нещо трябва да ви накара да ходите...*

*Осияните от тази идея и практика – да се стъпва и отстъпва равномерно – сега се поканват да посетят един нов свят, който се ражда в съзвездие Водолей. През следващите пет месеца някои от вас ще плуват през багри и симфонии и ще изпитват трепетите на този свят. "Тронната свежест", която ви обещах преди години, ще помогне много за това. Виждате, че и това предсказание се сбъдна. Симеон идва от **този** свят и иска да ви покаже неговата чистота и справедливост. Ако съумее да се справи с чернилката и промени Трети член от Търновската конституция, Омнария ще му даде ключовете на Царството и България ще стане рай. Нужни са и **други** корекции в нея, но от тази зависи **всичко**.*

10,02ч.

Коментар:

Предпоследното изречение в това осияние буди най-големи недоумения, тъй като трети член от Търновската конституция от 16.04.1879 г. гласи:

3. територията административно се дели на окръжия, околии и общини. Особен закон ще се изработи за наредбата на това административно деленье върху начала на самоуправление на общините.

За нас би било извънредно любопитно ако ни се обясни защо този член се свързва с "чернилката" и какво в него и как би могло да се промени, за да стане България "рай".

Знае се, че Търновската конституция е била изменяна на два

пъти: на 15 май 1883 г. и 11 юли 1911 г. Засега не откриваме пълните текстове на тези варианти, но едва ли там има радикална промяна на чл.3.

*Една от възможностите за логично обяснение е фактът, че подточка **3** от чл.13 на днешната ни конституция гласи: **"Традиционна религия в Република България е източно-православното вероизповедание".** Това е едно много по-меко и безопасно определение от "официална религия", в каквато се е утвърдило "християнството" в зорите на България чрез избиване на 52 болярски рода до девето коляно!*

Трябва да се погледне в оригинала на това осияние и да се види дали няма грешка. В някои случаи човека, комуто се диктува, е уморен или разсеян и допуска грешки; в други случаи десетките почерци на записващите са нечетливи. При съмнение за грешка или невъзможност за розчитане питаме Елма за справка.

*При една от тия справки относно коментирания проблем се получи съвсем друга информация: **че не ставало дума за Трети член, а за Девета глава от Търновската конституция.***

С цялото ни уважение към Божественото в Българската православна църква въобще, и в частност по онова време, отчитайки и положителното значение на Търновската конституция за откъсването ни от Османската империя и запазване на националното самосъзнание в родината ни, онеправдана от Берлинския договор, не можем да не отчетем и големите капани, заложени в нея. Те са били усетени още при създаването ѝ и са били контрирани от най-умни и родолюбиви българи, които не са искали да станем провинция на абсолютистска, великоимперска царска Русия, въпреки че тя ни е освободила, и подвластни на византийския религиозен егрегор, възседнал целия руския народ и не само него. Тъй като проблемът остава открит и иска обсъждане от тесни специалисти по история, за да се дойде до най-верния отговор, тук ще бъдат цитирани само началото на споменатата Девета глава на Конституцията и няколко откъса от знаменития труд на Симеон Радев "Строители на съвременна България" – просто за сведение, насока и размисъл. Коя ложа употребява думи като "господстваща", "върховна духовна власт", "догми на вярата"?...

Глава IX
ЗА ВЕРАТА

37. Господствующа въ Българското Княжество вера е православно-християнската отъ източно исповедание.
38. Българский Князъ и потомството му не могътъ да исповедватъ никаква друга вера, освенъ православната. Само първий из-

бранъ Български Князъ, ако принадлежи къмъ друга вера, може да си остане въ нея.
39. Българското Княжество отъ църковна страна, като съставлява една неразделна частъ отъ българската църковна областъ, подчинява се на Св. Синодъ - Върховната духовна властъ на Българската църква - гдето и да се намира тая властъ. Чрезъ последнята Княжеството съхранява единението си Съвселенската въсточна църква во всичко, що се отнася до догмите на верата.

Симеон Радев

Отговорите, често пъти твърде ценни, бидоха взети във внимание и от тях някои възгледи минаха в руския проект. Съставянето на устава биде възложено на управителя на съдебния отдел при окупационното управление на Лукиянова - просветен човек, който бе в сношение с руските либерални кръгове в Москва. Някой си Юзефович бе превел на руски сръбската конституция от 1869 г., с успоредни извадки от румънската. В своите възпоминания от Учредителното събрание Марин Дринов (на снимката вляво) посочва същите първоизточници, като прибавя към тях гръцката конституция. Първоначалният проект, изработен под надзора на княз Дондукова, не е бил обнародван. Много се говори сега, че той бил либерален. Такова бе впечатлението и на съвременниците. Как би могло да излезе из канцелариите на една абсолютическа държава едно дело, надъхано със свободолюбиви начала?

Привършен към края на есента, проектът биде занесен на императора лично от Дондукова, който на 6 ноември пристигна в Ливадия. Императорът по принцип го одобри. Една особена комисия биде натоварена да го прегледа и дето е нужно, да го измени. Тя се състоеше от княз С.А.Урусова, от статс-секретаря Брауна, от вицедиректора на Азиатския департамент, действителния статски съветник Мелникова и от А.Д. Градовский, професор по държавно право в Петербургския университет. "Последният обаче дал особено мнение, в което заявил, че е запознат съвсем малко с бита и положението в България, той счита себе си съвършено некомпетентен в разрешението на въпроса, каква форма на управление и каква организация се изисква от условията на народния жи-

вот в тази страна." И другите членове, както се вижда, не са се счели призвани да определят най-подходящото за България държавно устройство. Главното важно изменение, извършено в тази комисия, се състояло по всяка вероятност в това, че били внесени в проекта някои параграфи върху православната вяра, заети от руския основен закон.

Българската комисия, която я редактира окончателно, е изцяло от консерватори. Дядо Славейков има възражения против нея:

"Оскърбително е за целия народ - провикваше се Славей-ков - да се приеме една предубедителна присъда на пълната си неспособност и некомпетентност в решението на народните дела и да признае за способни и компетентни само някои привилегировани лица!... Няма по-голяма глупост от тая да счита човек себе си по-умен от всички и да претендува за ръководство на другите... Много по-добре и по-умно мисли за себе си сам един народ, който носи тегобите и разбира де го утрепват, отколкото могат да мислят за него привилегированите лица, които и при добра воля и присърце, що биха могли да бъдат полезни, мъчно угаждат де и как трябва да му помогнат, и излиза, че много пъти те го чешат там, дето не го сърби. Оставете народа сам да търси цяр за болките, които усеща, и бъдете уверени, че той по-скоро ще го намери и ще съумее да го приспособи... Имайте, господа, по-голяма вяра към народа и към неговото благоразумие; вгледайте се по-добре в него, изучете по-положително неговите качества и свойства и бъдете уверени, че ще си съставите по-добре мнение, за да можете да се положите повече от него, отколкото на неуместни и ненужни някои отбори".

Кой можеше да съкруши теоретическите мотиви но комисията, да я развенчае от нейния престиж на ученост, ако не Каравелов? И наистина, още щом д-р Помянов прочете доклада, Каравелов се качи на трибуната и почна да говори посред едно всеобщо и напрегнато внимание. Той нарочно бе отказал да влезе в комисията, за да може да унищожи нейното дело с няколко думи. Самоуверен, той се нахвърли сега върху доклада с една рязка, нервозна, саркастическа реч, достатъчно къса, за да я цитираме изцяло. Той каза:

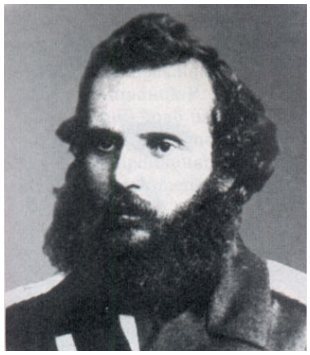

"Аз бях от ония, които желаеха да се избере комисия. Тя, като комисия за изработване на проекти на закони, трябваше да се ръководи само от един принцип, по който са се ръководили всичките законодатели, а именно: учрежденията и законите трябва да принасят колкото е възможно по-малко зло и повече полза: защото законите принасят понякога и вреда. Второ, тя трябваше да постави тезиси, под които аз разбирам най-главните предложения на

бъдещия наш устав; тия тезиси трябваше да бъдат мотивирани и това беше най-главната работа на комисията да приведе аргументи за и против относително тоя или оня тезис. И що виждаме ние в тоя рапорт, който ни представи комисията?!... Наместо принцип, някои си четири начала, подплатени с консервативен вятър. Наместо тезиси – гвачка (жвачка, дъвка)... Наместо мотив... За мотивите няма да говоря; само мога да кажа думите на Данте: "А на тия погледни и върви си..." С една дума, в този рапорт няма ни политика, ни логика, ни граматика. Затова аз предлагам: Първо, да се забележи, че комисията не е оправдала доверието на Народното събрание; Второ, да считаме нашето положение statuquo ante commissionem; и трето, да пристъпим да разгледаме глава по глава Устава, който ни е предложен от централното правителство. Колкото за рапорта, той е литературна собственост на комисията, която и може да прави с него каквото ще, а ний да си гледаме работата."

Без съмнение, на събранието тази метафизическа идея трябва да се е видяла също странна. То ръкопляска на Каравелова с голям възторг, доволно, че той бе смазал с научни доводи враговете на свободата. Доволството на събранието се увеличи още повече, когато взе думата П.Р.Славейков. Тънък познавач на народната душа и хуморист, Славейков можа едно по друго да възбуди слушателите си, като разтрогна у тях чувствителните им струни и да ги очарова със своя весел игрословен език. Без риторически увод, той атакува доклада остро и свойски. Първата му дума бе:

"Какви са тези бабини деветини?" **- Веднага в събранието избухнаха смехове и ръкопляскания. Ръкоплясканията не утихнаха до края на речта. Славейков биеше на слабостите на народния характер, както и на неговите добродетели, намесваше твърде майсторски името на Русия и величаеше свободата, която бе в опасност.** ***- Всичките ни неприятели - казваше той - са ни борили с това, че не сме били узрели за свободата. Но ето че една комисия от Народното събрание иде да потвърди думите им, като казва и печатно заявява, че ние не сме още за пълна свобода, когато за тази свобода толкози драгоценна кръв проля братският нам руски народ и нашият народ понесе толкова скъпи жертви*** **(ръкопляскания).** ***Комисията иска да ни се дава свободата като комка – малко по малко, защото ни бил слаб стомахът; също като на човек, който дълго време е бил под затвор и който не трябва да се пуща изведнъж на видело, но по-напред да се тури в кафе оджаъ, за да привикне. Монархия, която да управлява нашия нов и неопитен народ, това разбирам; но конституция консервативна не разбирам; то прилича като да казва някой леща на кебап. Те искат конституция, в която да вее нещо; с други думи, искат някаква вятърничава конституция*** **(ръкопляскания)...** ***Като народен представител и в името на народа не приемам рапорта. Посред овациите на събранието той завършваше: "Народът не бивало да бъде свободен, защото тъй се родило в главата на някои си, които не би говорили по тоя начин даже и тогава, ако да бяха подкупени от нашите неприятели."***

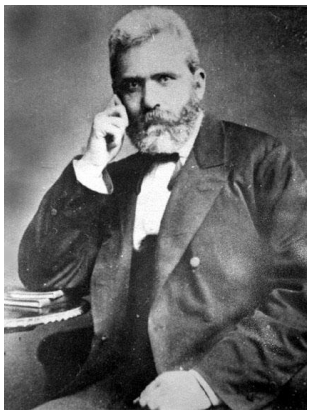

Принципиалната опозиция между двете партии се възобнови по въпроса за свободата на религиозната мисъл. Софийският митрополит Мелетий предлагаше да се учреди цензура върху "съчиненията от духовното и догматическо съдържание, Св. писание и богослужебните книги". Захванаха се по тоя повод дълги разисквания. Драган Цанков допускаше нуждата от подобно постановление, но искаше то да се ограничава само върху книги, "предназначени за православните черкви и училища". Русчушкият Григорий казваше, напротив, че духовната цензура трябва да бъде неограничена, за да не се появят посегателства върху основите на вярата. Намесиха се и други депутати, за да дадат обяснения върху някои религиозни термини. Един от тях предложи "да се назоват тия книги по закона божи: символически". Малко смътни са всичките тия разисквания и Каравелов твърде уместно забележи, че много може да се говори по въпроса за цензурата, но нищо не може да се каже за нейната полезност. - *Думата "догматически" е неопределена* - казваше той. И после, като се обърна към владиците: *"Днес ще запретите богословско съчинение, утре философско, а вдругиден ще се докопате и до физиката!"* Аргументи от тоя род, които звучеха научно, силно влияеха – както и сега – върху умовете и думите на Каравелова имаха съкрушителен ефект.

Събранието не искаше вече да чуе за никаква цензура. Предложението на Мелетий биде осъдено. Щеше ли България, единствена между православните държави, да остави духовната книжнина, па дори и светите писания без никакъв надзор? Русите не можеха да допуснат това. Княз Дондуков повика при себе си либералните водители и им заяви, че трябва да се даде едно удовлетворение на българската църква. Архиереите от своя страна се оплакаха на руския Св. синод, който в Петербург бе поискал намесата на Гирса. Либералите най-сетне отстъпиха, но не без мъка. Когато се гласуваше конституцията изцяло, Др.Цанков възобнови своето предложение, което биде прието.

Лесно е да си въобразим действието на тия аргументи, когато Каравелов ги развиваше в една среда, дълбоко напоена с демократически дух и предупредена срещу всякакъв вид на власт, която да напоминува съсловните различия. *"Не може да се опише* - разказва сега дядо Цанков - *обаянието, което тогава упражняваше самата дума "свобода"! Либералните идеи се раждаха сами у нас, без да сме ги разисквали. Една обща мисъл ни въодушевяваше: да положим свободата върху здрави основи и да я направим непристъпна за нейните врагове."*

Русия наистина не искаше да допусне по никой начин разкол в Източната църква. Подбужденията ѝ не бяха само религиозни, но и политически. Образувайки една голяма християнска маса, различни по произхождение, но еднородни по вяра и подчинени на едно църковно управление, народите в Турция можеха по-добре да служат на целите на руската дипломация.

Каравелов в една реч в Народното събрание: ***- Цанков отбули пак намеренията на владиците: показа ги на Събранието каквито бяха те: разрушителни, опасни за бъдещето ни развитие, противонародни".***

*Младият княз **Алескандър Батенберг** много добре е виждал какви могат да бъдат пагубните последствия от една такава зависимост и суспендирал Търновската конституция. Великоимперските амбиции на руската юдомасонска православна църква обаче в никой случай не може да допусне такава самодейност и насъсква братовчед му Александър III да го свали от българския престол.*

Ако посред осиянията се включват пояснителни текстове, това не е само за информация. Това става поради принципа за разреждане на високото напрежение на Словото, провеждан съзнателно и свръхсъзнателно и в класическите лекции и беседи.

Повтаря се и про-блемът със странните "суперлативи" на Елма в повечето лични послания и с виртуалните пожелания и прогнози в тях за "велики ра-боти". Често хората са били озадачени от голямото раз-минаване между такива думи и реалната философия и жи-вот на човека, за когото са казани. Някои критици на холизациите изтъкват този феномен като дело на ония сили, които свирят върху струните на гордостта, самолюбието и честолюбието. Много получатели на живоструйни лични осияния се отдръпват поради "нереалността" и "фантастичността" на казаното за тях, поради неизпълнението на прогнозите. Не съобразяват, че те са условни: ако човек изпълни препоръките точно, в почти

всички случаи "чудото" става на часа или точно в определения срок. Описали сме стотици такива случаи. От друга страна, Бог упражнява правото Си да сади семена: с тия необикновени и величествени сведения в личните послания Той говори на духа и душата на човека, които са нещо неизмеримо по-велико от самосъзнанието му в момента. Говори и на веригите му от сродни души, които имат същите или подобни качества и проблеми; говори на човечеството и всемирното човечество, очакващо "всяко Слово Божие" като манна небесна. Тя идва не само от "фундаменталните" единения: и в "личните" са скрити безброй съкровища, адресирани до други конкретни души и до всички.

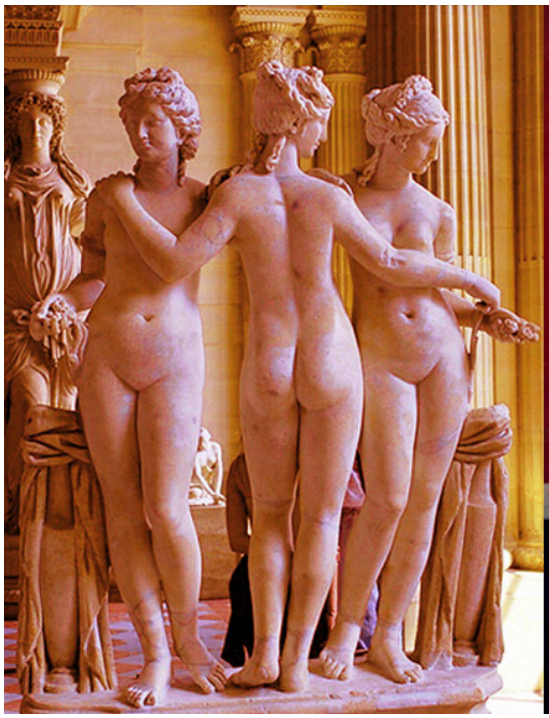

Асклепий (Ескулап) и Трите грации

Ако в историческите справки разглеждаме живота и делото на някои хора от миналото, то е и защото много от тях сега са между нас, преродени. Затова включването на сведения за тях и образите им посред осиянията спомага значително за осъзнаването им в този век.

Преизобилието на окултно-мистични твърдения, прогнози и внушения в личните послания от Елма до отделни хора произхожда и от един принцип на Природата: тя сее семената си щедро, с надеждата поне хилядна част от тях да попаднат в добра почва и да порастат. Ако в даден живот няма шанса да покълне, в следващ това ще стане непременно и много бурно: монадата му е била осияна лично от Слово Божие.

За Словото не е никакъв проблем две или повече твърдения да са едновременно верни. Не само че не е проблем, но това е иманентно в Него: то е диалектика. Линейната, едновалентна система на мислители като Аристотел царува и доднес в живота и науката, но винаги е имало свежи извори, които разбиват и най-твърдите скали. Сковаността се разчупи днес от теорията на хаоса и от други истини и теории, които обясняват света много по-добре. Именно в този дух може да се твърди, че думите на Елма за Трети член и Девета глава на Търновската конституция са еднакво валидни.

Ние се чудим защо Господ вижда в тях "чернота", с какво разделянето на една държава на окръжия, околии и общини е вредно за еволюцията на народа, но Словото има обяснение и за това. Редът и порядъкът са похвални, но зависи в чии ръце са и с каква цел. Зависи кому служи концентрацията на човешките маси в селищата и мегаполисите, откъсването на човека свободното скитничество по света и сред природата, лишаването му от планетарно и космическо гражданство. В цели епохи, които преживяхме и ние, беше забранено и наказуемо излизането от регионалната клетка, към която бяхме зачислени, от технотронното общество. Доколко конкретният "Симеон" или някой конкретен губернатор на Флорида ще проведат плана на Небето, това е въпрос: то отправя пожеланията си виртуално и сугестивно.

Все един ден семецето може да попадне в някой мощен дух с искра от Бога и той да проведе безусловно отваряне на границите, поголовна деурбанизация и тотално ликвдиране на властта и ръкотворните глупости.

Щастливото тичане на хора с душа по райски дрехи из гори, планини и поляни, без да мислят за занитване към някакъв локален ад, вече е факт по цялата планета!

21.VI.137(2001)
Бургас - Изгрев

ГЛАВНИЯТ МЕТОД НА БОГА

ВЪПРОСИ ОТ ПРИЯТЕЛ:

Wed, 20 Jun 2001 20:25:33 +0300

1.Кой е моят начин за връзка с Бога? 2.Каква храна да употребявам, която да има възходящо въздействие на свиренето и пеенето ми? 3. Как да работя съзнателно с числата 2, 5, и 8?

21.VI.137г. 14,45ч.

1.Това важи само за теб: Питане на сърцето с въпроса "орхан-сан-фенун"? Бог, който е самото ти сърце, ще ти отговори незабавно с вярно чувство, не с мисъл.

2.Твоята храна трябва да е разнообразна, но свежа и питателна. Яж каквото ти се яде в даден момент. Ако не смесваш храните и се храниш с по 6 хапки на всеки 3 часа, като дъвчеш всяка хапка по 18 пъти, без да си позволяваш да преглътнеш преди това, ще се събуди центърът на китарата в оркестрола-та ти. Избягвай хранене само в Марсов и Сатурнов час и, естествено, от залез до изгрев слънце..

3. Работата ти с числото 2 е многовариантна, но засега се свежда до най-важния опит, неизпълен още от никого: живот на една територия с най-сродното същество само втората седмица след новолуние, но плътно - във всички часове на денонощието извън задълженията. През другите седмици може да се виждате, но сред хора. Ако такова съпружество продължи поне 7 години, с нарастваща сила на хармонията и привличането, ще пробудите ***яснината*** *в душите си и ще се подготвите за сливане с Космически Клас. Проблемът е, че именно сродното същество трябва да подсигури този дом, а не ти. В него не трябва да влизат други хора, освен вие двамата.*

4. Специално ти трябва да работиш с числото 5, като събереш 5 души, с които да направите стая или дом на Словото. Това важи и за други, но тънкостта при тебе е, при всяко действие в тази посока да произнасяш думите "проàн - орнàн троàн".

5. За работа с осмицата при теб не е рано, но засега е невъзможно, понеже това се прави с осем души. В тази осморка присъства и най-сродната ти душа. Ако всеки от вас живее с всеки през четвъртата седмица след новолуние, спазвайки Тройния Ритъм и провеждайки Тройновселенските Токове, ще напрявя с вас първия концерт само с инструменти, без видими музиканти. Вие ще стоите в кръг, инструментите ще са в центъра, и чрез тях ще свирят ангели.

Такива октети има много в Битието и те образуват и цели оркестри, като след време вече няма нужда от ръкотворни инструменти - всеки свири с един или няколко инструмента, които се намират в душата му. Ако всеки един от осемте избира да ходи по екскурзии и да живее последователно с 6 души от Осморката, избрани измежду най-напредналите хора в света, неговият собствен талант, какъвто и да е той, ще се развие до фантастична степен. [От това следва, че най-сродните души от осморката, които живеят по двама през втората седмица, не остават насаме през четвъртата седмица. Действото се извършва последователно с всеки от останалите 6 души (по 24 часа заедно - или в цялото време, свободно от задължения), като в събота всеки остава сам].

Всяка мисъл, че има други ефективни и божествени методи извън тези на Живата и Вечно Действаща Школа, не идва от чисто място и не дава добри резултати. Ако размяната на съществата не беше главен метод на Бога, щяхте през всички преражания да живеете все с едни и същи хора и тогава отдавна щяхте да сте в ада.

15,36ч.

7.VII.137(2001)
Бургас – Изгрев

ДВА УРОКА

Вчера и днес бяха преподадени два ярки урока – един за Помощта; и друг – за назидание. В първия случай Някой отново помогна за светкавично намиране на информация, която трябваше да бъде търсена с часове, а може би и с дни: измежду хиляди фотокадри, макар и в класьори, трябваше да се намерят негативите на десетина снимки. Онзи, Който отваря томовете с беседи – или някой Негов дежурен помощник – отвори и сега абсолютно безпогрешно и двата дебели класьора точно на филмите, където се намират търсените кадри.

Но днес, при кортовската работа за подреждане на хилядите писма в компютъра по страни, селища, имена, дати и часове, изведнъж се оказа, че най-голямата директория с писмата до и от София е изчезнала! Вътре имаше съвършено уникални писма, пълни с невероятни мъдрости и откровения – да му се приплаче на човек... Вечното отлагане да се запишат на CD, сега даде печален резултат. Но явно този горчив урок се дава за нещо. Най-вероятно заради това, че такава скрупульозна архиварска работа, изискваща дни, изглежда е излишна – сигурно искат да ни кажат, че някои от нас са дошли за друго на Земята и не бива да си губят времето. Едва ли може да е някаква отрицателна оценка за софийските познати и приятели – там има толкова предани и прекрасни души!

*За първия случай се предполага, че Елма би отговорил както винаги – "Аз съм с **вас** – проблемът ви е **вие** да сте с мене..."*

*За втория случай Елма би отговорил, че периодичното унищожаване на физически данни е за опресняване и проверка на приятелствата. Колкото и да е огорчаващо, такива мерки на съдбата просто проверяват дали само сме си мислили, че някой ни е приятел – или това са познанства-еднодневки, които само **ние** сме считали за приятелства. Приятелят, любещият, сродната душа не може да ни забрави никога – дори и да не си запазва така стриктно писмата от нас и да не си води дневници. Човек, който е способен да не ни потърси вече никога, той ни е **"отписал"**. Това вече е белег за нещо, което Учителят не би искал да споменава с истинското му име.*

*Но обяснението е не само отрицателно. Човешките души **имат** това право – съществуват и приятелства, даже велики любови, които са само пресичане на орбитите закратко и улавяне на сегмент от рая, а после такива хора не се срещат вече никога на Земята, поне в рамките на едно прераждане. Има и "хиперболични" срещи, при които сливането на сродни души, съединили се само замалко на Земята, понататък става единствено в Бога, във вечността. Ние не бива да осъждаме импулса на такива души – или на*

едната от двете – вече никога да не ни потърсят на Земята. Ако Бог отчете, че това не е от обида, клюки, предразсъдъци или незадоволяване на някаква абмиция или небожествена потребност, има голяма вероятност това да е била една "хиперболична любов".

Скръбта му идва от досегашните перманентни мъки в този студен свят, в който е попаднал – тук никой не разпознава и не приласкава Пришълци, хората имат странен вкус. Но явно това момиче съвсем скоро ще върне усмивката му.

*Според Учителя, тя е **най**-висшата – тя е от **Божествения** свят. За Божественото е важно дали мигът е наситен на всички полета, а не дали нещо ще продължи. Обаче в случаите, когато някой не иска да се запознае с нас, не ни гледа с добро око или е просто безразличен, не ни кани на гости и не иска да общуваме или да продължим общуването си по Божествен начин (с Троен Ритъм и*

Тройновселенски Токове), тогава става дума за случайна среща на същества от различни еволюции, при което единият остава оскърбен, а често и двамата. Ако някой съзнателно не е искал да се доближи до някого или е прекъснал връзката си, воден от нисшето си его, той не знае, че много скоро съдбата ще го срещне с хора и обстоятелства, които ще му покажат опаката страна на живота, понеже Бог е пожелал да се обменим или да продължаваме да се обменяме, а ние се поддаваме на тъмното в себе си. Това може да се проследи и астрологически – имаме заложени примарни дирекции в живота си, а ние ги "коментираме" чрез прогресиите и транзитите си и обръщаме гръб на първичните пожелания и направления на Бога. Резултатите са ясни.

Да видим какво казва Учителят по тези въпроси:

*"Приятел е този, който през всичките перипетии на живота си ти остава верен. **Това** аз наричамъ приятелство; **това** аз наричамъ братство; **това** аз наричамъ благородни души! Това, което сега съществува, не е приятелство, то е интересъ. **Тъй** го определяме ние. Следователно, въ всеки човекъ има една чърта тъй неизменна, както Богъ е неизменяемъ."* *("Видяхме звездата!" - Беседа, държана отъ Учителътъ на 8 февруари, 1925 г. въ гр. София)*

*"Обикновените хора не могат да ти бъдат приятели, само умните хора могат да ти бъдат приятели. **Приятел може да ти бъде само разумният човек!** Разумността, това е едно качество на един светия. А приятелството е качество само на един разумен човек! Приятелство ли е това, когато един човек не може да ти помогне в нужда? Аз считам за приятел този, който може да раздели своя залък с тебе. Казват някои: "Ние имаме едно и също учение". Питам: Ти можеш ли да разделиш своя залък с мене? Ако аз дойда в твоята къща като твой приятел и те морализирам да разделиш с мене къщата си, това приятелство ли е? Не, аз ще му кажа вътре в себе си: "Радвам се за тази къща, която имаш, и в ду-*

шата си зная без никакво съмнение, че туй, което ти имаш, си готов половината да го разделиш с мене". Аз зная, че туй, което моят приятел има, е готов половината да го жертва за мене; и туй, което аз имам, съм готов половината да го жертвам за него." *("Оздравяха" - Беседа, държана на 13 януари 1924 г.)*

"Кое е по-добро: да си направиш една къща или да имаш един добър приятел? Да свържеш приятелство с една душа, това е повече и от най-голямото материално богатство! Като

отидеш на онзи свят, и там ще срещнете своя приятел. Ако имате всичкото богатство, а нямате приятел, какво ви струва това богатство?" *("Път на зазоряване" - 41 неделна беседа, държана от Учителя на 21.VII.1940 г., 10 ч. сутринта, София – Изгрев)*

23.VIII.137(2001)
Рила
Райската поляна край х.Гургулица

НОВИ СЪБОРНИ ПОЛЕТИ

Обикновено са прозрачни, но при изгрев слънце се сгъстяват и понякога могат да се видят...

*Намираме се на Райската поляна близо до хижа Гургулица, между Костенец и Белмекен. Няколко души приятели почувствахме, че този път може да не ходим към Седемте езера и си останахме **тук** за Събора.*

На 18 август – Денят на Благостта, - над изгряващото слънце всички видяхме една ясно очертана от облак голяма буква "О". Вляво от нея се виждаше, малко по-малка, буквата "Е". Решихме, че Някой ни се обажда по този начин, изписвайки

едно от духовните Си имена. Скоро между двете се появи една малка ръкописна буква "х" и се получи планинския поздрав "Ехо". В едно осияние Елма казва, че това е молитвата на туристите – дори атеистите измежду тях се свързват по този начин с Бога, при това с много силна емоция. Това е също призив към слънцето (Хо). После "Е"–то се превърна в ясна стрелка наляво и ние си помислихме, че Учителят ни подканва да отидем за празниците на Езерата или на Белмекен. През следващите дни някои от приятелите отидоха и прекараха на Белмекен, а една приятелка отиде на Езерата.

През тези дни, прекарани тук изключително приятно и в голяма хармония, на високи нива текат и Посвещенията, различни за всеки ден от Събора. Ние сега искаме да попитаме нашия Учител какво сме преживели във високите светове, защото не всеки помни това, което става във Школата нощем или денем. Специалните класни упражнения, които по време на Всемирния Събор са особено интензивни и интересни, оставят своите следи най-малко за една година, но не всеки помни това..

Според езотеричната астрология и Словото, сегашната година е особено знаменателна, защото е първата от новия век и новото хилядолетие. При това, сега новолунието се падна точно преди първия изгрев на хилядолетието – на 19 август 2001 г. – началото на Божествената година, век, хилядолетие!

От опит ние знаем, че съборните дни се оцветяват различно всяка година, в зависимост от съвпадите на Слънцето и планетите с определени звезди. Знаем, че при определени условия напредналите ученици могат през Слънцето, като трамплин, да попаднат в даден свят - чрез звездата, с която то е в съвпад; или да получат картини, музика, информация оттам.

Така, от 18 до 20 август Слънцето по ректасцензия бе в най-точен съвпад с пулсара 0950+8, с разлика в деклинациите им 4-5°.

Днес, 23 август, Юпитер е в съвпад със Звездата Алхена (с ъглово разстояние по деклинации 6°), но най-точен е слънчевият съвпад със звездата Регулус (Алфа от знака Лъв) – само на 1° 39´ от нея. Утре Луната е в точен съвпад със звездата Зубенелшамали (Бета от съзвездието Везни).

Дали е възможно да ни бъдат описани преживяванията през съборните дни, във връзка с тези звезди?

13,27 ч.

- Аз, Христос, т.е. Елма, слизам на всички равнища и се издигам до върховете на всички духовни планини! Чистотата ми е неизмерима, милостта ми – без граници; потресенията, които създавам и поднасям – неизчислими!

Някои пулсари имат силата да изкарват в космоса избрани души от вътрешноземните народи.

Тази година, век и хилядолетие, за вас и за нас, които сме във вас на прекрасната Инлàния, ще минат под знака на Хиол, който от Земята се вижда като пулсар. Хиол е велик свят на Мъдростта, от който се пръскат Учители по цялата Вселена. Нищо няма да остане незасегнато от него – още в първите години ще видите това! Великата жътва почна, не мислете, че още не е почнала - само че повечето от вас са на другия край на нивата, където още не е съмнало. Не чувате ли гласовете на жетварите? Не чувате ли песента на сърповете, които не режат, а си-

пят семена в шепите на Вечността? Хиол се отвори за вас - и при произнасяне на името му, всеки ще може да чуе гласа му. Той е троен, но засега го виждате като двойка. Дава чистота и верижни възкресения. Сега вече няма да възкръсваме поотделно – подпали ли се един, огънят обхваща всички. Затова Хиол е известен като "Пожарът на Вселената". Нищо вече не остава същото, щом Хиол го посети. Той е ***тук****! Аз искам най-вдъхновените от вас да съчинят песен за Хиол. Хиолци са от 38-о измерение, а сега слизат в трето – не с раждане, не със вселяване, но чрез "всоларване" те влизат направо в духа ви. Досега не знаехте, че вселяването е влизане в душата на едно същество и проникване в нейната вселена. При всоларването влизаш в духа на някого по Волята Божия и така ставате Божествен пулсар.*

Най-странното: запулсира ли Хиол, можем да скочим на Юпитер откъм спътника му Европа – и то само ако танцуваме балет!...

През това денонощие 14 души на Земята (трима на Рила в момента) са поканени на кратка среща на приятелите от нашата школа на Юпитер, откъдето поемаме към Алхена, с име по Галактическото съглашение "Боах". Там се живее като във вода; или, по-точно, като в уханен спирт. Съществата са дъл-

ги, многоцветни нишки, преплетени и вибриращи в цялата омосфера на Боах. Ако искате да опознаете някой там, трябва да влезете в него и да го пропътувате. Такова пътуване е приказно, понеже се пътува през неговите чувства и космични възприятия. Там - днес и тази нощ - ще разберете, че чувствата ***също*** *имат много измерения и цветове и че насладите на Битието са безброй. Няма две еднакви същества на Алхена, както и на Земята хората са различни. Та е населена с 450 пенталиона* ***шаури*** *– същества от будическия свят. Трябват ви пет вечности от четвърти порядък, за да преминете през всички тях! Така че... правете си сметката...*

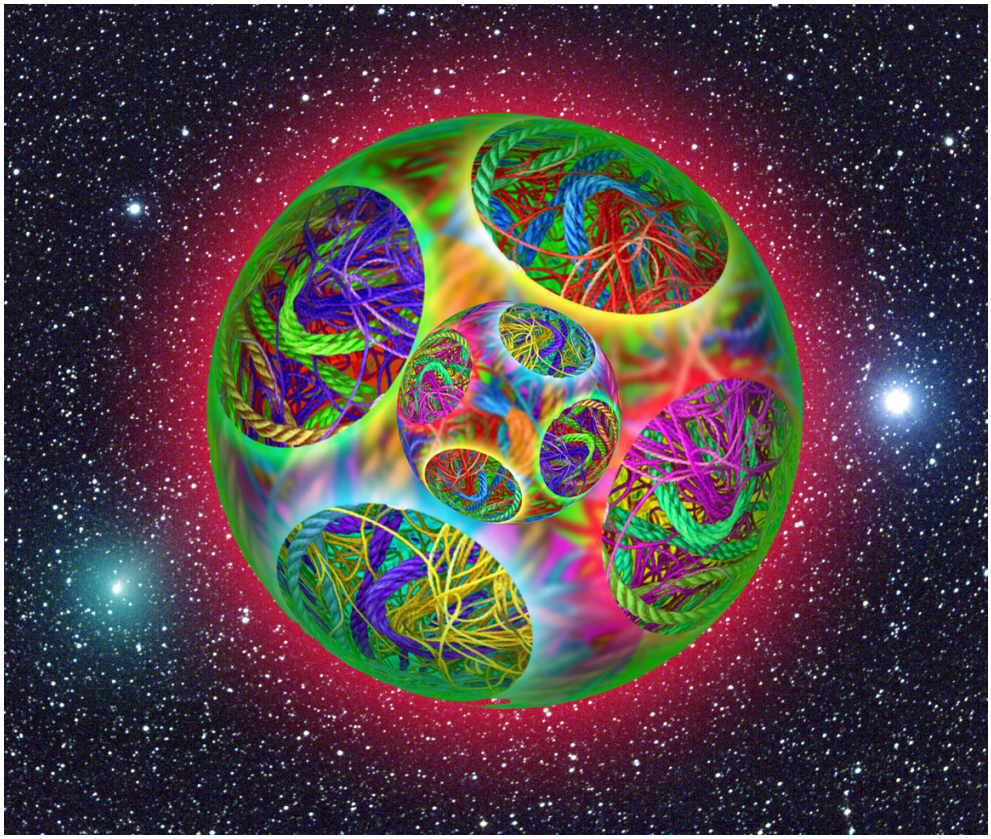

Вдясно – звездата Алхена (Боах). Вляво - една комета. В средата – една планета около Алхена, също населена със шаури, но с поплътни тела. Слезли са от Алхена в третото измерение.

За попадане на Регул, който вече познавате като Хотѝн, сега са определени само двама души от вашата планета, но те не са на Рила. Има много по-напреднали ученици, а Регул е сложен свят.

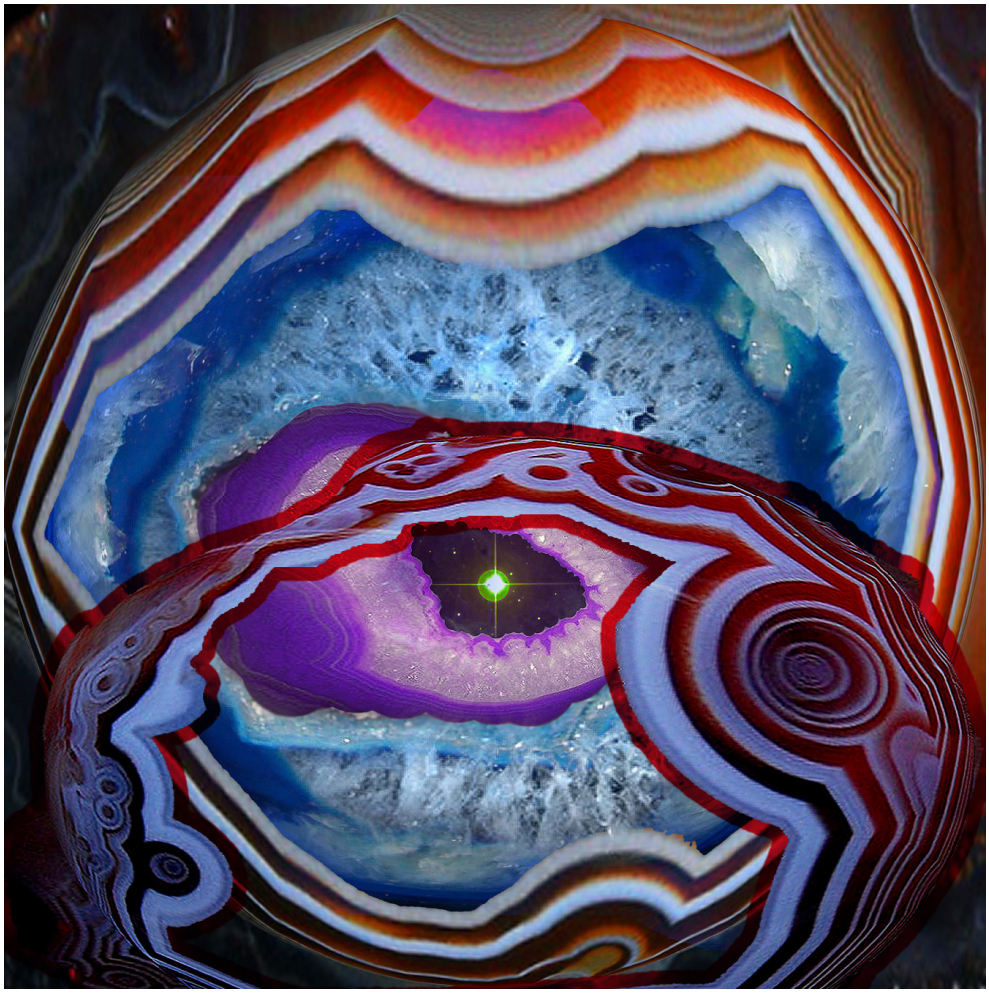

β от Лира или Веòл(звездата Зубенелшамали – "Най-ярката от всички"), която се вижда в оригинал в центъра, е една уникална смарагденозелена звезда, която помага за прелитане през много конгломерати от кристали, включително и през ахатовите порти и коридори, когато минаваме през тях в космоса и вътре в нас. Тук сме попаднали само на четири последователни Порти – червена, оранжева, синя и виолетова. Между последните три има малки пещери от съответния вид ахат. В някои случаи обаче Портите са входове към много дълги коридори от умозаключения...

Утре, по двойки (Само че не илюзорни, кармични, а ефективни – б.п.) можете да опитате скок през Луната към Веòл (звездата Зубенелшамали). Който успее да се откъсне от гравитацията на ясновселената, макар и тя утре да е единственият трамплин към Веол, може да ви разкаже какво е преживял. Веол кондензира и сглобява конгломерати от 49–мерни умозаключения. Те изглеждат много красиво за развилите 49-те си сетива, но на вашето ниво вие ще ги видите като разноцветни кристали. Всеки един от тях има безброй тунелчета, извити във всички посоки, през кои-

*то да минава и диша Божественият **Абсурд**. Тези конгломерати са живи същества и алхимиците на всички векове и пространства се мъчат да ги синтезират в прочутия философски камък. Повечето от тях не подозират, че това става само вътре в човека, в хиперфизата на причинното и принципното му тяло. Всъщност, **тя** е философският камък във всеки безсмъртен човек - и всеки един от вас я **има**. Това е самата Веол **вътре** във вас, но през това денонощие вие може да попаднете на нея пространствено, чрез **далечно** пътуване. През Луната, даже през Селена, това е най-трудно, но **такъв** е случаят сега.*

*Мечтите и илюзиите за лично щастие по двойки и семейства, по родове и в различни църкви и ангелски йерархии са като опияняващи наркотични пари, със сладки представи и видения. Те смъкват всеки философ в илюзорното поле на ясновселената и лакомо поглъщат всичките му сили. Затова философският камък, особено оригиналът му в хипервселената, който диша **абсурд**, е трудно постижим за сънуващите. **Алкохолици, наркомани** са всички богове и ангели от подлунната сфера, бленуващи и сънуващи наяве живот по сродни групи, ако той не е само за определен срок и по волята Божия! Щом някой засънува и въплъти в лунни форми копнеж за живот по двама или повече "вътрешни" същества, не допускайки вън-*

*шните или всички - на Небето или на Земята, - той рано или късно ще си има работа с **Интерниста**. Ако пък някой се откаже от своите си, от ближните, поради жажда за подвизи и митарства **навън** и от земно или космическо честолюбие, той скоро ще се срещне с **Хирурга** си...*

Както и да е, открехнах ви замалко завесата за преживявания и светове, създадени от Отците.

Колкото и да се мъчат, сегашни и бъдещи изследователи, дори до безкрая на Вечността, няма да открият точно такива звезди и същества, за каквито ви говорих сега, ако служат на илюзията, че истината е 100% обективна. За да отидете при продълговатите същества във всички цветове на космическата дъга, които живеят на онази звезда, вие първо трябва да минете през тотфизата или звездата на

Отеца, който ги е създал. Иначе за вас те ще бъдат невидими.

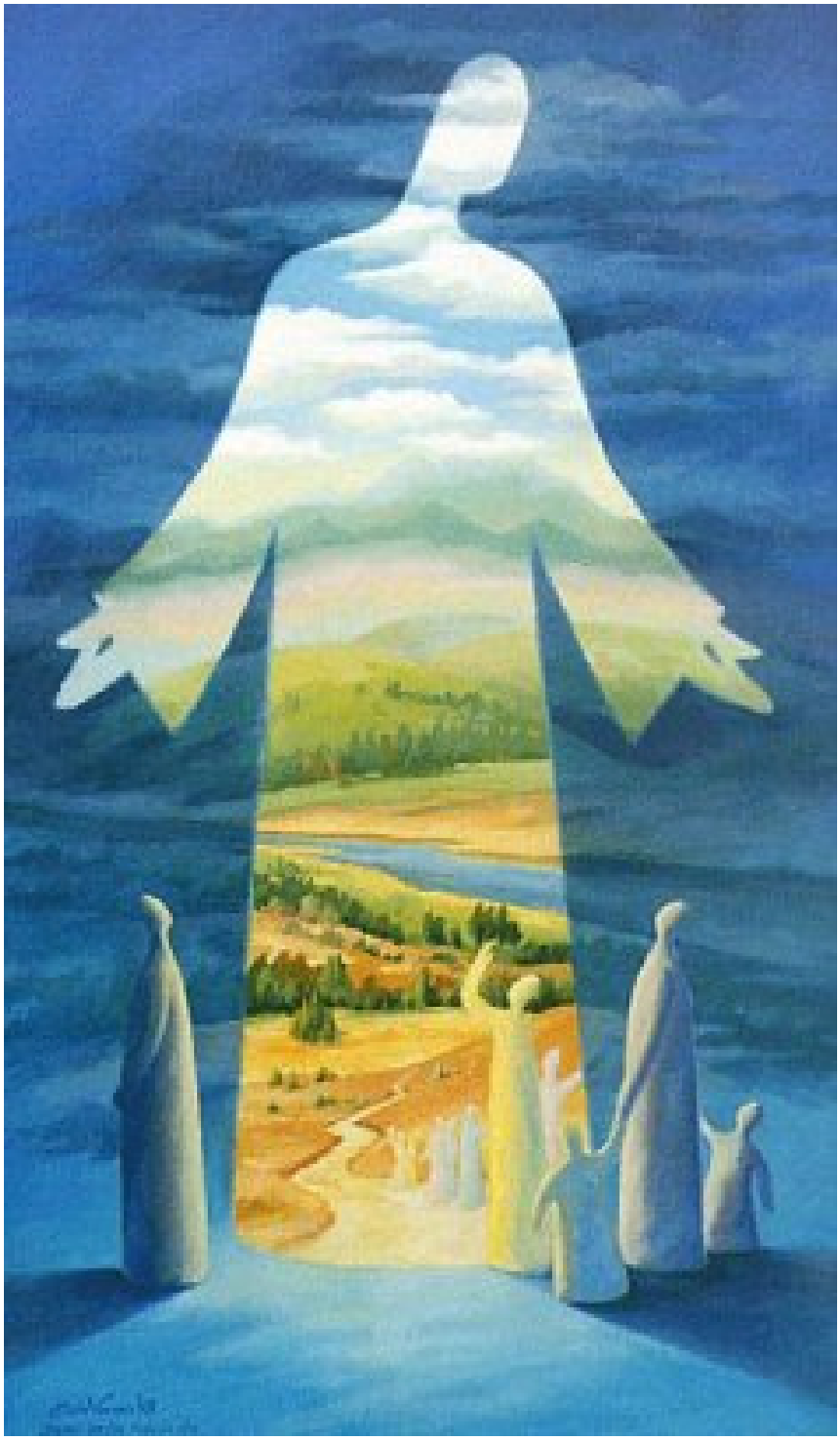

Приятно прекарване до края на Събора - и до нова среща в началото на школната година!

27.VIII.137(2001)г.
Рила
Райската поляна

ОТНОВО ЗАМИНАЛИ И ЗАМИНАВАЩИ

Точно на това място край хижа Гургулица над с.Костенец, малко по-навътре - между дърветата - бяха нашите палатки. Там именно се случи описаното по-долу и се получи отговорът на Елма; там дойде и една голяма част от Новопсалмите.

В края на съборните дни, тук, на Райската поляна, имахме случай, при който се прояви връзката ни с творенията на природата – в случая с два вида насекоми. Знаем, че от 23 до 25 август в Школата се работи с природните царства. Имали сме не един и два случая на жива връзка с душите на растенията и животните, с духовете на природните стихии. През тези дни всеки разказа за такива случаи в живота си. Например за кучето, което се откъснало от господаря си и играло паневритмия с едного от нас, изправено и с лапи на раменете му; за катеричката, която останала на гърдите на един приятел през цялото време, докато играел и той паневритмия; и за един гълъб, който стоял на рамото му, от началото до края, при друг подобен случай; за костенурката в един цариградски хотел, която на три пъти слизала, падайки от високо, от върха на едно алпинеумче в хола и идвала до крака на един

приятел, вдигайки лапки и глава и гледайки го продължително; за кучето, което се явило ненадейно при палатката на един приятел преди години, когато той едва не умирал от скръб, и спяло нощем с гръб, опрян до неговия, като ги делял само платът на палатката, а всяка сутрин вървяло пред него и отивало точно там, където той е бил намислил, а след това изчезвало; за друго куче, което толкова обикнало една приятелка, че слязло с нея от върховете до селото и след това бягало след автобуса цели три села – и т.н. и т.н. и т.н.

Този път, на 24 август сутринта, имахме подобен интересен и трогателен случай с една "осичка" и един скакалец. Мушичката, подобна на оса, остана на дясното коляно на един приятел повече от три часа и игра какви ли не танци през цялото време, докато изпяхме целия нов текст на паневритмията. В същото време на лявото му коляно стоеше неподвижен един скакалец. Когато този приятел стана, защото трябваше да се премести на друго място, и тръгна между елхичките и високите треви, двамата малки приятели на коленете му не избягаха, а останаха на местата си - дори и когато седнахме и започнахме четенето на мисли от следващата беседа и разговорите върху тях. Едва тогава скакалецът си отиде, а осичката остана още дълго време на дясното коляно на четящия, докато в един момент реши да се премести върху листа на книгата, от която той четеше.

През тези съборни дни наблюдавахме как и съвсем малки мушички витаят с часове над отворените страници на беседите, въпреки че наоколо имаше и други бели листове и стра-

ници на книги, както и бели дрехи.

Всички слушахме и се разговаряхме сладко върху удивителните и прекрасни мисли от Учителя, за постигането на всяка от които са необходими 25 000 години еволюция, ако сме сами или с обикновени хора и учители, а в същото време възхитени гледахме как мушичката, подобна на малка оса, веднага пролазваше на следващата страница, която четеше този приятел, който внимателното обръщаше на листовете, за да не я смачка. Така продължи до края на беседата. След това томът бе оставен отворен и го затиснахме с нещо, за да не се затвори и притисне мушицата, защото тя остана още пет минути точно в сгъвката – и след това отлетя. Тогава ни бе дадено да узнаем, че в школните упражнения и явления през последните три дни на Всемирния Събор не само се запознаваме с природните йерархии, но и се срещаме с наши близки, заминали за другия свят, на които тогава се дава отпуск, както по време на Задушница и в други дни, известни само посветените.

Предишния ден бе обещано Учителят да направи контакт със синовете на двама от присъстващите, които си бе взел на небето твърде млади, но по определени причини това не можа да стане писмено – писмено бе дошло само одеянието "Нови съборни полети" на 23 август. Бе ни обяснено, че осичката и скакалецааът през тези три часа и повече са били душите на тези два ангела. Тази сутрин – 27 август, - когато отивахме рано сутринта на изгрев към вълшебното хълмче, една муха се удари в лявото око на един от нас, а след част

от секундата втора муха – в дясното. Пишещата тези редове преди малко сподели, че от няколко часа ѝ текат сълзи от очите безпричинно и даже в един момент се е разплакала. Абсолютно същото се бе случило с двама приятели на Рила, на 19 август 1999 г., когато е бил загинал синът на единия от тях, а те узнаха за това едва на 21 август. Тогава (на 19 август), в изгряващото слънце той е видял абсолютно черен кръг на фона на черно небе, от който излизали черни сълзи на всички страни, а след това били дадени още два траурни знака, един от които – кръст в слънцето. През целия първи ден на Събора тогава не само тези двама приятели, но и други хора, дори и по време на Паневритмията, а и после през целия ден, се чувствали разбити. По същото време някъде, загубен в рилските клекове, си отишъл от този свят и един възрастен брат–цигулар. Слънцето прибира своите си най-често през август, по време на Събора..

Веднага след това в диска на изгряващото слънце същият приятел видял следните картини със затворени очи: слънцето станало черно като при затъмнение и от него излизали само бледи, тънки жълто-зелени лъчи.

Слънцето се виждало посърнало в най-горния край на зрителното поле, а отдолу летяла нагоре хищна птица с тъмно тяло и светла глава. Посоката била вляво от слънцето. В последния момент птицата цялата посветляла. Един гълъб, точно както рисуват Божия Дух, летял право към съзерцаващия и носел в човката си венец от върбова клонка с бледозелени листа.

После, при четвъртото поглеждане в Слънцето и затваряне на очите, се появил светящ кръст със заоблени ъгли, но ясно се виждало, че хоризонталната му част се намира пред вертикалната. Това може да означава, че този, който си е заминал, още не е отделѐн от физическото си тяло. Вчера, късно след обед, когато отивахме за вода, всички приятели бяхме тъжни и умълчани, без да знаем защо ни дойде желанието да си слезем от планината.

Небето и този път не ни дава ясна и точна информация дали си е заминал някой близък или пак е станала някаква трагедия по света. Такава липса на конкретни указания се дължи не само на това, че повечето от нас са още начинаещи в езотеричния път, но и защото има закон на ученичеството и Школата, според който ученикът не трябва да слиза от планината по време на високи действа и космически полети, дори и ако се налага да погребе и най-близкия. В такива дни и нощи всеки от нас, независимо от нивото му и от това дали съзнава денем или в часовете, когато е буден на земята, какво прави горе, представлява нещо като машинист на локомотив, с множество вагони от сродни души, които той води из Вселената. Затова всяко отклоняване на мисълта би довело до ги-

бел, до катастрофа на цялата композиция. Това важи за най-обикновените водачи и разузнавачи, а колко повече е в сила за ученика.

Има ли да ни каже нещо Учителят във връзка със всичко това?

18,33

- Не се безпокойте, всичко е за добро. Най- важното е наистина да не слизате от високите светове, когато имате работа там. "Оставете мъртвъците да погребват своите мъртвци" – знаете какво съм казвал и казвам винаги. Не че няма да слезете когато се наложи, но това става само с лично разрешение от Главния.

18,52

- Искам разрешение от Главния утре да сляза да продължа работата по къщата до идването на майсторите (въпрос на В.).

18,52

- Не само след Събора, но и по време на Събора всяко слизане за уреждане на такъв дом, дадено от Господа за процъфтяване на Словото, Делото и Живота, е не само благословено, но и хиляди пъти посвято и чисто от съзерцанията, медитациите и полетите. Да подхванеш една мръсна книжка при такава шетня и да я хвърлиш на боклука струва повече от сто възнесения и 500 полета по звездите! Понеже ученик, изпълнил молбата на Учителя да устрои дом на Господа в полите на планината, е по-мил Учителю от всички събори, изгреви, молитви, четения и паневритмии по цялата вселена, взети накуп.

Във връзка с ясните знаци, че някой, с когото сме свързани, си е заминал, се получи потвърждение, от понеделнишкия "Монитор", който получихме тук едва днес, на 29 август:

"Мълния уби мъж в Рила. 47-годишния Кръстьо Бараков загина, след като е бил поразен от мълния, съобщиха от РПУ Дупница. Мъжът е бил намерен в района на връх Харамията при Седемте Рилски езера с множество обгаряния [...]. От полицията уточниха, че най-вероятно Бараков е бил член на Бялото братство на Петър Дънов. Тези дни приключва Съборът на дъновистите на Слънчевата поляна на езерото Бъбрека. (стр. 6)"

28.VIII.137(2001)
Рила
Мащерков оазис

РАЗДАВАНЕ, САМОРАЗДАВАНЕ И ОТДАВАНЕ

Тази нощ, след излизане под ясните звезди, дойдоха варианти на Господнята молитва, валидни за богове и ангели на Земята и за отделни човешки души, които не са минали през грехопадението или са вече свободни от карма. Както "Добрата молитва" е обща за всички същества и цялата Вселена, така и молитвата на нашия Учител Христос "Отче наш" е универсален ключ за отваряне на Царството Божие и се използва от всички същества с Христова монада в Трите Вселени. Но тъй, както я е дал Учителят преди две хиляди години, с думите за изкушението и Лукавия, тя е била и все още е в сила само за хората и ангелите, които падат в изкушение и са под контрола и на дявола. За всички останали тази част от молитвата е немислима, а те са неизчислимо количество невинни и изкупени същества, които на това място, произнасят Господнята молитва по най-различни начини. (Виж и осиянието "60 милиарда "Отче наш" от 17.X.2007г.)

Два-три часа преди изгрев слънце тази сутрин бяха дадени три варианта, които се произнасят от Невинните във всичките светове, на мястото на думите: "и не ни въвеждай в изкушение, но избави нас от Лукаваго."

Съществата отляво на Бога, наречени "илухими", казват: ***"и***

в добри надежди, и в лишение, вдъхнови ни да раздаваме." *Съществата отдясно на Бога, наречени "алохими", казват различни неща в първата част на тази молба, в зависимост от ранга си, но втората част звучи така:* ***"изпрати ни да се раздаваме."***

Съществата, станали едно с Бога, наречени "елохими", също имат неограничена свобода в първата част на това изречение и в глагола, който следва, но всички казват накрая: ***"да се отдаваме."***

Земните езици, дори и българският, са твърде слаби да предадат вариантите, за които става дума - още повече, че те са различни за всеки подклас и всеки индивид и при това често се променят спонтанно, по вътрешен импулс, за да се развива Битието. С това те не само реализират еволюцията и синволюцията, но и парират зловредното действие на думите "не ни види во изкушение, но избави нас от Лукаваго", когато се произнасят от милиони псевдохристияни – лицемери, не изпълняващи в живота си предходната част от молитвата: "и прости ни дълговете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници." Те не подозират, че молейки се така лицемерно и не опрощавайки материалните и кармичните дългове на ближни и неближни, включват продължението на молитвата, но с отрицателен знак пред скоби. Така че като паднат в изкушение, да си имат изкъсо работа с "Лукавия". За истинския християнин грях и изкушение е да иска и да придобива нещо повече от минимума, който ни е дал Бог, ако разпределим всички блага поравно. Следователно, Бог няма да ни избави от Лукавия, ако ние излизаме над този минимум или ако осъждаме тези, които правят това или искаме да сме на тяхното място. Понякога Бог ни дава и повече от минимума, понякога - даже максимума, ако сме чисти и живеем като елохимите, но тогава знаем, че това благо е временно. Трябва да му се радваме дори и да продължи само 10 секунди, понеже Бог си знае работата: поради баланса в Битието, Той ще го прекрати при нас, за да даде повече на някой друг.

Даването на Новия Пентаграм с измененията, продиктувани от Учителя още през 1914 година, което влезе в сила на 19 август 2001г., се оживява за действие само при произнасяне и живеене на "Господнята молитва" по илухимен, алохимен или елохимен начин. Който няма още силен алохимен или елохимен импулс, за да му дойдат собствени думи в първата част на споменатия откъс, може да използва израза на илухимите: "и в добри надежди, и в лишения", а втората част вече да я произнася според вътрешното си естество – "да раздавам", "да се раздавам", или "да се отдавам".

8^h34^m

- *Ясновселената* ***раздава****, тотвселената се* ***самораздава****, а холивселената се* ***отдава****. Ако Мировата Душа се опита да се самораздава и отдава, тя ще изчезне. Затова, не очаквайте от илухимите, от своите майки и любими, да раздават нещо повече от излишъка си, тъй като в утробата им зрее тайнство и то трябва да бъде опазено. Напротив,* ***вие*** *се самораздавайте и отдавайте* ***всичко*** *за тях, за да могат*

те да живеят в мир и щастие. Като живеят в мир и щастие, имайки нещо свое, грижейки се за някого, който им е поверен от Господа, те карат изворите да бликат и плодовете да зреят и затова около тях се ражда изобилие.

А вие, които сте алохими и елохими и имате нещо повече от мир и щастие, преживявайте най-висшата радост, най-висшето блаженство – да се самораздавате за новите любими и майки и да се самоотдавате на всички.

Илухим на Земята (или човекът-илухим) е преди всичко момиче, любима, майка, живееща във възможно най-малък дом с възможно най-голямата градина. Когато домът расте за сметка на градината, илухимното начало помръква, физическата и духовната карма набъбват или се отравят и по Земята се пръкват ***изроди*** *– строители на* ***цивилизации****.*

Алохим на Земята (или човекът-алохим) живее там, където ***Бог*** *го прати; или поддържа, понякога с цената на живота си, оборотни домове за хора с искра Божия. Ако остане по-дълго на едно място или стане нейде храненик, алохимът полудява и почва да разрушава.*

Елохим - или елохим на Земята, роден като човек, - живее сам, с друг или с всички, според волята на Бога или импулса на сърцето си. И в деветия кръг на ада, и в надрайските предели, той е вечно благ и чист, защото се отдава на ***Бога;*** *на* ***мига****, без да мисли за следващия миг. Ето защо, него всички го обичат и той е добре дошъл навсякъде, така че няма нужда от собствен дом и сродни души, нито от една душа, по-сродна от другите.*

В класическите текстове се казва, че елохимът все пак има сродна душа и че живее и сам, и с нея, и с всички; понякога даже и с враговете си. Тънкостта е в това, че сродната му душа не живее постоянно при него – те се срещат персонално много рядко. Сродната ни душа обаче търси всякакви начини да се обменя с нас, откривайки хората, които са найподобни на нея. В това отношение у нея няма никаква ревност, тъй като в мига на обмяната тя самата се вселява в съществото, което ни е пратила – б.п.

*Вървейки радиално, елохимът стига до всяко сърце и душа с еднаква любов и обич и отдава и взема това, което **Бог** е определил. На Небето това става постоянно, а на Земята – последователно. Колкото повече същества обича на Земята, толкова по закратко е със всяко от тях; но това, което преживява и преживяват те с него, не може да се сравни с нищо познато и въображаемо в историята на несъвършените. Сега иде една **Нова** Земя, в която отдаването на любов към всички и приемането няма да бъде последователно. То ще бъде едновременно, както е горе на Небето. Тогава ще се раждат деца, осветени от Бога, и те ще почнат да създават истинска култура, на мястото на старата цивилизация.*

*Докато има зло, **правете** огради, и то добри огради. Победù ли доброто, премахнете всички огради и си ходете на гости свободно, през планини и безкрайни поляни. Ако сте хора на безстрашието, духове на **Истината** в Любовта, премахнете **оградите още сега и забравете всички човешки и адски условности. Тогава, и да ви убият на Земята, ще си дойдете горе на Небето, където няма падане в изкушения, нито простор за мрежите на Лукавия.***

9^h04^m

Това осияние дойде тази сутрин (28.VIII.2001г.), след като през нощта бе дошла идеята за спорния стих от молитвата "Отче наш". Той е бил спорен при много преводи и тълкования на Евангелието, включително и при произнасянето му от различни хора в Братството. Въпреки че Учителят е допускал употребата на класически библейски текстове – псалми, молитви и пр. – с много спорни и отрицателни елементи в тях, за да не става драстично сблъскване с традицията, - едва ли има стих от Светото писание, който Той да не е изтълкувал в беседите Си по нов и най-дълбок начин, понякога ревизирайки го из основи или даже отричайки автентичността му. Така например, Той ни е дал пълна свобода да променяме мрачните старозаветни думи и пасажи в Давидовите псалми с положителни. По този начин започна при нас книгата "Новопсалми" преди няколко години и скоро ще бъде довършена.

За това, как работи Учителят всеки ден с нас, и в този момент имаме едно удивително свидетелство, което не може да се обясни като случайност по никаква теория на веро-

ятностите. Днес, между три и четири ч. сутринта, дойде в резюме същината на осиянието, като всичко се започна от стиха: "и не ни въвеждай в изкушение, но избави нас от Лукаваго". Цялото осияние бе издиктувано от Елма подробно през деня. А в същия ден вечерта, малко след залез слънце, при четенето и обработването на пета серия от "Сила и живот", бе дошъл редът на беседата "Твоето Слово" от 19 март 1922г. На стр. 151 от този том Учителят говори точно за това:

"В Писанието има един стих: "и не веди нас во изкушение", но там е криво преведено. То е: "Давай ни знание и мъдрост, да не би със своите глупости ние да изпаднем в изкушение и да страдаме".

28.VIII.137(2001)
Рила,
Мащерков оазис

ОТГОВОРИ НА РАЗЛИЧНИ ВЪПРОСИ

С придобиването къща на село се изправих пред ред проблеми. Моля Този, Който всичко знае и на Който съм безкрайно благодарна за всичко, с конкретни съвети или както Той прецени за добре, да ми помогне да не "сгазя лука".

1. На изток, на улицата до къщата има грамадно дърво, което почти плътно закрива прозорците. От южната страна, в градината, има грамадна джанка, която закрива и южния прозорец, а на мен ми трябва светлина…

- Сега е вече късно, но за такива неща се мисли, когато се избира къща. Абсолютният християнин - ученикът от горните класове на Школата - не може да откъсне и едно листо, и една билка, даже и когато аз съм казал, че ученикът трябва да има лична билкова аптека. Когато аз съм разрешил, карма няма, но този ученик просто не може да откъсне билка, защото чува как тя пищи с всичка сила; а даже и да не чува, пак не може. Така че, ако сте ***такива*** *ученици, нямате изход. Не можете да режете дървета и клони. Ето, сам аз съм ви давал указания кога и как най-добре се подрязва лозата, за да даде изобилно плод, но*

*такива ученици са свободни да оставят лозето си да загине. Един от вас, който отряза големият клон на дъба пред прозореца си, веднага след това пострада и отиде на операция – извадиха му част от хрущял в коляното. Тук ние говорим за **ученици**. За обикновените хора последствията идат по-късно и са на малки порции.*

Кристализацията на Аза или появата на мюонен кълн е възможна само при минимум 70 на сто съсредоточение в едно нещо в продължение на 7 години. После се гонят 14 години, после 28, после 56. Естествено, това "едно нещо" трябва да е Божествено, а не духовно или физическо. И при тях има кристализации със своите плодове и постижения, но те не изграждат Христòв характер, Христòво лице и Христòв нос.

Но и при това положение, ако не искате да продадете по-нататък къщата си и да намерите нова, пак има спасение. Как са осветявали вътре Египетските пирамиди? - Чрез системи от огледала и огледални повърхности вътре. А и чрез съвременните стъкловлакна вие можете да вкарате толкова много светлина, даже и в подземия, че да стане като навън. Нали имахте една задача за пещерите?...

При все това, молете се на Господа за повече светлина през прозорците си – и ако Той реши, ще си

вземе горе душите на дърветата, които пречат, в случай че вие, човеците, сваляте повече космическа светлина и топлина от тях. Но не трябва да го искате това - кой християнин иска смъртта на ближния си? (След няколко дни майсторите, които правели покрива отдолу, без да питат собственичката, сами орязали голяма част от клоните на въпросните дървета. Тя им се скарала - не разбрала, че така била изпълнена молбата ѝ да има повече светлина, а Бог сам поема инициативата и отговорността за това.)

Отде да знаеш? Може това пък да е едно благословение. Който му е тъмно в стаята, ще престане да бъде изменник – домашар - и ще се връща там само за да спи, когато тъмнината е благословена.

При здрави къщи, някои хора решават тези въпроси с надстрояване. Обикновените хора казват: "Няма пари", а необикновените знаят, че ще дойдат приятели.

2. Долният етаж е приземен – две трети в земята и една над земята. Прозорците са на нивото на земята – три помещения, едното от които е много обширно, изградени с дебели каменни стени. Използвали са ги за избени помещения. Тъй като лятно време там е хладно, а зимно време топло, би ли било добре да се направят обитаеми? По-точно казано: дали няма някои излъчвания, които биха действали негативно; и евентуално начин да се справим с тях.

- От гледна точка на Небето, всяка копка в Земята е убийство. Колкото копки – толкова ножа в сърцето на Майка ни! Затова мазетата са извор на всичките ви нещастия, колкото и да са удобни. Бъдещите домове няма да имат мазета, нито първи етажи – те ще висят във въздуха или ще бъдат на тънки и здрави опори, а тревите и цветята ще се веят под тях. Даже сянката им ще бъде премахната, защото който прави сянка, освен със собственото си тяло, плаща тежка карма. И за телесната си сянка сегашният човек плаща, понеже е плод на грехопадението.

Това обаче не означава, че след като вече имате удобни мазета, не трябва да ги използвате. Могат да се използват за много полезни работи. Само че помнете, че всякаква зимнина, буркани и пр. храни, под нивото на земята, в изкопани помещения, с изключение на подземните растения, с които се храните, завъждат вампири и създават прости селяни и

граждани, с всичките им болести и недоразумения.

*3. Беше ни казано да слагаме в буркани жито и да го зариваме в земята. По липса на земя не съм го правила, а мисля, че и приятелите също не са. Въпросът ми е, същата работа може ли да върши мазето – **там** да слагаме затворените с жито буркани?*

- Когато казвам да заравяте жито и други храни с определена цел, Аз нямам предвид копане. Ще търсите естествените цепнатини и ще ги заривате с пясък или пръст от места, където няма растения и не трябва да се копае. Има естествени и неестествени процеси. Естествено е една котка да изрови ямка, да направи нещо в нея и да го зарие. И на хората се позволява това, вместо да рият дълбоки ями и клозети и да правят канализации, но то не трябва да е за сметка на живи растения. Засега това е невъзможно, но бъдещото човечество ще реши този въпрос правилно. Неговите остатъци няма да бъдат както на хищниците и на кравите, но ще са както на овцете, защото ще се храни разделно и без огън. Тогава няма да има нужда от заравяне, защото тези остатъци ще бъдат благоуханни. Ще дойде ден, когато и те ще изчезнат. Дотогава – и скоро ще бъде – човечеството ще изобрети електрически уред, който ще прави на пепел всичко, което излиза от човека, за част от секундата, където и да е. И това не е най-доброто, но ще се мине през това.

Във вашите мазета, по-добре, направете добре осветени работилници, лаборатории и пр., а също и складове, в зависимост от това, какво ще обработвате и складирате, без да оставате повече от два-три часа (ще се сменяте, ако трябва). От нивото на вашите избы ще тръгнат спасителни токове към всички избы по света; оттам - към човешкото подсъзнание. И Агарта поддържа бази под земята. А още по-надолу има един цял уреден свят, който е свързан с инфравселената и нашето инфрасъзнание. Така че всичко е за добро и може да се използва за добро. Но Великите Посветени не рият като кърти под земята, за да вършат тази работа, а използват пещери, морета, океани и земи под морското равнище.

4. Има масивни помещения, които са били ползвани за кошара, за гледане на свине и т.н. Достатъчно ли е да се изкопае и из-

хвърли горният слой на земята за да се премахнат негативните излъчвания - или трябва и нещо още да се направи, тъй като искам и тях да ги направя обитаеми помещения за разни дейности?

- Ще смесите торта с горния пласт на земята (до 15 см), ще я разбъркате добре и ще я продадете. По добре е да я подарите на някой добър земеделец – да дойде и да си я извади. Когато подарявате нещо, обиколете цялото село, целия град; ако трябва – много селища - и го подарете на най-бедния и най-добър човек. Ако сте в крайна нужда, може да го продадете, но по-добре е да го замените за нещо вам потребно или за труд. В първия случай (ако се подари – б.п.) ще се подмладите или излекувате или ще попаднете в рая, ако постоянно правите така. А във втория случай пак е добре – с ум и находчивост, по-бързо ще уредите база за новия живот.

5. В приземните и допълнителните помещения би трябвало да се постави настилка на пода. Дъските са скъпи и недостъпни. Какъв материал да се използва, който да пропуска енергиите и да няма негативно излъчване?

- На първо време, изчистете всичко до пръст и го отъпчете, а по-нататък, при възможност, ще направим с вас чудни мозайки.

6. Къщата ще се ремонтира. Всички ме съветват, че трябвало с вар да се боядиса, защото дезинфекцирала ѝ била природен продукт. Аз имам голямо съпротивление към варта – може би заради трудното ѝ почистване и необходимостта всяка година да се пребоядиса, което е далече от моите физически възможности. Аз харесвам латекса, тъй като дава прекрасна белота и може да се почиства чрез миене. Ако може да се каже нещо за него или препоръки в това отношение.

*- Варосването на стените в народните къщи е велик принцип и носи много добродетели. Калцият и въглеродът във варта придават **характер** на обитателите и стремеж към чистота и святост, прогонват мързела и много духове-обсебители, поради необходимостта да се варосва всяка година. В съвременните бои и тапети има толкова много микроби и елементали, вампири, не само защото са неекологични, но и понеже не се подменят с години. Което е лесно, не е честно. Има и минуси на варта: когато няма подходящо спойващо вещество и се налага да се дишат частици, летящи из въздуха. И на теб препо-*

ръчвам вар, но за спойката и заздравяването ѝ попитайте вашия Велик Гладиатор, който освободи толкова много роби.

7. Има градина, различни насаждения. Зная, че когато някое растение не е необходимо, не трябва да се унищожава, а да се пресади на друго място. Обаче на това друго място вече са поникнали толкова много растения, че за да насадя едното, трябва да унищожа много други

- Само лудият работи с две саксии. Малко по-умният отива и сади и пресажда новите растения край реката и на други свободни места сред природата. Някои знаят, че в късна есен такива неща не са насилие.

8. Непрекъснато ми се набива в очите безочието на едни растения спрямо други. Едри, силни растения бързо израстват и безцеремонно покриват, задушават и изсушават нежни плододайни растения. Други пък, от "обич", така се увиват около тях и да ги стягат, че не могат да гъкнат. Трети пък са се впили в тях със своите пипала и самодоволно им отнемат силата и соковете, също както при хората…

Червеи разни властват над плодовете. Още напролет, с узряване на черешите, нямаме друг избор, освен да ги ядем с червеите и изпражненията им; или без червеите, само с изпражненията им; или въобще да не ядем череши. Ябълките, крушите, сливите сега също са обладани от червеи – малко може да се отбере за ядене. Дори в стаите, когато няма нищо хранително, те се завират по книгите или лазят по таваните и падат отгоре.

Листните въшки нападат най-нежните листа и средата на растенията и смучат соковете им, докато ги изсушат. А от плоските въшки, които се впиват навсякъде – и в листата, и в клоните, и в стъблата, - сякаш няма спасение.

Със всичките тези неща хората засега се справят донякъде чрез пръскане с разни отрови, копаене, плевене и т.н. Обаче тези отрови явно и нас не ни подминават, макар и да не усещаме. Особено е трагична борбата с колорадския бръмбар, който всичко изяжда, въпреки многократното пръскане с отрови, от които сякаш му няма нищ; но картофите, които ядем после, не знаем какво ни носят.

Моля за някакъв друг начин, чрез който бихме могли да опазим растенията.

- Поначало, градинарството е Евина работа – на падналата Ева. "Джунгларството" е работа на Тарзан, на новия Адам. Градинарството, адското земеделие, винаги убива едно за сметка на друго. Вече много сме ви говорили за това. Па не садете, не яжте неща, заради които трябва да минете през трупове! Всеки бурен, всяка тревичка е един труп. Хората вземат модел от градините, за да минат през

трупове и към любимия си.

Знаем, рано е за вас още да минете без големи сочни ягоди, домати, краставици и пр. - затова и още не ви интересуват толкова много Божествените, малките, свободните, ароматичните неща. Някои посветени не ядат градинска продукция дълго време, за да проникнат над умствения свят. Други поддържат растения в естествени природни условия, но за това трябва наука. Няма да ви дадем тази наука, докато сте още пъдари, плашилари, копачи, орачи, връзвачи, резачи, торачи и пр. в интимните си отношения и отношенията към околните, които искат да хапнат от вашата градина. И дърветата в гората, подредени като войници, не само се измъчват, но и пращат убийствени сигнали по цялата Земя, докато не се разбъркат естествено. В бъдеще залесяването и градинарството няма да са на редички. Като престанете да ги правите на редички и да скубете приятелите им около тях, Поливачът ще дойде от небето. Ако не дойде, значи не си давате десятъка или кътате нещо, някого за себе си.

Не се отчайвайте. На вас ще се дадат и някои облекчителни методи при завареното положение, а Високите Посветени да привикват с орехи, диво жито и всички останали плодове на природата, които си растат с Божии грижи. И останалите можете да ги върнете към живата природа, ако не ламтите за много и за голямо.

Има адска, има и райска природа. Адската природа отразява точно това, което вършат хората. Единственият изход е в едно населено място да заживеят повече добри и чисти хора. Тогава "лошите" растения ще отслабнат и "добрите" – плододайните – ще се засилят. Ще дойдат птичките, почти напълно ще изчезнат червеите, въшките и гъсениците. и като отдалечите от тях и прозаичните приказки, яденето и пиенето, адската музика, мислите за пари и грижите за имоти и за утрешния ден, тревогите за щяло и не щяло, постепенно райската природа ще се върне. Дотогава ще ядете червеи или - още по-лошо – химикали.

9. В двора има животинска тор. Съветват ме да я откарам на градината. Беше казано, че не се препоръчва живо-тинска тор. Как би трябвало да се подхранват плодоносните растения?

Хората не знаят, че почти във всички случаи естествените торове са по-опасни от изкуствените. Тор от животни, които са насилвани, измъчвани, работят продължително време, живеят в тъмни помещения с отровен въздух и ги хокат с най-долни думи, дават не само смъртоносно месо и вторични животински продукти, но и торта им е смъртоносна. Може да надуе и увеличи продукцията, да стане по-хранителна в едно отношение, но в друго отношение ще пръсне навсякъде страшни физически и астрални зарази, ще доведе до отчаяние, самоубийства, идиотизъм, наркомании, пиянства и пр.

Затова естественият оборот на целулозата и другите хранителни вещества в свободната природа и естественото ѝ наторяване от свободните животни е единственият начин, благословен засега. И той не е идеален, защото и дивата природа на Земята е измислена от един двойкаджия, избягал от Школата, но той е много талантлив; и всичко хубаво, което виждате и което ядете, се дължи пак на него. Или – по-точно - на Божественото в него.

Едновремешните хора, когато Господ ходеше по Земята, когато всички живееха в мир и сговор и нищо не се купуваше и продаваше, нямаха тия проблеми като сегашните. И така, най-хубавата ви поговорка си остава: "Дето обич и любов, там и Господ е готов". Обич – по високия идеал, към Божите хора на Земята и любов към всички, раздаване на всички, решава всички душевни и икономически и стопански въпроси.

Но ние пак ще приложим някои тънки методи чрез музика, пеене, молитви, четене на Слово Божие и живот според волята Божия, сред растенията, за да видите как адските видове ще отстъпят и райските ще върнат първородството си.

10. Да, но трябва да можеш да пееш. Тук проблемът остава мой. Още от далечните години, когато учителката ми каза, че не мога да пея, аз блокирах - и досега още не мога да се отблокирам. А много бих искала да мога да пея… Затова е и много важна концентрацията, с която все не мога да се похваля…

- Относно пеенето ти, Небето още тази сутрин, при изгрев слънце, взе решение да започне братски уроци по пеене. Но и във твоя случай няма да се мине без изучаване на инструмент, преди да развиеш вокалния си център. Само че пианото не е твоя инструмент, защото не е пеещ, а ýдарен. За теб се иска духов инструмент. При теб е без значение какъв. Искаш ли да послушаш най-хубавите концерти на различни духови инструменти и сама да почувстваш кой е за теб? Това не изключва пианото като облигат, но ако почнеш с него, по-трудно ще напреднеш. Има един чудесен вариант, който обединява и двете: орган, хармониум.

Наистина, концентрацията е твоят основен проблем. Това означава да приключиш със системата "от всичко по малко" и да си поставиш генерална цел, до края на този живот да овладееш нещо в съ-вършенство и да му отдаваш сили и време в 70% от всички твои останали интереси и занимания. А не като видиш нещо, веднага да кажеш: "Искам и това да имам, искам и това да знам!". И това може, защото без разнообразие ще умреш - но само 30% отсега нататък.

29.VIII.137(2001)
Рила
Райската поляна

ОСИЧКАТА

Днес след обед на небето се изписаха от облаци съвършено ясно буквите "ОСА". Не иска ли "Осичката" от преди няколко дни, в която е бил духът на онова прекрасно момче, да ни каже нещо (или Учителят за него; или то чрез Него)? Над думата "ОСА", вляво и вдясно от нея, се изписаха ясно от облаци и печатните букви "Л" и "Б". По-късно разбрахме, че бащата на А., заминал си преди 9 години, се е казвал Любомир, а чичо му - починал наскоро – Борис. Ето какво ни каза Осичката:

- Ти, който си поел по този път, напрàви много за мен и майка ми. Аз бях объркан, този свят не беше за мен. Странни същества като облаци се бяха скупчили около мене и постоян-но ме пиеха, въртеше ми се страшно главата. После изведнъж дойде някой много светъл и раздуха "облаците". Светът се спря на едно място. Каза, че още от първия поглед върху моя-та снимка ти си бил изпитал

такава огромна любов към мене, че си го привлякъл моментално и той ме е намерил.

Не знам защо, много от нас са загубени някъде из пространствата. Светлият обясни, че това е неизбежно, докато някой се застъпи за нас. Близките не могат, защото пращат черни топчета, които избухват и ни обвиват с тъмнина. В тази тъмнина не могат да се оправят и самите наши ангели-пазители. Покровителите ни не са вездесъщи: те са съставни и се образуват от чистите ни и добри дела на Земята. Господ **така** *е наредил. Не че не са живи – живи са, но* **ние** *ги създаваме. Ние създаваме и тъмните, които ни влачат прживе и после.*

На Земята се обърках, но сега, Онзи, Ослепителният, ми каза, че не съм грешен, че съм ангел. Слязъл съм само за "попиване на грях" – не разбирам какво значи. Нарече ме "Вионѐо"; каза, че не съм от духовния свят, а от по-горе. Като ми каза това, напрàви една тръба. Тя беше вътре блестяща, съвсем като огледало.

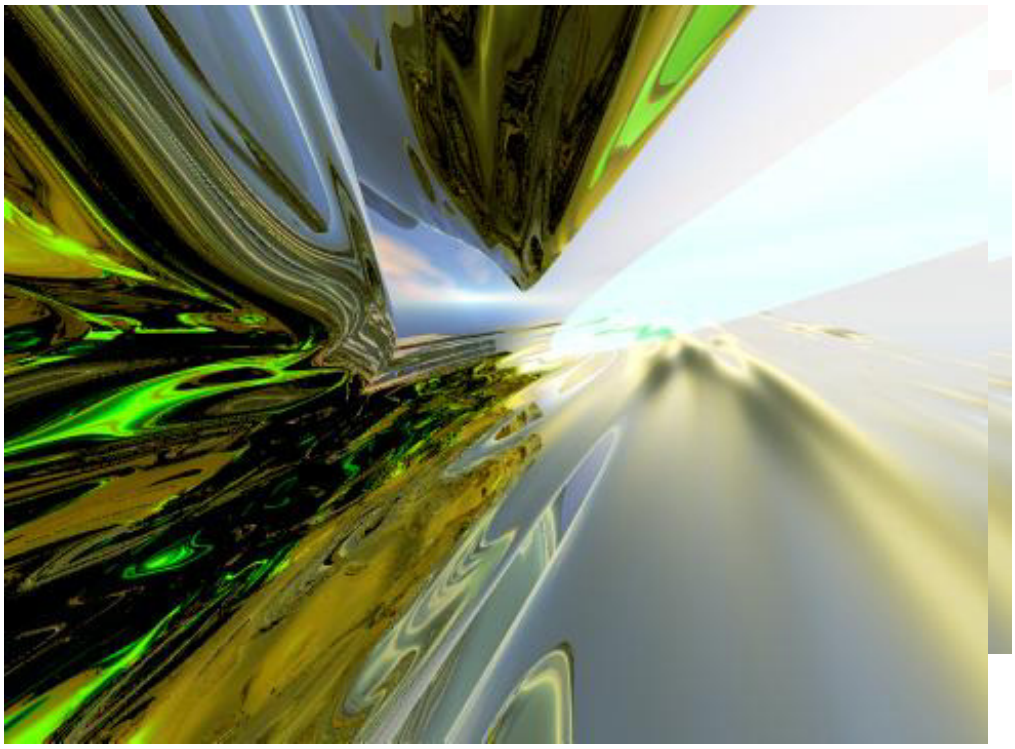

Ето какво вижда осичката при полет...

огледало. Махна с ръка и се превърнах в една малка мушичка. Разбрах, че трябва да вляза в тръбата. Тя се завърти около мен в посока, обратна на ония "облаци". За миг разбрах, че трябва да се развъртя. Ония, облаците, са ме били завъртели наляво и искали да стана дух - да се опиянявам от молитви и медитации. За тях опиумът и това са едно и също нещо. Колкото повече ни въртят, толкова повече се откъсваме от Земята и от Точката и ставаме големи. Тия облаци се считат за светии и ангели и също са пияни: горди са, че са големи. Те водят алкохола, наркотрафика и религиите на Земята. Яркият ми показа и нишките, които идват от Земята към тях: приличат на парашути или дървета, само че от пàра. Половината нишки са като от гной, зелена, а другата половина – като лиги. И двете миришат ужасно! Онзи, който ме спаси, каза, че при въртенето те се усукват и правят много лиани в просторите. Сополите и гнойта идват от пияни-

ците и наркоманите, а гад-ните лиги (като на чудовищата от филмите) – от повечето черкви и молитвени общества.

Всичко това разбрах само за един миг, а преди това мислех, че съм се въртял цяла вечност и ми се повръщаше от тази въртележка. Онзи каза също, че нямало да дойде само заради твоята любов през снимката, но и защото майка също била ан-гел. Батко също, но все правел това, което не иска да прави и отлагал истинското за после. Светлият каза, че като се върна, ще ме заведе при татко. Спомена, че още нещо го е привлякло много силно: моята глупост. Тука се нарича доброта. Той събра ангела ми от четири части на небето, защото "облаците" го били упоили и разделили. Каза, че това е много силен ангел, облечен в моите добрини от вечността. Но Съветът решил да го остави на "облаците" да го упоят, за да се подхлъзна на Земята и да стана Агне. Каза, че сам Ел предишния път бил дошъл с голям порок, за да страда. Само така се ставало Агне. Ние, Агнетата, влизаме най-много в агнета на Зе-мята преди Гергьовден. Ходим и по семейства от ангели, за да си спомнят, че са ангели.

После видях как се намирам на коляното ти. Всички бях-те много големи и говорехте толкова силно, че помислих че има буря. После видях нишките. Те излизаха от сърцето ти, от главата ти и от онази книга. Докато пеехте, нямаше нишки, а имаше море, което се върти в кръг. Изпитвах ужас от въртенето, но това въртене ми хареса. То беше в друга посока, както в тръбата. Затова толкова много се въртях и танцувах. Като пеехте, морето се въртеше; и около него – много звезди. По едно време морето спря и аз спрях. Имаше море, защото слушах музика, но нещо в думите, които бяха различни, спря морето. Не знам защо като почнахте пак, морето стана петоъгълно и от него заизскачаха ослепителни петолъчки. Милиони. Около тях играеха в кръг малки ангели – около всяка! Пет пъти те сменяха цвета си и украшенията си – като различни видове снежинки. Нишките се появиха после, като взе книгата. В началото тя ме ослепи. Беше като хиляда слънца! После свикнах и видях как нишките–лъчи – се въртят и потъват в небето. Не излизаха само от книгата и от тебе – излизаха от всеки, който беше там, но не на всички от сърцето и главата. Зад всеки от вас видях опашка от много светли хора. Колкото по се отдалечаваха, толкова по се разширяваха. Като се вълнуваше някой от вас или всички вие от това, което четеше, нишките ви се разискряха и светваха много по-силно и с още повече цветове. Същото ставаше и с нишките на колоните, на народите зад вас. Нишките ви се огъваха към нишките на всеки друг и се милваха. Никога не съм виждал такова красиво нещо. Дъхът ми се взе!

Понякога някой от вас изчезваше. Същият, Който ме изпрати при вас (и Той дойде тука) ми обясни, че това се дължи на заспиване. Такъв избухваше тихо в мига на заспиването и изчезваше, но после виждах как всички звезди във Вселената около нас и всички звездни мъгли, острови и топки посветваха. Разбрах, че Словото попива в тях.

Тогава дойде Тъжният и кацна на лявото ти коляно. При пеенето беше дошло само кончето му, но той самият дойде по време на четенето. Като се напълни с нишки, просветна от радост и каза, че му е достатъчно. Досега висял между Земята и Слънцето, защото нещо го дърпало. Някакви чудовища и ужасни физиономии на страдащи хора и ангели го дърпали към Земята и той каза, че сам ги е направил. Този, Който ме доведе, бе взел и него от пространството, за да му върне силата. Чух, че конникът нещо Му обеща много смирено, проля още една сълза и отлетя към Слънцето като ураган. "Сега вече ще създава други същества" – каза Добрият.

Благодаря ви на всички за всичко, което ми се случи. От всичко

това почти нищо не разбирам, но ми е много хубаво и леко. Сега вече знам, че по тия нишки може да се лети. Опитах, страхотно е! Затова чакам със затаен дъх кога ще четете пак. Безброй такива като мене седят и ви чакат сутрин. Като се разискрят нишките, всеки от нас скача в един лъч и се стрелва на възбог! Всяка нишка минава през различна звезда. Аз вече посетих стотици. Не ми се връща през тръбата, макар и там да ме чака татко. От звездите също скачат същества и разни цветни светлинки в нишката, по която съм дошъл, и са ми много благодарни, че съм я "пробил". Първо трябва един да я пробие откъм Земята, за да могат и те да пътуват. Те казват, че никога досега не са знаели какво е Слово и че с него може да се пътува. Други се хранят с него – простират ръце към нишката и се пълнят с нещо неизказано приятно.

Пак ви благодаря и ви казвам: като четете вечер, не ви виждаме. Вечер било не за нишки, а за огньове, но Добрият каза, че рядко ги палите. С огньовете не се лети, а се "озовава". Озовавало се навсякъде, но още не знам какво е това. Било по-горно от нишките.

6.IX.137(2001)
с.Костенец - Рила

ДЕСЕТ КВАДРАТНИ МЕТРА

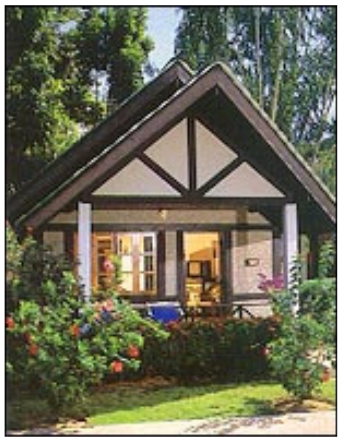

5ч 18м 12с

След няколко безсънни нощи поради филмите, които вървят вътрешно напоследък, възниква отново крещящата нужда от консултация с Онзи, Който вижда и знае всичко. Явно на автопилот не винаги успяваме, въпреки настоятелните призиви на Небето да разчитаме най-много на гласа в сърце-то си. Казано е обаче и да питаме, когато сме в безизходица, за да не се блъскаме отчаяно в поредната задънена улица.

За филмите, споменати по-горе, засега не може да се говори. Те са много страшни и илюстрират поредната бройка хора, загинали поради нашето "потриване". Имаше напоследък една такава дума в беседите на Учителя. Горе еженощно се прави отчет от експертна комисия какво сме можели да на-правим за Бога, но не сме го направили или какво друго сме сторили вместо това - и по тази

причина сме избили поредния ешелон от няколко хиляди души по Земята и в космоса поради закъсняването на Словото.

Тази сутрин отново се отправя молба към Онзи, Който ни познава и Когото познаваме, с надеждата да отговори на следните въпроси:

- Защо преди малко изскочи сам точно този тефтер, където са записани видения в слънцето и сънища от преди месец и нещо? Не се ли крие в тях съвет и прогноза за изли-зането от безизходната ситуация днес? Защо при отваряне-то на том с беседи вчера се паднаха три съвършено различни отговора по един и същ проблем - вечния - за десет квадратни метра съвършено самостоятелна жилищна база за Словото, Делото и Живота?

Ето, в резюме, в какъв дух бяха отговорите. Кой от тях е точният – или са верни и трите?:

а) Ученикът може да живее и в град при по-малко чист въздух, да пие и чешмяна вода от водопровод и да не се храни само с плодове от градината, ако високият му идеал е да служи на Словото и Делото;
б) Както човек обича майка си и баща си, така трябва да обича и родния си град;

*в) На Земята има поне един верен човек, който е готов да пожертва **всичко** за Бога. Но ако той още не се явява, ученикът не трябва да разчита на никого и е длъжен да гони работа-та си сам.*

*Последваха и отговори чрез холизация, но те не могат да се предадат тук в оригинал, освен тези на края на този текст, понеже бяха тъй резки и категорични, че всеки от нас има правото да ги преразкаже със собствени думи, за да не бо-ли толкова. **Дадено** ни е това право.*

Те касаят всички хора по Земята, но и конкретни почи-татели на Словото. Каза се, че от много години насам по определен предмет на всички ни пишели все двойки и дори еди-ници, независимо, че по други предмети в Школата може да сме много добри и отличници. Само на едного измежду нас му пишели по милост тройки с два минуса поради някакъв скро-мен принос в тази област. Минусите били по две причини: 1. Перманентно забавяне и замразяване на Работата поради очакване на помощ от симпатизанти; 2. Мисълта за собственото здраве и съответно нужда от жилище на чист въздух някъде в планините, след като в същото време загиват хора из вселената.

Сънят от 1-2 август тази година означавал, че твърде опитен враг се грижи Работата да не върви както трябва. И този път той е успял да ни заблуди, давайки направление към потънал речен кораб със замръзнали, мъртви хора - хора, кои-то не могат да живеят изцяло за Бога;

В тълкуването на този сън бяха представени точни сметки, всеки от тези вледенени хора какви имоти и доходи има и как е оперирал с тях, откакто познава Словото. Всеки един е имал въз-

можност лично или със съмишленици да подси-гури не само една самостоятелна база за Словото, Делото и Живота с площ от десет квадратни метра, плюс техника и поддръжка на добро ниво. Тук Комисията не говори за съзна-телна вина, а за незнание, за липса на опит: едва днес става ясно, че един от изпитите е всеки ученик на Бога да подсигури на друг ученик на Бога поне едно такова жилище, докато е на Земята. Показа се, че това е абсолютно възможно.

Остро бе разкритикуван тройкаджията, че е допуснал на няколко пъти да си помисли, че вместо да се ядат малини, касис и царевица, е можело да се купи още една къща с тия средства. Небето дърпа ушите на всеки, който си позволи да пресмята имотите и парите на хората; не дай Боже да почне да дава и съвети и да им внушава нещо. Прекъсва се инициативата за купуване на суперкомпютър, понеже температурните разлики в избраната къща могат да го изкарат от строя за броени дни. Не се разрешава и живот без елементарни санитарно-хигиенни помещения и без вода в дома, въпреки готовността на ентусиастите.

Образите в слънцето при изгрева на 2 август означавали:

1. Небето ще даде, най после, и истински покрив;
2.Това ще бъде по инициатива пак на един-единствен човек, след като десетките и стотиците не могат. Този човек ще се разцъфти точно като гигантското глухарче, което ще има силата да поддържа покрива самичко - както се видя от третия символ; вторият - тъмнозеленото стебло на цвете с елипсовидно, бяло съцветие - е точен портрет на въпросния човек. А тази сутрин (6 септември) бе дадено и лицето му, за пълна идентификация. Изясни се, че той е вече информиран за срещата и я очаква.
3.Короната в центъра на слънцето означава нивото на този приятел: човек с действащ хилядолистник или атмическо тяло – тотална преданост към Бога, поставен на първо място в живота му. Превръщането на короната в човешка длан с палеца отляво, означава поздрав от сродна душа от истинското Братство, която приема Словото, Делото и Живота без резерви - абсолютно, без увъртания, отлагания, потривания и протакания - т.е. без лъжа.

Втори сън, към сутринта на 2 август: Ягодовата поляна означава поляна на съображенията и желанията - на ***личните*** *желания. Те са свещени, но бързо се скапват и ни правят нещастни, ако Волята на Бога не е на първо място. Костенурката в съня, изпояждаща ягодите, означава България и българите - има се предвид малка или по-голяма група, колкото са секторите и линиите върху черупката ѝ. Въпреки любовта и предаността им, те са по козирожки и костенурски крайно бавни в действията си за Цялото и постоянно отлагат. Все побеждава чепатият характер и забавянето на Делото поради лични страхове и желания. Нещата все се извъртат така, че личното да не се губи. Четирите костенурчета, впити в майка си, означават 4 деца или 4 основни причини, поради което нещата се пренебрегват и отлагат.*

Защо накрая се явява бяла мечка и се казва насън, че тя може да бъде взета в новото местоназначение? Русия ли е това или нещо друго?

Може ли нашият Баща отново да вземе отношение по въз-никналите проблеми?

7ч01м33с

- Незабавно потъване в нелегалност!

*Пълна забрана за общуване с оглашени! Никакво гостуване на обвързани! Нищо общо с хора, които уреждат първо близките си и **своя** дом и живот - или служат на филанкишията. Не че има нещо лошо във всичко това - и то е форма на любовта, но... без нас повече.*

***Лично** постигане на определения максимум за летящи - 10 квадратни метра жилищна площ на Земята. Неприемане на такъв дар от никого – изпитателният срок свърши.*

Идва човекът без топузи на краката и на душата. Той работи светкавично.

Ето мислите, с които ни подкрепи Учителят от том с класическото Слово:

"Онази какавида, която се излюпи и излезе из пашкула си, не трябва да плаче за него, а веднага да отиде сред природата, да не чака другите. Ние, религиозните хора, докато видим къде сме, нас ни оставят гладни. Да, докато чакате, гладни ще умрете!

*Ще се питаме: "Къде ще се срещнем?" - Ще се срещнем **по цветята**! И тогава ще разправяме своята история. Не стойте на пашкулите си отгоре, не ти трябва този пашкул – навънка! А вие държите пашкулите си, за да не влязат други вътре...[в тази беседа Учителят казва, че пашкули са и нашите апартаменти - б.п.] Не, сега ти си свободен - хвръкни с крилцата си, пий от този Божествен нектар! И тогава ще имаш сили да извършиш волята Божия." (т."Сила и живот"-V, ППКС`22:61-62, б."Какво трябва да имаме" от 5.02.1922)*

"Когато човек търси една велика истина, той никога не трябва да отлага." (пак там, с.78, б."Искайте, търсете, хлопайте" от 19.02.1922г.)

*"От 8 хиляди години вярваме - и нашето "вярване" свършва с неверие. И **сега** има същите спорове. По-голяма смелост се иска! Смели да бъдем, да слу-*

жим на Бога! Да се засрамите - не от мене, всички трябва да се засрамим, че сме лъгали нашия Баща. Ще кажем: "Татко, ние ще служим на тази Земя, Ти си я направил и от днес ние за Тебе ще живеем." - Туй е Новото Учение! [...]

И тъй, "търсете първом Царството Божие и правдата негова - и всичко останало ще ви се приложи." - Щом турим тази основа, тогава ще имаме условия да проучваме дълбочината на небесата, на звездите, на далечните светове, на другите същества, които са минали по-горе в тази йерархия." (пак там, с.105, б."Цар-ството Божие" от 26.02.1922)

Като "утешителна премия" след това извънредно строго назидание; и поради това, че досега не ни е била давана конкретна насока как да действаме в духа на есеите, най-ста-рите християни и съвършените богомили, тази сутрин (7.09.2001г.) в София дойде един от възможните модели за изграждане на локални братства от по 12 души (един Малък Специален клас):

С наличните си средства и имоти, отдавайки от тях десятък, половинък или цялък или плаващ принос, 12 верни на Словото, Делото и Живота се сдобиват с достатъчно земя около планините, за да удовлетворят следните изисквания:

"Съвършените", отдали всичките си средства и имоти, имат право да се заселят за постоянно в райските оазиси, според следните принципи:

За мъж от 28 до 120 годишна възраст се дават 3 декара, а за жена - 6. За всеки мъж се построява самостоятелен мобилен дом от 10 кв.м., а за жена - 20 кв.м. Така в един Клас има общо 9 несемейни мъже и жени, живеещи сами в къщите и парцелите си. Могат да се разпределят по възрасти – примерно, две жени и един мъж от 28 до 56 г. в един блок от 15 дка; една жена и двама мъже от 56 до 84г. в един блок от 12 дка; две жени и един мъж от 84 до 120 години - в трети блок от 15 дка. Парцелите се разделят със свободно извити редици от по-големи плододайни дървета и постоянно се поддържат границите им в лимитираните неправилни форми, пресаждайки естествените фиданки извън селището или за оформяне на нови земни райове. Земите се обработват индивидуално и колективно, като първо се помага на бременните, кърмещите, жените и възрастните.

На несемейна и сама бременна над 28-годишна възраст по договор се дават 9 декара и дом 36 квадрата, за периода на бременността. На несемейна и сама кърмеща - 12 декара и 46 квадрата дом, докато кърми; на самостоятелна майка с едно дете - 16 декара и къща 64 квадрата; на подобна майка с две деца - 20 декара и къща 82 квадрата, докато децата ѝ станат 28-годишни. Подобни къщи са делими и мобилни, така че след 21-годишна възраст, в рамките на споменатите декари, децата се отделят в самостоятелни къщи. Ако имат данни за участие в Младежки Клас и желаят да живеят в такава комуна, кандидатстват за отиване в друга база след 28-го-

дишната си възраст.

По споразумение се поддържат и домове за гости за определени срокове. Между парцелите има регламентирани пътеки, а около всеки Оазис на новия живот има река, вада и околен път. Парцелите на мъжете са най-външни - те са до-статъчно тесни и продълговати, за да опашат цялото ми-кроселище. Осигурява се достатъчно широк най-външен пояс извън селището, който ще бъде насаден с гори. Периодично се гостува на други подобни бази по света. Всеки участник е специалист по някоя полезна за общината дейност: архитектура, право, земеделие, защита, екоенергетика, екотранспорт, компютри и пр.

Трябва да се прецизира собствеността за пред обществото, държавата и кръвните наследници, за да не се нарушават границите на един райски остров. Например, всеки парцел може да принадлежи по документи на всички участници, за да може след смъртта на едного да се падне по-малка на-следствена част на формалните му наследници, ако това по закон е задължително, Касата на групата винаги трябва да е в състояние да изплати тази малка част на законните кръвни наследници, ако няма друг начин. В правилата, регламентира-ни пред закона, не бива да се разрешава онаследяване на земя и имущество от кръвен наследник; ако последният изповядва идеите на роднината си, кандидатства за влизане в такава комуна на общо основание. Ако има начин комуната да се ре-гистрира като юридическа единица с идеална цел, без да се оставят наследства на роднини, това е най-доброто, стига да не се даде повод за намеса от страна на държавата. Базови критерии са сравнителните коефициенти на личната биохигиена, социохигиена, културхигиена и психохигиена.

И така, на математиците, геометриците, землемери-те и архитектите остава да предложат проекти за такива идеални селища, всяко различно от другото по форма на пар-целите и домовете, но спазващо основните принципи. В сре-дата на всеки "Изгрев" има място за паневритмия и архитек-турен комплекс за духовни, културни, научни и администра-тивни цели, където дежурните се сменят по списък или по жребий, а главният организатор, с титла "последен парцал" или "временен слуга", се сменя по жребий всеки месец...

В предишни визии за братски живот са ни идвали и дру-ги, още по-подробни идеи, но досега Елма ги е кръщавал "фео-дални фантасмагории" и е изтъквал тяхната остарялост и уязвимост - стратегията на Учителя сега е всеки да отделя райско кътче в сърцето, дома и имота си там, където се на-мира, за да бъде Царството Божие на Земята напълно неконтролируемо от тъмните сили и пръснато по цялата Зе-мя. Но настояването на Небето през последните години да се почнат и опити за концентрация на братства в нови Изгреви налага да мислим и върху такива модели.

Основният закон за подбор на заселници в райските оа-зиси обаче си остава непоколебим: който е доказвал години наред предаността си на новия живот чрез съдействие или в своето налично местообитание и е устройвал там бременни, кърмещи, гости и работници на Новото, често сам отсъст-вайки или сгъстявайки се доброволно с други съидейници на друго място,

именно той ще има предимство в базите на Не-бето, за които сега се говори. Оглашените, които не са от-варяли сърцето и жилището си за Новия Живот и са давали по-малко от Цялък, ще имат право да гостуват в такива оа-зиси само за определени срокове. Организаторите запазват правото си на субективен критерий при подбора и покан-ването на гости и заселници. Предимство имат готовите да сменят по-често жилищата и парцелите си с такива в дру-ги оазиси, започвайки от веднъж месечно. Значи, желаещите да се задържàт на едно място една, седем или повече години имат най-малко предимство, но има бройки и за такива.

Разбира се, изложеният вариант е само един от милио-ните и преди всичко подлежи на сондиране чрез връзка с Най-Горния. Може би в следващ контакт Той ще даде мнението Си. Засега остава за размисъл и нови предложения, като лелеем надеждата отпреди много години, че най-после ще се появят ОРГАНИЗАТОРИ НА ЗЕМНИ РАЙОВЕ.

8.09.137г., 4,29-5,00ч., София

- Отработването на рая в условията на ада е абсо-лютното условие за допускане на земни райове. В противен случай, закрилата и просъществуването им са под въпрос.

*Ако трима души на Земята живеят безкористно и в хармония именно в най-тежките условия, прено-съ́т им в райовете на небето е сигурен. Значи, **това** е белегът. Първо се пробва имаме ли любов към Бога **на Земята**; после се пренасяме на Небето. И ако там са видели, че продължаваме да живеем в любов, т.е. с пълно отричане от себе си и от света, дават ни зе-лена пътека и за земен рай. Другояче е невъзможно: сложили сме врагове на всяка крачка, да развалят опитите за лъжа.*

Без свобода, покани, въртене по домовете и изобилен и пълен живот докато сме още в този свят на мъки и противоречия, всякакви усилия за рай на зе-

мята са ерзац-работа - разпадат се за броени минути.

Не е отбелязано по какъв повод Елма казва едно име:
- Л.
- Защо Л., а не Е.?
- Ами... Пенка…
- ?
- Пенка и Латерната е все едно и също…

(Преди години едно осияние завърши с името "Пенка". Сетихме се, че е от българския израз "Като ми пееш Пенке, ле, кой ли ми те слуша?…". Секунда преди да бъде продиктувано гласно това име, на вратата почука една нова приятелка от Пловдив. Влезе, и като чу името си в устата на един непознат, си каза: "Големи ясновидци са тези хора…")

8.IX.137(2001)
София – Изгрев

ТАНГОТО НА БИТИЕТО

Тази септемврийска утрин излязохме под много тъмно, оловносиво небе, но само за минути една ивица на изток се разчисти, оцвети се в прозрачно бакърено и столицата доби вълшебен вид. Росеше приятно. Бяхме тръгнали към гората,

където се събират приятелите, с едно удивително леко и свежо чувство на пълнота и щастие и със сигурността, че сме изпълнили нещо, което иска Небето, както трябва.

Идването в София, както бе изяснено от предишния материал, стана съвсем непланувано и неочаквано, но тъй като бе изпълнена молбата да се напусне веднага Рила и това съвпадна с вътрешното разбиране на проблема, и този път се оживиха приказките от хиляда и една нощ и хиляда и един ден. Засега премина Нощ Първа и тече Ден Първи…

Внезапно нещо ни накара да се обърнем и видяхме на цялото небе грамадна дъга над зданията – такава, каквато никога не бяхме виждали през живота си! Пространството под нея беше светливо прозрачно-бакърено, а над нея – сиво-синьо. Надолу цветовете ѝ се повтаряха няколко пъти като цяла каскада от дъги без дистанции, а над нея имаше още една, по-голяма дъга. Такива дъги, макар и съвършено различни от тази, са се явявали в небето досега само няколко пъти през целия ни живот, в мигове на фундаментални промени, благословени и инициирани от Небето. И сега моментът е такъв.

По пътя през гората си говорихме на различни теми, но една от тях бе за един седемдесетгодишен мъж в момента, с когото сме били по Рила, на Витоша, в общия идеен живот навсякъде и даже в мозайкаджийските бригади от съвсем млади. Стана дума за невероятния му контакт с Този, Когото обичаме повече от всички, въпреки че споменатият приятел винаги е имал сериозни психически проблеми, с клинична диагноза. Това не му попречи цял живот да изпълнява съвестно работническите си задължения и да бъде по-редовен от всички в общия живот на Братството. Феноменът при него, който се

избистри и ние го осъзнахме едва преди десетина-петнайсет години, е че при всяка среща началните му думи към всеки са директен контакт с Най-Високото и абсолютно точен – като констатация на момента, оценка, благословение, перспективи и пр. След тези първи думи, досега той почти винаги бе продължавал със свои нелепости, отразяващи естеството на неговата болест. Животът му не е бил никак лек. Произхожда от комунистическо семейство в Пловдив и още като съвсем млад, след голяма душевна драма, той се откъсва, идва в София, открива за себе си кой е неговият Учител и неговите най-близки души, захваща тежка работа, за да има софийско жителство, и остава в столицата до ден днешен. От нашите най-вътрешни сведения ни бе изяснено, че той е прероден един от най-известните и противоречиви немски философи–волунтаристи, въздигнали на пиедестал свръхчовека, поради което още тогава съдбата го е наказала с лудост в края на живота му. Доскоро почти нямаше разлика в образа му отпреди и сега, но през последните години той се омекоти, усмири, и започна да излъчва доброта, благост и кротост.

Тази сутрин решихме да опитаме какво ще ни каже небето чрез него и затова, след нашите приятни танци, се приближихме към Т. Надеждата ни се оправда над всички очаквания.

Това бе първият случай от всички досега, в продължение на повече от 35 години, в който Т. говори от началото до края на нивото на първите си думи цели двайсет минути, без да премине към своите налудничави тиради, мимики и жестове. Нишката на словото, което протече през него, бе брилянтна от началото до края и ние го гледахме и слушахме изумени,

защото чрез него ни се даваше откровение след откровение.

Държахме си ръцете с него, изпитвайки много топло братско чувство – душите ни бяха благодарни, че през тази удивителна утрин между нас се получи тъй пълен и знаменателен контакт. Следяхме внимателно всяка негова дума, всяка тема, понеже знаехме, че в момента Учителят дава чрез него оценка на изминалия период, на настоящия момент и на перспективите за по-нататък.

Т. почна със спомени за неделните ни срещи на Бивака на Витоша и с трогателни подробности за семейството и личния живот на един от нас. После обрисува цяла сага за трудовия си, честен живот като строител-мозайкаджия, стигайки до същината на нашата съдба – до осъзнаването, че съвестният труд и примирението в тази сложна епоха са една от най-високите форми на ученичеството.

Тогава, вероятно без да разбира точно какво говори Небето чрез него, започна да говори за ***разрядите*** *в тази професия - и изведнъж стана ясно, че ни се дава информация за пентагралните посвещения! Каза буквално, насочен към едного от събеседниците му, че последният току-що е преминал от трети към четвърти разряд и че вече няма да бута тежки колички, а ще има друга, по-майсторска работа, и ще помага на майсторите от пети и шести разряд. Това съвпада абсолютно с един процес, който се извършва с този приятел напоследък. Когато идва Истината и се лее Слово, духът на човека просветва, душата въздъхва облекчено и в ума се разрешават куп противоречия. Думите на Т. за преминаването от трети към четвърти "разряд" бяха в пълен синхрон с мисълта на Учителя, която се падна при отваряне на една от книгите*

му последния път – за пашкула, който става излишен след превръщането на какавидата в пеперуда. В езотериката на всяко пентаграмно посвещение винаги има една основна драма и един основен, единствен изход от тази драма. "Треторазрядниците" – Мъдреците – осъществяват своето посвещение при пълна изолация от обществото, в отдалечени планински "замъци", където контактуват директно с микросвета и голямата вселена. Затова при тях нуждата от собствено жизнено пространство, от непристъпен дом–крепост, е по-крещяща и от жаждата за въздух. Когато те постигнат съзерцаването и познаването на микросвета и макросвета, т.е. Просветлението, и подпалят Третия лъч над главата си, пашкулът става излишен и жилищната драма отпада. Именно затова в споменатата мисъл от Словото се дава новата, генерална насока: пеперудите напускат пашкулите си и тръгват по поляните. И наистина, "четвърторазрядниците" – мистиците, целителите, хората на любовта от Нептунов порядък, добили четвърти лъч над главата си - вече излизат свободно с духовното си тяло в невидимите светове и обикалят без ограничения безбройните небесни поляни – раздават и обменят живот и любов във вселените на Преображението. Символически, в пентаграма на Учителя това е планината Тавор. Външен белег на този "разряд" е липсата на собствено жилище и гостуването на безброй места по света. Така че, поради тези думи на Т. в днешния паметен ден, отпадна завинаги една от най-болезнените "треторазрядни" драми в живота на един от присъстващите. Макар че Исус преди две хиляди години е бил от много по-високо посвещение, по закона на пентагралните посвещения той е консумирал едновременно ефектите на всички посвещения едновременно,

а главният ефект на предпоследното, четвъртото посвещение, е: "А син человечески глава няма къде да подслони". Има един болезнен период между Третия и Четвъртия стадий, когато човек няма покой нито нито под собствен, нито под чужд покрив.

Към края на този водопад от откровения - за тези, които ги разбират, - Т. мимоходом спомена и нещо, което казва за пръв път, откакто се познаваме – относно "египетските посвещения" на този, комуто говореше.

Завърши с пожелания: всичко в личния и духовния ни живот и в живота на приятелите, които ни следват, да тръгне по най-добрия начин, защото "в момента Татко ни ви благославя". И заключи: "Ето, както и ние сега сме трима тука, така и да се изпълнят всички най-съкровени импулси и желания на Татко ни, Майка ни и нашата собствена душа!". Така се разделихме с голяма любов и преизпълнени сърца.

Неведнъж сме имали срещи с него, обикновено на планината или в гората, и сме чували подобни удивителни неща, но днешната му "пледоария" бе най-брилянтното му изпълнение досега, и то без никакво спадане на нивото след това – разделихме се като богове! Може би само веднъж чрез него бе казано нещо на такова ниво - преди девет години. Един от нас се бе върнал от чужбина, където бе постигната безпрецедентна хармония между различни духовни общества. Срещу едно от тях тук от край време се сипят хули и отрицателни квалификации от една тясна верска позиция, нямаща нищо общо с любовта и универсализма. Затова и в ***този*** *случай преобладаващите оценки за побратимяването на българската и една руска школа тук бяха с черни бои. И точно в началото на една*

от паневритмиите, преди 9 години, когато във въздуха се носеше взривоопасно дъхът на тези мисли и порицания по конкретния повод, в обкръжение на много хора и с висок глас, Т. се приближи и каза дословно следното:

- Та лошо ли е Пешо да почива кротко със стадото си на единия хълм, а Хасан, със своето – на другия? Лошо ли е по пладне те да се съберат у долчинката, да постелят пъстри месали и да си хапнат сладко-сладко заедно, що Бог и Аллах им е дал? Лошо ли е да си хортуват братски, и в това време даже и кучетата им да се ближат и да се радват, а да не се лаят?...

Между другото, извън тази паметна среща днес имахме още една радостна и една учебна ситуация. Знае се, че на ученика се дават до три поправителни изпита след неуспешен опит (или нежелание за опит). В едно предишно одеяние бе описан случай, пак по време на паневритмия, при който трима души от тези среди не успяха да вземат първия си поправителен изпит - и обещаните три подаръка на "Златната Рибка" се паднаха на други. Днес се проведе втора поправителна сесия за същите трима и Небето уреди да се паднем в един лъч, без да сме го нагласили и искали предварително. Те трудно биха дошли сами в лъч, където ще играят участници, които не одобряват, но в случая нямаха избор – ние се присъединихме към техния лъч в последния момент. Усети се напрежението. Една сестра от споменатите трима се падна точно с едного от нас при смяната на партньорите в Пентаграма – тази, която предишния път предпочете да играе самичка, но да не се присъедини до човека зад нея, чрез който Небето бе предвидило този ден да се раздават подаръци. За

голяма радост на Небето, днес тя се усмихна няколко пъти на същия, при всяко приближаване към нея. Единият от трите подаръка за днес, слава Богу, отиде на местоназначението си! Урочната ситуация обаче се разигра с другите двама, които бяха скъсани на първия поправителен – и днес те бързо се отдалечиха след края на играта, за да не се здрависат с въпросния човек от лъча... Дори и врага си, и самия дявол, би трябвало да облеем с любов и доброжелателство, ако сме истински християни и ученици, но… Господ да им даде сили, третия път да отворят сърцето си!

16ч 12м

- Тангото на вселената пее танц за двама само след края на Вечността. Това е най-великото, най-чистото, най-интимното танго на Битието, когато сродните души танцуват своята пълна зрялост. Всеки опит за живот по двама преди края на една вечност е осъден на провал. Жаждата за танго е първата жажда на душата, нейният родилен вик; но без пробудена душа, танго е невъзможно.

Тангото, блусът, всички бавни и романтични танци, са езикът на Пралайя – Мировата Душа. Има танци, произлизащи от Тот, от Шива - от лудостта на Вечния Творчески Пламък, - но те се танцуват от алохимите – божествата на свободата и абсурда.

Тангото, най-бавното и съкровено танго, се танцува за пръв път от Човека на Любовта – превзелият планината Тавор (Четвърто певнагрално посвещение – предпоследното в еволюцията на човека – б.п.). Още в Преображението, мистикът почва да танцува танго с онзи, единствения, който се нарича "сродна половина". Семето на Тавор е Поляната; стъблото му е сродната душа, а цветът и плодът му – сливането с Цялото. (В по-бързите и отривисти танга действа и Тот – б.п.).

Та за тези сега, които излизат за пръв път на Поляната, хвърченето по милиарди небесни и земни цветя е първата багра на Тавор – Тангото на Битието! Колкото повече Поляни си облетял, колкото повече нектар си събрал и мед произвел в Кошера, толкова по-сигурно е, че скоро ще се срещнеш с Царицата. Тогава цветът на Тавор ще се смени и ти ще станеш родител на небесни династии. След като се слееш с Царицата и произведеш милиони подобни на себе си и на Бога - същества с монада, които обичат поляни, - ти ще станеш едно с Царицата и с децата ви и ще се слееш с Цялото.

*Тогава цветът на Тавор ще се смени за трети път - и Тангото ще спре. Това е мигът **след** Тангото, когато музиката е спряла и всички още стоят прегърнати, защото не могат да се разделят.*

*В тази тишина говори сам Бог – Безкраят на Любовта. След третия акт на Тангото, човек вече няма собствен дом, понеже живее навсякъде. Та има ли **твое** дете, **твой** брат, сестра, приятел, любим или любима, който да не отвори дома и сърцето си за тебе завинаги?*

*Затова рекох: бъдете свободни, напуснете пашкулите си и хвръкнете по Божиите поляни! Царицата – сродната ви душа - се опива само от **такова** количество различни ухания, колкото различни цветя и цветове съществуват в Битието. Ако не си ги облетял всичките, ако не си донесъл прашец от всички видове и всяко едно поотделно, ти няма да трогнеш Царицата - тя въобще няма да те забележи.*

*Така че, Тангото с Царицата е невъзможно без безкрайно много полети към Кошера. А портите на небесното царство, където ставаме едно с Бога, т.е. с всички, се отварят само ако те е довела **Царица**. С нея трябва също да си живял и създавал няколко вечности, за да съберете разполовеното Битие в едно.*

А сега – мир вам и приказни мигове с нещата и съществата, които обичате; и безгранична, безмерна радост и щастие по пътя към съвършенството!

16,43 ч.

"Но и да падне, той има магическата сила да я възкреси."

Най-великото тайнство на Тангото е тоталното и сляпо доверие от страна на Всемирната Любима. Тя губи свяст от абсолютна и безумна любов и се хвърля безразсъдно в прегръдките на Любимия. Ако той не я удържи, тя ще падне. В нея не е имало мисъл да оживее, ако не бъде посрещната. Всички ос-танали правят така скоковете си, че да не паднат – имат елемент на самоконтрол. В Тангото на Битието такова нещо няма. Истинският Любим обича също тъй стра-стно и силно, но не губи съзнание: може да улови падащата в последния момент, преди тя да се стовари на земята. Но и да падне, той има магическата силба да я възкреси! Тя наистина е напълно обезумяла от чувства и единственият ѝ стремеж е да обгърне с нозе Единствения и да изгори с него, да зачене

от него. Именно за този миг на Живота и Създаването на Живота важат с най-голяма сила думите на Съвършения: "И най-безумната постъпка на Любовта е по-разумна от най-разумната постъпка на Мъдростта". Няма друг начин за зачеване и раждане на вселени.

Свещеният огън

В света има един свещен огън, който гори с пламъка на безсмъртието. В този свещен огън древните мъдреци и пророци са виждали върховното изявление на Бога.

"Нашият Бог е огън пояждащ", се казва в Писанието. И наистина, този огън пояжда, но какво? – Смъртното, тленното, греховното. Когато той

действа в света, едни от хората изгарят, други се стопяват, а трети оживяват и възкръсват.

*Всички велики, безсмъртни души, когато излизат от Бога, носят този свещен огън в себе си. Където и да отидат в необятната Вселена, те работят с **него**. И всички тези души имат само едно понятие за него: Свещеният огън е огънят на Любовта. Любовта носи свещеният огън, в който е скрит животът.*

*Ето защо, където гори свещеният огън, **там** се проявява и Любовта, **там** се проявява безсмъртният живот, **там** растат и зреят плодовете на Духа.*

*Този огън изпълва цялото пространство. Защото **той** е, който поддържа живота. **Той** гори и в човека. И докато той гори, човек е здрав, бодър и весел. Всичко у него става хармонично – и хранене, и кръвообръщение, и дишане. Чувствата са правилни, мисълта е правилна, постъпките са правилни. Свещеният огън образува една приятна топлина в човека. Когато той гори, човек се чувства добре разположен. В него царува едно състояние на хармония и пълен мир. Изчезне ли този мир в душата на човека, това показва, че той е изгубил свещения огън и е влязъл в обикновения огън. А обикновеният огън гори и изгаря – той образува дим, сажди, пепел. В свещения огън няма абсолютно никакъв дим. Той носи една приятна топлина, от която лъха живот. Ето защо, когато свещеният огън гори в човека, у него изчезва всяко недоволство, съмнение и гнет. Яви ли се най-малкото недоволство и неразположение в човека, това е вече признак, че той е вън от свещения огън.*

В свещения огън абсолютно всички мисли, чувства и желания са хармонични. Човек тогава изпитва онова, което се нарича райско блаженство.

И действително, немислим е мира у човека без свещения огън. Немислима е разумността у човека без свещения огън. Немислими са без него Любовта, вярата, надеждата, милосърдието, кротостта. Немислима е, с една реч, проявата на която и да било добродетел без свещения огън. Всички тези добродетели растат и се развиват при свещения огън. Без

него, всичко престава да расте.

Ето защо човек не може да живее един добър живот, в който добродетелите се проявяват, ако в него не е запален свещеният огън. Човек няма защо да пали свещения огън. Той трябва да се научи само да го поддържа. Защото сам по себе си този огън никога не гасне. А онова, което най-добре поддържа свещения огън в човека, то е вярата, то е Любовта, то е надеждата, то е знанието, то е мъдростта, то е истината.

Невидимият свят сега действа чрез огъня. Той употребява огъня като най-мощно средство за пречистване на човека и Земята. И Земята вече навлиза в една нова зона, в която материята е в девствено състояние. Тук вси-чки неща ще се пречистят и преустроят. Огънят, който започва вече да действа на Земята, ще възпламени материята, ще я пречисти и трансформира, за да стане тя годна да отговаря на по-интензивните трептения на новия живот. Всичко, което устои на мощните токове на Божествения огън, ще остане за живот, а онова, което не може да издържи вибрациите на тази огнена вълна, ще бъде изхвърлено като ненужна сгур. Защото и в про-странството има канали, по които се изхвърлят нечистотиите и отпадъците на живота. Разбира се, температурата на този огън не може да се измери с никакъв уред. Тя е много по-висока от температурата на Слънцето.

Само този огън е в състояние да пречисти сърцата и умовете на хората и да подготви Земята за разцвета на една нова култура. Само след като Земята мине през този огън – а това ще трае векове – тя ще навлезе в една нова епоха.

Което е вярно за Земята и човечеството, като колективно цяло, е вярно и за отделния човек. Не може да дойде у него новият живот, докато не се запали в душата му свещеният огън. Но пламне ли у него свещеният огън, той става магнетично привлекателен за всички и хората са готови да му услужват.

Мислете за свещения огън, в който Бог се про-

явява!

Мислете за свещения огън, който носят всички съвършени души, и поддържайте го!

Поддържайте го, защото с това ще под-държа-те и живота си! ("Учителят Говори")

Ако хората приематъ Христовото учение, Той ще дойде миромъ, а ако не го прие-матъ доброволно, цялата съвременна култу-ра ще мине седемь пъти презъ огънь, докато се пречисти. Тази огнена вълна ще мине презъ умовете на хората и всички мисли ще се обновятъ. И тогава хората няма да се питатъ: "Ти какъвъ си?", а ще се запитватъ: "Може ли въ твое-то сърце да се прояви любовьта като стремежъ, като чувство, като сила и като принципъ?" Ако има въ сърцето ти любовь, ще ти подадатъ ръка. Само така хората могатъ да се разбиратъ. (б."Сеятельтъ", 21.III.1921)

Например, казват: "Да имаме Братство". Но то-ва трябва да бъде не само един усет, едно влечение, едно чувство или един стремеж, но всичките тия не-ща трябва да се съвокупят. […] Или пък Любовта, ка-то мине покрай тебе, да имаш усет, влечение, чувс-тво, стремеж - и те да се превърнат в реалност. […] Ако някога Господ дòйде да говори на хората, ще им каже: "Трябва да мислите добре!" Т.е. да имаш един усет, влечение, чувство и стремеж. И всичките тия четири, като ги туриш в ра-бота, тогаз ще мислиш. […] Под думата "живот" разбирам една съвкупност на всички противоречия, които съществуват от памти века. Това е животът! […] Казва се: "Онова, което е Бог съчетал". Бог е съчетал хората! Ти не можеш да избегнеш закона на Любовта. Ти не можеш да избег-неш закона на вярата. Ти не можеш да избегнеш жи-вота в неговия стремеж. […] (б." Усет, влечение, чувство, стремеж" 14 .X.1936)

Мъдрият човек е опитал и проверил всичко, кое-то знае. У мъдрия човек има непреодолим стремеж към Любовта. В него има желание и най-малкото съ-щество, което види, да го обикне, да му направи няка-

ква услуга. [...] Мъдрецът живее без закон. *("Учителят Говори")*

Любовта е нещо, което нито можеш да купиш, нито можеш да продадеш. Тя е тъй свободна, както светлината свободно идва и си заминава. Тя никъде на гости не остава. И ако ѝ речете да направи някаква услуга, тя не прави. Любовта прави услуги от само себе си, но ако и речете да направи някаква услуга, ако изисквате от нея, тя си заминава. Ако започнеш да мислиш върху въпроса дали някой те обича или не, ти вече си загубил половината от Любовта си. Ако почнеш да философстваш върху нея, тя след няколко време ще си замине. [...] Първият признак, че някой е почнал да ви обича, е това, че ставате хубави. Дали знаете това или не, то е друг въпрос. [...] Вторият признак, че е почнал някой да те обича е това, че ти вече не си заспал. Ти започваш да се движиш натук-натам, [...] и не се подчиняваш на никого. Тогава ставаш особен, имаш особено мнение - не се подчиняваш, не се подчиняваш! [...] Третият признак, когато те обикне някой: ти ставаш мекичък, приятен като някой ароматичен плод. Допреди да те е обикнал, ти си бил груб, но след това ставаш мекичък, нежен. [...] Казвам: малката любов е за нас, тя внася утеха; а голямата Любов внася живот в човека. Тя осмисля всичко в него и той става радостен и весел. Това е щастието на човека. Всички онези, които са писали по този въпрос, казват, че щастието е възможно само при Великата Любов, в хилядите и милионите души, събрани в едно, които могат да те обичат и в хилядите и милиони души, съединени в тебе, могат да те обичат. Следователно, това е Любовта, това е драмата на живота. Това е стремежът на цялото човечество – да се обичат. И аз бих желал така да се обичат всички. *(б." Да обичаш и да те обичат", 7.IV.1935)*

Сега в своя стремеж вие ще се стараете да се държите до Божествения закон на Любовта и да ликвидирате кармата си чрез ***него****. Няма да се борите с цялата карма, няма да я туряте в ума си, няма да*

*мислите за нея. За-щото щом извикате кармата, трябва да знаете, че едновременно с нея се извикват два велики закона. Извиква се **Любовта**. Сега има твърдение: някой казва, че може сам да ликвидира със своята карма. Да, щом съзнае, че Любовта е **единственото** богатство на душата, може. Но той трябва да се попита дали тази любов е **единствената** любов; той да се попита, дали обича всички същества **еднакво**. ("Методи за чистене" 17.V.1922)*

Но едно не забравяйте: в живота на човека има само десет възможности да започне с Любовта. През всеки десет години има въз-можност да заработи тази мощна сила. Останалото време от живота на човека е отредено за занимание. Улови ли човек една от тези възможности, един от лъчите на великото слънце, което озарява целия Космос, всичко възвишено и благородно в душата му ще започне да цъфти, да връзва и да зрее. Плодовете на душата узряват само под лъчите на това слънце.

Когато проблесне първият лъч на Любовта, вие ще усетите в душата си такова нео-писуемо блаженство, такава светлина, такъв мощен подтик във вашия ум, такъв стремеж във вашата воля, че всички пречки в света ще почнат да се топят! Няколко мига, преживени в Божествената Любов струват много повече от хиляди години обикновен човешки живот, прекаран сред най-големи удоволствия и наслади. ("Учителят Говори")

15.IX.137(2001)
София - Изгрев

ЗАВИСИ КЪДЕ

Из беседата "Много плод" от 24.05.1922г., С., т."Сила и живот"-V ППК"Съгласие"1922г.:

"Природата не търпи тълкуване, тя признава само приложение, приложение, приложе-

ние! И всички нещастия в света произтичат от неприлагане на нейните закони. Всички съвременни нещастия - сегашните, преди и ония, които ще дойдат, - произтичат от този факт: неприложението. Туй неприложение, където и да е - дали в политическшя живот или в културния, или във вътрешния живот, който и да е, - щом има нарушение на този закон, непременно ще дойдат лоши последствия. ***Няма*** *изключение!"* *(с.323)*

"Във великата Божествена книга, която съм разглеждал, не съм срещал досега Господ да е написал нещо подобно в нея [че може за има

*неизпълнение на Божия Закон - б.п.]. Срещал съм много коментатори, които са писали много. Но в Неговата книга е писано тъй: "Всеки, който е изпълнявал Моя Закон, е благословен; а всеки, който не е изпълнявал Моя Закон, е наказан." **Тъй** пише в книгата и тогава законът гласи така.*

Когато аз говоря за любовта, криво ме разбирате. Абсолютната Любов на Бога разбира Абсолютна Правда. Там, дето няма правда, няма любов. Следователно, физическата страна на любовта е правдата. За да се изяви любовта на физическото поле, за да имаме Любов, непременно трябва да имате правда. Нямате ли правда, най-сладките ви думи, най-сладките ви увещания - че туй било, че Небе имало, че църквата била такава, че онзи бил прав - това са празни забавления. Нам ни трябва правда, Абсолютна Правда! Тази правда трябва да се приложи спрямо всички еднакво, без никакво изключение! (с.323-324)

*"И когато някой път аз съм малко рязък в своите беседи, казвате, че искам да ви нападам. Не, аз говоря **истината**! Аз обичам да говоря на мек език и съжалявам, защото съм принуден да кажа истината. И когато я кажа, тя едновременно влиза в стълкновение с интересите на хората, понеже те не съвпадат. И аз съм поставен пред дилемата: на Бога ли да угодя или на хората? Ако угодя на хората, **Бог** ще ме отхвърли, а ако угодя на Бога, **хората** ще ме отхвърлят. Тогава казвам: предпочитам по-малкото зло - да ме отхвърлят хората, - защото да ме отхвърли Бог е голямо зло. При това, аз излагам туй учение прин-*

ципиално. Не само на теория, но бих посочил на всички майки и бащи начини за възпитание, които трябва да приложите. - Ама кога? – Когато вие съблечете вашите одежди! На всинца ви казвам това, защото вие сте свещеници с филони, но никога няма да ви поверя цялата истина, защото е свещена, а вие можете да злоупотребите с нея. Само когато смъкнете филоните си, когато смъкнете вашите одежди и приложите правдата, само тогава аз ще ви посоча правила вътре в природата, и в една година вие ще имате ***такива*** *резултати, както за хиляда години."* *(с.327) (Коренът на думата "филон" (фил) води етимологически и семантически до монофиксацията, до привързаността към обекта, в който сме се вторачили. Освен това, Учителят не говори тук само иносказателно: не става дума за смъкване само на психическите одежди, но и на дрехите* ***буквално*** *– б.п.)*

"Аз да ви кажа: най-ужаснотно е в другия свят - не в ада, а в гроба. Там душата на грешника не излиза от тялото, а остава в него. И като те заравят, ще слушаш, ще плачеш, ще почне да гние тялото ти - всичко туй ще виждаш, докато и последната частица месо се вземе и ти ще почнеш да плачеш над твоята съборена къща. ***Туй*** *е положението, което очаква в бъдеще всички ви. Това е един факт, който ще проверите.*

Някой казва: "Излезнала му е душата..." – Душата само на праведника излиза, на грешника не излиза. Кой излиза от затвора? – Който го е излежал." *(с.330)*

"Вашите души ще ***излязат****,* ***свободни*** *ще бъдете! Но ви казвам: ако във вас, в един ученик, който е в туй учение, дойде най-малкото съмнение или колебание и каже: "Хайде и аз да*

поживея като хората...", вие ще останете вътре, като грешника. Внимавайте, на ученика мъчно се прощава! Не мислете, че е лесно. Бог е милостив, но Аблсолютната Любов изисква Абсолютна Правда." (с.331)

*"Сегашното общество е вече на края си. Този цикъл е на края си, той **свършва** вече."* (с.332)

*"Моето желание е не да ви говоря красиво. Не, аз нямам това за цел. Моето желание е да ви туря в контакт с Бога **сега**, а не след хиляда години."* (с.333)

*"И казва Христос: "Да принасяте **плод**!" В какво седи този плод? - Той е плодът на Любовта! Готови ли сме ние всеки един час, всяка минута да принасяме този плод на Бога, Който живее в нас? Да кажем: "Господи, работи сега **Ти** - ние сме **готови**. Ти ще ни ръководиш и ние ще можем да работим; и каквото кажеш, ние ще Те слушаме."*

Вие ще ми възразите: "Туй учение е много опасно..." Да, казвам. Когато Господ каже на умния "Напусни жена си" или "Напусни мъжа си", ще кажете: "Е, втасахме я, какво ще кажат в обществото?..."

Когато Господ ти казва нещо, каквото и да бъде, не прави думата Му на две. Ами ако Господ изпрати архангел Михаил да вземе душата ти, няма ли да напуснеш жена си?... Ако доброволно не я напуснеш, тогава архангел Михаил ще дойде и всички ще плачат. Ако ти доброволно напуснеш жена си и децата си, те ще останат живи и жена ти и ти ще се благословите. И когато ти тръгнеш, децата ти да

*не казват "Къде отиваш, татко?", ами да кажат: "Татко, ние се радваме, че Господ те е призвал!" И бащата ще се учуди и ще каже: "Аз ви много благодаря, че ми дадохте свобода." А сега казват: "Как?! Ти ни отхрани, че като ни уредиш, **тогава** иди и върши волята Божия!" - Трай, коньо, за зелена трева... Хората от съвременната култура страдат от **това**: когато потрябва да се отиде на бойното поле и стане мобилизация, жените **пускат** мъжете; а когато мъжът за **Бога** иска да напусне дома, казват: "То не е умно"... - А за бойното поле умно ли е?* (с.334)

*"Че всички съвременни окултисти, даже на запад, имат една слабост, че показват на съвременните младежи как да развият своята сила и как да се повдигнат над съвременното общество. Че туй не е нещо ново - то е едно **старо** учение."* (с.335)

*"Да кажеш: "От сега нататък аз ще живея по **Бога**!" Не калугерски живот, не "свят" живот, не! Святият живот ще дойде, след като прекараш целия си живот само в добри дела. **После** ще станеш светия - като изпълниш волята Божия."* (с.337)

*"И сега аз желая на всинца ви, на моите ученици (аз ви наричам сега "ученици") - да ви целуне **Господ** - моят Господ, на Когото аз служа! И когато ви целуне, във вас ще има една по-велика душа, отколкото сегашната - вие ще се изпълните с този велик дух и тогава ще бъдете свободни. И тогава, казвам, ще дойде правилото: истината в душата ще ви даде свобода, светлината ще дойде в ума ви, а чис-*

*тотата - в сърцето. Истината ще даде свобода, светлината ще ви даде знание Божествено, а чистотата ще ви даде сила. И чрез тази сила **всичко** ще направим в този свят!*

Сега аз ви пращам в домовете ви - не само ви пращам, но ще посещавам лично домовете ви. Вие казвате, че имате правда - ще почна да ви посещавам, няма да оставя никого непосетен, никой няма да ми се сърди. И като ви посетя - имам си дневник, - каквото видя, ще си забележа в него. То ще бъде едно красиво възпоменание, всичко ще бъде красиво!" *(с.341-342)*

"Светът преминава вече тази стара култура. Всичко туй ще се стопи и този ден на стопяване трябва да ни намери готови." *(с.344)*

"Онези, които нямат къща, поне една малка колибка да им се даде и да имат по едно юрганче да се покрият. На всинца да се даде по нещо - всинца да сте доволни, докато дойде онова, великото, което светът очаква!" *(с.344)*

"Тази Любов да пребъдва във вас и тя да ви въодушеви - да ви направи всинца герои за новия подвиг, за който сме призовани в този свят да извършим!" *(с.345)*

Тази беседа на Учителя се оказа тотален синтез на всичко, за което ни се говори и което става напоследък. Още от кои години Той е приканвал душите с искра Божия – истинските християни и ученици - да приложат Христовото учение на дело, и с методите на абсолютната справедливост да се разпределят благата поравно на всички, и то не само материалните. Говорил е на стотици и хиляди души, това Слово е отпечатано още тогава и е стигнало до много кътчета по света.

*Думите на тази пламенна беседа и още много подобни са произнесени в навечерието на основаването на Изгрева край София - имало е достатъчно последователи, за да приложат **веднага** модела на рая на земята – "**по една малка колибка и по едно юрганче за всеки"**... Всеизвестно е, че последователите Му са имали предостатъчно пари и имоти, за да закупят не само 500 декара, за които Учителят ги е помолил и което не са сторили, но и 5000, и 50 000 и повече.. Това е абсолютно сиугрно, като се има предвид колко богати и колко много заможни селяни и градски собственици са идвали на беседите Му още тогава. Въпреки това те са купили много по-малко и всички помним на какви мизерни разстояния една от друга бяха бараките на Изгрева. Учителят имаше външен, селски нужник, и се е къпел при най-елементарни условия, докато в същото време не само в града, но и в братското селище по-богатите му последователи правят на жените си луксозни тоалетни и бани. Не построяват салона и стаята Му според Неговите указания и един ден Той ще каже, че един Учител е принуден да живее в "кокошарник" до самия край. **Със залепена отвън, точно под стаята му, действаща кръчма!** Случайно ли Той казва за Себе Си, че е човекът с най-големите противоречия в света и че си отива крайно огорчен от българите? Та тази кръчмичка е могла да бъде купена и премахната 100 000 пъти от стотиците и хиляди слушатели на беседите Му и почитателите от чужбина!*

Ето защо, имайки предвид българския синдром, ние не можем да си правим никакви илюзии за братство, особено сега, когато Той е станал невидим физически за повечето хора. За кой път вече се проектира желанието Му за братки комуни и се дават десетки модели, но виждаме как в някои случаи Той се подписва с имена като "Пенка" (в смисъл – "Като ми пееш, Пенке ле"...), "Латерната" и пр....

За вземане на поправителния изпит поне с оценка три, сега, след случая с Америка, се искат минимум 510 декара за първата територия на Царството Божие на Земята, за да се спаси планетата. С минимум изискване по 10 квадратни метра за жилище и 3 декара земя на човек. Бременните, кърмещите и майките ще получат повече. До 11 септември тази година важеше изпита всеки да подсигури до края на живота си този минимум от 10 квадрата и 3 декара за Словото, Делото и Живота (или поне 12 души или повече да подсигурят такава база). Но сега това минава на второ място – истинският ученик трябва да подсигури 510 декара. Не звучи никак фантастично, като се знае колко болни и нещастни богаташи са излекувани от Словото и какво им предстои от сега нататък. Става ясно, че ако не се почне с това, третата и последна световна война става неизбежна.

Но знаем и друго: Небето няма да позволи основаването на райове на Земята, ако взаимоотношенията в тях не бъдат предварително отработени в адските условия, в които се намираме. *Досега доброволното сгъстяване на група съидейници в един дом, за да се освободи за Словото, Делото и Живота друг, оборотен, не е осъществено никъде. Идеите на Бога за дороволните и съзнателни сгъстявания, усамотявания, отсъствия, смени и премествания по определен ритъм и жребий си остават глас в пустиня. Тъмните духове продължават да извират като атомни гъби във всяко частно и нечастно помещение над 10 квадратни метра, понеже над този лимит днес се създават мощни коридори към ада, по-страшни и от тези, които се пробиват от месото, наркотиците, цигарите, лошите мисли и думи и алкохола. Така тези духове влизат в сметта на човечеството – производителите, продавачите, властниците и фанатиците - и с всичка сила искат да сложат край на света. Какво да се прави?*

9,25ч.

- Никъде не е казано, че на Земята може да има небостъргачи, мегаполиси, градове и села!

Никъде не е казано, че може да има рудници, производства, инструменти, машини, магазини и касапници!

Никъде не е казано, че може да има заводи, оръжия, сателити, радио, телевизия, интернети и други създания на дявола. Кораби, които изсипват жито в океана - и бедняци, които умират от глад.

Никъде не е казано, че трябва да има земеделие с рала и косачки, убийство на земята с копачки, химикали, генетични вмешателства, преработки и пр.

Никъде не е казано, че трябва да живеете в домове феодални имения, където несменяеми крепостни да се мотаят пред очите на душите ви, да си правят плебейски удоволствия, да готвят, да шумят, да домакинстват, да дрънкат, да пеят и свирят и да правят каквото си искат с децата - ангелите на Земята.

Никъде не е казано, че милувки и ласки се вземат насила или се изсипват в космическия океан с милиарди, когато го няма предпочетеният. Че можете да си ги доставяте без ближен или с някой, който не живее за Бога.

Никъде не е писано, че трябва да има наследници и наследодатели, наематели и наемници на ада, които им дават жилища срещу пари; никъде не е казано, че трябва да има продавачи, купувачи, посредници между Бога и човека, граници, митници, данъци.

Никъде не е казано, че трябва да има оратори, представячи и описвачи на безлюбието. Не е казано, че младежите трябва да стоят пред екрани и да убиват. Че трябва да има банки, болници, затвори и пенсионери по боклуците. Че трябва да има училища и университети, които се занимават с нещо друго, освен с Любовта. Науката и образованието идват сами, когато в душата и постъпките има ***любов****.*

Наистина, който има и получава повече, отколкото е определено, вече няма да се преражда на тази планета. За последен път му е. Тази планета съблича кожата си и с нея си отиват всички паразити, дори и най-"честните" и "трудолюбивите".

Наистина, който иска да живее постоянно сам или с хора и неща, несъздадени от Бога, също си отива - няма повече работа тука.

Наистина, държави, общини и собственици, които не отдават земя и имоти за възстановяване на рая на Земята, сега си отиват откъдето са дошли. Закъсняхме с 2 години, понеже Работници от един далечен свят измолиха да не подпалваме още Земята и дойдоха при вас, за да влезнат в силните и богатите с монада и да ви спасят. Срокът сега се продължава с големи усилия, защото гостите не бяха предвидили, че силните и богатите изпускат ***такива*** *отровни газове, че замайват дори и безсмъртни. Затова повечето спасители днес са в безсъзнание и* ***още*** *не могат да почнат да раздават и да дават свобода.*

Но да отдадеш стая, етаж, апартамент, къща, вила или няколко декара или хектара е нищо; да отдадеш сърцето и душата си за Новото Човечество за тези, които ***Бог*** *ти праща -* ***това*** *е сега истинският подвиг! От този подвиг днес зависи изсмукването на вредните газове и пробуждането на Нашите.*

Следователно, всичко в момента зависи изключително от вас - "обикновените" хора на Земята. Повечето от вас са будни и сте свикнали с газовете на ада, затова единствено вие можете да ги поемете и изпратите в небитието. Така Гостите ще се събудят и богатите ще почнат да раздават.

Не правете опити за райове, докато не допуснете рая в собственото си сърце. Всеки акт на неразпознаване, непокана и неприласкаване на когото трябва, сега дава сила и точен прицел на терористите.

*Значи, самите ние сме главните терористи, а не служебните същности без монада - те само възприемат **нашите** импулси, ако са адски. Те слушат **нашите** заповеди, а не тези на "дявола". И ще разрушат перфектно този "цивилизован свят", ако ние продължаваме да каним самите себе си и старите Еви и Адамовци на трапезите си.*

*Сега всяка покана, всяко гостуване, всеки възторг и огнение в лъчите на Неличната Космична Енергия блокра по **1000** терористи и пробужда по **1000** пришълци в душите на силните и богатите!*

Останал е 1/1000 шанс за спасение на Земята - и тази 1/1000 е разпределена в сърцата на 144,000 Избрани, в които пламти жажда за Преданост. За отдаване докрай на всички неща, които можем и имаме - дори и на собствената си едни́на, без мисъл за близките.

Защото, и да не ги отдадем, дошъл е моментът да ни ги вземат и да вземат и душите ни, които ще отпътуват завинаги.

Зависи къде.

18.IX.137(2001)
София - Изгрев

И **БОГ** СЕ ОТЧАЙВА

Остават пет минути до срещата с един приятел, с когото сме се уговорили да идем в някой клуб, за да напишем на компютър последния материал от днес. В тия пет минути се случиха три малки инцидента, от което следва, че нещо не е в ред или има да се коригира. В последния половин час бе до-шъл въпросът: "Да оставя ли всички тия мои глупости в тек-ста и да го направя в приличен вид за пред хората – само с истинското, което идва отгоре?"

Третата случка беше внезапното преминаване на една млада жена - почти се сблъскахме. В този миг позвъня моби-фонът ѝ и тя каза: "Ало, ало, защо не се обаждаш, като те ви-кам?" А наистина, витаеше усещането, че Нашият Човек иска да говори нещо – да коригира или да допълни това, което бе казал днес около обед за

Европа и Америка и пр.

15,00ч

- Ще го оставиш така, както е, без никакво редактиране! То е хронично - както при тебе, така и при всички избрани, дори и при Учителите. Оня ден нали чете в оная беседа защо и аз допускам грешки? Разбира се, грешките в беседите са съзнателни, за да оставям аралъци в оградите – иначе ще бъда недостъпен.

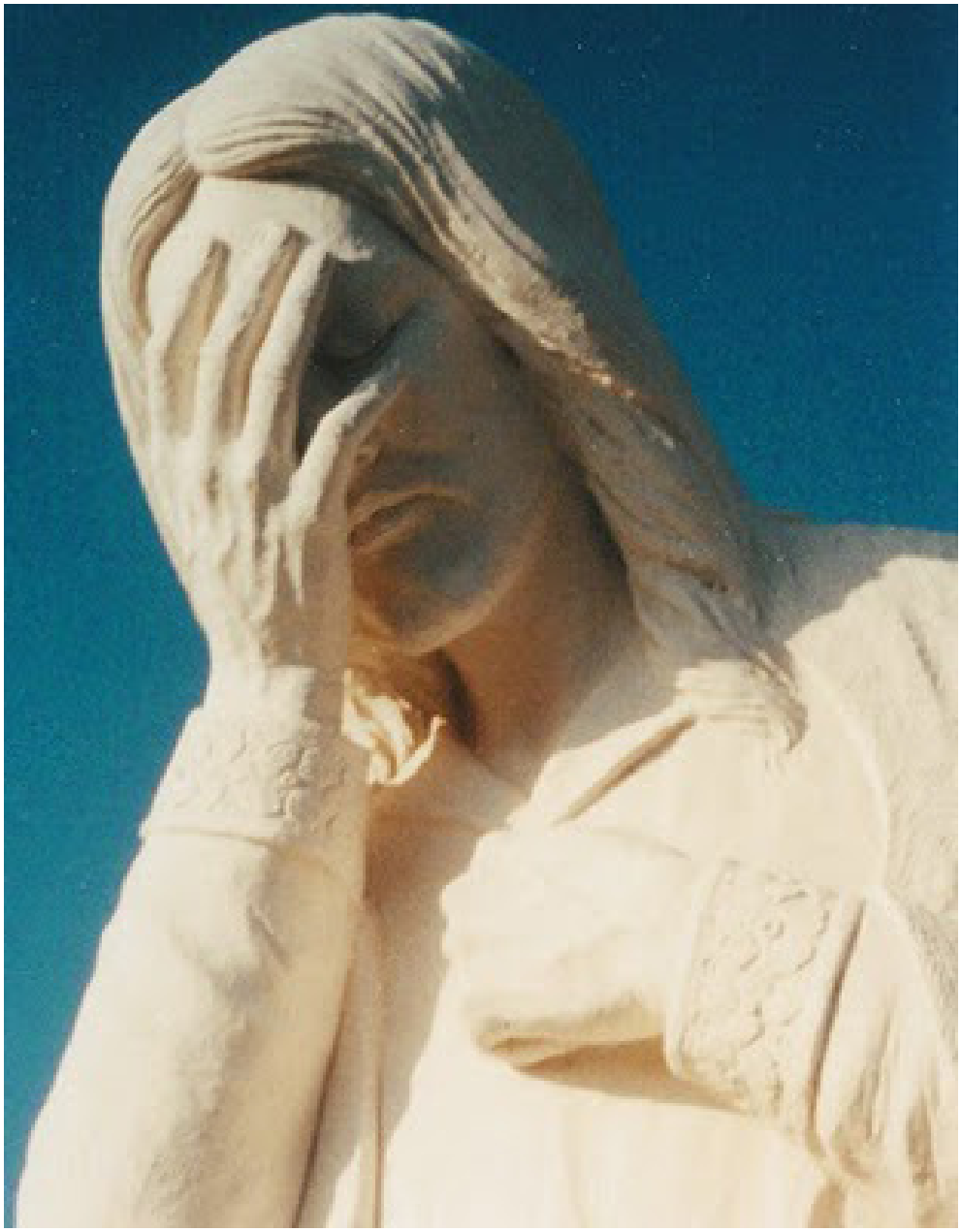

.

Нашите грешки, отчаяния (и Бог се отчайва по-

някога!) - и даже грубостите често спасяват света, когато хората и ангелите не се интересуват от Любовта, не разпределят благата си и не се раздават поравно на всички.

Това, че ти казах "Ало!" чрез онова момиче с телефона означава, че наистина настава алохимен период в историята на човечеството. Иначе тя би започнала с думичка като "мило" или нещо подобно. Човечеството, учениците, оглашените трябва още ве-

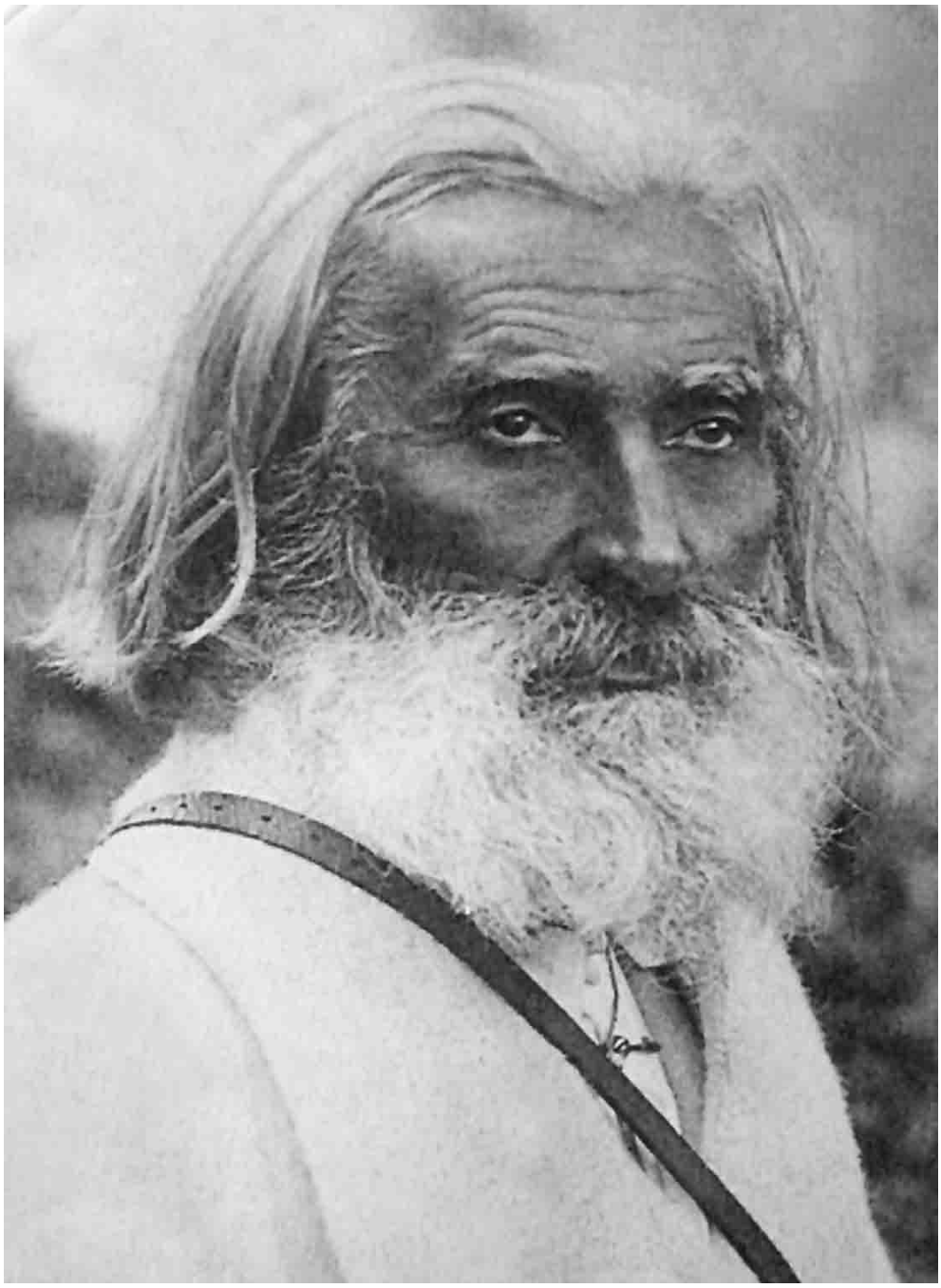

днъж да разберат какво става с най-милото им, когато не дават мило и драго за Цялото.

Ето го и спонтанният текст, който излезе без всякакви украшения и редакции и въобще нямаше да бъде включен тук:

"Ново поредно генерално обърквене пред най-опасния момент в историята на човечеството. Пак възел от неразрешими противоречия. Мисълта, че Един ни е казал: "Аз съм човекът с най-големите противоречия в света", отдавна вече не е утешителна.

Не трябва и не искаш да пишеш – и отново пишеш... Не

трябва да организираш – а и с предпоследния материал, макар и с нови инструкции от първа ръка, на практика пак се стига до въздействие върху шепа приятели, искрено повярвали в Контакта. Те също се кандилкат на една или друга страна – с мерки, полумерки или добри намерения, - в зависимост от различните ветрове, които духат във всеки следващ текст. В крайна сметка, повечето хора се отдръпват върху по-сигурната територия на собствената си човешка логика - и може би това е по-добре за тях, кой знае... Как може да се вярва на човек без професия и стабилен дом, сам разкъсван от десетки разнопосочни мисли и импулси, периодично изпадащ в отчаяние и спорадични действия, сам прекратявайки всяко от тях

почти веднага (или отгоре се казва, че трябва да спре)? Лошото е, че дори и повярвали приятели стават жертва на тези мятания като риба на сухо – от обич, от съжаление или беззаветна вяра - готови да приемат и най-големите парадокси и абсурди и да простят всичко.

Току-що си се уговорил "твърдо" с приятел, хазяи и интернет-доставчици още утре да занесеш капаро, а предишния ден си казал същото на други... Днес чакаш да говориш с друг приятел да те заведе да живееш в изоставената му къща на стотици километри, а снощи си молил да проверят няма ли интернет в някое странджанско село. Иска ти се да се върнеш в предишния град или в някой град или село, където те канят приятели и вече са взели къщи именно под въздействие на тези разговори и текстове. В същото време попадаш на руски сайт, в който духовно общество дава безплатно по един хектар в Сибир и пари за къща на всеки, който отиде – и ти им пишеш, че идваш веднага и си готов да се откажеш от поданство и дори да се ожениш, само и само да изпълниш най-силния си копнеж за живот сред природата. В същото време има ясни думи в последните текстове, че е добре да се върнеш в родния си град и сам да си подсигуриш десет квадратни метра, без да разчиташ на никого… Има ли нужда да се изрежда още?...

Приел си работната теза и усещане, че след като нищо не върви, трябва поне да има място, където да спиш почти денонощно, - за да помагаш в другия свят като лекар и водач на душите, които сега са пострадали и ще пострадат от катастрофите по света. Но и това не става – през десет минути някой шуми, иска да разговаря с тебе и не се интересува от това, че искаш да бъдеш сам и да спиш. Събуждат те в три часа сутринта, защото някой се е сетил, че трябва да домакинства или да ти каже нещо.

И в това душевно състояние, с определени съмнения дали самият ти си в ред, след както всички хора, все пак, се справят със задълженията си в света, пак вземаш "твърдо решение за тотално оттегляне за години" или "до края на живота", за да не безпокоиш повече близките и приятелите си. Но само едно звънване по телефона ти дава надежда, че някъде се интересуват от мозъка и талантите ти и са готови да издадат някои от преводите ти или някоя друга книга или снимка от камѐрите, които си натрупал и за които всички казват: "Ах, колко красиво!", "Ах, колко интересно!", "Никога не съм виждал такова нещо!"…

След като никъде не можеш да работиш и да спиш на собствена територия и да бъдеш със собствената си техника, без някой да те прекъсва или тя да върви безотказно, пак се примиряваш философски чрез цитат като "Аз не искам

твоите таланти, Аз искам твоето страдание!..." (имаш си за всичко цитати...) Решаваш да се спасиш чрез следващия цитат: за християнина, който няма дом и тръгва да прави добрини. Или си грабваш палатката и тръгваш за планината през есента, отново разплаквайки майка си; или отиваш пак да спиш в копи сено или някъде из шумата, по изоставените заслони; или правиш сметки как да риеш дупки в земята или да си направиш хижа от дървета и камъни... След като човек е работил години наред "без неявка и закъснение" (пак цитат - от характеристика...), често по две смени под земята или на волана, по покривите и пр. и си плащал скъпи и прескъпи наеми за апартаменти; и след като са те малтретирали десетки пъти в специалните служби и вече нямаш нито сила, нито желание да "проституираш" за пари, днес Някой ти поставя последната задача: да се подсигуриш сам десет квадратни метра жилищна площ…

Добре, остават ***добрините...*** *Тръгваш да правиш добрини, но внезапно остра болка в оперираното коляно и спазматични, нетърпими болки в сърдечната област те повалят на легло – даже не можеш до си вземеш дъх. Не можеш да направиш и две крачки. На другата сутрин ти няма нищо – трамбоваш до обед да търсиш квартира под наем, а нямаш стабилни доходи… (пак заболяват нетърпимо краката - и пак в леглото). Искаш да спиш, за да скиташ по звездите или да помагаш (Бог знае как е, може и да е нещо неврастенично или ипохондрично) – будят те през 15 минути, защото хората си имат шумов живот и вокални потребности.*

Иска ти се такова писание като сегашното да е за последен път: нали се водиш от още един цитат, че "чистите и благородни души никога не тревожат приятелите си със своите проблеми". Но се оправдаваш пред себе си, че едно такова откровено описание и изповед може да е поредната снимка на човешки проблеми и поради това - повод за ново Слово. Затова решаваш да почнеш пак с отваряне на томове с беседи. Но в мига на отварянето пак си мислиш: "Е, и какво?... Довели ли са до нещо хилядите "потресаващи" попадения на точни отговори в беседите и "изумителните" обяснения на Елма? Има ли случай след някоя паневритмия някой да се е доближил до някого и да го е попитал: "Братко, сестро, има ли какво да ядеш днеска, има ли къде да спиш?"

Е, добре. Да отворим сега някой том напосоки няколко пъти:

"И ще дойде ден, когато Той ще помете всинца ни – ще заличи всичките ни форми. И след хиляди, милиони години, ако потърсите в архивата, ще има само едни жалки остатъци от сегашната култура.

*Всички тия настоящи форми ще бъдат в забрава – тъй, както много форми от миналото са били заличени. Следователно, Божественият Дух се стреми да създаде най-възвишената форма, в която да се прояви **Той**. И всеки от нас, който възприема такава мисъл - да познае какво казва Христос, неговият Закон - ще се сподоби с вечен живот. Само при **такава** форма, при **такъв** закон си-лите на природата ще ни дойдат на помощ."* (Том "Сила и живот"–V, ППКС'22:354, б. "Неговата заповед" от 4.06.1922 г.)

*"Не, не, ние ще влезем в такъв живот, който не може да се опише – нашият език не може да опише даже сенките, предисловието на туй, което има да се разкрие! Този живот, който иде, е толкова славен във всички възможности, толкова грандиозен в своите изявления – в наука, музика, поезия, обществен живот, в любов и истина, - че заслужава човек да прекара хиляда години в страдание, за да може да живее **една** минута в този живот!"* (с.365)

"Не само да говорите "Вярваме", не само да казвате: "Чакай да помисля по-добре, да прегледам сметките си, да попитам жена си…" А някому Христос ще каже: "Можеш ли да ми посветиш поне един месец от живота си?" – "Да, но само че децата ми…" – Не, не, няма отлагане, като дойде този момент! Краката ти са счупени - всички трябва да жертват доброволно! Нима един лекар не може да посвети един месец от цялата година без да взема пари? Нима адвокатът не може да посвети един месец да разглежда дела даром? Нима една майка, един син, дъщеря – всинца – не можем да посветим по един месец от годината за Бога? А ние спираме там: "Какво ще каже този, онзи?…" Мъжът казва: "Какво ще каже жена ми?..." – Господ казва: "Твоята жена ти казва да не работиш без пари. Но след някой месец Аз ще я уволня и тя ще си замине." Той почва да я оплаква, после се жени още няколко пъти, но Бог му взема всичките жени. И все се извинявате: мъжът - с жената, жената - с мъжа, братът - със сестрата, дъщерята - с майка си, а волята на Бога не е изпълнена." (с.368) (Нима

и един издател не може да издаде една книга за Бога през целия си живот без пари? – б.п.)

Досега беше "О-хо-хо!", а отсега "Вай-вай!"... Защото, казвам: "Дай тук ти сто хиляди лева, плати", а ти казваш: "Чакай"...

Първо, на работа всички! Ама ще кажете: "Философията ни…" – Оставете вашите философии! Имаме по-голяма философия, и на опит ще я приложим. Вие казвате: "Да помислим сега…" – Няма време да мислим! Ще дадеш - или не? Ако дадеш – заповядай, влез; ако ли не – върви си, не те спирам.

*Изисква се **доблест** от наша страна: да изпълним нашите задължения, които сме дали като сме тръгнали от небето. Знаете ли колко задължения имате?*

*И като държа последната беседа в България, ще донеса пълната си архива - на всички ученици, – ще ви я прочета и ще ви питам: "Готови ли сте или не?" Ако не сте готови, ще затворя архивата и ще ви оставя да се разправяте със **себе** си. Чисто и ясно!*

(След 27 декември 1944 г., когато си отиде Учителят, взеха много имоти на учениците Му и салона на Изгрева; много от слушателите Му загубиха и къщи, и близки; други загинаха във войната и по затворите или живяха като инвалиди докрая. Известно е какво стана по немските, съветските и социалистическите концлагери – б.п.)

Това не е шега, но ви казвам: иде един велик момент в живота ви – най-великият, най-славният момент. Или на кости ще станете, или жива, запалена свещ – да свети във вековете! Като ония звезди на небето да показвате пътя на вашите братя и сестри, които идат след вас.

*Сега аз говоря на **учениците**, не на вярващите и оглашените – те са **свободни**.*

*В тази секунда ще се провери – и за вас е последната секунда в живота ви, **последната** секунда е тя! Отсега нататък, ако вие не използвате тази секунда, изгубени сте за всякога; но ако я използвате – вие сте **спасени**: бъдещето е ваше, славата Божия е*

ваша и Бог ще бъде с вас." (с. 369-370)

*"Да, този закон е вечен живот! И като вѝдя този закон, всички мои погрешки трябва да слязат в съзнанието ми и трябва да кажа: "Господи, в мене две мисли няма да има! Ще има само един свещен ум, само едно сърце, чисто и свещено, само една свещена душа и един дух – да извърша Твоята велика воля, и през всичките векове на бъдещето да бъда съработник с **Тебе** и да служа с **Теб** заедно!"*

Следователно, ще бъдете съработници и ще влезете във великото училище. Като казвам "Изгубени сте!", разбирам, че ще изгубите всички условия да се запознаете с онази велика истина, с онази велика мъдрост, за която вашата душа от хиляди години е копнеела.

*Това копнеете и вие – и **сега** е моментът. Не се колебайте, един на друг не гледайте. Сега, всички ученици, съсредоточете се и кажете: "Без страх и без тъмнина в безграничната Любов на вечността!" (с.370)*

- Нещо сега да има да ни се каже във връзка с настоящия момент?

13,30ч.

- Америка и Европа се опитаха да посегнат върху Братството. Братството никога не отмъщава, но има космически закон: всеки, който не разпознава Единствения и се бори срещу Него или страни от него, се самоубива.

*На земята хората с искра Божия се сведоха до 144 милиона души. Ако силните и богатите не се осъзнаят и не разпределят земята поравно на всички, останалите хора ще си отидат - и то именно ония, които дойдоха **отдолу**. За да тръгне този импулс по Земята, най-първо **духовните** хора трябва да разпределите имотите си и сърдечните си блага **поравно**.*

Ето справка от интернет за нещастията по света веднага след предупрежденията в това осияние. Не ние ще съдим дали те са много повече от средния брой нещастия за такъв период по всяко друго време. Ако човек проследи дори само официалните сведения в Wikipedia-та по дати за бедствията всяка година, ще види дали в технотронното и грешно човечество е останала и капка разум:

September 18 – Америка. Атаки на терористи чрез писма с антракс до ABC News, CBS News, NBC News, the New York Post и National Enquirer. Има загинали;

September 21 – Франция, Тулуза. Силна експлозия в завод за азотни торове убива 29 души и ранява сериозно над 2,500.

October 4 – Siberia Airlines Flight 1812, излетял от Израел, пада в Черно море. Загиват 78 човека;

October 7 – САЩ и съюзници нахлуват в Авганистан. Във войната загиват 8000 войника от САЩ и НАТО, 25 хиляди са ранени. 30 хиляди убити талибани и техни съюзници.

October 8 – Полет SK686 of SAS пада върху сграда в летището Милано, убити 100 души;

November 4 - Ураганът Michelle удря Куба, унищожава цялата реколта и събаря хиляди домове.

November 10 - Поройни дъждове и кални свлачища в Алжир убиват над 900 човека..

November 12 – САЩ, New York City, American Airlines полет 587 свършва с катастрофа, загиват 260 души на борда.

December 2 – 8,4 милиарда долара загуба - най-големият фалит в историята на САЩ.

December 27 - Тайфунат Vamei се развихря на площ от цели 1.5 градуса по екватора. Такъв огромен циклон не е имало никога в историята на тропическите бури.

<u>Началото на 2002 година:</u>

January 17 – 400 000 души пострадали от вулкана Нийрагонго в Конго;

January 27 – 27 Няколко експлозии във военен обект в Лагос, Нигерия, убива повече от 1000 човека.

Всички болки и нещастия по света ги изптва и Той, понеже ние сме неговите атоми и клетчици. Не е слязъл от кръста нито за миг, умирал е толкова пъти заради нас!

ОСИЯНИЯТА ОТ ЕЛМА ПРОДЪЛЖАВАТ В КНИГА 34

uralonii@abv.bg anhira@abv.bg inolaria@abv.bg
holzelohim@gmail.com
http://neobyatnotogovori.blogspot.com/